

ASTRAALIRUUMIS

A. E. POWELL

A.E. POWELL
ASTRAALIRUUMIS
e-kirja

©The Theosophical Publishing House Adyar

Alkuteos:
The Astral Body

Julkaistu ensimmäisen kerran v. 1927 nimellä:
The Astral Body
Published by The Theosophical Publishing House Limited,
London

Suomennettu 1965 uusintapainoksen perusteella

Suomennos: Annikki Arponen 2021

ISBN 978-952-5826-24-1 (PDF)

Julkaisija:
Teosofinen Seura ry, Helsinki 2021

päivitetty 11.4.2021

Sisällysluettelo

Johdanto.....	5
Luku 1 Yleiskuvaus.....	7
Luku 2 Koostumus ja rakenne.....	10
Luku 3 Värit.....	17
Luku 4 Tehtävät.....	30
Luku 5 Tsakrat.....	39
Luku 6 Kundalini.....	47
Luku 7 Ajatusmuodot.....	52
Luku 8 Fyysinen elämä.....	75
Luku 9 Unielämä.....	94
Luku 10 Unet.....	105
Luku 11 Katkeamaton tietoisuus.....	117
Luku 12 Kuolema ja haluelementaali.....	120
Luku 13 Kuolemanjälkeisen elämän periaatteet.....	124
Luku 14 Kuolemanjälkeisen elämän erityispiirteitä.....	132
Luku 15 Kuolemanjälkeisen elämän erikoistapauksia.....	142
Luku 16 Astraalitaso.....	143
Luku 17 Astraali-ilmiöistä.....	154
Luku 18 Neljäs ulottuvuus.....	160
Luku 19 Inhimilliset astraalientiteetit.....	166
Luku 20 Ei-inhimilliset astraalientiteetit.....	175
Luku 21 Keinotekoiset astraalientiteetit.....	190

Luku 22 Spiritualismi.....	194
Luku 23 Astraalikuolema.....	206
Luku 24 Jälleensyntymä.....	209
Luku 25 Tunteiden hallinta.....	215
Luku 26 Astraalikykyjen kehittäminen.....	225
Luku 27 Selvänäköisyys ajassa ja paikassa.....	235
Luku 28 Näkymättömät auttajat.....	239
Luku 29 Loppupäätelmät.....	254

Johdanto

Tämän kirjan tarkoitus on esittää teosofiaa opiskelevalle tiivistetty synteesi tällä hetkellä (1926) saatavilla olevasta tiedosta koskien ihmisen astraaliruumiista. Mukana on myös kuvauksia ja selityksiä astraalimaailmasta ja sen ilmiöistä. Kirja on luonteva jatko vuonna 1925 ilmestyneelle *Eetteriruumiille*.

Kuten *Eetteriruumiinkin* kohdalla kirjan kokoaja on ottanut mukaan informaatiota suuresta määrästä kirjoja, järjestänyt laajan alan kattavan ja monimutkaisen materiaalin niin järjestelmällisesti kuin on osannut. Toiveena on, että näin aihetta nyt ja tulevaisuudessa opiskelevilta säästyy paljon työtä ja tutkimuksen vaivaa, kun he löytävät tarvitsemansa tiedon suhteellisen pieneltä alueelta ja lisäksi viittauksin alkulähteisiin.

Jotta kirja täyttäisi tarkoituksensa pysyvätyymällä järkevissä mittasuhteissa, on yleissuunnitelmana ollut esittää astraali-ilmiöitten takana olevia periaatteita jättämällä pois erityisesimerkit ja -tapaukset. Luennoitsijat ja muut, jotka haluavat erityiskuvauksia esitetyistä periaatteista, löytävät niitä viitteiden perusteella.

Siinä määrin kuin aiheen monimutkaisuus ja haarautumat ovat sallineet, on menetelmänä ollut selittää ensin *muodon* puolta ennen *elämän* puolta, toisin sanoen kuvata ensin ilmiön objektiivista mekanismia ja sitten mekanismin kautta ilmauksensa saavan tietoisuuden toimintaa. Kun tarkkaavaisesti opiskeleva pitää tämän mielessään, hän tunnistaa monia kappaleita, jotka ensinäkemältä vaikuttavat toistolta, jossa samaa ilmiötä on selitetty ensin ulkoisen aineellisen muodon näkökulmasta ja sitten hengen tai tietoisuuden näkökulmasta.

Toiveena on, että tämä kirja saa seuraa samoin käsitellyistä aiheista mentaaliruumis ja syyruumis. Ne täydentäisivät ihmisen rakenteesta kausaali- eli korkeampaan mentaalitasoon asti saatavilla olevan tiedon yhdeksi kokonaisuudeksi.

Tänä päivänä on melkoisesti tietoa näistä ja samankaltaisista aiheista, mutta se on enimmäkseen hajallaan monissa kirjoissa. Tämän kirjoittajan näkemys on, että tällaiset kirjat ovat hyvin tarpeellisia, jotta kokonaisuus voisi olisi saatavilla, kun intensiiviseen opiskeluun käytössä oleva aika on rajoitettua. ”Ihmiskunnan tutkiminen on ihmisen tutkimista”, ja aihe on niin laaja, niin kiehtova ja niin tärkeä, että on tehtävä kaikki mahdollinen, että kaikki tähän mennessä koottu tieto olisi helposti saatavilla niille, jotka ovat sen suhteen tiedonjanoisia.

A. E. P.

Luku 1 Yleiskuvaus

Ennen kuin siirrymme tarkastelemaan yksityiskohtaisesti astraaliruumista ja siihen liittyviä ilmiöitä, voisi olla hyödyllistä esittää lyhyt yleiskatsaus perusteista, jotka on tarkoitus kattaa, jotta näkemys aihekokonaisuudesta ja sen lukuisten osa-alueiden keskinäisestä suhteesta tulisi esitetyksi oikeassa perspektiivissä.

Lyhyesti sanoen ihmisen astraaliruumis on käyttöväline, joka selvänäköiselle näyttäytyy fyysisen ruumiin kaltaisena välähtelevien värien muodostaman auran ympäröimänä. Se koostuu paljon hienomman luokan aineesta kuin fyysinen aine on, ja siinä ilmenevät tuntemukset, intohimot, halut ja emootiot. Se toimii siltana tai lähetysten välittäjänä fyysisten aivojen ja mielen välillä vielä korkeamman käyttövälineen, mieliruumiin välityksellä.

Vaikka jokaisella ihmisellä on astraaliruumis ja jokainen sitä käyttää, niin verrattain harvat ovat tietoisia sen olemassaolosta tai osaavat hallita sitä ja toimia siinä täysin tietoisina. Suurimassa osassa ihmisiä se on tuskin muuta kuin kaotuttu astraaliaineen massa, jonka liikkeet ja toiminta ei juuri ole ihmisen itsensä, egon hallinnassa. Samanaikaisesti astraaliruumis on toisissa ihmisissä hyvin kehittynyt ja täysin järjestyksessä oleva elin, jolla on oma elämänsä ja joka antaa omistajansa käyttöön monia hyödyllisiä kykyjä.

Fyysisen ruumiin unen aikana kehittymätön ihminen on olemassa unenomaisesti, epämääräisesti suhteellisen primitiivisessä astraaliruumiissaan eikä muista juuri mitään unielämäänsä, kun hän herää jälleen fyysisessä ruumiissaan.

Kun kehittyneen ihmisen fyysinen ruumis on unen vallassa, hänen elämänsä astraaliruumiissa on aktiivista, mielenkiintoista ja hyödyllistä, ja muistikuvat siitä on mahdollista tietyissä olosuhteissa tuoda fyysisiin aivoihin. Sellaisen ihmisen elämä ei enää ole sarja päivätietoisuutta ja yön unohdusta, vaan siitä tulee sen sijaan katkeamattomasti tietoista jatkuvaa elämää vuorotellen fyysisessä ja astraalisessa maailmassa eli tasoilla.

Eräs ensimmäisistä asioista, jonka ihminen oppii tekemään astraaliruumiissaan, on matkustaminen. Astraaliruumiin kun on mahdollista liikkua hyvin nopeasti etäälle nukkuvasta fyysisestä ruumiista. Tämän ilmiön ymmärtäminen auttaa käsittämään monia niin kutsuttuja ”okkulttisia” ilmiöitä kuten monenlaiset ”ilmestymiset”, paikkojen tuntemus, joissa ei ole koskaan käynyt jne.

Kun astraaliruumis on tunteiden ja emootioiden käyttöväline *par excellence*, niin sen koostumuksen ja toimintatapojen ymmärtäminen on hyvin tärkeää pyrittäessä ymmärtämään monia ihmisen yksilöllisen ja kollektiivisen psykologian aspekteja. Se tarjoaa myös yksinkertaisen selityksen modernin psykoanalyysin mekanismeissa esiintyville ilmiöille.

Selkeä ymmärrys astraaliruumiin rakenteesta ja luonteesta, sen mahdollisuuksista ja rajoituksista on oleellista sen elämän ymmärtämisen kannalta, johon ihmiset siirtyvät fyysisen kuoleman jälkeen. Monenlaiset ”taivaat”, ”helvetit” ja kiirastulet, joihin monien uskontojen kannattajat uskovat, löytävät paikkansa ja tulevat käsitettäviksi heti, kun ymmärrämme astraaliruumiin ja astraalimaailman luonnetta.

Astraaliruumiiseen perehtyminen auttaa myös ymmärtämään monia ilmiöitä spiritistisissä istunnoissa ja joitakin psyykkisiä ja ei-fyysisiä parannusmenetelmiä. Ne, jotka ovat kiinnostuneita siitä, mitä kutsutaan neljänneksi ulottuvuudeksi,

saavat vahvistusta monille geometrian ja matematiikan keinoin muotoilluille teorioille tutkiessaan astraalimaailman ilmiöitä sellaisina kuin ne, jotka ovat niitä tarkkailleet, kuvaavat niitä.

Astraaliruumiiseen perehtyminen vie meidät kauas ja laajentaa valtavasti käsitettämme elämästä, joka perustuu pelkästään fyysiseen maailmaan ja puhtaasti fyysisiin aisteihin. Kun menemme eteenpäin, tulemme näkemään, että fyysiset aistit, niin arvokkaita kuin ne ovatkin, eivät mitenkään edusta rajaa sen suhteen, mitä ihmisen käyttövälineet voivat opettaa hänelle maailmoista, joissa hän elää. Astraalisten kykyjen herääminen toimimaan aktiivisesti paljastaa uuden maailman entisen maailman sisällä. Kun ihminen tulee kykeneväksi lukemaan oikein sen merkityksiä, hän saa laajentuneen näköalan omaan elämäänsä, ja luonto paljastaa hänelle ihmisessä piilevät lähes rajattomat mahdollisuudet. Tämä synnyttää ennemmin tai myöhemmin väistämättä impulssin ja myöhemmin horjumattoman päättäväisyyden oppia hallitsemaan näitä maailmoita ja nousemaan itse maallisen kohtalonsa voittajaksi ja älykkääksi yhteistyökumppaniksi sille, mitä on osuvasti kutsuttu evoluution ylimmäksi tahdoksi.

Käymme nyt tutkimaan yksityiskohdittain astraaliruumista ja astraali-ilmiöitä.

Luku 2 Koostumus ja rakenne

ASTRAALIAINETTA on seitsemää eri karkeusastetta, jotka vastaavat fyysisen aineen seitsemää astetta, jotka ovat kiinteä, nestemäinen, kaasumainen, eetterinen, supereetterinen, subatominen ja atominen. Näille astraaliasteille ei ole toistaiseksi keksitty nimiä, vaan on tavallista kuvata niitä joko numeroilla, jolloin hienoin on no. 1 ja karkein no. 7 tai käyttämällä vastaavaa fyysisen aineen nimitystä. Silloin puhumme astraaliseen kiinteästä aineesta, jolla tarkoitetaan seitsemättä eli alinta tyyppiä. Astraalinen eetteriaine tarkoittaa neljättä hienoimmasta lukien ja jne.

Koska astraaliaine on paljon hienompaa kuin fyysinen, se sisältyy fyysiseen aineeseen. Jokainen fyysinen atomi kelluu astraaliaineen meressä, joka ympäröi sen ja täyttää jokaisen raon fyysisessä aineessa. On luonnollisesti hyvin tiedossa, että kovimmassakaan aineessa ei kaksi atomia koskaan kosketa toisiaan, ja että kahden rinnakkain olevan atomin väli on paljon suurempi kuin atomit itse. Puhdasoppinen fyysinen tiede on jo kauan sitten olettanut eetterin olemassaolon, jota on kaikkien tunnettujen aineiden sisällä tiiveimmästä kiinteästä hienoimpaan kaasuun. Ja aivan kuten tämä eetteri liikkuu täysin vapaasti kiinteimmänkin aineen hiukkasten välissä, niin astraaliaine on eetterin sisässä ja liikkuu sen hiukkasten välissä täysin vapaasti. Sitten astraalimaailmassa elävä olento saattaa käyttää samaa tilaa kuin fyysisessä maailmassa elävä. Kuitenkin kumpikaan ei ole lainkaan tietoinen toisesta eikä mitenkään haittaa toisen liikkumista vapaasti. Tämän peruskäsitteen täytyy tulla perusteellisesti tutuksi. Ellei sitä käsitetä selvästi, ei ole mahdollista ymmärtää määrältään runsaita astraali-ilmiöitä.

Periaate, että nämä tasot sisältyvät toinen toiseensa, tekee selväksi sen, että luonnon eri maailmat eivät ole erillisinä avaruudessa, vaan ympärillämme tässä ja nyt. Siten niiden havaitsemiseksi ja tutkimiseksi ei ole tarpeen liikkua tilassa, vaan tarvitaan vain sellaisten aistien avautuminen meissä, joilla niitä voidaan havaita.

Astraalimaailma tai -taso on siten pikemminkin luonnon tila kuin paikka jossain.

Täytyy huomata, että fyysistä atomia ei voi suoraan pilkkoa astraaliatomeiksi. Jos voima, joka pyörittää (suunnilleen) 14 miljardia "kuplaa koilonissa" perimmäiseksi fyysiseksi atomiksi painettaisiin tahdonvoimalla takaisin astraalitason kynnyksen yli, atomi katoaisi päästäen "kuplat" vapaaksi.

Sama voima toiminnassa ylemmällä tasolla ilmaisee itseään yhden astraaliatomin asemesta 49 sellaisen atomin ryhmän kautta. Samanlainen numeron 49 suhde vallitsee minkä tahansa kahden vierekkäisen tason välillä luonnossa. Siten astraaliatomi sisältää 49_5 eli 282 475249 "kuplaa", mentaaliatomi 49_6 jne.

On syytä uskoa, että elektronit ovat astraaliatomeja. Fyysikot ovat sanoneet, että vetyatomi sisältää suunnilleen 700-1000 elektronia. Okkulttiset tutkimukset osoittavat, että vetyatomi sisältää 882 astraaliatomia. Tämä voi olla yhteensattuma, mikä ei kuitenkaan vaikuta todennäköiseltä.

Tulee huomata, että perimmäisiä fyysisiä atomeja on kahta lajia: maskuliinisia ja feminiinisiä. Maskuliinisessa voima pulppuaa sisään astraalimaailmasta, kulkee atomin kautta ja virtaa ulos fyysiseen maailmaan. Feminiinisessä voima tulee sisään fyysisestä maailmasta, kulkee atomin kautta ja virtaa ulos astraalimaailmaan kadoten näin fyysisestä maailmasta.

Astraaliaineella on merkittävää vastaavuutta fyysisen aineen kanssa, jonka sisällä se on. Kukin erityyppinen fyysinen aine vetää puoleensa vastaavan tiheyden astraaliainetta. Siten kiinteä fyysinen aine ja kiinteä astraaliaine ovat sisäkkäin, fyysinen nestemäinen ja astraalinen nestemäinen, siis kuudennen asteen aine, ovat sisäkkäin. Vastaavasti kaasumaiset aineet ja neljännen asteen eetteriaineet ovat sisäkkäin. Fyysinen ja vastaava astraaliaine ovat toistensa kanssa sisäkkäin.

Aivan kuten on välttämätöntä, että fyysisen ruumiin koostumukseen kuuluu fyysistä ainetta sen kaikissa olomuodoissa, kiinteänä, nestemäisenä, kaasumaisena ja eetterisenä, niin välttämättä myös astraaliruumiiseen tulee sisältyä hiukkasia kaikilta seitsemältä astraaliselta alatasolta, joskin suhteet voivat vaihdella suurestikin eri tapauksissa. Ihmisen astraaliruumis koostuu siis seitsenasteisesta aineesta, jolloin hänen on mahdollista kokea kaikki halun asteet mahdollisimman laajasti korkeimmasta alimpaan. Astraaliaineen erikoinen reagointityyppi mahdollistaa astraaliaineen toimimisen verhona, jonka turvin itse voi hankkia kokemuksia *aistimisesta*.

Astraalitason tavanomaisen aineen lisäksi tulee ihmisen astraaliruumiin koostumukseen huomattavassa määrin mukaan se, mitä kutsutaan kolmanneksi elementaalikunnaksi tai yksinkertaisesti astraalitason elementaaliseksi elonaineeksi. Se muodostaa ”halu-elementaalin”, jota käsittelemme enemmän seuraavissa luvuissa.

Astraalinen elementaalinen elonaine koostuu astraalitason kuuden alemman tason aineesta, jonka on tehnyt eläväksi toinen vuodatus kolminaisuuden toisesta persoonasta. Korkeimman eli atomisen tason vastaavasti eläväksi tehty astraaliaine tunnetaan monadisena elonaineena.

Kehittymättömässä ihmisessä astraaliruumis on pilvimäinen, väljästi järjestynyt, ääriivoiltaan epämääräinen massa suurimmaksi osaksi alempien tasojen astraaliainetta. Se on karkeaa, väriltään tummaa ja tiivistä – usein niin tiivistä, että fyysisen ruumiin ääriviivat melkein peittyvät sen alle. Näin se on sovelias vastaamaan intohimoihin ja haluihin liittyviin ärsykeisiin. Kooltaan se ulottuu runsaan 20 cm päähän fyysisestä ruumiista.

Moraaliiltaan ja älykkyydeltään keskivertoihmisellä astraaliruumis on huomattavasti suurempi ulottuen 40 - 50 cm päähän kehon molemmin puolin. Se on aineksiltaan tasapainoisempi ja laadultaan hienompi. Hienommat ainekset antavat kokonaisuudelle tiettyä hohtavuutta, ja sen ääriviivat ovat selkeät ja määrätyt.

Henkisesti kehittyneen ihmisen astraaliruumis on vielä suurempi kooltaan ja se koostuu astraaliaineen jokaisen asteen hienoimmista hiukkasista korkeimmantasoiset pääosassa.

Astraaliruumiin väreistä on niin paljon sanottavaa, että sille on varattu aivan oma lukunsa. Tässä voi kuitenkin todeta, että kehittymättömässä astraaliruumiissa värit ovat karkeita ja sotkuisia, ja niistä tulee hohtavampia, kun ihminen kehittyy emotionaalisesti, mentaalisesti ja henkisesti. Sana ”astraali” on perua keskiajan alkemisteilta, ja se merkitsee ”tähtimäinen”, millä halutaan viitata astraaliaineen hohtavaan yleisilmeeseen.

Kuten jo mainittu ihmisen astraaliruumis ei ainoastaan sisällä fyysistä ruumista, vaan ulottuu myös sen ulkopuolelle kuin pilvi.

Sitä osaa astraaliruumiista, joka ulottuu fyysisen ruumiin rajojen ulkopuolelle, kutsutaan tavallisesti ”auraksi”.

Voimallinen tunne merkitsee laajaa auraa. Tässä yhteydessä voidaan mainita, että kooltaan kasvanut aura on eräs

vihkimyksen ennakkoehto, ja vihkimyksen ”edellytysten” tulisi siinä näkyä. Aura kasvaa kokoa jokaisessa vihkimyksessä. Buddhan auran sanotaan olevan läpimitaltaan kolmatta kilometriä.

Koska fyysinen ruumis vetää voimakkaasti puoleensa astraaliruumiin ainetta, siitä seuraa, että suurin osa (noin 99 %) astraalihiukkasista on tiivistynyt fyysisen ruumiin rajojen sisäpuolelle ja vain jäljelle jäävä 1 % täyttää loput soikiosta ja muodostaa auran.

Astraaliruumiin keskiosa on tarkalleen samanmuotoinen kuin fyysinen ruumis ja tosiasiaa hyvin tukevaa tekoa ja määrätyn muotoinen ja erottuu selvästi ympäröivästä aurasta. Sitä kutsutaan tavallisesti fyysisen ruumiin astraaliseksi *kaksoispuoleksi*. Astraaliruumiin vastaavuus fyysisen ruumiin kanssa rajoittuu pelkästään ulkomuotoon eikä siihen liity eri elinten toimintojen vastaavuutta, kuten tulemme näkemään tarkemmin tsakroja käsittelevässä luvussa.

Ihmisen fyysistä ruumista ja kaikkea fyysistä vastaava astraaliaine on jatkuvassa yhteydessä fyysisen kanssa eikä sitä erota siitä kuin huomattava okkulttisen voima käyttö. Silloinkin se voidaan pitää erossa vain niin kauan kuin voimaa kohdistetaan nimenomaan tähän tarkoitukseen. Toisin sanoen jokaisella fyysisellä esineellä on astraalinen kaksoispuolensa. Mutta koska astraalihiukkaset liikkuvat jatkuvasti puolelta toiselle yhtä helposti kuin fyysisessä nesteessä, ei fyysisen hiukkasen ja kullakin hetkellä sen kaksoispuolen muodostavan vastaavan astraaliaineen määrän välille muodostu pysyvää yhteyttä.

Tavallisesti esineen astraaliosa ulottuu jonkin verran fyysisen osan yli, joten metallit, kivet ym. näyttävät olevan astraali-auran ympäröimiä.

Jos jokin osa ihmisen fyysisestä ruumiista poistetaan esim. amputoimalla, niin astraaliaineen elämän koherenssi on voimakkaampi kuin vetovoima fyysisen ruumiin poistetussa osassa. Siitä seuraa, että jäsenen astraalinen kaksoispuoli ei poistukaan irrotetun fyysisen jäsenen mukana. Koska astraaliaine on tottunut pitämään yllä tiettyä muotoa, se jatkaa alkuperäisen muodon säilyttämistä, mutta vetäytyy pian leikatun muodon rajoihin. Sama ilmiö tapahtuu, kun puusta leikataan oksa.

Elottoman esineen, kuten tuolin tai vadin kyseessä ollessa ei ole samankaltaista yksilöllistä elämää pitämässä koossa. Siksi, kun fyysinen esine rikkoutuu, sen astraalinen kaksoispuolikin jakautuu osiin.

Karkeusasteen mukaisen seitseenjaon lisäksi astraaliaine jakautuu kokonaan eri luokituksen mukaisiin ryhmiin, *tyyppeihin*. Teosofisessa kirjallisuudessa karkeusasteita nimitetään tavallisesti *horizontaaliseksi* jaotteluksi ja tyyppejä *vertikaaliseksi* jaotteluksi. Tyyppejä on seitsemän ja ne ovat yhtä täydellisesti sekoittuneet toisiinsa kuin ilmakehän muodostavat aineet. Jokaisessa astraaliruumiissa on kaikkien seitsemän tyyppin ainetta ja niiden suhteet osoittavat ihmisen taipumuksia, onko hän antaumuksellinen vai filosofinen, taiteellinen vai tieteellinen, pragmatikko vai mystikko.

Maapallomme ja fyysisten planeettojen astraaliosa muodostaa yhdessä aurinkokuntamme puhtaasti astraalisten planeettojen kanssa kokonaisuutena aurinkologoksen astraaliruumiin, mikä osoittaa vanhojen panteistien käsityksen todeksi.

Samoin jokainen seitsemästä astraaliaineen tyyppistä on josain määrin kokonaisuus, erillinen käyttöväline, jota voidaan ajatella myös alemman jumaluuden tai ministerin astraaliruumiina, ja joka on samanaikaisesti jumaluuden aspekti, lisäke tai voimakeskus Hänessä. Siksi pieninkin ajatus, liike tai muu-

tos alemmassa jumaluudessa heijastuu välittömästi tavalla tai toisella kaikessa sen tyyppin aineessa. Tällaisia psyykkisiä muutoksia sattuu ajoittain vastaten mahdollisesti fyysisen tason sisään- ja uloshengitystä tai sydämenlyönnejä. On pantu merkille, että fyysisten planeettojen liikkeet vihaavat näistä muutoksista seuraavista vaikutuksista. Tästä juontaa juurensa astrologian tiede. Tästä seuraa edelleen, että jokaisen tällaisen muutoksen täytyy jossain määrin vaikuttaa jokaiseen ihmiseen siinä suhteessa kuin hänen astraaliruumiissaan on tämäntyyppistä ainetta. Niinpä yksi muutos vaikuttaa emootioihin tai mieleen tai molempiin, toinen kiihdyttää hermojäännitystä ja ärtyvyyttä jne. Tämä aineiden suhde, joka määrittää jokaisen ihmisen, eläimen, kasvin ja mineraalin, on hänen perusominaisuutensa eikä se koskaan muutu. Sitä kutsutaan toisinaan hänen sävelekseen, värikseen tai säteekseen.

Tämän ajatuksen käsittely laajemmin tässä yhteydessä veisi meidät liian kauas tämän kirjan kattavuusalueelta. Lisätietoa löytyy teoksesta *The Hidden Side of Things*.

Jokaisessa tyyppissä on seitsemän alatyyppeä, mikä tekee yhteensä 49. Tyyppi tai säde pysyy samana koko planeettajärjestelmän ajan, joten A-tyypin elementaalinen elonaine tekee ajallaan eläväksi A-tyypin mineraalit, kasvit ja eläimet ja niistä tulevat myös saman tyyppin ihmiset.

Astraaliruumis kuluu hitaasti, mutta varmasti aivan kuten fyysinenkin, mutta ruoan nauttimisen ja sulattamisen asemesta pois putoavat hiukkaset korvataan toisilla ympäröivästä ilmakehästä. Yksilöllisyyden tuntemus välitetään uusille hiukkasille niiden tullessa astraaliruumiiseen, ja jokaisen ihmisen astraaliruumiin elementaalinen elonaine tuntee itsensä varmasti entiteetiksi ja toimii sen mukaan, mitä pitää omana etunaan.

Luku 3 Värit

Selvänäköiselle astraaliruumiin pääasiallisia piirteitä ovat värit, joiden leikki tapahtuu sen välityksellä. Nämä värit vastaavat tunteiden, intohimojen ja emootioiden astraaliainetta ja ovat niiden ilmausta.

Kaikkia tunnettuja värejä ja monia vielä nykyään tuntemattomia esiintyy jokaisella luonnon korkeammista tasoista, mutta kun kohoamme asteelta toiselle, väreistä tulee hienostuneempia ja hohtavampia niin, että niitä voidaan kuvata samojen värien korkeammiksi oktaaveiksi. Kun tarkastelee värikuvia astraaliruumiista, joihin viitataan alempana, ei saa unohtaa, että näitä korkeampia oktaaveja ei ole mahdollista kuvata fyysisesti paperilla.

Seuraavassa on lista pääasiallisista väreistä ja emootioista, joiden ilmauksia ne ovat:

Musta: paksuina pilvinä: viha ja pahantahtoisuus.

Punainen: syvänpunaisia välähdyksiä tavallisesti mustalla pohjalla: kiukku.

Tulipunainen pilvi: ärtyvyys.

Kirkas tulipunainen: auran normaalina taustana: ”pyhä suuttumus”.

Verenpunainen: helppo tunnistaa, mutta vaikea selittää: sensuaalisuus.

Ruskeanharmaa: samea, kova ruskeanharmaa: itsekkyyd: eräs yleisimmistä väreistä astraaliruumiissa.

Ruskeanpunainen: samea, melkein ruosteinen: ahneus, järjestyminen tavallisesti samansuuntaisiksi sauvoiksi astraaliruumiin poikki.

Vihertävänruskea: syvänpunaisten tai tulipunaisten välähdysten valaisema: kateus. Tavallisen ihmisen tapauksessa tätä väriä esiintyy paljon, kun hän on ”rakastunut”.

Harmaa: raskas, lyijynharmaa: masennus. Järjestyy samansuuntaisiksi viivoiksi kuten ruskeanpunainen antaen vaikutelman häkistä.

Karmiinpunainen: samea ja raskas: itsekäs rakkaus.

Ruusunpunainen: epätsekäs rakkaus. Kun erityisen loistava, lilaan vivahtava: henkinen rakkaus ihmiskuntaa kohtaan.

Oranssi: ylpeys tai kunnianhimo. Esiintyy usein ärtyvyyden kanssa.

Keltainen: älykkyys; vaihtelee syvän ja samean sävyistä hohtavaan kultaan ja kirkkaaseen, loistavaan sitruunan- tai kevätetikon keltaiseen. *Samea okrankeltainen* viittaa kyvyn suuntaamiseen itsekkäisiin tarkoituksiin. *Kirkas keltainen* osoittaa selvästi korkeampaa tyyppiä. *Kevätetikon keltainen* merkitsee älykkyuden pyhittämistä henkisiin päämääriin. *Kulta* on osoitus puhtaasta älystä sovellettuna filosofiaan tai matematiikkaan.

Vihreä: yleisesti vaihtelee suuresti merkitykseltään ja vaatii tutkimista oikeaa tulkintaa varten: osoittaa enimmäkseen sopeutuvaisuutta. *Harmaanvihreä*, yleisilmeeltään liejunvihreä: petos ja juonittelu. *Smaragdinvihreä:* monitaitoisuus, neuvokkuus ja kekseliäisyys sovellettuna epätsekästä. *Hohtava kalpean sinivihreä:* syvä myötätunto ja sääli, täydellinen sopeutuvaisuuden kyky, minkä vain ne voivat antaa. *Kirkas omenanvihreä* näyttää aina liittyvän vahvaan elinvoimaisuuteen.

Sininen: tumma ja kirkas: uskonnolliset tunteet. Monet muut ominaisuudet antavat sille vivahteita, jolloin se vaihtelee indigosta voimakkaaseen syväviolettiiin tai sameaan siniharmaaseen. *Vaaleansininen:* kuten ultramariini tai koboltinsininen:

omistautuminen jalolle henkisellemme ihanteelle. *Violetti* sävy on osoitus rakkaudentunteiden ja antaumuksen sekoituksesta. *Hohtava sinilila*: esiintyy yleensä yhdessä kimmeltävien kulttaisten tähtien kanssa: korkeampi henkisyys, ylevät henkiset pyrkimykset.

Ultravioletti: psyykkisten kykyjen korkeampi ja puhtaampi kehitys.

Infrapunainen: magian pahoille ja itsekkäille muodoille omistautuneen alemmat psyykkiset kyvyt.

Ilo näyttäytyy mentaali- ja astraaliruumiiden yleisenä kirkkautena ja säteilynä ja erikoisena pintaväreilynä. Hyväntuulisuus näkyy kuplivana muunnoksena tästä ja myös vakaana tyyneytenä.

Yllättyminen näkyy mentaaliruumiin äkillisenä supistumisena, mikä tavallisesti välittyy sekä astraaliruumiiseen että fyysiseen. Jos kyse on miellyttävästä yllätyksestä, niin mukana on rakkaudentunteiden kultainen raita ja jos taas epämiellyttävästä, ruskea ja harmaa väri lisääntyvät. Supistuminen aiheuttaa epämiellyttäviä tunteita ja vaikuttaa joskus solar plexukseen, mistä seuraa polvilleen putoaminen ja huonovointisuutta. Toisinaan se vaikuttaa sydänkeskukseen saaden aikaan sydämentykytystä ja jopa kuoleman. Tästä ymmärrämme, että inhimilliset tunteet ovat melkein aina sekoituksia. Silloin monien värien puhtautta himmentää itsekkyyden kova ruskeanharmaa tai sävyttää ylpeyden syvä oranssi.

Värien merkitystä tulkittaessa on muitakin seikkoja, jotka on otettava huomioon, esim. astraaliruumiin yleinen hohtavuus, ääriivivojen täsmällisyys tai epämääräisyys, eri voimakeskusten suhteellinen kirkkaus (ks. luku 5).

Älyn keltainen, rakkaudentunteiden ruusunpunainen ja antaumuksen sininen ovat aina astraaliruumiin yläosassa. Itsek-

kyöden, saituuden, petoksen ja vihan värit ovat alemmassa osassa. Sensuellien tunteiden massa leijailee näiden kahden välissä.

Tästä seuraa, että kehittymättömän ihmisen soikon alempi osa on helposti suurempi kuin ylempi niin, että astraaliruumis näyttää munalta kapeampi pää ylöspäin. Kehittyneellä ihmisellä tilanne on päinvastainen ja kapeampi pää osoittaa alaspäin. Soikio pyrkii aina palautumaan symmetriseksi asteitta, joten tällainen yleisilme on vain tilapäistä.

Jokainen värin ilmaisema ominaisuus on omaa erikoista astraaliainettaan ja näiden värien keskimääräinen sijainti riippuu kyseessä olevan aineen asteen omasta painovoimasta. Yleisperiaatteena on, että huonot tai itsekkäät ominaisuudet ilmaisevat itseään karkeamman aineen suhteellisen hitaina värähtelyinä ja hyvät ja epäitsekkäät ominaisuudet käyttävät hienompaa ainetta.

Meidän onneksemme hyvät tunteet säilyvät astraaliruumiissa pitempään kuin pahat. Voimakas rakkauden tai antaumuksen tunne pysyy astraaliruumiissa kauan sen jälkeenkin, kun sen aiheuttanut tapaus on unohtunut. On mahdollista, joskin epätavallista, että kahdentasoisia värähtelyjä liikkuu astraaliruumiissa samanaikaisesti esim. rakkauden ja vihan. Jälki-seuraukset kulkevat samantasoisina, mutta paljon korkeammalla tasolla oleva kestää pitempään.

Korkea epäitsekkäs rakkaus ja antaumus kuuluvat korkeimmalle (atomiselle) astraalitasolle ja heijastuvat vastaavassa mentaalitason aineessa. Tällöin ne koskettavat syy- (ylempää mentaali-) ruumista eivätkä alemmaa. Tämä on tärkeä seikka ja siihen on kiinnitettävä huomiota. Egoon, jonka asuinsija on ylemmällä mentaalitasolla, vaikuttavat siten vain epäitsekkäät

ajatukset. Alemmat ajatukset eivät vaikuta egoon, vaan pysyviin atomeihin.

Tämän seurauksena syyruumiissa ei ole alempia tunteita ja ajatuksia vastaavia huonoja värejä, vaan aukkoja. Esimerkiksi itsekkyyks näkyy rakkautentunteiden tai sympatian puuttumisena. Heti, kun itsekkyyks korvautuu vastakohtallaan, syyruumiissa oleva aukko täyttyy. Astraaliruumiin pohjimmaisista tunteista edustavien karkeiden värien voimistuminen himmentää kuitenkin vastakkaista hyvettä edustavia värejä syyruumiissa, vaikeivät ne voikaan saada suoraa ilmaisuaan siinä.

Astraaliruumiin yleisilmeen ymmärtämiseksi täytyy muistaa, että hiukkaset, joista se koostuu, ovat aina nopeassa liikkeessä. Suurimmassa osassa tapauksia värien pilvet sulautuvat toisiinsa ja vyöryvät toistensa yli kadoten ja ilmestyen jälleen näkyviin. Valoa hohtavan sumun pinta muistuttaa tällöin voimakkaasti kiehuvaa vettä. Värit eivät siis pysy paikallaan, vaikka niillä kaikilla onkin normaali paikkansa, johon ne palaavat.

C. W. Leadbeaterin kirjassa *ihminen näkyväisenä ja näkymättömänä* on esitetty seuraavat kuvat astraaliruumiista:

Kuva VII Villi-ihmisen astraaliruumis

Kuva X Keski-ihmisen astraaliruumis

Kuva XXIII Kehittyneen ihmisen astraaliruumis (Painos 1902)

Lyhyt yhteenveto kuvatuista kolmesta tyylistä, villi-ihmisen, keski-ihmisen ja kehittyneen ihmisen astraaliruumiista voisi olla seuraava:

Villi-ihminen. Aistillisuuden, petollisuuden, itsekkyyden ja ahneuden suuri osuus on silmiinpistävä. Voimakkaasta suuttumuksesta kertovat sameanpunaiset jäljet ja tahrat. Rakkautentunnetta on hyvin vähän. Mitä älystä ja uskonnollisista tunteista on olemassa, on alinta mahdollista laatua. Ääri-iviat ovat

epäsäännölliset ja värit sekoittuneita, paksuja ja raskaita. Koko ruumis on epäsäännöllinen, epämääräinen eikä hallinnassa.

Keskivertoihminen. Aistillisuutta on paljon vähemmän, mutta se on silti huomattavaa. Itsekkyyys on myös huomattavaa, ja jonkin verran on kykyä petollisuuteen omien etujen ajamiseksi. Mutta vihreä alkaa jakaa sitä kahdeksi erilliseksi ominaisuudeksi, mikä osoittaa, että oveluudesta on vähitellen tulossa sopeutuvaisuutta. Suuttumus on edelleen mukana. Rakkaudentunteet, äly ja antaumus on näkyvämpiä ja korkeammanlaatuisia. Värit ovat kaiken kaikkiaan selkeämmät ja selvästi kirkkaammat, vaikka mikään niistä ei ole täysin puhdas. Ruumiin ääriviivat ovat määrätty ja säännölliset.

Kehittynyt ihminen. Epätoivottavat ominaisuudet ovat lähes kokonaan kadonneet. Ruumiin yläosan poikki kulkee lilanväriinen juova osoittaen henkistä pyrkimystä. Yläosassa ja pään ympärillä on älyn kirkkaankeltainen pilvi. Sen alla on leveä, antaumuksen sininen vyöhyke. Sitten ruumiin poikki kulkee vielä leveämpi ruusunpunainen rakkaudentunteiden vyö. Alaosassa on suuret määrät sopeutuvaisuuden ja sympatian vihreää. Värit ovat kirkkaita, hohtavia ja vyöhykkeet selvästi erottuvia. Ääriviivat ovat hyvin määrätty ja koko astraaliruumis vaikuttaa olevan kunnossa ja täydellisesti hallinnassa.

Vaikkemme tässä kirjassa käsittelekään mentaaliruumista, niin on mainittava, että kun ihminen kehittyy, hänen astraaliruumiinsa alkaa muistuttaa yhä enemmän hänen mentaaliruumistaan, kunnes siitä tulee lähes mentaaliruumiin heijastuma astraalitason karkeammassa aineessa. Tämä merkitsee luonnollisesti, että ihmisen halut ovat täydellisesti mielen hallinnassa eivätkä syöksähtelevät emotiot pyyhkäise jalkoja hänen altaan. Tällainen ihminen ärsyyntyy epäilemättä joskus, ja hänessä syntyy erilaisia epätoivottavia pyyteitä, mutta hän

tietää riittävästi osatakseen hillitä tällaiset alemmat ilmentymät eikä anna niille periksi.

Seuraavassa vaiheessa mentaaliruumiista tulee syyruumiin heijastuma, koska ihminen on oppinut seuraamaan yksinomaan korkeamman itsen kehotuksia ja ohjaamaan järkeään niiden suuntaisesti. Siten arhatin mieliruumiissa ja astraaliruumiissa on hyvin vähän niiden omaa väriä, vaan ne ovat syyruumiin kopioita siinä määrin kuin niiden matalammat oktaavit kykenevät ilmaisemaan. Ne ovat kauniisti säteileviä, helmiäismäisiä, jolta on mahdoton sanoin kuvata.

Kehittyneellä ihmisellä on viidenasteisia värähtelyjä astraaliruumiissaan. Tavallisella ihmisellä on ainakin yhdeksän ja eri sävyjen sekoitukset lisäksi. Monilla ihmisillä on 50 tai 100, jolloin ruumiin koko pintaa rikkovat monet pienet pyörteet ja ristikkäisvirtaukset törmäämässä toinen toisiinsa villissä sekamelskassa. Tämä on tulosta tarpeettomista emootioista ja huolist. Tällainen massa muodostaa tavallisen länsimaisen ihmisen, ja ne syövät hänen energiaansa.

Astraaliruumis, joka värähtelee 50-asteisesti samalla kertaa, ei ole ainoastaan ruma, vaan vakava huolenaihe. Sitä voisi verrata vakavista pakkoliikkeistä kärsivään fyysiseen ruumiiseen, jonka lihakset nykivät samanaikaisesti eri suuntiin. Tällaiset astraalivaikutukset ovat tarttuvia ja vaikuttavat kaikkiin lähistöllä oleviin herkkiin ihmisiin ja välittävät tuskallista levottomuuden ja huolestuneisuuden tunnetta. Sensitiivisen henkilön on siksi hyvin vaikea elää suuressa kaupungissa tai liikkua suurissa ihmisjoukoissa, koska miljoonat ihmiset kiihtyvät tarpeettomasti järjettömistä haluista ja tunteista. Jatkuva astraalihäirintä voi päästä vaikuttamaan eetterisen kaksoispuolen kautta ja aiheuttaa hermosairauksia.

Ärtymiskeskukset ovat astraaliruumiille samaa kuin paiseet fyysiselle ruumiille. Ne eivät ole äkillisesti tuntuvia epämiellyttäviä kohtia, vaan sen sijaan heikkoja lenkkejä, joiden kautta elinvoimaa vuotaa hukkaan. Ne eivät käytännöllisesti katsoen kykene tekemään minkäänlaista vastarintaa huonoille vaikutuksille ja estävät hyvien vaikutusten edut. Tämä tila on tuskallisen yleinen. Lääkkeenä on huolien, pelon ja harmien eliminointi. Okkultismia opiskelevalla ei saa olla sellaisia persoonallisia tunteita, joihin olosuhteet vaikuttavat.

Vain pienellä lapsella on valkoinen tai suhteellisen väritön aura, sillä värit alkavat näkyä vasta, kun ominaisuudet kehittyvät. Lapsen astraaliruumis on usein hyvin kaunis. Se on väreiltään puhdas ja kirkas ilman aistillisuuden, ahneuden, pahanthahtoisuuden ja itsekkyyden tahroja. Siinä voi myös nähdä ituja ja taipumuksia, jotka ovat hänen entisestä elämästään. Jotkut niistä hyviä, jotkut huonoja, ja näin voi nähdä lapsen tulevaisuuden mahdollisuudet.

Älyn keltainen lähellä päätä on alkusyynä ajatukselle sädekehästä (nimbus) pyhimyksen pään ympärillä, koska keltainen on astraaliruumiin helpoimmin tulkittavissa oleva väri, ja helpoin myös juuri ja juuri selvänäköisen henkilön havaita. Joskus, kun on kyseessä epätavallisen aktiivinen älyllinen toiminta, keltainen voi näkyä myös fyysisessä aineessa ja tavalliselle fyysiselle silmälle.

Olemme jo nähneet, että astraaliruumiilla on normaali kokoonpano, johon eri osat pyrkivät järjestäytymään. Äkillinen intohimon tai tunteen syöksähdys voi kuitenkin tilapäisesti saada astraaliruumiin koko aineen tai melkein kaiken värähtelemään tietyllä taajuudella saaden aikaan yllättäviä tuloksia. Kaikki aine astraaliruumiissa pyyhkiytyy liikkeeseen kuin voimakkaan hurrikaanin kourissa niin, että jonkin aikaa värit ovat

sekoittuneet. Esimerkkejä tästä ilmiöstä on esitetty kirjassa *Ihminen näkyväisenä ja näkymättömänä*:

Kuva XI Äkillinen rakkaudentunne

Kuva XII Äkillinen antaumus

Kuva XIII Kiihkeä suuttumus

Kuva XIV Shokki tai pelko

Äkillisen puhtaan rakkaudentunteen tapauksessa, kun esimerkiksi äiti nostaa vauvan syliinsä ja suukottelee tätä, joutuu koko astraaliruumis hetkellisesti voimallisen kiihtymyksen tilaan ja alkuperäiset värit peittyvät lähes täysin.

Analyysoinnin tuloksena on havaittavissa neljä erillistä vaikutusta:

1. On näkyvissä eloisan värin pyörteitä tai kierteitä. Ne ovat selkeästi määrättyjä ja muotonsasäilyttävän näköisiä ja hehkuvat voimakasta valoa sisältäpäin. Jokainen niistä on todellisuudessa astraaliruumiissa syntynyt kiihkeän rakkaudentunteen ajatusmuoto valmiina vuodatettavaksi eteenpäin tunteen kohteeseen. Elävän valon pyörteiset pilvet ovat uskomattoman kauniita, mutta vaikeita kuvailla.
2. Koko astraaliruumiin yli risteilee horisontaalisesti karmiininpunaisia sykkiviä viivoja. Sitä on vielä vaikeampi esittää, koska niiden liike on äärimmäisen nopea.
3. Ruusunpunainen kalvo peittää koko astraaliruumiin pinnan niin, että kaikki sisäpuolella oleva näkyy kuin sävytetyn lasin läpi.
4. Eräänlainen karmiini punastuminen täyttää koko astraaliruumiin saaden myös hiukan muita sävyjä ja tiivistyen siellä täällä epäsäännöllisiksi kelluviksi kiemuroiksi kuin puolivalmiiksi pilviksi.

Tämä näkymä ei kestä kuin muutamia sekunteja, minkä jälkeen palataan nopeasti normaalitilaan, jolloin eriaistiset aineet järjestäytyvät oman painovoimansa mukaisesti tavanomaisiin vyöhykkeisiin. Jokainen tällainen syöksähdys lisää hiukan karmiininpunaista soikion yläosaan ja tekee astraaliruumiille hiukan helpommaksi vastata seuraavaan rakkaudentunteen aaltoon.

Samoin ihminen, joka tuntee usein korkean antaumuksen tunteita, saa suuremman sinisen alueen astraaliruumiiseensa. Tällaisten impulssien vaikutus kumuloituu, ja rakkauden ja ilon elävien värähtelyjen säteilyllä on hyviä vaikutuksia toisiin.

Äkillinen antaumuksen syöksähdys meditaatioon vaipuneessa nunnassa saa aikaan melkein samanlaisen vaikutuksen sillä erotuksella, että karmiininpunaisen värin tilalla on sinistä.

Kun kyseessä on voimakas suuttumus, astraaliruumiin normaali tausta peittyi noenmustasta massasta muodostuviin kierteisiin tai pyörteisiin, joissa leimahtelee aktiivisen vihan hehku. Astraaliruumis on saman mustan pilven riekaleiden peitossa, kun kontrolloimattoman suuttumuksen äkäiset nuolet sinkoilevat niiden keskellä kuin salamanleimahdukset. Nämä leimahdukset kykenevät lävistämään astraaliruumiin miekan lailla ja vahingoittamaan muita ihmisiä.

Tässäkin tapauksessa jokainen raivonpurkaus tekee koko astraaliruumiin aineen entistä helpommin reagoivaksi samoihin epätoivottaviin värähtelyihin.

Kauhun aiheuttama äkillinen shokki tukahduttaa hetkessä koko ruumiin kummallisella raivoisalla harmaalla sumulla, joka muodostaa vaakasuoria samansävyisiä viivoja, jotka värähtelevät niin rajusti, ettei erillisiä viivoja juuri näy. Tulos on sanoin kuvaamattoman aavemainen: kaikki valo sammuu ruumiista

joksikin aikaa, ja koko harmaa massa värisee avuttomana kuin hyytelö.

Tunneryöppy ei vaikuta suuresti mentaaliruumiiseen, vaikkakin sen takia minkään mentaaliruumiin toiminnan saattaa jonkin aikaa olla miltei mahdotonta päästä läpi fyysisiin aivoihin. Astraaliruumis, joka toimii siltana mentaaliruumiin ja aivojen välillä, värähtelee taajuudella, joka ei kykene välittämään eteenpäin aaltoja, jotka eivät ole sopusoinnussa sen kanssa.

Edellä on esitetty esimerkkejä äkillisten ja tilapäisten tunteenpurkausten vaikutuksista. Eräät luonteen tyypit tai tilat saavat aikaan samantapaisia, mutta pysyvämpiä vaikutuksia.

Kun tavallinen ihminen rakastuu, astraaliruumis kokee täydellisen muodonmuutoksen niin, että sitä tuskin tunnistaa kuuluvaksi samalle henkilölle. Itsekkyys, petollisuus ja ahneus häviävät ja soikion alin osa täyttyy eläimellisten intohimojen suurella määrällä. Sopeutuvaisuuden vihreä on korvautunut kummallisella mustasukkaisuuden ruskeanvihreällä. Tämän tunteen äärimmäisestä aktiivisuudesta kertovat sen kirkkaan tulipunaiset suuttumuksen välähdykset. Mutta epätoivottavien muutosten vastapainona on hieno karmiininpunaisen nauha, joka täyttää suuren osan soikion yläosaa. Tämä on jonkin aikaa hallitseva piirre, ja koko astraaliruumis hehkuu sen valoa. Sen vaikutuksesta tavanomaisen astraaliruumiin yleinen sameus on hävinnyt, ja niin hyvät kuin huonotkin sävyt ovat loistavia ja selkeitä. Se on elämän intensiteetin lisääntymistä eri suunnilla. Antaumuksen sininen on selvästi kohentunut, ja jopa häivähdys vaaleanviolettia ilmestyy soikion huipulle osoituksena kyvystä vastata todella korkeaan ja epäitsekkääseen ihanteeseen. Älyn keltainen on sen sijaan hetkellisesti täysin kadonnut, mitä kyynikot pitävät tilan luonteenomaisena piirteenä!

Helposti ärtyvän astraaliruumiissa näkyy silmiinpistäväenä piirteenä leveä tulipunainen nauha, ja lisäksi astraaliruumista peittävät pienet leijuvat punaiset täplät, jotka muistuttavat hiukan kysymysmerkkiä.

Saiturissa ahneus, itsekkyyys, petollisuus ja sopeutuvaisuus vahvistuvat luonnollisesti, kun taas aistillisuus vähenee. Huomattavin muutos on kuitenkin samansuuntaiset vaakasuorat soikion yli kulkevat viivat, jotka antavat vaikutelman häkistä. Kalterit ovat väriltään syvänruskeita, lähes poltetun oranssin värisiä.

Ahneuden pahe näyttää kykenevän pysäyttämään kehityksen täydellisesti joksikin ajaksi, ja siitä on hyvin vaikea päästä eroon, kun se kerran on saanut lujan otteen.

Syvä masennus saa aikaan ruskean sijaan harmaan vaikutelman samaan tapaan kuin saiturilla. Tulos on uskomattoman synkeä ja masentava katselijallekin. Mikään emotionaalinen tila ei ole niin helposti leviävä kuin masennuksentunne.

Käytännön elämää edustavan, mutta kuitenkin uskonnollisen ihmisen astraaliruumissa ovat näkyvissä tunnusomaiset piirteet. Häivähdys violettia viittaa mahdollisuuteen vastata korkeisiin ihanteisiin. Antaumuksen sininen on epätavallisen hyvin kehittynyt, mutta älyn keltaista on vähän. Mukana on kunnan annos rakkaudentunnetta ja sopeutuvaisuutta, mutta keskivertoa enemmän aistillisuutta. Myös petollisuus ja itsekkyyks ovat näkyvästi esillä. Värit ovat epäsäännöllisesti sijoittuneet ja sulautuvat toisiinsa, ja ääriviivat ovat epämääräiset, mikä kertoo käsitteiden häilyväisyydestä henkilön antaumuksellisuudessa.

Äärimmäinen aistillisuus ja antaumuksellinen temperamentti ovat usein yhdessä. Näin on kenties siksi, että tämäntyypiset

ihmiset elävät pääasiassa tunteissaan ja niiden hallitsemina sen sijaan, että yrittäisivät hallita niitä järjellä.

Vastakohtana tälle on tiedemiestyppi. Antaumuksellisuus on kokonaan poissa, aistillisuus paljon keskivertoa alempana, mutta äly kehittynyt normaalin yläpuolelle. Rakkautentunteita ja sopeutuvaisuutta on vähän ja heikkolaatuista. Koko joukko itsekkyyttä ja ahneutta on mukana ja jonkin verran kateutta. Älyn kullankeltaisen keskeltä nouseva suuri kirkkaanoranssi kartio on osoitus ylpeydestä ja kunnianhimesta hankitun tiedon suhteen. Tieteellisyyteen ja järjestykseen totunut mieli saa värit järjestymään säännöllisiksi nauhoiksi, joiden rajat ovat määritetyt ja selvät.

On syytä kehottaa asiaa tutkivaa perehtymään erinomaiseen kirjaan, josta edellä esitetty informaatio on otettu. Se on eräs suuren ja lahjakkaan kirjoittajan, C. W. Leadbeaterin huomattavimpia teoksia.

Koska olemme tässä käsitelleet värejä, voidaan mainita, että ihmisen astraaliruumiin kanssa läheisessä yhteydessä olevien elementaalien kanssa kommunikaatio tapahtuu äänen ja värin keinoin. Voi muistaa silloin tällöin kuulleensa hämäriä viittauksia värien kieleen. Muinaisessa Egyptissä pyhät käsikirjoitukset kirjoitettiin väreillä ja virheistä rangaistiin kuolemalla. Elementaaleille värit ovat yhtä ymmärrettäviä kuin sanat ihmisille.

Luku 4 Tehtävät

Astraaliruumiin tehtävät voidaan karkeasti ottaen ryhmittää kolmen otsikon alle:

1. Tehdä aistiminen mahdolliseksi
2. Palvella siltana mielen ja fyysisen aineen välillä
3. Toimia tietoisuuden ja toiminnan itsenäisenä käytövälineenä

Käsitlemme näitä kolmea tehtävää jokaista erikseen.

Kun ihminen jaetaan analysoitaessa ”prinsiippeihin” eli elämän ilmentymisen tapoihin, neljä alinta prinsiippiä, joita joskus nimitetään ”alemmaksi nelinäisydeksi”, ovat:

Fyysinen ruumis

Eetteriruumis

Prana eli elinvoima

Kama eli halu

Neljäs prinsiippi kama on elämän ilmennys astraaliruumiissa ja sen ehdollistama. Sen erityispiirteitä on tunteminen, mikä perusmuodossaan on aistimista ja monimuotoisuudessa emootioita ja monia asteita tältä väliltä. Yleisnimenä käytetään joskus halua, mikä on kohteita kohtaan tunnettu vetovoima tai vastenmielisyyys riippuen siitä, aiheuttavatko ne mielihyvää vai tuskaa.

Kama sisältää kaikenlaisen tuntemisen ja sitä voidaan kuvata himo- tai tunneluonnoksi. Se kattaa kaikki eläimelliset halut kuten nälkä, jano, sukupuolinen halu; kaikki intohimot kuten rakkauden alemmat muodot, viha, kateus, mustasukkaisuus. Se on halu tuntevaan olemassaoloon, aineellisten ilojen kokemiseen, ”lianhimo, silmänhimo, elämänylpeys”.

Kama on meissä Tennysonin ”apina ja tiikeri”, voima, joka pitää meidät sidottuna maahan ja jähmettää kaikki korkeamat kaipaukset aistien illuusioilla. Se on aineellisinta ihmisluonnossa ja sitoo hänet lujasti maalliseen elämään. Ei molekyyleistä muodostunut aine, kaikkein vähiten ihmisruumis (sthula sarira), ole karkein meidän kaikista ”prinsiipeistämme”, vaan totisesti karkein on tosiaankin keskimmäinen prinsiippi, oikea eläimellinen keskus; ruumiimme on vain sen kuori, se edesvastuuton tekijä ja välittäjä, jonka kautta meissä oleva eläin toimii kaiken elämänsä (*Salainen oppi I*).

Toinen tapa tarkastella kaamaa on hyvin esitetty Ernest Woodin valaisevassa teoksessa *Seitsemän sädettä*: Kama ”merkitsee halua. Halu on rakkauden ulospäin käännetty aspekti, rakkaus kolmen maailman asioita kohtaan. Varsinainen rakkaus on rakkautta elämää ja jumalaista kohtaan, ja se kuuluu korkeammalle eli sisäänpäin kääntyneelle itselle.”

Tässä kirjassa on meidän tarkoituksiamme varten halua ja emootiota käytetty usein toistensa synonyymeina käytännöllisyyden vuoksi, mutta tiukasti ottaen emootio on halun ja älyn tuote.

Astraaliruumis tunnetaan usein nimellä kamarupa ja joskus vanhemmissa kirjauksissa eläimellinen sielu.

Prana eli elinvoima välittää fyysiseen ruumiiseen ulkoapäin kohdistuvat vaikutukset värähtelyinä. Ne pysyisivät vain värähtelyinä, ellei kama, aistimisprinsiippi kääntäisi värähtelyjä tunteeksi. Mielihyvä ja tuska syntyvät siten vasta astraalikeskuksesta. Siksi kamasta yhdistyneenä pranaan puhutaan ”elämän hengityksenä”, elävän ja tuntevan prinsiipin levittäytymisenä ruumiin jokaisen hiukkasen ylle.

Vaikuttaa siltä, että tietyt elimet fyysisessä ruumiissa ovat erityisesti yhteydessä kaman toimintaan, muun muassa maksa ja perna.

Tässä voi huomauttaa, että kama eli halu aloittelee aktiivisuuttaan kivikunnassa, missä se ilmenee kemiallisena yhtymistäipumuksena.

Kasvikunnassa se on luonnollisesti paljon kehittyneempää ja kertoo suuremmasta kyvystä käyttää alemmaa astraaliainetta. Kasvitiedettä opiskelleet tietävät, että sympatiat ja antipatiat, toisin sanoen halu on paljon näkyvämpää kasvimaailmassa kuin mineraaleissa ja että monet kasvit osoittavat varsin suurta kekseliäisyyttä ja älykkyyttä päämääräänsä pääsemisessä.

Kasvit vastaavat nopeasti rakastavaan huolenpitoon, ja ihmisen tunteet niitä kohtaan niihin vaikuttavat niihin selvästi. Ne ilahtuvat ihailusta ja vastaavat siihen. Ne kykenevät myös kiintymään yksilöllisesti samoin kuin tuntemaan suuttumusta ja antipatiaa.

Eläimet ovat kykeneviä kokemaan alemmat halut niin täydesti kuin ikinä mahdollista, mutta korkeampien halujen kyky on rajoitetumpi. Mutta se on kuitenkin olemassa, ja poikkeustapauksissa eläin kykenee osoittamaan tavattoman korkeaa rakkautta tai antaumusta.

Kun siirrymme nyt astraaliruumiin toiseen tehtävään, siltana toimimiseen mielen ja fyysisen aineen välillä, huomaamme, että fyysisten aistien vastaanottama *vaikutus* välitetään sisäänpäin pranan toimesta, kama sijaitsevien aistikeskusten toiminta tekee siitä *aistimuksen* ja manas eli mieli *havaitsee* sen. Siten ilman astraaliruumiin yleistä toimintaa ei olisi yhteyttä ulkoisen maailman ja ihmisen mielen välillä eikä fyysisten vaikutusten ja mielen niistä tekemien havaintojen välillä.

Vastaavasti aina, kun ajattelemme, panemme liikkeelle meissä olevaa mentaalivainetta. Täten aikaansaadut värähtelyt siirtyvät astraaliruumiimme aineeseen, mikä vaikuttaa eetteri-aineeseen, joka vuorostaan vaikuttaa kiinteään fyysiseen aineeseen, harmaaseen aineeseen aivoissa. Astraaliruumis on todellakin silta fyysisen ja mentaalisen elämämme välillä palvelen värähtelyjen välittäjänä fyysisestä mentaaliseen ja mentaaliseen fyysiseen. Se on tosiasiaa kehittyneen näitten jatkuvasti edestakaisin kulkevien värähtelyjen ansiosta.

Ihmisen astraaliruumiin kehityksen kulussa on kaksi erillistä vaihetta: ensin astraaliruumiin on kehityttävä melko korkealle *välittävänä käyttövälineenä*. Sitten sen on kehityttävä itsenäiseksi ruumiiksi, jossa ihminen voi toimia astraalitasolla.

Normaalin aivoälykkyyden ihmisessä saa aikaan kaman ja manaksen liitto eli mieli. Tätä liittoa kutsutaan usein nimellä kama-manas. H. P. Blavatsky on kuvannut kama-manasta ”ihmisen rationaaliseksi, mutta maanläheiseksi eli fyysiseksi älyksi, jota aine ympäröi ja sitoo ja joka on siksi aineen vaikutusten alainen”. Tämä on se ”alempi itse”, joka tällä illuusion tasolla toimiessaan kuvittelee olevansa todellinen Itse eli Ego ja lankeaa näin siihen, mitä buddhalaisessa filosofiassa kutsutaan termillä ”erillisyyden harhaoppi”.

Kama-manasta eli manasta plus halua on elävästi kuvattu myös manakseksi, joka on kiinnostunut ulkoisista asioista.

Ohimennen voidaan mainita, että on oleellista jälleensyntymäprosessin käsittämisen kannalta ymmärtää selvästi, että kama-manas kuuluu inhimilliseen persoonallisuuteen, ja että se toimii fyysisissä aivoissa ja niiden välityksellä. Tämä riittää itsessään osoittamaan, ettei entisten elämien muistoja voi olla ennen kuin tietoisuus voi nousta aivomekanismin tuolle puolelle. Tämä mekanismi yhdessä kaman kanssa tehdään uu-

destaan jokaisessa elämässä eikä sillä siksi voi olla yhteyttä entisiin elämiin.

Manas ei itsestään voisi vaikuttaa fyysisten aivosolujen molekyyliin, mutta kaman kanssa yhteen liittyneenä se kykenee panemaan fyysiset molekyylit liikkeeseen ja tuottamaan näin ”aivotietoisuutta” mukaan lukien aivomuisti ja kaikki ihmismielen toiminnot sellaisina kuin me ne tavallisesti tunnemme. Luonnollisesti se, mikä on yhteydessä kamaan, ei ole korkeampi manas, vaan alempi (toisin sanoen mentaalitason neljän alemman tason aine). Länsimaisessa psykologiassa tästä kama-manaksesta on tullut osa järjestelmää, jota kutsutaan mieleksi. Kama-manas muodostaa linkin ihmisen korkeamman ja alemman luonnon välillä. Se on taistelukenttä elämän aikana ja näyttölee tärkeää osaa kuolemanjälkeisessä olemassaolossa, kuten tulemme näkemään.

Manaksen ja kaman yhteys on niin läheinen, että hindut puhuvat ihmisen viidestä verhosta, yksi jokaiselle toimivan älyn ja halun ilmennykselle. Nämä viisi ovat:

1	Anandamayakosha	Autuuden verho	Buddhi
2	Vignānamayakosha	Erotteleva	Korkeampi manas ja kâma
3	Manomayakosha	Äly- ja haluverho	Alempi manas ja kâma
4	Prānamayakosha	Elinvoimaverho	Prāna
5	Annamayakosha	Ravintoverho	Kiinteä fyysinen ruumis

Manun käyttämässä jaottelussa pranamayakosha ja annamayakosha on luokiteltu yhteen ja ne tunnetaan bhutatmanina eli elementaali-itsenä tai toimintaruumiina. Vignanamayakoshaa ja manomayakoshaa hän kutsuu tunneruumiiksi ja antaa sille nimen jiva. Hänen määritelmänsä mukaan se on ruumis,

jossa se, joka tietää, kshetragna tulee tuntemaan mielihyvän ja tuskan.

Ulkoisissa suhteissaan vignanamayakosha ja erityisesti manomayakosha ovat yhteydessä deevamaailmaan. Deevojen sanotaan ”menneen sisään” ihmiseen, mikä viittaa eri elementtien johtavia jumaluuksia. Nämä johtavat jumaluudet synnyttivät aistimukset ihmisessä muuttamalla ulkoa tulevat kontaktit aistimuksiksi tai sisältäpäin kontaktien tunnistamiseksi. Tämä on oleellisesti deevojen toimintaa. Tästä on peräisin yhteys kaikkiin niihin alempiin deevoihin, jotka tekevät ihmisestä mestarin kaikilla alueilla universumissa, kun kaikki on hallinnassa.

Kuten sanottu, koska manas eli mieli ei kykene vaikuttamaan aivojen karkeisiin hiukkasiin, se projisoi osan itseään, toisin sanoen alemman manaksen, joka pukeutuu astraali-aineeseen ja täyttää sitten eetteriaineen avustamana lapsen koko hermoston ennen syntymää. Manaksen projektiosta puhutaan usein sen heijastuksena, sen varjona, sen säteenä ja se tunnetaan myös monilla muilla vertauskuvallisilla nimillä. H. P. Blavatsky kirjoittaa (*Teosofian avain*): Mutta niin pian kuin he ovat vangitut eli ruumiillistuneet, tulee heidän (manas) olemuksensa kaksinaiseksi; se merkitsee, että ikuisen jumalaisen mielen *säteet*, yksilöllisinä olentoina ajateltuina, saavat kaksinkertaisen luonteen, joista toinen on

(a) niiden sisäinen, oleellinen kuvastin, taivasta tavoitteleva järki (ylempi manas) ja toinen on

(b) inhimillinen ajatuskyky eli eläimellinen ajattelu, joka aivojen etevämmyyden vuoksi on järjellinen, kamaan päin pyrkivä eli alempi manas.

Alempi manas on siten hautautunut nelinäisyyteen, ja sen voidaan katsoa pitävän toisella kädellä kiinni kamasta, samalla

kun toinen pitää kiinni sen isästä, korkeammasta manaksesta. Vetääkö kama sen kerta kaikkiaan kokonaan alas, repäisee irti kolminaisuudesta (atma-buddhi-manas), johon se luontonsa puolesta kuuluu vai tuoko se voittoisasti takaisin alkulähtee-seensä maaelämänsä kokemukset puhdistettuina, se on elämänongelma, joka on ratkaistava jokaisessa inkarnaatiossa. Tätä tarkastelemme lisää luvuissa *kuolemanjälkeisestä elämästä*.

Kama siis tarjoaa eläimelliset ja intohimoelementit, alempi manas rationalisoi ne ja lisää niihin älyllisiä kykyjä. Nämä kaksi periaateita ovat punoutuneet yhteen ihmisessä elämän aikana ja toimivat harvoin erillisinä.

Manas on kuin liekki, kama ja fyysiset aivot kynttilänsydän ja polttoaine, joita liekki käyttää palaakseen. Kaikkien ihmisten, niin kehittyneiden kuin kehittymättömienkin egot ovat olemukseltaan ja ainekseltaan samanlaisia. Mikä tekee yhdestä suuren ihmisen ja toisesta karkean tai tyhmän, on fyysisen ruumiin laatu ja kokoonpano ja aivojen ja ruumiin kyky välittää ja ilmaista sisäisen todellisen ihmisen valoa.

Lyhyesti sanottuna kama-manas on ihmisen persoonallinen itse. Alempi manas antaa yksilöistävän silauksen, mikä saa persoonallisuuden tunnistamaan itsensä ”minäksi”. Alempi manas on säde kuolemattomasta ajattelijasta, joka *valaisee persoonallisuutta*. Alempi manas antaa viimeisen ilon silauksen aisteille ja eläimelliselle luonnolle kykynä odottaa, muistaa ja kuvitella.

Vaikka syventyminen manakseen ja mentaaliruumiiseen ei ole paikallaan tässä kirjassa, saattaa lukijalle olla avuksi tässä vaiheessa, jos lisätään, että manas on vapaan tahdon asuin-sija, manashan edustaa mahatia, universaalista mieltä. Ihmisessä alempi manas on se, jonka välityksellä vapaa tahto

toimii. Manaksesta tulee vapauden tunne, tieto siitä, että voimme hallita itseämme, että korkeampi luonto voi johtaa alemmaa. Manaksen pitäminen tietoisuutena kaman asemesta on siksi tärkeä askel itsehallinnan tiellä.

Manaksen kamppailu oikeuksiensa puolustamiseksi on paras todistus siitä, että se on vapaa luonnoltaan. Egon olemassaolo ja voima antaa ihmiselle mahdollisuuden tehdä valintaa haluista ja voittaa ne. Kuten manas hallitsee kamaa, alempi nelinäisyys asettuu sille kuuluvaan alisteiseen asemaan ylemmän kolminaisuuteen atma-buddhi-manas nähden.

Voimme luokitella ihmisen prinssiipit seuraavasti:

1	Atma	Kuolematon
	Buddhi	
	Korkeampi manas	
2	Kama-manas	Ehdollisesti kuolematon
3	Prana	Kuolevainen
	Eetterinen kaksoispuoli	
	Kiinteä ruumis	

Pääsemme nyt tarkastelemaan astraaliruumiin kolmatta tehtävää tietoisuuden ja toiminnan itsenäisenä käyttövälineenä. Käsittelemme aiheemme tätä osaa, astraaliruumiin käyttöä, kehitystä, mahdollisuuksia ja rajoituksia sen kaikilta puolilta askel askeleelta seuraavissa luvuissa. Tässä vaiheessa riittää, kun luottelemme hyvin lyhyesti pääasialliset tavat, joilla astraaliruumista voi käyttää tietoisuuden itsenäisenä käyttövälineenä. Ne ovat:

1. Astraaliaistit voidaan saattaa toimintaan tavallisen valvetietoisuuden aikana, toisin sanoen, kun fyysiset aivot ja aistit ovat täysin valppaina. Jotkut näistä kyvyistä vastaavat fyysisen ruumiin aisteja ja kykyjä. Käsittelemme tätä seuraavassa luvussa Tsakrat.
2. Unen ja transsin aikana astraaliruumiin on mahdollista erota fyysisestä ruumiista ja liikkua ja toimia vapaasti omalla tasollaan. Tätä käsitellään luvussa Uni-elämä.
3. Astraaliruumiin kykyjä on mahdollista kehittää siinä määrin, että ihminen voi tietoisesti ja tarkoituksellisesti jättää fyysisen ruumiinsa, milloin haluaa ja siirtyä tietoisuuden katkeamatta astraaliruumiiseen. Tätä käsitellään luvussa Katkeamaton tietoisuus.
4. Kuoleman jälkeen tietoisuus vetäytyy astraaliruumiiseen ja voi viettää astraalitasolla elämää, joka voi vaihdella suuresti intensiteetin ja keston suhteen riippuen useita tekijöistä. Tätä käsitellään kuolemanjälkeistä elämää koskevissa luvuissa.

Aiheen tämä jako sivuhaaroineen muodostaa tämän teoksen loppuosan.

Luku 5 Tsakrat

Sana tsakra on sanskritia ja tarkoittaa kirjaimellisesti pyörää tai pyörivää kiekkoa. sitä käytetään tarkoittamaan voimakkuuksia ihmisessä. Tällaisia tsakroja on ihmisen kaikissa käytövälineissä, ja ne ovat yhtymäkohtia, joista voima virtaa käytövälineestä toiseen. Ne ovat myös läheisesti yhteydessä eri käyttövälineiden kykyihin tai aisteihin.

Eetteriruumiin tsakroja on kuvattu täydellisesti kirjassa *Eetterinen kaksoispuoli* ja lukijaa kehoitetaan tutustumaan siihen, koska eetteritsakrojen tutkiminen antaa materiaalia, joka on avuksi astraalitsakrojen ymmärtämisessä. Eetteritsakrat sijaitsevat eetteriruumiin pinnalla, ja niitä nimitetään tavallisesti sen fyysisen elimen mukaan, jota ne vastaavat.

Ne ovat:

1. Perustsakra eli selkärangantyytsakra
2. Napatsakra
3. Pernatsakra
4. Sydäntsakra
5. Kurkkutsakra
6. Otsatsakra kulmakarvojen välissä
7. Kruunutsakra päällella

On myös olemassa kolme alemmaa tsakraa, mutta niitä käytetään vain joissakin ”mustan magian” koulukunnissa emmekä ole kiinnostuneita niistä tässä.

Astraalitsakrat, jotka ovat tavallisesti neliulotteisia pyörteitä eetteriruumiin sisällä, joten niillä on laajennus, joka tekee ne eetteritsakroista poikkeaviksi. Siitä seuraa, että vaikka ne vastaavat eetteritsakroja, ne eivät mitenkään ole sama asia, vaikka jotkut osat sattuvatkin yhteen.

Astraalitsakroilla on nimet kuten eetteritsakroilla ja niiden tehtävät ovat seuraavat:

1. *Perustsakra*. Tässä on käärmetulen eli kundalinin sijaintipaikka. Se on voima, jota esiintyy kaikilla tasoilla ja sen avulla muut tsakrat käynnistyvät. Alun perin astraaliruumis oli lähes liikkumaton massa, jossa oli vain hyvin epämääräinen tietoisuus, ei voimaa tehdä mitään eikä selvää tietoa ympäröivästä maailmasta. Se, mitä tapahtui ensimmäiseksi, oli kundalinin herääminen astraalitasolla.
2. *Napatsakra*. Kun kundaliini oli herätetty ensimmäisessä tsakrassa, se siirtyi napatsakraan tehden sen toimivaksi ja herättäen siten astraaliruumiin kyvyn tuntea, sensitiivisyyden kaikenlaisille vaikutuksille, mutta vielä ilman minkäänlaista ymmärtämystä nähdystä ja kuullusta.
3. *Pernatsakra*. Sitten kundaliini siirtyi pernatsakraan ja teki eläväksi koko astraaliruumiin, koska eräs tämän tsakran tehtävistä on imeä pranaa, elinvoimaa, jota myös esiintyy kaikilla tasoilla. Pernatsakran elävöittäminen tekee ihmiselle mahdolliseksi matkata astraaliruumiissaan tietoisena, mutta vielä vain epämääräisesti käsittäen, mitä hän kohtaa matkoillaan.
4. *Sydäntsakra*. Tsakra tekee mahdolliseksi ihmiselle ymmärtää muiden astraaliolentojen värähtelyjä ja tuntea sympatiaa niitä kohtaan niin, että hän voi vaistomaisesti ymmärtää niiden tunteita.
5. *Kurkkutsakra*. Tämä tsakra tuo astraalimaailmassa kyvyn, joka vastaa kuuloa fyysisessä.

6. *Otsatsakra*. Tämä tsakra antaa kyvyn havaita astraalikohteiden muoto ja luonne sen sijaan, että vain aistisi epämääräisesti niiden läsnäolon. Tähän tsakaraan liittyy myös kyky suurentaa pienimpiäkin fyysisiä ja astraalihiukkasia minkäkokoisiksi haluaa kuin mikroskoopilla. Tämä kyky tekee mahdolliseksi okkulttiselle tutkijalle havaita ja tutkia molekyyleja, atomeja jne. Tämä kyvyn täysi hallinta riippuu kuitenkin syyruumiista.

Kyky suurentaa on eräs *siddhi*, jota kuvataan idän kirjoissa ”kykynä tehdä itsestään pieni tai suuri tahtonsa mukaan”. Kuvaus on vastakkainen, koska metodi, jota käytetään, on käyttää tilapäisesti visuaalista pienennysmekanismia. Toisin päin sen pienentäminen, mitä katsotaan, saavutetaan rakentamalla tilapäinen normaalia laajempi visuaalinen mekanismi. Suurentamiskyky eroaa huomattavasti kyvystä toimia korkeammilla tasoilla, aivan kuten astronomin kyky tarkkailla planeettoja ja tähtiä on eri asia kuin kyky liikkua ja toimia niiden keskuudessa. Hindusutrassa todetaan, että meditoimalla tiettyä osaa kielessä, saavutetaan astraalinäkö. Toteamuksen viesti on ”kätketty”, sillä viitataan aivolisäkkeeseen, joka sijaitsee juuri tämän kielenosan yläpuolella.

7. *Kruunutsakra*. Tämä tsakraa päättää ja täydentää astraalielämän suoden ihmiselle astraalikykyjen täyden hallinnan.

Tämän tsakan toiminnassa näkyy olevan kaksi tapaa.

Yhdessä ihmistyyppissä kuudes ja seitsemäs tsakra yhdistyvät aivolisäkkeessä, mikä on tämän tyyppin ihmisillä käytännöllisesti katsoen ainoa suora linkki fyysisen ja korkeampien tasojen välillä.

Toisentyypisellä ihmisellä seitsemäs tsakra taipuu tai kallistuu, kunnes sen pyörre kohtaa käpyrauhanen kuudennen tsakan ollessa edelleen kiinnittyneenä aivolisäkkeeseen. Tämän tyyppisillä ihmisillä käpyrauhanen elävoityy näin ja muodostuu yhteydenpitolinjaksi suoraan alemman mentaalitason kanssa käyttämättä astraalitasoa välittäjänä kuten tavallista.

Kuten tiedämme, fyysisessä ruumiissa on erikoistuneet elimet jokaiselle aistille, silmät näölle, korvat kuulolle jne. Astraaliruumiissa on toisin.

Astraaliruumiin hiukkaset ovat jatkuvasti liikkeessä kelluen ja kieppuen kuin kiehuva vesi. Siksi mitkään hiukkaset eivät pysy paikallaan missään tsakrassa, vaan päinvastoin kaikki ruumiin hiukkaset käyvät jokaisessa tsakrassa.

Jokaisella tsakralla on oma tehtävänsä herättää hiukkasisa kyky vastata tiettyyn voimaan. Yksi tsakra suo näkökyvyn, toinen kuulon jne. Näin ollen mikään astraalitsakra ei tiukasti ottaen ole sidottu paikallisesti mihinkään tiettyyn astraaliruumiin osaan. On pikemminkin niin, että astraaliruumiin kaikki hiukkaset kokonaisuutena omaavat tuon kyvyn. Siksi ihminen, joka on kehittänyt astraalinäön, käyttää näkemiseen mitä tahansa astraaliruumiinsa aineen osaa ja voi siksi nähdä yhtä hyvin kohteita edessään, takanaan, yläpuolellaan, alapuolellaan tai molemmilla sivuilla. Näin on muittenkin aistien suhteen. Toisin sanoen astraaliaistit ovat yhtä toimivia missä tahansa ruumiinosassa.

Ei ole helppoa kuvata välineitä, joilla kielen korvikkeina toimivia ideoita välitetään astraalisesti. Ääni tavanomaisessa merkityksessä ei ole mahdollinen astraalimaailmassa. Tosiasiassa se ei ole mahdollista edes fyysisen maailman korkeammassa osissa. Ei myöskään olisi oikein sanoa, että astraalimaailman kieli on ajatuksensiirtoa. Ehkä sitä voisi sanoa erityisellä tavalla muodostuvaksi ajatuksensiirroksi.

Mentaalimaailmassa ajatus välittyy silmänräpäyksessä toisen mieleen ilman sanoja. Siksi mentaalimaailmassa ei kielellä ole hitustakaan väliä. Mutta astraalikommunikaatio on mentaalimaailman ajatuksensiirron ja fyysisen konkreettisen puheen puolivälissä. On edelleen tarpeen muodostaa ajatus sanoin. Tätä ajatuksenvaihtoa varten on välttämätöntä, että kahdella osapuolella on yhteinen kieli.

Astraali- ja eetteritsakrat ovat hyvin läheisesti yhteydessä toisiinsa, mutta niiden välillä on verho tai tiheäsilmäinen verkko, joka täyttää ne tavalla, jota ei ole helppo kuvailla. Se koostuu yhdestä ainoasta kerroksesta tiivistyneitä pysyviä atomeja, jotka täyttyvät erityisestä pranasta. Astraaliruumiista fyysiseen normaalisti laskeutuva jumalainen elämä on siten virittäytynyt, että se pääsee tämän suojakilven läpi vaivatta, mutta se estää tehokkaasti kummaltakin tasolta peräisin olevien sellaisten voimien läpipääsyn, jotka eivät osaa käyttää atomista ainetta. Verkko on luonnollinen suoja tasojen välisen kommunikaation ennen aikaista avautumista vastaan, minkä kehittyminen toisi vain vahinkoa.

Tämä estää normaalisti selkeät muistot unielämästä ja aiheuttaa hetkellisen tiedottomuuden, joka aina tapahtuu kuolemassa. Jollei tätä olisi, mikä tahansa astraalientiteetti voisi milloin tahansa saattaa ihmisen sellaisten voimien valtaan, joita hän ei mitenkään kykenisi hallitsemaan. Hän olisi alituisessa

vaarassa joutua astraalienteettien valtaan, jotka haluavat päästä käsiksi hänen käyttövälineihinsä.

Suojaverkko voi vaurioitua kahdella tavalla:

1. Astraaliruumiin kokema suuri shokki, kuten äkillinen säikähtäminen, voi repiä tätä arkaa organismia ja tehdä ihmisen hulluksi, kuten on tapana sanoa. Valtava suutumus voi myös saada aikaan saman, kuten myös mikä tahansa luonteeltaan vähemmän hyvä voimakas emotioni, josta aiheutuu eräänlainen räjähdys astraaliruumiissa.
2. Alkoholien, narkoottisten aineiden, tupakka mukaan lukien käyttö. Nämä aineet sisältävät ainetta, joka hajotettuna ei pysy paikallaan, vaan josta osa siirtyy fyysiseltä astraalitasolle. Jopa tee ja kahvi sisältävät tällaista ainetta, mutta vain minimaalisia määriä, joten niillä on vaikutuksensa vain pitkäaikaisen väärinkäytön tapauksessa.

Nämä aineet syöksyvät tsakrojen lävitse vastakkaiseen suuntaan kuin olisi tarkoitus, ja kun tämä tapahtuu toistuvasti, ne vahingoittavat vakavasti herkkää verkkoa ja lopulta tuhoavat sen. Tämä vahingoittuminen tai tuhoutuminen tapahtuu kahdella tavalla sen mukaan, minkätyyppinen henkilö on kyseessä ja mitkä ovat eri aineiden suhteet hänen eetteri- ja astraaliruumiissaan.

Yhden tyyppin henkilössä näiden vaarallisten aineiden syöksähdys polttaa sanan varsinaisessa merkityksessä verkon ja jättää oven auki kaikenlaisille epäsäännöllisille voimille ja huonoille vaikutuksille päästä sisään. Ne,

joihin tämä vaikuttaa näin, suistuvat juoppohulluuteen ja mielenvikaisuuden pakkomielteisiin.

Toisen tyyppisessä henkilössä nämä aineet läpivirratessaan kovettavat atomin niin, että sen sykkiminen rajoittuu ja lähes halvaantuu eikä se enää kykene saamaan elinvoimaa tietyyppisestä pränasta, josta verkko on kutoutunut. Tuloksena on verkon kivettyminen niin, että sen sijaan, että tasolta toiselle siirtyisi liikaa tavaraa, ei juuri mitään pääse läpi. Tällaiset henkilöt kuolettavat ominaisuuksiaan, ja tuloksena on karkeaa materialismia, julmuutta ja elämellisyttä, kun kaikki hienommat tunteet ja itsehallintakyky menetetään. Tämän tyyppin sanotaan olevan hyvin yleinen tupakasta riippuvaisten keskuudessa.

Kaikkien tasolta toiselle liikkuvien vaikutelmien on tarkoitus päästä vain atomisten alatasojen läpi, mutta kun kuolettumisprosessi on käynnissä, se ei vaikuta ainoastaan atomiseen aineeseen, vaan jopa toiseen ja kolmanteen alatasoon niin, että ainoa yhteydenpito astraalisen ja eetterisen välillä tapahtuu matalammilta alatasoilta, joilla ei ole muuta kuin epämiellyttäviä ja huonoja vaikutuksia.

Tavallisen ihmisen tietoisuus ei vielä voi käyttää enempää fyysistä kuin astraalistakaan puhdasta atomista ainetta eikä hänellä ole normaalisti mahdollisuutta tietoiseen, tahdonalaiseen yhteydenpitoon kahden tason välillä. Oikea tapa päästä tähän on puhdistaa käyttövälineitä, kunnes atominen aine kummassakin on elävöitynyt niin, että kaikki yhteydenpito näiden kahden välillä tapahtuu tämän väylän kautta. Tällaisessa tapauksessa verkko on täysin paikallaan ja toiminnassa eikä se kui-

tenkaan estä täydellistä yhteydenpitoa, vaikka se edelleen estääkin läheiset yhteydet alempien ja epätoivottavien alatasojen kanssa.

3. Kolmas tapa, jolla verkkoa voi vahingoittaa, tunnetaan spirituaalisessa kielenkäytössä "kehittämisisuntoina".

On hyvinkin mahdollista ja tosiasiaa hyvin yleistä, että ihmisen astraalitsakrat ovat hyvin kehittyneet niin, että hän kykenee toimimaan vapaasti astraalitasolla eikä kuitenkaan muista mitään sieltä palatessaan valvetietoisuuteen. Käsittelemme tätä ilmiötä ja sen selitystä tarkemmin luvussa Unet.

Luku 6 Kundalini

Mitä tulee kundaliiniin suhteessa eetteriseen kaksoispuoleen ja tsakroihiin, niin olen selvittänyt sitä teoksessani Eetterinen kaksoispuoli. Keskitymme tässä siihen, mikä koskee astraaliruumista.

Kolme Logoksesta lähtöisin olevaa voimaa ovat:

1. Fohat, joka näyttäytyy sähkönä, lämpönä, valon liikkeenä jne.
2. Prana, joka näyttäytyy vitaliteettina, elinvoimaisuutena
3. Kundaliini, joka tunnetaan myös käärmetulena

Kaikki nämä voimat esiintyvät kaikilla tasoilla, joista tiedämme jotain. Tietämyksemme mukaan yksikään näistä ei ole muutettavissa kummaksikaan muuksi. Ne pysyvät erillisinä ja toisistaan erotettuina.

Hiljaisuuden äänessä kundalinia kutsutaan ”tuliseksi voimaksi” ja ”Maailman äidiksi”. Ensinmainittuun nimitykseen on syynä se, että se esiintyy nestemäisenä tulena syöksyessään ruumiin läpi määränään noudattaa spiraalireittiä kuin kerälle kiertynyt käärme. Maailman äidiksi sitä kutsutaan, koska sen kautta meidän monet käyttövälineemme tulevat elävöitettyiksi niin, että korkeammat maailmat voivat avautua meille aikaan.

Sen koti on tsakrassa selkärannan juuressa ja siellä se leppää tavallisen ihmisen koko elämän ajan heräämättä ja ilman, että kukaan aavistaa sen olemassaoloa. On paljon parempi antaa sen pysyä uinuvana siihen asti, kunnes ihminen on saavuttanut tiettyä moraalista kehitystä, kunnes hänen tahtonsa

on tarpeeksi vahva kontrolloimaan sitä ja hänen ajatuksensa riittävän puhtaat kohtaamaan kundalinin herääminen ilman vaurioita. Kenenkään ei tulisi kokeilla sitä ilman asiaan perehtyneen opettajan antamia täsmällisiä ohjeita, sillä siihen liittyvät vaarat ovat todellisia ja kammottavan vakavia. Jotkut vaarat ovat puhtaasti fyysisiä. Kundalinin hallitsematon liike saa usein aikaan voimakasta kipua, ja se voi repiä kudoksia ja jopa tuhota fyysisen elämän. Se voi myös saada aikaan pysyvää vahinkoa fyysistä korkeammissa käyttövälineissä.

Eräs hyvin yleinen tulos kundalinin ennenaikaisesta nostattamisesta on, että se ei nouse, vaan syöksyy alaspäin ruumiissa ja kiihottaa mitä epätoivotuimpia intohimoja siinä määrin, että ihmisen on melko mahdotonta vastustaa niitä, koska toiminnassa on voima, jonka suhteen ihminen on melko avuton. Ihmisistä tulee satyyreja, paheellisuuden hirviöitä, sillä tuo voima ei ole vastutettavissa normaalin ihmisen kyvyin. Tällaiset henkilöt voivat saada joitakin yli-inhimillisiä voimia, mutta ne saattavat heidät yhteyteen alempiin evoluutiotason luomakuntiin, joiden kanssa ihmiskunnan ei ole tarkoitus olla tekemisissä. Tästä orjuudesta vapautumiseen voidaan tarvita useampi inkarnaatio.

On myös mustan magian koulukunta, joka tarkoituksellisesti käyttää tätä tapaa, jotta siten elävöitetäisiin ne alemmat tsakrat, joita hyvän lain noudattajat eivät koskaan käytä.

Kundalinin ennenaikaisella liikkeellelähdöllä on muita epämiellyttäviä mahdollisuuksia. Se vahvistaa kaikkea ihmisen luonnossa ja yltää alempiin ja huonoihin ominaisuuksiin nopeammin kuin hyviin. Mentaaliruumiissa herää kunnianhimo hyvin helposti ja paisuu uskomattoman epätavallisiin mittasuhteisiin. Se tuo mahdollisesti mukanaan älyn huomattavan vahvistumisen niin epänormaalin ja saatanallisen ylpeyden

saattelemana, että se on tavallisen ihmisen käsityskyvyn ulottumattomissa.

Asiaan perehtymättömän ihmisen, joka huomaa kundalinin heränteen sattumalta, tulee välittömästi kääntyä jonkun sellaisen puoleen, joka ymmärtää hyvin tällaiset asiat.

Kundalinin herättämiseen tarkoitettu menetelmä ei ole yleisesti tiedossa. Ei tule koskaan yrittää päästää kundalinia kulkemaan tsakroissa muutoin kuin Mestarin kehotuksesta. Hän pitää oppilasta silmällä kokeilun eri vaiheiden aikana. Tämän yrityksen vaatimat keinot on myös tarkoituksellisesti pidetty salassa suurelta yleisöltä.

Kokeneet okkultistit varoittavat tosissaan yrittämästä herättää kundalinia paitsi asiantuntevassa ohjauksessa, koska asiaan sisältyvät vaarat ovat todellisia ja suuria. Kuten *Hathayogapradipikassa* sanotaan: "Se vapauttaa joogit ja orjuuttaa hupsut.

Joissakin tapauksissa kundalini herää spontaanisti, jolloin sen himmeä hehku voi olla tunnettavissa. Se voi jopa alkaa liikkua itsekseen, joskin se on harvinaista. Siinä tapauksessa se todennäköisesti aiheuttaa kovaa kipua. Koska kulkuväyliä ei ole valmistettu sitä varten, sen on raivattava itselleen tie polttamalla runsaat määrät eetterikuonaa, mikä on väistämättä tuskallinen prosessi. Kun se herää itsekseen tai on herätetty vahingossa, se syöksyy tavallisesti ylöspäin selkärangan sisäosia pitkin sen sijaan, että se seuraisi spiraalireittiä, johon okkultisti on harjaantunut ohjaamaan sen. Täytyy yrittää pysäyttää ylöspäin suuntautuva syöksy, mikäli mahdollista. Tulee yrittää ottaa käyttöön tahdonvoima, jonka avulla pysäytetään ylöspäinen syöksy, mutta ei pidä hätäntyä, jos tämä osoittautuu mahdottomaksi, kuten on todennäköistä. Se syöksyy todennäköisesti pään läpi ja vapautuu ilmakehään saamatta

aikaan muuta vahinkoa kuin lievää heikkoudentunnetta. Ei ole syytä pelätä mitään vakavampaa kuin tilapäinen tajunnan menetys. Todella vakavat vaarat ovat yhteydessä alas ja sisäänpäin suuntautuvaan syöksyyn, ei ylöspäiseen.

Kundalinin päätehtävä okkulttisessa kehityksessä on elävöittää tsakrat fyysisessä ja astraaliruumiissa, kun se on lähetetty virtaamaan eetteriruumiissa olevien tsakrojen kautta. *Hiljaisuuden äänessä* sanotaan, että kun kundalini saavuttaa keskuksen kulmakarvojen välissä ja tekee sen täysin eläväksi, se antaa kyvyn kuulla Mestarin ääni, mikä tässä tapauksessa tarkoittaa egon eli korkeamman Itsen ääntä. Syy siihen on, että kun aivolisäke on saatu täyteen toimintavalmiuteen, se muodostaa täydellisen linkin astraalisen käyttövälineen kanssa niin, että sen välityksellä voidaan vastaanottaa kaikenlainen yhteydenpito sisältäpäin.

Lisäksi kaikki ylemmät tsakrat on herätettävä aikanaan, ja jokainen niistä on tehtävä vastaanottavaiseksi kaikenlaisille astraalivaikutuksille astraalisilta alatasoilta. Useimmat ihmiset eivät pääse tähän nykyisen inkarnaation aikana, mikäli se on ensimmäinen inkarnaatio, jossa he alkavat ottaa nämä asiat vakavasti. Jotkut intialaiset voivat siinä onnistua, koska heidän ruumiinsa ovat perimältään soveltuvampi kuin muiden, mutta ihmiskunnan enemmistölle tämä on myöhempien kierrosten työtä.

Kundalinin valloitus on toistettava jokaisessa inkarnaatiossa, koska käyttövälineet ovat uusia, mutta kun se on kerran tehty, toistaminen on helppo juttu. Toiminta vaihtelee eri ihmistyypeillä. Jotkut näkevät korkeamman Itsen pikemmin kuin kuulevat sen äänen. Tässä yhteydessä korkeamman kanssa on myös eri vaiheita: persoonallisuudelle se merkitsee egon vaikutusta, mutta egolle itselleen se merkitsee monadin vaiku-

tusta ja monadille vuorostaan se merkitsee tulemista Logoksen tietoiseksi ilmaukseksi.

Ei tunnu olevan mitään ikärajaa kundalinin herättämiselle, mutta fyysinen terveys on välttämätöntä asiaan sisältyvän rasituksen vuoksi.

Eräs muinainen symboli oli thyrsos, sauva, jonka päässä on käpymäinen muodostelma. Intiassakin on sama symboli, mutta sauvan asemesta siellä käytetään bambukeppiä, jossa on seitsemän niveltä. Joissakin mysteerimuunnoksissa käytettiin tiettävästi tulta sisältävää onttoa rautatankoa thyrsoksen asemesta. Sauva tai keppi ja seitsemän niveltä edustaa selkärankaa ja sen seitsemää tsakraa. Piilossa oleva tuli on tietenkin kundalini. Thyrsos ei ollut vain symboli, vaan myös käyttöesine. Se oli voimakkaasti magnetisoitu väline, jota vihityt käyttivät vapauttamaan astraaliruumiin fyysisestä siirtyessään täydessä tietoisuudessa korkeampaan elämään. Pappi, joka oli sen magnetisoinut, asetti sen kokelaan selkärankaa vasten ja antoi tälle siten omaa magnetismiaan auttaakseen häntä tässä vaikeassa tilanteessa elämässä ja ponnistuksissa, jotka häntä odottivat.

Luku 7 Ajatusmuodot

Mentaali- ja astraaliruumiit ovat ne, joissa pääasiassa tapahtuu se, mitä kutsumme ajatusmuotojen tuottamiseksi. Termi ajatusmuoto ei ole täysin oikea, koska tuotetut muodot voivat koostua mentaaliaineesta tai kuten suurimmassa osassa tapauksista, sekä astraali- että mentaaliaineesta.

Vaikka käsittelemme tässä kirjassa ensisijaisesti astraali- eikä mentaaliruumista, niin ajatusmuodot ovat, kuten sanottu, suurimmaksi osaksi sekä astraalisia että mentaalisia. Siksi on tarpeen asian tekemiseksi ymmärretyksi käsitellä aihetta laajasti sekä astraalisen että mentaalisen aspektin kannalta.

Puhtaasti älyllinen ja persoonaton ajattelu, kuten algebraa ja geometriaa koskeva, rajoittuu mentaaliaineeseen. Toisaalta, jos ajatuksessa on mukana jotain itsekästä tai persoonallista halua, se vetää ympärilleen astraaliainetta mentaalisen lisäksi. Jos ajatus on lisäksi luonteeltaan henkinen, jos se sävytyy rakkaudella ja pyrkimyksellä tai syvällä ja epäitsekkäällä tunteella, niin silloin siihen voi tulla mukaan myös jotain buddhisen tason kauneutta ja loistoa.

Jokainen täsmällinen ajatus saa aikaan kaksi vaikutusta: ensiksikin säteilevän värähtelyn ja toiseksi kelluvan muodon.

Mentaaliruumiissa kokoon pantua ja siitä säteilevää värähtelyä saattelee värileikki, jota on kuvattu vesiputouksen suihkuksi, kun auringonvalo osuu siihen korotettuna potenssiin n värin ja eloisan herkkyyden suhteen.

Tämä säteilevä värähtely tuottaa oman taajuutensa mukaisen liikkeen mentaaliruumiissa, jota se koskettaa, toisin sanoen se tuottaa samantyyppisiä ajatuksia kuin ne, joista värähtely on lähtöisin. Täytyy huomata, että säteilevä värähtely kantaa

mukanaan ajatuksen luonnetta, ei aihetta. Siten antaumuksellisenä Shri Krishnan edessä istuvasta hindusta säteilevät ajatustunteen aallot herättävät antaumuksen tunnetta jokaisessa, joka tulee sen vaikutuspiiriin, ei välttämättä Sri Krishnaa kohtaan, vaan kristityn kyseessä ollen Kristusta kohtaan, buddhalaisen kohdalla Buddhaan jne.

Värähtelyn voima tuottaa tällaisia vaikutuksia riippuu pääasiassa ajatustunteen selkeydestä ja täsmällisyydestä ja luonnollisesti siihen kiinnitetystä voimasta.

Nämä säteilevät värähtelyt menettävät tehoaan suhteessa etäisyyteen niiden lähteestä, vaikkakin on todennäköistä, että vaihtelu on suhteessa etäisyyden kuutioon (kuten painovoiman ja muitten fyysisten voimien osalta) eikä neliöön lisäulottuvuuden (neljäs) ollessa mukana.

Etäisyys, johon ajatusaalto voi säteillä tehokkaasti, riippuu myös sen kohtaamasta vastuksesta. Alemman tyyppin astraaliaineen aallot katoavat tavallisesti pian tai hukkuvat moniin muihin samantasoiisiin kuten hiljainen ääni hukkuu kaupungin meluun.

Toisen vaikutuksen, kelluvan muodon saa aikaan mentaali-ruumis karistamalla itsestään ajatuksen luonnon muotoileman värähtelevän osan, joka kokoaa ympärilleen omaa karkeusasettaan vastaavaa ainetta ympäröivästä elementaalisesta elonaineesta mentaalitasolla. Tämä on puhdas ja yksinkertainen, vain mentaaliaineesta kokoonpantu ajatusmuoto.

Jos se on tehty hienommanlaisesta aineesta, siinä on voimaa ja energiaa, ja sitä voidaan käyttää mahtavana tekijänä, jos sen suuntaa voimakas ja vakaa tahto.

Kun ihminen suuntaa energiaa ulkoisiin halukohteisiin tai on intohimoisten tai emotionaalisten aktiviteettien vallassa, tapahtuu samanlainen prosessi astraaliaineessa: osa sitä sysätään

liikkeelle ja se kerää ympärilleen astraalitason elementaalista elonainetta. Tällaisten ajatus-halu-muotojen synnyttäjä on kama-manas, kaman hallitseman manaksen, eläimellisen luonnon hallitsema mieli.

Tällaisen ajatus-halu-muodon runko on elementaalista elonainetta ja sitä elähdyttävä sielu tulee halusta tai intohimosta, joka lähetti sen liikkeelle. Näitä kumpaakin ajatus-halu-muotoa samoin kuin puhtaasti mentaalisia ajatusmuotoja kutsutaan *keinotekoisiksi elementaaleiksi*. Valtaenemmistö tavallisista ajatusmuodoista on tätä tyyppiä, koska harvat tavallisten miesten ja naisten ajatuksista ovat vailla halun, intohimon tai emotionin sävytystä.

Sekä mentaalinen että astraalinen elementaalinen elonaine, jossa on omaa puoliälyllistä elämää, vastaa hyvin halukkaasti ihmisajatuksen ja halun vaikutukseen. Siitä on seurauksena, että jokainen ihmisen mentaali- tai astraaliruumiista lähetetty impulssi saa välittömästi asukseen elementaalisesta elonainesta koostuvan tilapäisen käyttövälineen. Näistä keinotekoisista elementaaleista tulee joksikin aikaa eräänlaisia eläviä olioita, entiteettejä, joita aktivoi ne tuottanut idea. Harjaantumattomat psyykkiset henkilöt tai selvänäkijät pitävätkin usein niitä erehdyksessä oikeina elävinä entiteetteinä.

Kun ihminen ajattelee jotain konkreettista kohdetta – kirjaa, taloa, maisemaa jne. – hän rakentaa mentaaliruumiinsa aineesta pienen kuvan tästä kohteesta. Tämä kuva leijuu kehon yläosaan tavallisesti kasvojen eteen noin silmien korkeudelle. Se pysyy siinä niin kauan kuin ihminen on syventynyt ajattelemaan kohdetta ja tavallisesti hiukan pitempäänkin. Sen elämän kesto riippuu ajatuksen intensiteetistä ja selkeydestä. Muoto on varsin objektiivinen ja mentaalisen näkökyvyn omaa-

va toinen henkilö voi nähdä sen. Jos ihminen ajattelee toista henkilöä, hän luo kuvan tästä samalla tavoin.

Ajatusmuotoja verrataan tavallisesti Leidenin pulloon (staat-
tisella sähköllä varattuun astiaan), jolloin pullo vastaa elemen-
taalista elonainetta ja sähkölataus ajatus-tunnetta. Aivan kuten
Leidenin pullo purkaa siihen varastoidun sähkön kohteeseen,
kun se koskettaa toista esinettä, niin keinotekoinen elemen-
taali purkaa ruumiiseen itseensä varastoidun mentaalisen ja
emotionaalisen energian, kun se koskettaa toista mentaali- tai
astraaliruumista. Kaikkien ajatus-tunne-muotojen tuottamisen
takana olevat periaatteet ovat

1. *Värin* määrää ajatuksen tai emotion *laatu*.
2. *Muodon* määrää ajatuksen tai emotion *luonto*.
3. *Ääriiviivojen selkeyden* määrää ajatuksen tai emotion *täsmällisyys*.

Ajatusmuodon elinaika riippuu (1) sen alkuperäisestä in-
tensiteetistä; (2) sille toimitetusta ravinnosta ajatusta toista-
malla joko alullepanijan tai muitten toimesta. Sen elämä voi
saada jatkuvasti vahvistusta toistolla, ja ajatus, jota haudo-
taan, voi tulla muodoltaan tavattoman vakaaksi. Tässäkin jäl-
leen samanluontoiset ajatusmuodot vetävät toisiaan puoleen-
sa ja vahvistavat toinen toistaan, jolloin muodosta tulee hyvin
energinen ja intensiivinen.

Lisäksi tällaisella ajatusmuodolla on vaistonvarainen halu
pitkittää elämänsä, ja se vaikuttaa luojaansa pyrkien saa-
maan hänet uusimaan tunteen, joka ajatuksen loi. Se vaikuttaa
samoin, vaikkakaan ei niin täydellisesti, kaikkiin, joiden kanssa
pääsee kontaktiin.

Värit, joilla ajatusmuodot ilmaisevat itseään, ovat samoja
kuin auran värit.

Värien kirkkaus ja syvyys ovat tavallisesti osoitus tunteen voimasta ja aktiivisuudesta.

Käsillä olevaa tarkoitusta varten voimme luokitella ajatusmuodot kolmeen tyyppiin:

- (1) pelkästään alkuunpanijaansa liittyvät;
- (2) toiseen henkilöön liittyvät;
- (3) ei täsmällisesti persoonalliset.

Jos ihmisen ajatus koskee häntä itseään tai pohjautuu persoonalliseen tunteeseen, kuten ajatusten suuri enemmistö, muoto häilyy sen liikkeellelaskijan välittömässä läheisyydessä. Milloin hän on passiivisessa tilassa, kun hänen ajatuksensa ja tunteensa eivät askartele minkään erityisen parissa, hänen omat ajatusmuotonsa palaavat hänen luokseen ja purkavat häneen. Lisäksi jokainen ihminen toimii myös magneettina vetäen itseensä omien ajatusmuotojen kaltaisia ajatusmuotoja, jotka vetävät puoleensa energiavahvistuksia ulkoapäin. Ihmiset, jotka ovat herkistyneet, kuvittelevat joskus sellaisissa tapauksissa, että ”paholainen” yrittää saada heidät lankeamaan kiusaukseen, kun ”kiusauksen” syy ovat heidän omat ajatushalu-muotonsa. Samassa aiheessa viipyminen pitkään luo valtavan voimakkaan ajatusmuodon. Tällainen muoto voi kestää monia vuosia ja säilyttää koko ajan todellisen elävän entiteetin ulkoasun ja voimat. Useimmat ihmiset elävät koko elämänsä kirjaimellisesti itse rakentamassaan häkissä, tavanomaisten ajatustensa luomien muotojen alla. Eräs tärkeä seuraus tästä on, että ihminen katselee maailmaa omien ajatusmuotojensa *lävitse* ja näkee kaiken niiden sävyttämänä.

Ihmiseen kohdistuu siis hänen omien ajatusmuotojensa reaktioita, jotka ovat taipuvaisia kopioimaan itseään ja synnyttämään siten täsmällisiä ajatus- ja tunnetottumuksia. Niistä voi

olla apua, jos kyseessä on ylevä luonne, mutta usein ne kahlitsevat ja estävät kasvua hämärtämällä mentaalista näkökykyä ja edesauttamalla ennakkoluulojen ja joustamattomien mielentilojen ja asenteiden muodostumista. Ne voivat kehittyä tietyiksi paheiksi.

Kuten eräs Mestari on kirjoittanut: ”Ihminen kansoittaa jatkuvasti virtaustaan avaruudessa omalla maailmallaan, jonka täyttävät hänen kuvitelmiensa, halujensa, impulssiensa ja intohimojensa jälkikasvu”. Nämä ajatusmuodot säilyvät hänen aurassaan lisääntyen lukumääräisesti ja intensiteetiltään, kunnes jotkut niistä hallitsevat siinä määrin hänen mentaalista ja emotionaalista elämäänsä, että ihminen vastaa niiden impulsseihin sen sijaan, että päättäisi uudestaan. Näin syntyvät tavat, ihmiseen varastoituneen voiman ulkoiset ilmaukset ja siten rakentuu luonne.

Eikä tässä kaikki, vaan koska jokainen jättää jälkeensä ajatusmuotojensa vanaveden, siitä seuraa, että kun kuljemme kadulla, kävelemme muiden ihmisten ajatusten meressä. Jos ihminen jättää mielensä hetkeksi tyhjäksi, nämä ajatukset ajellehtivat sinne. Jos jokin niistä herättää ihmisen huomiota, hänen mielensä nappaa sen ja tekee siitä omansa vahvistaen sitä lisävoimalla ja heittää sen sitten ulos vaikuttamaan johonkuhun toiseen. Siksi ihminen ei ole vastuussa ajatuksesta, joka kulkeutuu hänen mieleensä, mutta hän on vastuussa siitä, minkä ottaa vastaan, missä viipyy ja minkä lähettää sitten jälleen ulospäin vahvistettuna.

Eräs esimerkki ajatusmuodoista on se muodoton raskaan-sininen pilvi, jonka näkee usein pyörivän paksun savun kaltaisina renkaina seurakuntalaisten päitten yläpuolella kirkossa. Silloin, kun henkisyys taso kirkoissa on alhainen, miesten mielissä muodostuu numerosarjoja, jotka edustavat liiketoimin-

nan tai pörssispekulaatioiden laskutoimituksia ja naiset muodostavat kuvia muodista, koruista jne.

Hypnotismi tarjoaa toisen esimerkin ajatusmuodoista. Hypnotisoija voi tehdä ajatusmuodon ja projisoida sen tyhjälle paperille, jossa siitä tulee näkyvä hypnotisoidulle kohteelle. Tai hän voi tehdä siitä niin käsinkosketeltavan, että hypnotisoitu näkee ja tuntee sen ikään kuin se olisi oikea fyysinen esine. Hypnotismin kirjallisuus on täynnä tällaisia esimerkkejä.

Jos ajatusmuoto on suunnattu toiseen henkilöön, se menee suoraan hänen luokseen. Vaikutus voi olla kahdenlainen.

(1) Jos kyseessä olevan henkilön aurassa on ainetta, joka kykenee vastaamaan myötämielisesti ajatusmuodon värähtelyyn, silloin ajatusmuoto pysyy henkilön lähellä tai jopa hänen aurassaan ja purkautuu automaattisesti, kun tilaisuus tarjoutuu. Jos henkilö, johon ajatusmuoto on tähdätty, sattuu olemaan tekemässä jotain tai ajattelee jotain määrättyä ajatuskulkua, ajatusmuoto ei kykene purkautumaan ihmisen mentaaliruumiiseen, joka värähtelee jo jollain muulla täsmällisellä taajuudella. Silloin se pysyttelee lähistöllä siihen asti, kunnes ihmisen mentaaliruumin on riittävän rauhoittunut, jotta sisään pääsy on mahdollista, jolloin se purkaa latauksensa välittömästi.

Näin toimiessaan ajatusmuoto vaikuttaa omaavan huomattavan määrän älykkyyttä ja sopeutumiskykyä, mutta todellisuudessa se on voima, joka toimii vähimmän vastuksen periaatteella. Se painaa vakaasti yhteen tiettyyn suuntaan koko ajan ja käyttää kanavaa, minkä löytää. Tällaiset elementaalit luonnollisesti vahvistuvat ja niiden elinkaari pitenee saman ajatuksen toistamisella.

(2) Sen sijaan, jos henkilön aurassa ei ole ainetta, joka kykenee vastaamaan ajatusmuotoon, se ei silloin voi tehdä

mitään. Silloin se ponnahtaa takaisin siihen alun perin kiinnitetyn voiman energiaa vastaavalla voimalla, palaa takaisin ja iskeytyy luojaansa.

Näin esimerkiksi ajatus viinahuikasta ei pääse kiinni kohtuutta harjoittavaan. Se kyllä iskeytyy hänen astraaliruumiiseensa, mutta ei pääse sisään ja palaa lähettäjäänsä.

Vanha sanonta pilkka (johon voidaan lisätä myös siunaus) sattuu omaan nilkkaan kertoo totuuden ja antaa selityksen siihen, miksi hyvään ja pitkälle edistyneeseen ihmiseen suunnatut pahat ajatukset eivät vaikuta häneen vähääkään, vaan toteuttavat vaikutuksensa niiden luojaan joskus kamalin ja tuhoavin seurauksin. Tästä on ilmeisenä tuloksena myös se, että puhdas sydän ja mieli ovat paras suoja epäystävällisten tunteiden ja ajatusten hyökkäyksiä vastaan.

Toisaalta rakastettuja kohteita kohtaan suunnattu rakkauten ja suojelunhalun ajatusmuoto toimii suojakilpenä ja turvana. Se etsii tilaisuuksia palvella ja puolustaa, vahvistaa henkilön auraan kohdistuvia ystävällisiä voimia ja heikentää epäystävällisiä. Se voi varjella kohdettaan epäpuhtauksilta, ärtymykseltä, pelolta jne.

On ilmeistä, että rakkaudenajatuksen lähettämiseen sisältyy varsinaisen voiman ja aineen siirtymistä lähettäjältä vastaanottajalle.

Jos ajatus on tarpeeksi voimakas, ei etäisyys merkitse yhtään mitään, mutta heikko ja epämääräinen ajatus ei ole tehokas rajoitetun alueen ulkopuolella.

Eräs muunnos ensimmäisen ryhmän esimerkistä ovat tapaukset, joissa ihminen ajattelee voimakkaasti itseään olemassa jossain kaukaisessa paikassa. Näin luotu muoto sisältää paljon mentaaliainetta, muotoutuu ajattelijan kuvaksi ja on alkuun pieni ja tiivistynyt. Se kerää ympärilleen huomattavasti ast-

raaliainetta ja laajenee tavallisesti luonnolliseen kokoon ennen ilmestymistään päämääräänsä. Selvänäköiset näkevät näitä muotoja usein eikä ole harvinaista, että niitä erehdytään pitämään ihmisen astraaliruumiina tai jopa hänenä itsenään. Kun näin tapahtuu, ajatuksen tai halun tulee olla riittävän voimakas, jotta tapahtuisi kolme asiaa: ajatuksen tulee kyetä

(1) saamaan mesmerismin avulla kuva ajattelijasta sen henkilön mielessä, jolle hän haluaa ilmestyä;

(2) stimuloimaan hetkellisesti henkilön psyykkisiä kykyjä niin, että hän kykenee näkemään kävijän;

(3) tuottamaan tilapäinen materialisoituminen, joka on fyysisesti näkyvä.

Ilmestykset kuoleman hetkellä, jotka eivät ole mitenkään epätavallisia, ovat hyvin usein kuolevan astraaliruumis, mutta ne voivat olla myös ajatusmuotoja, jotka on synnyttänyt vilpitiön halu nähdä joku ystävä ennen poissiirtymistä. Joissain tapauksissa kävijä havaitaan juuri kuolemanhetken jälkeen eikä sitä ennen, mutta eri syistä johtuen tämä ilmestymismuoto on harvinaisempi.

Kotoinen haamu voi olla

(1) ajatusmuoto,

(2) epätavallisen elävä astraalivaloon aikaansaatu vaikutelma tai

(3) aidosti maahan sidottu esi-isä, joka edelleen kummittelee jollain tietyllä paikalla.

Tässä yhteydessä voidaan lisätä, että kun mukana on kiihkeää intohimoa ja sellaisia tunteita kuin kauhu, tuska, suru, viha jne., syntyy niin voimakas vaikutelma astraalivaloon, että nekin, jotka omaavat vain hyvin heikkoja psyykkisiä kykyjä,

voivat sen nähdä. Vähäinenkin tilapäinen herkkyyden lisääntyminen voi tehdä ihmiselle mahdolliseksi visualisoida koko tilanteen. Tästä ovat syntyneet monet tarinat paikoista, joissa kummittelee ja joissa voi kokea epämiellyttäviä vaikutuksia kuten mestauspaikat, Madame Tussaudin vahakabinetin kauhuosasto jne.

Ilmestykset rikospaikalla ovat tavallisesti ajatusmuotoja, jotka on projisoinut rikollinen, joka jatkuvasti käy läpi toimintansa olosuhteita yhä uudestaan. Näin tapahtuu, olipa hän elossa tai kuollut, mutta eritoten, jos hän on kuollut. Koska nämä ajatukset ovat erityisen elävästi hänen mielessään rikoksen vuosipäivänä, niin tapahtuu usein, että ajatusmuoto on tuolloin riittävän voimakas materialisoituaikseen näkyväksi fyysisesti, mistä johtuvat monet tapaukset, joissa ilmestykset tapahtuvat määräjain.

Samoin jalokivi, joka on ollut syynä rikokseen, voi pitää sisällään rikokseen yllyttäviä vaikutelmia tavattoman selkeinä monien tuhansien vuosien ajan ja säteillä niitä jatkuvasti.

Ajatus, johon liittyy johonkin ilmiöön liittyvää energiaa ja siihen keskittymistä, olipa kyseessä siunaus tai kirous, synnyttää elementaalien, joka käytännöllisesti katsoen on ajastimella varustettu elävä akku. Se voidaan säätää purkamaan lataustaan säännöllisesti päivittäin tai tiettyinä vuosipäivinä tai kun jotain tiettyä sattuu. Tämänlaisista elementaaleista on paljon muistiinmerkkittyä tietoa erityisesti Skotlannin ylämaalla, missä esiintyy fyysisiä varoituksia ennen perheenjäsenen kuolemaa. Näissä tapauksissa on tavallisesti kyse esi-isän voimakkaasta ajatusmuodosta, joka varoittaa ajatukseen ladatun aikomuksen mukaisesti.

Riittävän voimakas intensiivisen rakkauden tai myrkyllisen vihan täyttämä toive luo myös tällaisen entiteetin kertayrityk-

sellä. Sen yhteys luojaansa voi lähes katketa, ja se jatkaa sille osoitettua työtä huolimatta myöhemmistä aikomuksista tai haluista sen suhteen. Pelkkä katumus ei riitä kutsumaan sitä takaisin tai estämään sitä toimimasta enempää kuin katumus voi pysäyttää kerran liikkeelle lähetetyn luodin. Sen voimaa voidaan merkittävässä määrin neutralisoida vain lähettämällä sen perään vastakkaiseen pyrkimykseen tähtääviä ajatuksia.

Satunnaisesti tämän tyypin elementaalista voi tulla eräänlainen vaelteleva demoni, jos se ei voi hyödyntää voimaansa enempää kohteeseensa kuin luojaansaakaan. Silloin kuka tahansa samankaltaisia ajatuksia hautova vetää sitä puoleensa. Jos se on riittävän voimallinen, se voi jopa ottaa asumukseensa ohikulkevan kuoren, jossa se voi kasvattaa resurssejaan tarkemmin. Tässä muodossa se voi ilmestyä meedion välityksellä naamioituneena tutuksi ystäväksi ja kyetä vaikuttamaan ihmisiin, joiden suhteen sillä muuten olisi niukasti mahdollisuuksia.

Tällaiset tietoisesti tai tiedostamatta luodut elementaalit, joista on tullut vaeltelevia demoneja, yrittävät aina pidentää elämäänsä joko käyttämällä ravinnokseen ihmisten elinvoimaa kuin vampyyrit tai vaikuttamalla heihin uhrilahjojen saamiseksi. Yksinkertaisten, puolivillien heimojen keskuudessa ne onnistuvat usein tekemään itsensä tunnetuiksi kylä- tai perhejumaaluksina. Vähemmän arveluttavat tyytyvät riisiin ja keitettyyn ruokaan uhrilahjoina. Alimman tasoiset ja iljettävimmät vaativat veriuhreja. Kumpaakin esiintyy tänä päivänä Intiassa ja suuremmissa määrin Afrikassa.

Ne ottavat elinvoimansa palvoiltaan ja myös uhrilahjoina tarjotusta ravinnosta ja voivat jatkaa olemassaoloaan vuosia tai jopa satoja vuosia. Ne voivat jopa esittää satunnaisesti jon-

kinasteisia ilmiöitä virittääkseen seuraajissaan uskoa ja tahtoa, ja niistä tulee aina jollain tavoin epämiellyttäviä, jos uhrilahjoista kieltäydytään.

Atlantiksien mustat maagikot, "tummakasvoiset herrat" olivat erikoistuneet tämäntyyppisiin keinotekoisiiin elementaaleihin, joista jotkut ovat saattaneet pitää itsensä elossa tähän päivään saakka, mistä on viitteitä. Kauhistuttava intialainen jumalatar, Kâli voi hyvin olla jääne tämäntyyppisestä.

Ajatusmuotojen suuri enemmistö on yksinkertaisesti kuvia ihmisistä tai muista aineellisista kohteista tai niiden kopioita. Ne on ensin muodostettu mentaaliruumiissa ja lähetetty sitten ulospäin, ja ne pysyvät sidottuna ihmisen silmien edessä. Tämä pitää paikkansa kaiken suhteen, mitä ihminen ajattelee: henkilöt, talot, maisemat tai mitä muuta tahansa.

Esimerkiksi taidemaalari rakentaa mentaaliruumiinsa aineesta käsityksen tulevasta taulustaan, projisoi sen ilmaan eteensä ja pitää sitä "sielunsa silmien" edessä ja kopioi sen siitä. Tämä ajatus- ja tunnemuoto on kestävä, ja sitä voidaan pitää taulun näkymättömänä vastaparina, joka säteilee omia värähtelyjään ja vaikuttaa kaikkiin, jotka tulevat sen vaikutuspiiriin.

Samoin kirjailija rakentaa mentaaliaineesta henkilöittensä kuvat ja sitten siirtelee tahdollaan näitä nukkeja asennosta toiseen niin, että tarina juoni tulee kirjaimellisesti näytellyksi hänen silmiensä edessä.

Tällaisessa tapauksessa tapahtuu kummallinen juttu. Leikkisä luonnonhenki voi antaa kuville sielun ja saada ne tekemään muuta kuin mitä kirjailija on tarkoittanut. Vielä useammin sattuu, että kuollut kirjailija havaitsee kuvat ja koska hän on edelleen kiinnostunut kirjoittamisesta, voi muovata luonteita ja vaikuttaa niiden toimiin omien ajatustensa mukaan. Varsinai-

nen kirjoittaja saa usein huomata juonien rakentuvat itsekseen aivan eri suunnitelman mukaan kuin oli alkuperäinen idea.

Aidosti kiinnostuneen lukijan on keskittyneesti kirjaa lukiesaan mahdollista päästä kosketukseen ajatusmuodon kanssa, joka edustaa käsitystä, joka kirjailijalla oli kirjoittaessaan. Ajatusmuodon kautta voidaan jopa päästä kosketuksiin kirjailijan kanssa ja saada lisäinformaatiota tai valaistusta vaikeisiin kohtiin.

Mentaali- ja astraalimaailmoissa on monia tulkintoja tunnetuista tarinoista ja jokaisella kansakunnalla on omansa, joiden henkilöt ovat pukeutuneet kansallisiin asuihin. On olemassa erinomaisia ja elävän näköisiä ajatusmuotoja Sherlock Holmesista, kapteeni Kettlestä, Robinson Crusoesta, Shakespearen henkilöistä jne.

Tosiasiassa astraalitasolla on suuri määrä verrattain pysyviä ajatusmuotoja, jotka ovat monien sukupolvien ihmisten kumulatiivisen työn tulosta. Herkät ihmiset näkevät uskontojen historiaan liittyvien henkilöiden ajatusmuotoja, ja tämä on syytä harjaantumattomien näkijöiden aitoihin kertomuksiin näistä kohtaamisista. Kaikki historialliset tapahtumat, joita on jatkuvasti ajateltu ja elävästi kuviteltu, ovat olemassa ajatusmuotoina mentaalitasolla. Aina, kun esiintyy niihin liittyen voimakkaita tunteita, ne materialisoituvat myös astraalitasolla ja selvänäköinen voi sen nähdä.

Tämä pätee tietenkin yhtä lailla kertoma- ja näytelmäkirjallisuuden kohtauksiin ja tilanteisiin niissä.

On helppo ymmärtää, miten valtava vaikutus tällaisilla ajatusmuodoilla tai keinotekoisilla elementaaleilla on massoissa kansallis- ja rotutunteiden synnyttämisessä ja mielen johdattamisessa vääristymien ja ennakkoluulojen tielle. Samankaltaisilla ajatusmuodoilla on taipumus kerääntyä yhteen ja muo-

dostaa eräänlainen kollektiivinen entiteetti. Me näemme silloin tällaisen ilmakehän läpi, ja se vaikuttaa enemmän tai vähemmän jokaiseen ajatukseen, ja omat ruumiimme värähtelevät sen mukaan. Koska useimmat ihmiset ovat luonteeltaan pikemminkin vastaanottavia kuin aloitteellisia, he toimivat melkein automaattisesti heihin kohdistuvien ajatusten toistajina. Näin kansallinen ilmapiiri voimistuu. Tämä tosiasia selittää monia joukkotietoisuuden ilmiöitä.

Näiden yhteenkoottujen ajatusmuotojen vaikutus ulottuu vieläkin laajemmalle. Vahinkoa aiheuttavat ajatusmuodot toimivat häiriötekijöinä ja jouduttavat sekasortoa fyysisellä tasolla aiheuttaen ”onnettomuuksia, luonnonmullistuksia, myrskyjä, maanjäristyksiä, tulvia tai rikoksia, sairauksia, yhteiskunnallista kuohuntaa ja sotia.

Myös kuolleiden ja muiden kuin ihmisentiteettien, kuten kiu-soittelevien luonnonhenkien on mahdollista ottaa haltuunsa näitä ajatusmuotoja ja elävöittää niitä. Harjaantuneen näkijän on ollut opittava erottamaan ajatusmuoto elävästä olennosta, vaikka se olisi kuinka elävöitetty ja astraalimaailman tärkeät tosiseikat niistä tilapäisistä muoteista, joihin ne on valettu.

Kolmas ryhmä ajatusmuotoja koostuu niistä, jotka eivät ole suoranaisesti yhteydessä luonnollisiin kohteisiin ja jotka siksi ilmaisevat itseään aivan omina muotoinaan, joissa näkyvät sen aineen ominaisuudet, jota ne ovat vetäneet ympärilleen. Tässä ryhmässä saamme vilahduksen muodoista, jotka ovat luonnollisia astraali- ja mentaalitasoilla. Tähän ryhmään kuuluvat ajatusmuodot ilmentyvät lähes poikkeuksetta astraalitasolla, koska suurin osa niistä on sekä tunteen että ajatuksen ilmausta.

Tällainen muoto yksinkertaisesti vain leijuu vapaana ilma-kehässä säteillen koko ajan sen luojan alun perin liikkeelle las-

kemia värähtelyjä. Jollei se osu yhteen toisen mentaaliruumiin kanssa, säteily kuluttaa vähitellen energiansa loppuun, ja muoto hajoaa. Mutta jos se onnistuu herättämään samansuuntaisia värähtelyjä jossain lähistöllä olevassa mentaaliruumiissa, veto-voima herää, ja mentaaliruumis imaisee tavallisesti ajatusmuodon.

Ylläolevasta näemme, että ajatusmuodon vaikutus ei yllä niin kauas kuin ajatusvärähtelyn, mutta se toimii täsmällisemmin. Ajatusvärähtely tuottaa *samankaltaisia* ajatuksia kuin se, joka sen synnytti. Ajatusmuoto tuottaa *saman* ajatuksen. Säteilemiset voivat vaikuttaa tuhansiin ja herättää heissä alkuperäisen kanssa samantasoisia ajatuksia, vaikka mikään niistä ei olisi täysin samanlainen kuin alkuperäinen. Ajatusmuoto voi vaikuttaa vain harvoin, mutta noissa tapauksissa se tuottaa tarkalleen alkuperäinen ajatuksen.

Värikuvia monenlaisista ajatus- ja tunnemuodoista löytyy Annie Besantin ja C. W. Leadbeaterin kirjasta *Ajatusmuodot*. Tämä luku on tiivistetty yhteenveto tästä kirjasta.

Epämääräiset ajatukset tai tunteet näyttäytyvät epämääräisinä pilvinä. Täsmällinen ajatus tai tunteet luovat selvästi täsmennettyjä muotoja. Tiettyyn henkilöön kohdistettu täsmällisen rakkaudentunteen muoto muistuttaa kovasti ammusta, suojelevan rakkaudentunteen ajatus muotoutuu linnuksi, jonka keskiosa on keltainen ja siipimäiset ulokkeet ruusunpunaiset, universaalisen rakkauden ajatuksesta tulee ruusunpunainen aurinko, joka säteilee joka suuntaan.

Ajatukset, joissa itsekkyyys tai ahneus on keskeistä, muodostuvat tavallisesti koukkumaisiksi, jolloin koukut joissain tapauksissa tarttuvat halutun kohteen ympärille.

Yleisperiaatteena on, että itsekkään ajatuksen energia liikkuu suljettuna piirinä ja palaa siten väistämättä takaisin ja tyh-

jentää itsensä omalle tasolleen. Ehdottoman epäitsekäs ajatus tai tunne sitä vastoin syöksyy eteenpäin kaartuen avoimena *eikä* siten palaa takaisin tavanomaisessa mielessä, vaan tunkeutuu yläpuolella olevalle tasolle, koska sillä on tilaa laajentua vain korkeamman tason olosuhteissa lisäulottuvuudessa. Mutta tunkeutuessaan ylemmälle tasolle tällainen ajatus tai tunne avaa oven, jonka leveys vastaa sen läpimittaa noin symbolisesti ilmaistuna. Näin se valmistaa kanavan, jota myöten korkeammat tasot voivat vuodattautua alemmille usein ihmeellisin tuloksin ajattelijalle ja muille, kuten rukouksen tapauksessa.

Tähän sisältyy korkein ja paras, mitä tulee rukousvastaukseen. Korkeammilla tasoilla on loputon voimavirta aina valmiina odottamassa tilaisuutta vuodattautua tarjotun kanavan kautta. Täysin epäitsekäs antaumus valmistaa tällaisen kanavan ja suurenmoisin ja jaloin osa tällaista ajatusta kohoo itseensä Logokseen. Häneltä saatava vastaus on jumalaisen elämän laskeutuminen, josta seuraa vahvistava ja kohottava vaikutus sille, joka kanavan valmisti. Hänen ympärilleen leviää voimallinen ja siunauksellinen vaikutus, joka virtaa siitä varastosta, joka on korkeammilla tasoilla ihmiskunnan auttamista varten. Henkisen voiman lisääminen tähän varastoon on kato-lisen kirkon epäitsekäitä hyviä töitä koskevan ajatuksen takana. Erityisesti nirmanakayat toimivat tämän suurenmoisen voimavaraston kanssa.

Mestarin mietiskeleminen muodostaa linkin Häneen, mikä näyttäytyy selvänäölle eräänlaisena valojuovana. Mestari tuntee alitajuisesti tuollaisen linjan vaikutuksen ja lähettää vastauksena tasaisen magnetismivirran, joka vaikuttaa kauan mietiskelyn jälkeenkin. Säännöllisyys tällaisessa meditaatiossa on erityisen tärkeää.

Täsmällisen ja kestäväen antaumuksen ajatus ottaa muodon, joka muistuttaa kukkaa, kun taas antaumuksellinen pyrki-mys synnyttää sinisen kartion, joka huippu osoittaa ylöspäin.

Tällaiset antaumuksen ajatusmuodot ovat usein erittäin kauniita. Niiden ääriviivat vaihtelevat, mutta niille on ominaista ylöspäin kaartuvat terälehdet kuin siniset liekit. On mahdollista, että antaumuksen muotojen kukkamaisuus on johtanut tapaan uhrata kukkia uskonnollisessa palvonnassa, koska kukat viit-taavat muotoon, joka on astraalisesti nähtävissä.

Kiihkeä uteliaisuus tai halu tietää ottaa keltaisen käärmeen muodon, räjähtävä suuttumus tai ärtymys on punaoranssi lei-mahdus, kestävä suuttumus punainen, terävä stiletti ja alhai-nen kateus näkyy ruskehtavana käärmeenä.

Muodot, joita sellaiset ihmiset ovat tehneet, joiden mieli ja tunteet ovat hallinnassa ja jotka ovat harjaantuneet meditaatiossa, ovat kauniita, symmetrisiä, usein geometrisia muodol-taan, kuten kolmioita, kaksi kolmiota sisäkkäin, viisikulmaisia tähtiä, kuusikulmioita, ristejä jne. Nämä ovat osoituksena aja-tuksista, jotka koskevat kosmista järjestystä tai metafysisiä käsitteitä.

Useamman ihmisen yhteisen ajatuksen voima on aina pal-jon suurempi kuin erillisten ajatusten summa. Tulos on tästä osoituksena.

Myös musiikki muodostaa muotoja, jotka eivät ehkä tekni-sesti ole ajatusmuotoja, ellemme pidä niitä säveltäjän ajatuk-sen tuloksena, jonka soittajan taito ilmaisee soittimella.

Nämä musiikilliset muodot vaihtelevat riippuen musiikkila-jista, soittimesta ja esittäjän kyvyistä ja taidoista. Sama musiik-kikappale oikein soitettuna luo aina saman muodon, mutta muoto on kirkon uruilla tai orkesterin soittamana paljon suu-rempi ja koostumukseltaan erilainen kuin pianolla soitettuna.

Koostumus on erilainen myös, jos kappale soitetaan viululla huilulla soitettuun verrattuna. On myös suuri ero todellisen taiteilijan täydellisen ilmaisun ja suorituksen luoman säteilevän kauniin muodon ja mekaanisesti tuotetun sävyttömän ja pui-sevan tuloksen välillä.

Musiikin muodot pysyvät koossa huomattavan pitkän ajan, ainakin pari tuntia ja säteilevät koko tuon ajan niille ominaisia värähtelyjä joka suuntaan aivan kuin ajatusmuodot.

Kirjassa *Ajatusmuodot* on annettu kolme värillistä esimerkkiä, Mendelssohnin, Gounodin ja Wagnerin musiikista.

Rakentuvat muodot vaihtelevat suuresti säveltäjän mukaan. Wagnerin alkusoitto luo majesteettillisen kokonaisuuden kuin liekehtivistä kivistä kasatut vuoret. Eräs Bachin fuuga luo jär-jestyneen, rohkean, mutta täsmällisen, rosoisen, mutta sym-metrisen, jossa virtaa pieniä kulta- ja hopeapuroja osoittamas-sa *teemaa*. Mendelssohnin Lieber ohne Worte luo ilmavan luo-muksen, joka on kuin huurteisesta hopeasta punottu filigraani-linna.

Nämä musiikin esittäjien luomat muodot ovat hyvin erilaisia verrattuna säveltäjän itsensä ajatusmuotoihin, jotka usein kes-tävät vuosia, jopa vuosisatoja, jos häntä ymmärretään ja ar-vostetaan niin, että alkuperäinen käsitys vahvistuu ihaillijoiden ajatusten avulla. Samankaltaisia rakennelmia syntyy runoilijan eepisistä runosta tai kirjailijan aiheen käsittelystä. Joskus voi nähdä luonnonhenkilaumojen ihailevan musiikkimuotoja ja kyl-pevän niiden aikaansaamien vaikutusten aalloissa.

Ajatusmuotojen kuvallisia esityksiä tutkittaessa on tärkeää pitää mielessä, että ajatusmuodot ovat neliulotteisia. Siksi on käytännössä mahdotonta kuvailla niitä riittävän osuvilla sanoilla, jotka perustuvat meidän tavalliseen kolmiulotteiseen kokemukseemme. Vielä vähemmän on mahdollista esittää

niitä kaksiulotteisina kuvina paperilla. Ne, jotka ovat tutustuneet neliulotteisuuteen, ymmärtävät, että parasta, mitä voi tehdä, on esittää leikkaus neliulotteisesta muodosta.

On ainutlaatuista ja mahdollisesti syvästi merkityksellistä, että monet korkeamman tyyppin ajatusmuodot muistuttavat kasvien ja eläinten muotoja. Voimme näin ainakin olettaa, että luonnonvoimat toimivat samankaltaisten linjojen mukaan kuin ajatus- ja tunnemuodot. Koska koko universumi on Logoksen esiinkutsuma mahtava ajatusmuoto, voi hyvin olla, että sen pienenpienet osat ovat nekin tulosta samaan luomistyöhön osallistuvien vähäisempien entiteettien ajatusmuodoista. Tästä käsityksestä muistuu mieleemme hindu-uskomus, että on olemassa 330 000 000 deevaa.

On myös huomionarvoista, että vaikka jotkut ajatusmuodot ovat niin mutkikkaita ja suunnittelussaan pitkälle vietyjä, että ihmiskäsi ei kykene niitä tuottamaan, niin mekaanisin keinoin voidaan päästä varsin lähelle. Instrumentti, joka tunnetaan harmonografina, koostuu piirtimen terävästä kärjestä, jota ohjaa useampi heiluri, joista jokaisella on omanlaisensa heilahdus. Kaikki ne sulautuvat yhdeksi liikkeeksi, joka välittyy piirtimeen, joka piirtää jäljen sopivalle pinnalle.

Toinen yksinkertaisempi muistuttaa Chladnin eidofonin tuottamia kuvioita hiekkaan.

Skaalat ja juoksutukset heittävät silmukoita ja käännteitä kuin lasso. Kuorolaulu tuottaa melodian hopealankaan pujotetun helminauhan. Moniäänisessä laulussa syntyy erivärisiä ja erilaisia toisiinsa punoutuvia lankoja. Kirkollisen kulkueen hymni rakentaa sarjan täsmällisiä suorakulmioita kuin ketju tai junanvaunut. Anglikaaninen kirkkolaulu saa aikaan kimaltavia palasia, jotka ovat aivan erilaisia kuin gregoriaanisen laulun

hehkuva yhtenäisyys, joka muistuttaa intialaisen pundiitin laulamien sanskritinkielisten säkeitten vaikutusta.

Sotilasmusiikki tuottaa pitkää rytmisesti värähtelevien muotojen virtaa. Näiden aaltoliikkeiden säännöllinen tahti vahvistaa sotilaitten astraaliruumiita, ja jatkuva vakaan ja voimakkaan värähtelyn vaikutus tuottaa joksikin aikaa tilaa tahdonvoimalle, joka väsymyksen vuoksi saattaa olla herpaantunut.

Ukkosmyrsky luo liekehtivän värinauhan, jyrinä muodostaa räjähtävää pommia muistuttavan muodon tai epäsäännöllisen ympyrän, josta sinkoilee piikkejä. Rantaan lyövät merenaallot luovat vaihtelevanvärisiä aaltoilevia, samansuuntaisia viivoja, jotka kohoavat vuorijonoiksi myrskyssä. Tuuli metsän puitten lehdistä peittää metsän hohtavalla verkolla, joka kohoilee ja laskee lempeinä aaltoina.

Linnunlaulu näkyy kaarevina valojuovina ja silmukoina lullinnun kultaisista palloista papukaijan kirkunan väreiltään karkeammansävyiseen massaan. Leijonan karjunta on näkyvää myös korkeammassa aineissa, ja on mahdollista, että jotkut villieläimet kykenevät näkemään sen selvänäköisesti, mikä lisää kauhua. Kehräävä kissa ympäröi itsensä ohuella ruusunpunaisella pilvellä. Haukkuvat koirat lähettävät eteenpäin täsmällisiä, teräviä ammuksia, jotka tunkeutuvat ihmisten astraaliruumiisiin ja häiritsevät heitä. Verikoiran haukahdus heittää ilmaan helmiä, jotka ovat kuin jalkapalloja, mutta hitaampia eivätkä niin helposti vahingoittavia. Näiden ammusten väri on tavallisesti punainen tai ruskea vaihdellen eläimen tunnetilan ja äänialan mukaan.

Lehmän ammunta saa aikaan kömpelöitä halkoja muistuttavia pötkelöitä. Lammaislauma luo moniulokkeisen, muodottoman pölypilveä muistuttavan pilven. Kyyhkysten kujerrus saa

aikaan hienostuneita kaarevia muotoja kuin S-kirjaimia vaaka-suorassa.

Jos otamme tarkasteluun ihmisäänet, niin vihainen huudahdus lentää kuin tulipunainen keihäs. Merkityksettömän lörpöttelyn virta tuottaa sekavan kovan ruskeanharmaan värisistä metallilangoista koostuvan verkoston, joka muodostaa melkein aidan korkeampia ja kauniimpia ajatuksia ja tunteita vastaan. Lavertelevan ihmisen astraaliruumis on luja opetus tarpeettoman, hyödyttömän ja epämiellyttävän puheen mielettömyydestä.

Lapsen nauru pulppuaa ruusunpunaisina kaarteina. Mitään ajattelemattoman hohotus saa aikaan ruskean tai likaisenvihreän massan räjähdysten. Pilkkanauru heittää ilmaan sameanpunaisia muodottomia ammuksia, joissa näkyy tavallisesti ruskehtavanvihreitä läikkiä ja teräviä kärkiä. Itsetietoinen naurunhohotus näkyy väriltään ja muodoltaan kuplivana mutana.

Hermostunut kikatus saa aikaan ruskolevän kaltaisia ruskeita ja keltaisia juovia, joilla on hyvin huono vaikutus astraaliruumiiseen. Iloinen, ystävällinen nauru tekee pyöreitä, kultaisia ja vihreitä muotoja. Pehmeä, musikaalinen viheltäminen tuottaa samantapaisen vaikutelman kuin pieni huilu, mutta terävämmän ja metallisemman. Vihellys ilman melodiaa lähettää liikkeelle likaisenruskean läpituokevan ammuksen.

Hermostuneisuus ja touhotus saavat auran tärisemään värähdellessään niin, että mikään ajatus tai tunne ei pääse häiriintymättä läpi. Se tarttuu myös ulospäin lähetettyihin hyviin ajatuksiin ja käytännöllisesti katsoen neutraloi ne. Täsmällisyys ajattelussa on tärkeää, mutta siihen tulee päästä ilman kiirettä tai touhotusta täydellisellä tyneydellä.

Veturin repivä kirskahdus lähettää ilmaan paljon läpituokevammän ja voimakkaammän ammuksen kuin koiran haukku,

ja sen vaikutus astraaliruumiiseen on samankaltainen kuin jos miekka työnnettäisiin fyysiseen ruumiiseen. Astraalihaava paranee minuuteissa, mutta astraaliorganismien samaa shokki ei katoa niin helposti.

Aseen laukaiseminen vaikuttaa vakavasti astraalivirtoihin ja astraaliruumiisiin. Kiväärin tai pistoolin laukaus heittää ilmaan pienten neulojen virran.

Toistuva melu vaikuttaa mentaali- ja astraaliruumiisiin aivan samoin kuin iskut fyysiseen ruumiiseen. Fyysinen ruumis tuntee kipua, mikä astraaliruumiissa tarkoittaa ärtyvyyttä, mentaaliruumiissa väsymyksen tunnetta ja kykenemättömyyttä ajatella selkeästi.

On aivan selvää, että jokaisen, joka haluaa pitää astraaliset ja mentaaliset käyttövälineensä hyvässä kunnossa, tulee välttää kaikkia voimakkaita, teräviä ja äkillisiä ääniä. Erityisen vahingollista on jatkuvan melun ja kaupungin pauhun vaikutus lasten helposti muovautuviin astraali- ja mentaaliruumiisiin.

Kaikki luonnonäänet sekoittuvat yhdeksi säveleksi, jota kiihnealaiset kutsuvat ”suureksi säveleksi” nimellä KUNG. Silläkin on muotonsa, joka on kaikkien muotojen synteesi, laaja ja muuttuvainen kuin meri. Se edustaa maan säveltä sfäärien musiikissa. Jotkut kirjoittajat sanovat sen olevan F meidän asteikollamme.

On luonnollisesti mahdollista tuhota ajatusmuoto, ja niin joskus tehdäänkin esimerkiksi, kun henkilöä tämän kuoltua jahtaa ilkeä ajatusmuoto, jonka on luonut niiden viha, joita henkilö on loukannut fyysisessä maailmassa eläessään. Vaikka tällainen ajatusmuoto voi vaikuttaa lähes elävältä olennotta – eräässä tapauksessa se muistutti valtavaa epämuodostunutta gorillaa – se on kuitenkin pahojen tunteiden tilapäinen luomus eikä missään mielessä kehittyvä entiteetti niin, että sen

hajottaminen on kuin Leidenin pullon rikkominen. Se ei ole missään mielessä rikos.

Useimmat ihmiset tunnustavat, että toisia vahingoittavat teot ovat kerta kaikkiaan väärin, mutta harvat tunnustavat, että on väärin tuntea kateutta, suuttumusta, kunnianhimoa jne., vaikka näitä tunteita ei ilmaistaisi sanoin tai teoin. Kuoleman jälkeisten tilojen tutkiminen (luvut 13 ja 15) paljastaa, että tuollaiset tunteet vahingoittavat ihmistä, joka hautoo niitä ja aiheuttavat hänelle kovaa kärsimystä kuoleman jälkeen.

Ajatusmuotoihin tutustuminen tekee selväksi sille, joka niitä vakavasti opiskelee, näihin luomuksiin sisältyvät valtavat mahdollisuudet ja vastuun niiden käyttämisestä oikein. Ajatukset eivät ole vain esineitä, vaan *voimallisia* esineitä. Jokainen tuottaa niitä jatkuvasti öin ja päivin. On usein mahdotonta auttaa fyysisesti hädässä olevia tai apu ei tuottaisi toivottua tulosta, mutta kaikissa tapauksissa on mahdollista auttaa ajatuksella. Kenenkään ei pidä epäröidä tämän voiman käyttämistä täysimääräisesti, kunhan se tapahtuu aina epäitsekäin tarkoitusperin ja evoluution jumalaisen suunnitelman edistämiseksi.

Luku 8 Fyysinen elämä

Tarkastelimme luvussa kaksi astraaliruumiin yleispiirteitä, koostumusta ja rakennetta. Siirrymme nyt tutkimaan sitä yksityiskohtaisemmin sellaisena, kuin se on olemassa ja kuinka sitä käytetään fyysisen ruumiin tavallisen *va/vetietoisuuden* aikana. Tekijät, jotka määrittävät astraaliruumiin luonteen ja ominaisuudet fyysisen elämän aikana, voidaan karkeasti jaotella seuraavasti:

1. Fyysinen elämä
2. Emotionaalinen elämä
3. Mentaalinen elämä

1. *Fyysinen elämä.*

Olemme jo nähneet, että jokaisella hiukkasella fyysisessä ruumiissa on astraalinen ”vastaparinsa”. Siitä seuraa, että kuten kiinteät aineet, nesteet, kaasut ja eetteri, joista fyysinen ruumis koostuu, voivat olla hienostuneita, karkeita tai hienorakeisia, niin voivat olla vastaavat astraaliverhotkin. Epäpuhtaalla ruoalla ravittu fyysinen ruumis tuottaa vastaavasti epäpuhtaan astraaliruumiin, ja kun fyysistä ruumista on ruokittu puhtaalla ruoalla ja juomalla, se auttaa astraalista käyttövälinettäkin puhdistumaan. Kun astraaliruumis on tunteiden, intohimojen ja aistimusten käyttöväline, seuraa tästä, että karkeamantyyppinen astraaliruumis on pääasiassa vastaanottavainen karkeammille intohimoille ja tunteille, kun taas hienompi-laatuinen astraaliruumis värähtelee helpommin hienostuneemmille tunteille ja pyrkimyksille.

On mahdotonta tehdä fyysisestä ruumiista karkea ja samanaikaisesti järjestää astraali- ja mentaaliruumiit hienompia

tarkoituksia varten. Ei myöskään ole mahdollista, että puhtaalla fyysisellä ruumiilla olisi epäpuhdas mentaali- ja astraali-ruumis. Kaikki kolme ovat siis keskinäisesti riippuvaisia toisistaan. Nautittu ruoka vaikuttaa paitsi fyysiseen ruumiiseen myös korkeampiin ruumiisiin. Lihansyönti on kohtalokasta todelliselle okkulttiselle kehitykselle, ja jotka niin tekevät, hankkivat vakavia ja tarpeettomia vaikeuksia tielleen, sillä liharuoka voimistaa kaikkia alempien tasojen epätoivottavia elementtejä ja intohimoja.

Muinaisissa mysteereissä ihmiset olivat äärimmäisen puhtaita ja he olivat poikkeuksetta kasvissyöjiä. Raja-joogan harjoittaja kiinnittää erityistä huomiota fyysisen ruumiin puhtauteen syömällä, juomalla, nukkumalla jne. pitkälle viedyn järjestelmän mukaisesti ja pitämällä kiinni siitä, että ruoka on sattvista eli "rytmillistä". On luotu kokonainen järjestelmä ruoka-aineita koskien auttamaan ruumiin valmistamisessa käyttämään korkeampaa tietoisuutta. Liharuokat ovat rajaisia eli niiden ominaisuus on aktiivisuus, ne ovat stimulantteja ja luovat tarvetta eläimellisten halujen ja toimintojen ilmaisemiseen. Ne ovat täysin sopimattomia hienompaan hermojärjestelmään. Joogilla ei siksi ole varaa käyttää niitä korkeampien ajattelu-prosessien takia.

Ruoat, jotka ovat menossa kohti hajoamistaan kuten riista, hirvenliha jne. samoin kuin alkoholi ovat tamaisia eli raskaita ja siksi vältettäviä.

Ruoat, jotka ovat kasvussa kuten viljat ja hedelmät ovat sattvisia eli rytmillisiä, ja koska niissä elinvoima on korkeimmillaan, ne ovat sopivia rakennettaessa ruumista, joka on sensitiivinen ja samalla vahva.

Jotkut aineet vaikuttavat epäedullisesti fyysiseen ja astraaliruumiiseen. Esimerkiksi tupakka kyllästää fyysisen ruumiin

epäpuhtailla hiukkasilla ja aiheuttaa niiden pääsemistä ilmaan, mikä on niin aineellista, että tuoksuherkät sen havaitsevat. Astraalisesti tupakka tuo mukanaan epäpuhtauksia ja lisäksi kuolettaa ruumiin sensitiivisyyttä, mitä kutsutaan ”hermojen rauhoittamiseksi”. Tämä saattaa joskus nykyaikaisessa elämässä olla vähemmän haitallista kuin hermojen jättäminen ”rauhoittamatta”, mutta se on varmasti epätoivottavaa okkultistille, joka tarvitsee kykyä vastata välittömästi kaikkiin mahdollisiin värähtelyihin luonnollisesti yhdistettynä täydelliseen hallintaan.

Ei myöskään ole epäilystäkään siitä, että niin astraali- kuin mentaaliruumiinkin kannalta alkoholinkäyttö on aina pahasta.

Ruumiit, joita on ruokittu lihalla ja alkoholilla, sairastuvat helposti korkeamman tietoisuuden avautuessa, ja hermostolliset sairaudet eritoten ovat peräisin siitä, että ihmistietoisuus yrittää ilmaista itseään lihatuotteilla tukittujen ja alkoholilla myrkytettyjen ruumiitten kautta. Erityisesti aivolisäke myrkytty helposti pienestäkin määrästä alkoholia, ja korkeimman tason evoluutio keskeytyy. Aivolisäkkeen myrkyttyminen alkoholilla johtaa epänormaaleihin ja irrationaalsiin näkyihin, jotka liittyvät juoppohulluuteen.

Paitsi fyysisen ja astraaliruumiin suoranaista karkeutumista liha, tupakka ja alkoholi ovat vakava uhka, koska ne vetävät puoleensa epätoivottavia astraalientiteettejä, jotka viihtyvät veren ja alkoholin tuoksuissa. Ne syöksähtelevät ihmisen ympärillä, pommittavat häntä ajatuksillaan pakottaen vaikutelmiin astraaliruumiiseen niin, että henkilön aurassa saattaa roikua eräänlainen vastenmielisten entiteettien kuori. Pääasiassa tästä syystä on liha ja viini ehdottomasti kielletty oikean käden polun joogaa harjoittavilta.

Nämä entiteetit koostuvat keinotekoisista elementaaleista, joita ovat synnyttäneet ihmisen ajatukset ja halut ja astraaliruumiiseensa vangittujen paheellisten aaveet. Elementaalit tuntevat vetovoimaa ihmisiä kohtaan, joiden astraaliruumis sisältää samaa ainetta kuin niiden, kun taas aaveet pyrkivät luonnostaan rypemään paheissa, joita itse harjoittivat ollessaan fyysisessä ruumiissa. Astraalisesti selvänäköinen voi nähdä iljettävien elementaalien laumojen parveilevan lihakaupan ympärillä, kun taas aaveet kokoontuvat olutkapakoiden ja anniskelupaikkojen luo nauttimaan viinanhuuruista ja tunkeutuvat joskus jopa asiakkaiden ruumiisiin.

Melkein kaikki huumaavat aineet kuten oopiumi, kokaiini, teiini teessä, kofeiini kahvissa jne. vaikuttava heikentävästi korkeampiin käyttövälineisiin. Niiden käyttö on satunnaisesti miltei välttämättömyys tietyissä sairauksissa, mutta okkultistin tulisi käyttää niitä niin niukasti kuin mahdollista.

Se, joka osaa, voi poistaa voimakkaan kivun lievitykseen käytetyn oopiumin huonot vaikutukset astraali- ja mentaaliruumiista, kun se on vaikuttanut fyysisesti.

Kaikenlainen lika on myös arveluttavampaa korkeammassa maailmoissa kuin fyysisessä ja vetää puoleensa alemman luokan luonnonhenkiä. Okkultistin tulee olla tiukkana kaikissa puhtauteen kuuluvissa seikoissa. Erityistä huomiota tulee kiinnittää käsiin ja jalkoihin, koska näiden jäsenten kautta ruumiista helposti poistuu aineita.

Fyysinen melu, kuten se, joka vallitsee kaupungeissa, kuluttaa hermoja ja aiheuttaa ärtymystä ja väsymystä. Vaikutusta tehostavat niin monet eri värähtelytasolla värähtelevät ja pienestäkin kiihtyvät ja sekaisin menevät astraaliruumiit. Vaikka tällainen ärsytys on pinnallista ja menee ohi kymmenessä minuutissa, niin sen aikaansaama vaikutus astraaliruumiissa voi

kestää 48 tuntia. Siksi niiden, joiden ruumiit ovat jännittyneemmät ja sensitiivisemmät kuin tavallisesti, on vaikea välttyä ärtyisyydeltä nykyaikaisissa kaupungeissa asuessaan.

Yleisesti voidaan sanoa, että kaikki, mikä edistää fyysisen ruumiin terveyttä, vaikuttaa suotuisasti myös korkeampiin käytövälineisiin.

Matkustaminen on eräs monista tekijöistä, jotka vaikuttavat astraaliruumiiseen saattamalla matkailijan alttiiksi kullakin paikalla tai alueella vallitsevien eetteristen ja astraalisten vaikutusten muutokselle. Merellä, vuorella, metsällä ja vesiputouksella on jokaisella omat vaikutuksensa. Monet näistä näkymättömistä entiteeteistä vuodattavat elinvoimaa ulospäin, ja niiden vaikutus eetteri-, astraali- ja mentaaliruumiisiin on joka tapauksessa terveellinen ja toivottava pitkällä tähtäimellä, vaikka muutos voi sillä kertaa tuntua rasittavalta. Siksi ajoittainen siirtyminen kaupungista maaseudulle on hyväatekevää emotionaalisen ja fyysisen terveyden kannalta.

Astraaliruumiiseen voidaan vaikuttaa myös sellaisilla esineillä kuin talismaanit. Niiden valmistusmenetelmä on selostettu kirjassa *Eetterinen kaksoispuoli*, joten käsittelemme tässä vain niiden yleisiä vaikutuksia.

Kun asianhallitseva henkilö lataa voimakkaalla magnetismin esineen tiettyä tarkoitusta varten, siitä tulee talismaani. Kun se on tehty asianmukaisesti, se jatkaa tämän magnetismin säteilemistä monia vuosia voiman ehtymättä.

Sitä voidaan käyttää eri tarkoituksiin. Talismaani on voitu ladata esimerkiksi puhtauden ajatuksilla, mikä ilmentyy tietyinä värähtelytaajuutena astraali- ja mentaaliaineessa. Nämä täsmällisesti epäpuhtaiden ajatusten vastaiset värähtelytaajuudet neutraloivat tai kumoavat mahdollisesti nousevan epäpuhtaan ajatuksen. Epäpuhdas ajatus on monesti satunnainen ja jos-

tain poimittu eikä sillä itsellään ole suurta voimaa. Talismaani puolestaan on tarkoituksellisesti voimakkaasti ladattu niin, että kun kaksi virtaa kohtaavat, ei ole epäilystäkään siitä, etteivätkö talismaaniin ladatut ajatukset voittaisi muita.

Lisäksi vastakkaisten ajatusten konflikti herättää ihmisen huomion ja antaa hänelle aikaa koota itsensä niin, että hän ei tule yllätetyksi, kuten niin usein tapahtuu.

Toinen esimerkki voisi olla talismaanista, joka on ladattu luottamuksella ja rohkeudella. Tämä toimii kahdella tavalla. Ensiksi talismaanista säteilevät värähtelyt vastustavat pelontunteita heti, kun niitä syntyy ja estää niitä kerääntymästä yhteen ja vahvistamasta toinen toisiaan, kuten ne usein tekevät, kunnes niitä on mahdoton vastustaa. Vaikutusta on verrattu gyroskooppiin, joka vastustaa kääntämistä toiseen suuntaan, kun se kerran on pantu liikkumaan.

Toiseksi talismaani vaikuttaa epäsuorasti kantajansa mieleen. Heti, kun hän tuntee pelon nousevan, hän muistaa talismaanin ja kutsuu omasta varastostaan voimaa vastustamaan epätoivottua tunnetta.

Kolmas mahdollisuus on, että talismaani on linkitetty henkilöön, joka sen teki. Kun kantaja tuntee olevansa epätoivoisessa tilanteessa, hän vetoaa talismaanin tekijään ja saa hänet vastaamaan. Talismaanin tekijä voi olla fyysisesti tietoinen pyynnöstä tai ei, mutta joka tapauksessa hänen egonsa on tietoinen ja vastaa voimistamalla talismaanin värähtelyjä.

Jotkut esineet ovat mitä suurimmassa määrin amuletteja tai talismaaneja luonnostaan. Kaikki jalokivet ovat sellaisia, ja jokaisella niistä on oma erityinen vaikutuksensa, jota voi hyödyntää kahdella tavalla: (1) vaikutus vetää puoleensa tietynlaisia elementaalista elonainetta ja ajatuksia ja tunteita, jotka löytävät luonnollisesti ilmaisunsa tuon aineen kautta; (2) nämä

luontaiset omituisuudet tekevät siitä sopivan käyttövälineen magnetismille, jonka tarkoitus on toimia samansuuntaisesti kuin nuo ajatukset ja tunteet. Siksi esimerkiksi puhtauden amuletiksi pitäisi valita kivi, jonka luontaiset värähtelyaallot ovat vastaiset sävelkorkeudelle, jolla epäpuhtaat ajatukset ilmaisevat itseään.

Vaikka kaikki kiven hiukkaset ovat fyysisiä, niin koska ne ovat sävelkorkeudeltaan tällä tasolla samalla korkeudella kuin korkeampien tasojen puhtaus, niin ne tekevät tyhjäksi epäpuhtaat ajatukset tai tunteet ylä-äänellään, vaikkei kiveä olisi magnetisoitu. Lisäksi kivi voidaan helposti ladata astraali- ja mentaalitasoilla puhtaiden ajatusten ja tunteiden värähtelyaalloilla, jotka on viritetty samalle korkeudelle.

Muita esimerkkejä ovat (1) rudraksha-marja, jota usein käytetään kaulanauhoihin Intiassa. Se on erityisen sopiva magnetisoitavaksi, kun tarvitaan kestäviä pyhiä ajatuksia tai meditaatiota, ja kaikki häiritsevät ajatukset halutaan pitää pois; (2) pyhäbasilikahelmet, joiden vaikutus on jonkin verran erilainen.

Esineet, joissa on voimakas tuoksu, ovat luonnostaan talismaaneja. Siten suitsukkeisiin valittava pihka antaa henkisiin ja antaumuksellisiin ajatukseen johtavaa säteilyä eikä se yhdisty minkään häiritsevän tai huolestuttavan muodon kanssa. Keski-ajan noidat yhdistelivät joskus suitsukeaineeksi niin, että syntyi vastakkainen vaikutus, ja niin tehdään tänä päivänäkin saatananpalvonta seremonioissa. On suositeltavaa välttää karkeita ja raskaita tuoksujakin kuten myskiä tai tuoksupussipulveria, koska monet niistä ovat sukua aistillisille tunteille.

Esine, jota ei ole tarkoituksella ladattu, voi joskus toimia voimallisena talismaanina, lahja ystävältä tai jonkun henkilön käyttämä sormus, kaulaketju tai jopa kirje.

Esine, jota on pidetty jatkuvasti taskussa kuten kello, latautuu magnetismilla ja kykenee tuottamaan täsmällisiä vaikutuksia vastaanottajalle, jolle se on annettu. Kolikkoihin ja seteleihin latautuu sekalaista magnetismia, ajatuksia ja tunteita, ja ne voivat siksi säteillä häiritsevää ja ärsyttävää vaikutusta.

Ihmisen ajatukset ja tunteet eivät vaikuta ainoastaan häneen itseensä ja muihin ihmisiin, vaan syöpyvät elottomiin esineisiin hänen ympärillään, jopa seiniin ja huonekaluihin. Siten hän tiedostamattaan magnetisoi nämä fyysiset esineet niin, että niillä on kyky tarjoilla samankaltaisia ajatuksia ja tunteita muille ihmisille niiden vaikutuspiirissä.

(2) *Emotionaalinen elämä.*

On tuskin tarpeen korostaa, että astraaliruumiin laatu määräytyy sen läpi jatkuvasti kulkevien ajatusten ja tunteiden laadun perusteella. Ihminen käyttää astraaliruumistaan, tiedostaapa hän sitä tai ei aina, kun hän ilmaisee tunnetta, aivan kuten hän käyttää mentaaliruumistaan aina, kun ajattelee ja fyysistä ruumistaan, kun suorittaa fyysistä työtä.

Tämä on tietysti aivan eri juttu kuin käyttää astraaliruumistaan *itsenäisenä* käyttövälineenä, jonka avulla hänen tietoisuutensa voi ilmetä täysimääräisesti. Tätä asiaa käsittelemme myöhemmin omalla ajallaan.

Astraaliruumis on siis, kuten olemme nähneet, halun ilmenemiskenttä, peili, jossa jokainen tunne heijastuu välittömästi, jossa jokaisen ajatuksen, jolla on jotain tekemistä persoonallisen itsen kanssa, täytyy myös löytää ilmaisunsa. Astraaliruumiin aineesta muodostetaan mustien "elementaalien" ruumiin muoto, joita ihmiset luovat ja panevat liikkeelle pahantahtoisilla toiveilla ja ilkeillä ajatuksilla. Siitä ruumiistuvat myös ne siunaukselliset elementaalit, joita hyvät toivomukset, kiitollisuus ja rakkaus kutsuu elämään.

Astraaliruumis kasvaa käytössä niin kuin muutkin ruumiit, ja sillä on myös omat tapansa, jotka ovat rakentuneet ja kiinnittyneet samankaltaisten toimien toistolla. Kun astraaliruumis ottaa fyysisen elämän aikana vastaan ärsykyksiä sekä fyysisestä ruumiista että alemmalta mentaalitasolta ja reagoi niihin, se on taipuvainen toistamaan automaattisesti värähtelyt, joihin se on tottunut. Kuten käsi toistaa tutun liikkeen, niin toistaa astraaliruumis tutun tunteen tai ajatuksen.

Kaikki toimet, joita kutsumme pahoiksi, olivatpa ne itsekkäitä ajatuksia (mentaali) tai itsekkäitä tunteita (astraali), näkyvät aina karkeamman aineen värähtelyinä noilla tasoilla, kun taas hyvät ja epäitsekkäät ajatukset ja tunteet panevat korkeammantyyppisen aineen värähtelemään. Koska hienompi aine lähtee liikkeelle helpommin kuin karkea, siitä seuraa, että sama määrä voimaa käytettynä hyviin ajatuksiin tai tunteisiin tuottaa ehkä satakertaisesti tulosta verrattuna saman voima käyttämiseen karkeammassa aineessa. Ellei näin olisi, on ilmeistä, että tavallisen ihmisen olisi hyvin vaikea edistyä lainkaan.

10 % voi suunnattuna hyviin päämääriin painaa enemmän kuin 90 % omistettuna itsekkäisiin tarkoituksiin, ja niin kokonaisuutena ottaen tällainen ihminen menee eteenpäin elämästä toiseen. Ihminen, jossa on vain 1 % hyvää, edistyy hänkin hiukan. Ihminen, jonka tilit ovat tasoissa niin, ettei hän edisty, muttei taannukaan, elää varmasti erittäin huonoa elämää, sillä taantuakseen pahan ihmisen täytyy olla epätavallisen muuttumaton pahantekijä. Niinpä ihmiset, jotka eivät tee tietoisesti mitään evoluutionsa eteen ja jotka antavat kaiken mennä niin kuin menee, kehittyvät kuitenkin vähitellen, koska Logoksen vastustamaton voima painaa heitä jatkuvasti eteenpäin. Mutta he liikkuvat niin hitaasti, että he tarvitsevat miljoon-

nien vuosien inkarnaatiot ja vaivannäön ja hyödyttömänä olemisen saadakse otetuksi edes yhden askelen.

Menetelmä, jolla edistytään, on yksinkertainen ja nerokas. Kuten olemme nähneet, huonot ominaisuudet ovat karkeampien tasojen karkeamman aineen värähtelyitä ja hyvät ominaisuudet ovat korkeammanasteisen aineen ilmaisuja. Tästä on kaksi huomattavaa seurausta. Täytyy pitää mielessä, että jokaisella astraalitasoinen alatasolla on erityissuhde mentaalitasoinen vastaavaan alatasoon. Siten neljä alemmaa astraalista alatasoa vastaavat neljänlaista ainetta mentaaliruumiissa. Samoin kolme korkeampaa astraalista alatasoa vastaavat kolmenlaista ainetta syyruumiissa. Tämän takia alemmat astraalivärähtelyt eivät voi löytää syyruumiista ainetta, joka kykenisi vastaamaan niihin, ja niin korkeammat ominaisuudet voivat rakentua vain syyruumiiseen. Tästä seuraa, että kaikki hyvä, mitä ihminen itsessään kehittää, jättää pysyvän jäljen muutoksena hänen syyruumiissaan, kun taas paha, mitä hän tekee tai ajattelee, ei voi mitenkään koskettaa todellista egoa, vaan voi aiheuttaa häiriötä ja ongelmia vain mentaaliruumiissa, joka on uusi jokaisessa inkarnaatiossa. Pahan tulos säilötään astraaliseen ja mentaaliseen pysyvään atomiin. Siksi ihmisen on vielä kohdattava se yhä uudestaan, kunnes hän on sen kukistanut ja kiskonut lopullisesti juurineen kaikki taipumukset vastata siihen. Tämä on aivan eri asia kuin viedä vaikutus egoon ja tehdä siitä todella osa omaa itseään.

Astraaliaine vastaa nopeammin kuin fyysinen jokaiseen mielen maailmasta tulevaan impulssiin. Sen seurauksena ihmisen astraaliaineesta koostuvassa astraaliruumiissa on sama valmius vastata ajatuksen vaikutukseen. Se on riemuissaan saadessaan vastata jokaiseen ajatukseen, joka sitä koskettaa, tulipa se ulkopuolelta, toisin sanoen muitten ihmisten mielestä

tai sisältä, omasta mielestä. Astraaliruumis, jonka sen omistajan tapa on totuttanut vastaamaan pahoihin ajatuksiin, toimii magneetin tavoin samankaltaisiin ajatus- ja tunnemuotoihin niiden läheisyydessä, kun taas puhdas astraaliruumis käyttää luotaantyöntävää energiaa tällaisiin ajatuksiin ja vetää puoleensa ajatus- ja tunnemuotoja, joiden aine ja värähtelyt vastaavat sen omia. Sillä on muistettava, että astraalimaailma on täynnä muitten ihmisten ajatuksia ja tunteita ja että ne aiheuttavat jatkuvaa painetta pommittaen jokaista astraaliruumista pannen sen värähtelemään samalla tavalla kanssaan. Lisäksi on alemman asteen luonnonhenkiä, jotka nauttivat suuttumuksen ja vihan karkeista värähtelyistä ja heittäytyvät senluontoiseen virtaan kiihdyttäen aaltoliikettä ja lisäten tuoretta elämää niihin. Ihmiset, jotka antautuvat karkeille tunteille, ovat jatkuvasti astraalimaailman haaskalintujen ympäröimiä, jotka tönivät toisiaan odottaessaan innokkaina seuraavaa intohimon purkausta.

Monet mielialat, joita ihmiset kokevat, ovat enemmässä tai vähemmässä määrin ulkoisten astraalisten vaikutusten syytä. Kun masennus esimerkiksi voi johtua puhtaasti fyysisestä syystä kuten ruoansulatusvaivoista, kylmettymisestä, väsymyksestä jne., niin vielä useammin syynä on jonkin astraalientiteetin läsnäolo, joka itse on masentunut ja joka pyörii ympärillä etsien sympatiaa toivoen saavansa kohteelta elinvoimaa, jota siltä puuttuu. Lisäksi ihminen, joka on esimerkiksi raivon vallassa, menettää tilapäisesti otteensa astraaliruumiistaan, jolloin haluelementaali pääsee niskan päälle. Sellaisessa tilanteessa samankaltainen vainaja tai jokin paha keinotekoinen elementaali voi päästä häneen käsiksi ja ottaa hänet valtaansa.

Oppilaan tulee erityisesti pysyä erossa masennuksesta, mikä on suuri este edistymiselle ja ainakin pyrkiä siihen, ettei kukaan muu tietäisi, että hän kärsii siitä. Se on osoitus, että ihminen ajattelee enemmän itseään kuin Mestaria, ja se vaikeuttaa Mestarin vaikutuksen pääsyä toimimaan hänessä. Masennus aiheuttaa paljon kärsimystä sensitiivisille ihmisille ja on syynä lasten tuntemaan pelkoon yöllä. Pyrkijän sisäisen elämän ei tulisi olla jatkuvaa emotionaalista heilahtelua. Ennen kaikkea pyrkijän tulee oppia olemaan huolehtimatta. Tyytyminen ei ole ristiriidassa pyrkimyksen kanssa. Optimismiin on syytä, koska hyvän lopullinen voitto on varma, joskin on totta, että jos katsoimme vain fyysistä tasoa, ei ole helppo pysyä tässä kannassa.

Hyvin voimakkaiden emotioiden paineen alla ihminen voi kuolla, menettää mielenterveytensä tai joutua jonkin tai jonkun valtaan, jos antaa itsensä mennä liian pitkälle. Valtaan joutuminen ei välttämättä ole samaa, mitä kutsumme pahaksi, vaikka onkin totta, että kaikki minkä tahansa valtaan joutuminen on vahingollista. Tämän ilmiön kuvauksena voimme käyttää ”kääntymystä” uskonnollisessa heräämisessä. Näissä tilanteissa jotkut ihmiset työstävät itsensä niin valtavaan jännitystilaan, että se heilauttaa heidät turvarajan tuolle puolen: heidät voi vallata saman uskonnollisen vakaumuksen piirissä ollut edesmennyt saarnaaja, ja näin kaksi sielua toimii tilapäisesti yhdessä ruumiissa. Tällaisissa hysteerisissä rajat ylittävissä tilanteissa toimii valtava energia, joka on tarttuvaa ja voi levitä nopeasti ihmisjoukossa.

Austraalinen häiriötila on luonteeltaan valtaisa pyörre. Siihen vuodattuvat astraalientiteetit, jotka haluavat tuntemuksia: on kaikenlaisia luonnonhenkiä, jotka iloitsevat kylpemisestä villin jännityksen värähtelyissä, olivatpa ne luonteeltaan uskonnollisia tai seksuaalisia. Ne leikkivät niissä kuin lapset rantatyr-

kyissä. Ne toimittavat lisää niin sumeilematta käytettyä energiaa ja vahvistavat sitä. Kun hallitseva ajatus on yleensä itseks oman sielun pelastaminen, niin astraaliainekin on karkealaatuista ja luonnonhenget primitiivisiä.

Uskonnollisen uudestisyntymisen emotionaalinen vaikutus on siten erittäin voimakas. Joissain tapauksissa ihminen aidosti ja pysyvästi hyötyy ”kääntymyksestään”, mutta vakavasti okkultismin opiskeluun suhtautuvan tulee välttää emotionaalisen jännityksen äärimmäisyyksiä, mitkä ovat usein vaarallisia monille ihmisille. ”Jännitys on vierasta henkiselle elämälle”.

Mielenterveyden menetykseen on luonnollisesti monia syitä. Se voi johtua puutoksista yhdessä tai useammassa käyttövälineessä – fyysisessä, eetterisessä, astraalisessa tai mentaaliossa. Eräässä tyyppissä sen aiheuttaa se, etteivät astraalihiukkaset ole kohdallaan joko eetteri- tai mentaaliruumiin hiukkasten kanssa. Sellaisessa tapauksessa sairaudesta parantuminen ei ole mahdollista ennen kuin taivasmaailmassa, toisin sanoen ei ennen kuin ihminen on jättänyt astraaliruumiinsa ja siirtynyt mentaaliruumiiseensa. Tällainen tyyppi on harvinaisen.

Toisen astraaliruumiin astraalivärähtelyjen vaikutus astraaliruumiiseen on ollut kauan tunnustettu idässä ja on yksi syistä, miksi on valtava etu oppilaalle saada elää lähellä itseään kehittyneemmän kanssa. Intialainen opettaja voi määrätä erityisiä harjoituksia ja opiskelua oppilaalleen hänen astraaliruumiinsa puhdistamiseksi, vahvistamiseksi ja kehittämiseksi, mutta sen lisäksi hän pyrkii harmonisoimaan ja virittämään oppilaan käyttövälineet omiensa kanssa pitämällä oppilaan fyysisesti läheisyydessään. Sellainen opettaja on jo tynnyttänyt omat käyttövälineensä ja totuttanut ne värähtelemään muutamalla tarkkaan valitulla taajuudella satojen sekalaisten

asemesta. Nämä muutamat taajuudet ovat hyvin voimakkaita ja vakaita, ja ne vaikuttavat jatkuvasti unessa ja valveilla joka päivä oppilaan käyttövälineisiin ja kohottavat häntä vähitellen opettajan kanssa samaan säveleeseen. Samoista syistä vetäytyy intialainen, joka haluaa elää korkeampaa elämää, viidakkoon niin kuin muiden rotujen ihmiset vetäytyvät maailmasta ja elävät erakkoina. Näin hänellä on ainakin tilaa hengittää, ja hän voi levätä loputtomista konflikteista, jotka aiheutuvat hänen omien käyttövälineittensä jatkuvista törmäyksistä muitten ihmisten tunteitten ja ajatusten kanssa, ja hän saa aikaa ajatella johdonmukaisesti. Luonnon tyynnyttävät vaikutukset ovat myös jossain määrin avuksi.

Läheisesti ihmisten yhteydessä elävien eläinten vaikutus on jossain määrin samankaltainen. Eläimen omistautuminen isännälle, jota rakastaa ja sen mentaaliset ponnistelut ymmärtää isäntänsä toiveet ja miellyttää häntä, kehittävät valtavasti eläimen älyä ja kykyä omistautua ja tuntea rakkautta. Mutta sen lisäksi ihmisen ja käyttövälineiden jatkuva vaikutus eläimen käyttövälineisiin auttaa prosessia ja valmistaa eläintä yksilöitymiseen ja tulemaan ihmisentiteetiksi.

On mahdollista tehdä tahdonponnistuksella astraaliaineesta kuori astraaliauran ulkolaidalle. Näin voidaan tehdä kolmesta syystä: (1) pitämään poissa emotionaalisia värähtelyjä kuten suuttumus, kateus tai viha, jotka joku suuntaa toista kohti; (2) pitämään poissa jokapäiväisiä alemman tyyppin värähtelyjä, joita leijuu astraalimaailmassa ja jotka koskettavat auraa; (3) suojaamaan astraaliruumista meditaation aikana. Tuollaiset kuoret eivät tavallisesti kestä pitkään, vaan niitä on uudistettava toistuvasti, jos niitä tarvitaan pitemmän aikaa. Tällainen kuori pitää tietysti värähtelyt *sisäpuolella* yhtä hyvin kuin *ulko-puolella*. Kuori tulisi siksi tehdä vain karkeimmasta astraali-

neesta, koska ei tietenkään ole toivottavaa, että korkeamman tyyppin astraaliaineen värähtelyt eivät pääsisi sisään tai ulospäin. Yleisenä periaatteena voidaan todeta, että kuoren käyttäminen suojaamaan itseä on jossain määrin heikkouden merkki, koska jos ihminen on kaikkea sitä, mitä hänen tuleekin olla, ei tällaista suojaa tarvita. Toisaalta kuoren käyttämisestä on etua autettaessa toisia, jotka tarvitsevat suojausta.

Muistutan tässä, että ihmisen astraaliruumiissa ei ainoastaan ole tavallista astraaliainetta, vaan myös tietty määrä elementaalista elonainetta. Ihmisen elämän aikana tämä elementaalinen elonaine erotetaan tämän aineen merestä, ja siitä tulee elämän ajaksi keinotekoisena elementaalina, toisin sanoen eräänlainen puoliälyllinen erillinen entiteetti, joka tunnetaan haluelementaalina. Haluelementaali seuraa oman evoluutionsa tietä alaspäin aineeseen ilman yhteyttä (tai todellakin ilman minkäänlaista tietoa) egoon, sen aikeisiin ja tarkoituksiin. Se vain sattuu olemaan kiinnitettynä siihen. Elementaalien intressit ovat siis täsmälleen päinvastaiset kuin ihmisen, koska se pyrkii koko ajan voimakkaampiin ja karkeampiin värähtelyihin. Tästä on seurauksena se jatkuva taistelu, jota Paavali kuvaa sanoen, että ”jäsenissäni minä näen toisen lain, joka sotii minun mieleni lakia vastaan”. Edelleen kun se huomaa, että yhteys ihmisen mieliruumiin mentaaliaineeseen synnyttää elävämpiä värähtelyjä, se pyrkii sekoittamaan mentaaliainesta värähtelyjen aikaansaamiseksi ja johdattele ihmistä uskomaan, että *ihminen* haluaa aistimuksia, joita haluelementaali haluaa.

Näin siitä tulee eräänlainen kiusaaja. Haluelementaali ei kuitenkaan ole mikään paha entiteetti. Tosiasiassa se ei ole kehittyvä entiteetti lainkaan, koska se ei kykene jälleensyntymään. Vain elonaine, josta se koostuu, kehittyy. Eikä tällä varjomaisella olennolla ole pahoja aikeita ihmisen suhteen, sillä

se ei tiedä yhtään mitään ihmisestä, josta se on osa. Se ei siis ole vihollinen, johon pitäisi suhtautua kauhistellen, vaan yhtä lailla osa jumalaista elämää kuin ihminen itse, vaikkakin eri kehitysvaiheessa.

On virheellistä kuvitella, että kieltäytymällä tyydyttämästä haluelementaalia karkeammilla värähtelyillä ihminen jotenkin estäisi sen evoluutiota, sillä asia ei ole näin. Pitämällä intohimonsa hallinnassaan ja kehittämällä korkeampia ominaisuuksia ihminen pudottaa pois alempia ja auttaa korkeammantyyppisen elonaineen kehittymistä. Eläin voi jossain myöhemmässä vaiheessa tarjota haluelementaalille alemmantyyppisiä värähtelyjä paljon paremmin kuin ihminen, kun taas vain ihminen voi kehittää korkeammantyyppistä elonainetta. Ihmisen tulisi läpi elämänsä taistella haluelementaalia vastaan ja vastustaa sen taipumusta etsiä alempia, karkeampia fyysisiä värähtelyitä ymmärtäen selkeästi, että elementaalin tietoisuus, sympatiat ja antipatiat eivät ole ihmisen omia. Ihminen on itse luonut elementaalin eikä hänen pitäisi joutua sen orjaksi, vaan oppia hallitsemaan sitä ja ymmärtämään, että on siitä erillinen. Tätä asiaa käsitellään lisää luvussa 12.

3) *Mentaalielämä.*

Kolmas ja viimeinen tekijä, joka vaikuttaa astraaliruumiin tavallisen valvetietoisuuden aikana, on mentaalielämä. Mentaalitoiminnalla on kaikkein kauaskantoisimmat vaikutukset astraaliruumiiseen kahdesta syystä:

(1) koska alempi mentaaliaine, manas on niin erottamattomasti linkitetty astraaliaineen, kaman kanssa, että useimmille ihmisille on lähes mahdotonta käyttää yhtä ilman toista. Toisin sanoen harvat ajattelevat tuntematta samaan aikaan jotain tai tuntevat ajattelematta samaan aikaan jotain.

(2) koska astraaliruumiin järjestäytymisestä ja kontrollista vastaa mieli. Tämä on esimerkki siitä yleisestä periaatteesta, että jokainen ruumis on rakentunut tietoisuudesta, joka toimii yhtä tasoa ylempänä. Ilman ajatuksen luovaa voimaa ei astraaliruumis järjestyisi toimimaan.

Jokaisen impulssin, jonka mieli lähettää fyysiseen ruumiiseen, on kuljettava astraaliruumiin kautta ja aikaansaettava siinä jokin vaikutus. Lisäksi astraaliaine vastaa paljon herkemmin ajatusvärähtelyihin kuin fyysinen ja siksi mentaalivärähtelyjen vaikutus on suhteellisesti paljon suurempi kuin vaikutus fyysiseen ruumiiseen. Siitä seuraa, että hallittu, harjoitettu ja kehittynyt mieli pyrkii saattamaan astraaliruumiin hallintaan ja kehittää sitä. Mutta kun mieli ei aktiivisesti kontrolloi astraaliruumista, niin se ottaa jatkuvasti vastaan ärsykeitä ulkoapäin ja vastaa niihin, koska se on erityisen herkkiä ohikulkeville ajatusvirroille.

Olemme tähän mennessä käsitelleet tavallisen fyysisen, emotionaalisen ja mentaalisen elämän vaikutuksia astraaliruumiiseen. Nyt meidän on otettava käsittelyyn vain astraaliruumiin omien kykyjen käyttöä valvetietoisuuden aikana, tosin varsin yleisesti. Olemme jo kuvailleet näitä kykyjä ja niiden yhteyksiä eri tsakroiin viidennessä luvussa. Astraaliaineen omien tsakrojen avulla kehittyneiden kykyjen välityksellä ihminen kykenee vastaanottamaan mieleensä värähtelyjä eetteriaineesta astraaliruumiin välityksellä. Sen lisäksi hän kykenee vastaanottamaan suoraan astraalimaailman ympäröivästä aineesta vaikutelmia, jotka samoin välittyvät mentaaliruumiin kautta todelliseen ihmiseen hänessä. Mutta vastaanottaakseen vaikutelmia tällä tavoin suoraan astraalimaailmasta ihmisen täytyy oppia kohdistamaan tietoisuutensa astraaliruumii-

seen fyysisten aivojen sijasta, johon se tavallisesti on kohdistettuna.

Alemman tyyppin ihmisissä kama eli halu on edelleen näkyvin piirre, vaikka mentaalinen kehitys on sekin edistynyt josain määrin. Tällaisten ihmisten tietoisuuden keskus on astraaliruumiin alemmassa osassa, koska aistimusten hallitsema elämä on yhteydessä fyysiseen tasoon. Siksi astraaliruumis on kehittymättömän ihmisen auran silmiinpistävin osa.

Tavallinen keskivertoihminen elää hänkin edelleen melkein täysin aistimuksissa, vaikka korkeampi astraalipuolikin on tulossa mukaan kuvaan. Mutta edelleen tärkein kysymys, joka ohjaa hänen käytöstään, on yksinkertaisesti se, mitä hän haluaa eikä mikä on oikein tai järkevää. Sivistyneemmät ja kehittyneemmät alkavat ohjia halua järjellä, toisin sanoen tietoisuudenkeskus on vähitellen siirtymässä korkeammasta astraalisesta alempaan mentaaliseen. Ihminen ohjaa liikkeitään hitaasti ja vähitellen pitemmälle ja alkaa olla enemmän periaatteen kuin kiinnostuksen tai halun hallitsema.

Lukija palauttane mieleensä, että ihmiskunta on edelleen neljännellä kierroksella, mikä on omistettu halun ja tunteiden kehittämiseksi. Mutta olemme kuitenkin kehittämässä älyäkin, josta tulee viidennen kierroksen erityispiirre. Näin tapahtuu Venuksesta peräisin olevien Tulen herrojen laskeutumisen evoluutiollemme antamasta sysäyksestä ja adeptien työstä, jotka ovat säilyttäneet meille sen vaikutuksen ja jotka uhrautuvat jatkuvasti, jotta me edistyisimme paremmin.

Siitä huolimatta, että useimmissa tapauksissa ihmisten tietoisuus on sijoittunut astraaliruumiiseen, he eivät tiedosta asiaa tai tiedä mitään siitä tai sen käytöstä. Heillä on takanaan pitkän elämien sarjan perinteet ja tavat, joiden aikana astraalikyvyt eivät ole olleet käytössä. Ja kuitenkin nämä kyvyt ovat

kaiken aikaa olleet hitaassa, vähittäisessä kasvussa kuoren sisällä kuin kananpoika munan sisällä. Näin ollen suurella joukolla ihmisiä on hyvin lähellä pintaa astraalikykyjä, joista he eivät ole tietoisia. On todennäköistä, että lähitulevaisuudessa, kun nämä asiat tulevat yleiseen tietoon ja niitä ymmärretään, nämä piilevät kyvyt puhkeavat esiin suuressa määrässä tapauksia, ja astraalikyvyistä tulee paremmin tunnettuja kuin nyt.

Edellä mainittu kuori koostuu itsekeskeisten ajatusten suuresta massasta, johon tavallinen ihminen on toivottomasti hautautunut. Tämä pätee myös ja kenties vielä suuremmin uni-elämään, jota käsittelemme seuraavassa luvussa.

Edellä puhuimme tietoisuuden kohdistamisesta astraaliruumiiseen. Ihmisen tietoisuus voi kohdistua vain yhteen käytettävälliseen kerralla, joskin hän voi olla samanaikaisesti hämähästi tietoinen myös muulla tavoin. Tavallinen fyysinen näkökyky tarjoaa yksinkertainen vertauskohtaan. Jos kasvojen edessä pidetään sormea, niin silmät voidaan kohdistaa täydellisesti sormeen. Samaan aikaan tausta kauempana on myös näkyvissä, vaikkei täydellisesti, koska kohdistus ei ole siinä. Kohdistusta voidaan hetkessä muuttaa niin, että tausta näkyy täydellisesti, mutta kohdistuksen ulkopuolella oleva sormi vain hämähästi.

Täsmälleen samoin voi ihminen, joka on kehittänyt astraali- ja mentaalitietoisuutta, kohdistaa tietoisuutensa fyysisiin aivoihin, jolloin hän näkee muitten fyysiset ruumiit täydellisesti ja näkee samaan aikaan astraali- ja mentaaliruumiit, mutta vain hämähästi. Hän voi hetkessä muuttaa kohdistusta niin, että näkee astraaliruumiin selvästi. Hän näkee samalla myös mentaali- ja fyysisen ruumiin, muttei yksityiskohtaisesti. Sama on totta mentaalinäön ja korkeampien tasojen näkökyvyn osalta.

Luku 9 Unielämä

Unen todellisena syynä on ilmeisesti se, että ruumiit väsyvät toisiinsa. Fyysisessä ruumiissa jokainen lihassupistus, mutta myös jokainen tunne ja ajatus saa aikaan tiettyjä pieniä kemiallisia reaktioita. Terve ruumis yrittää tasapainottaa näitä reaktioita, muttei valveilla ollessaan onnistu siinä. Sen seurauksena jokaista ajatusta, tunnetta ja toimintaa seuraa vähäinen, lähes huomaamaton hävikki, jonka kumulatiivinen vaikutus tekee ajan myötä fyysisestä ruumiista liian väsyneen jatkamaan ajattelua tai työtä. Fyysisen elementaalin ansiosta muutaman hetkenkin uni on joissakin tapauksissa riittävä toimimiseen.

Mitä tulee astraaliruumiiseen, niin se väsyä hyvin pian raskaaseen työhön siirtäessään hiukkasia fyysisissä aivoissa ja tarvitsee huomattavan ajan olla erossa niistä, kyetäkseen keräämään voimia rasittavan tehtävän jatkamiseen.

Omalla tasollaan astraaliruumis on käytännöllisesti katsoen väsymätön, sillä sen on tiedetty työskennelleen keskeytymättä 25 vuotta ilman merkkejä uupumuksesta.

Vaikka liialliset ja pitkään jatkuvat emootiot väsyttävät ihmisen hyvin nopeasti tavallisessa elämässä, niin ei astraaliruumis väsy, vaan fyysinen organismi, jonka kautta tunteet koetaan tai ilmaistaan.

Samoin on mentaaliruumiin laita. Kun puhumme mentaalista väsymyksestä, niin se ei todellisuudessa ole oikein, sillä aivot väsyvät, ei mieli. *Mielen* väsymystä ei ole olemassakaan.

Kun ihminen jättää ruumiinsa unessa tai kuolemassa, niin ympäröivän astraaliaineen paine, siis astraalitason painovoima pakottaa välittömästi muuta astraaliainetta tyhjentyneeseen ti-

laan. Tämä tilapäinen astraalinen kaksoispuoli on tarkka kopio fyysisestä ruumiista, mitä tulee osien järjestymiseen, mutta sillä ei kuitenkaan ole todellista yhteyttä, joten sitä ei voi käyttää käyttövälineenä. Se on vain satunnainen hiukkasten yhteen-sattuma, joka on pantu kokoon sopivasta astraaliaineesta, mitä sattui olemaan käsillä. Kun oikea astraaliruumis palaa, se työntää tämän muun astraaliaineen vaivatta pois.

Juuri tästä syystä tulisi olla äärimmäisen tarkka nukkumis-ympäristöstään. Jos se on huono, niin senkaltainen astraali-aine voi täyttää fyysisen ruumiin ihmisen astraaliruumiin pois-saollessa ja jättää jälkeensä epämiellyttäviä vaikutuksia todel-liseen ihmiseen hänen palatessaan.

Kun ihminen ”menee nukkumaan”, hänen korkeammat prin-siippinsä astraalisessa käyttövälineessä vetäytyvät fyysisestä ruumiista, kiinteästä ruumiista ja eetteriruumiista jääden vuo-teeseen astraaliruumiin leijuessa ilmassa niiden yläpuolella. Ihminen käyttää unessa siis yksinkertaisesti astraaliruumistaan fyysisen asemesta. Vain fyysinen ruumis nukkuu eikä välttä-mättä ihminen itse ollenkaan.

Tällä tavoin fyysisestä vetäytynyt astraaliruumis säilyttää tavallisesti fyysisen ruumiin muodon niin, että henkilön fyysi-sesti tuntevat voivat hänet helposti tunnistaa. Tämän syynä on se, että koko fyysisen elämän ajan jatkuvat astraalisten ja fyy-sisten hiukkasten keskinäinen vetovoima luo tottumuksen tai kohtaamistavan astraaliaineessa, joka jatkuu silloinkin, kun ne on tilapäisesti vedetty pois fyysisestä ruumiista.

Tästä syystä unessa olevan astraaliruumis on kokoonpantu melko tiiviistä keskeisestä osasta, joka vastaa fyysistä ruumis-ta ja ympäröivästä aurasta, joka on suhteellisen ohutta.

Vain hyvin vähän kehittynyt ihminen on lähes yhtä paljon unessa kuin hänen fyysinen ruumiinsa, koska hän kykenee

vain hyvin vähäiseen määrättyyn tietoisuuteen astraaliruumiissaan. Hän ei myöskään kykene liikkumaan pois nukkuvan fyysisen ruumiin välittömästä läheisyydestä. Jos häntä yritetään vetää astraaliruumiissaan pois fyysisen ruumiin läheisyydestä, hän todennäköisesti heräisi kauhuissaan.

Hänen astraaliruumiinsa on muodotonta massaa, leijuva, karkeasti ottaen ovaali sumurengas, mutta hyvin epäsäännöllinen ja epämääräinen ääriviivoiltaan. Sisäisen osan, fyysisen ruumiin kiinteän astraalisen kaksoispuolenkin muoto on epämääräinen, sekava ja vaikeasti erottuva, mutta aina tunnistettava.

Primitiivinen ihminen on käyttänyt astraaliruumistaan valveilla ollessaan lähettämään mielenvirtauksia astraalitason kautta fyysisiin aivoihin. Mutta kun fyysiset aivot eivät ole unen aikana toiminnassa, niin kehittymätön astraaliruumis ei kykene vastaanottamaan itse vaikutelmia. Siksi ihminen on käytännöllisesti katsoen tiedoton eikä kykene ilmaisemaan itseään selvästi heikosti järjestyneen astraaliruumiin välityksellä. Ohikulkevat ajatusmuodot voivat vaikuttaa aistimuskeskuksiin, ja hän voi vastata alemmassa luonnossa nousevin ärsykkein. Mutta tarkkailija saa vaikutelman, että astraaliruumis ei kykene määrättyyn toimintaan ja leijuu joutilaana nukkuvan fyysisen ruumiin yläpuolella.

Siksi suhteellisen kehittymättömässä ihmisessä korkeamat prinssiipit, toisin sanoen itse ihminen on melkein yhtä paljon unessa kuin fyysinen ruumis.

Joissakin tapauksissa astraaliruumis on vähemmän velto ja kelluu unenomaisesti erilaisissa astraalivirroissa tunnistaen satunnaisesti samassa tilassa olevia muita ihmisiä ja kohdaten kaikenlaisia miellyttäviä ja epämiellyttäviä kokemuksia. Niiden muisto sekoittuu ja muuttuu usein groteskiksi karrikatyyriksi sii-

tä, mitä oikeasti tapahtui (Ks. Luku 10 *Unet*), mikä saa ihmisen ajattelemaan seuraavana aamuna sitä, kuinka ihmeellistä unta hän näki.

Vähän kehittyneemmän ihmisen kohdalla ero on suuri. Sisempi muoto on määrätympi ja erottuva. Se on tarkempi kopio ihmisen fyysisestä ulkomuodosta. Sumurenkaan asemesta on soikion muoto selväpiirteinen, ja se säilyttää muotonsa erilaisten virtausten keskelläkin, joita aina pyörii astraalitasolla.

Tämäntyyppinen ihminen ei ole mitenkään tiedoton astraaliruumiissaan, vaan ajattelee aktiivisesti. Mutta hän ei kuitenkaan juuri kiinnitä enempää huomiota ympäristöönsä kuin kehittyvät ihminenkään. Hän ei ole kykenemätön näkemään, mutta hän on niin kietoutunut omaan ajatteluunsa, ettei hän näe, vaikka voisi niin tehdä, jos haluaisi. Nukkuessaan hän jatkaa tavallisesti ajatusten ajattelemista, jotka täyttivät hänen mielensä edellispäivän aikana ja siksi häntä ympäröi niin paksu omatekoinen muuri, ettei hän huomaa käytännöllisesti katsoen mitään sen ulkopuolella. Satunnaisesti jokin voimakas ulkopuolinen vaikutus tai sisältä lähtöisin oleva oma voimakas halu voi repiä sumuverhon ja sallia hänen ottaa vastaan joitain määrätympiä vaikutelmia. Mutta sen jälkeen sumu sulkeutuu jälleen lähes välittömästi, ja hän näkee unta mitään huomaamatta kuten aiemmin.

Vielä kehittyneemmässä ihmisessä astraaliruumis liukuu pois, kun fyysinen ruumis menee nukkumaan, ja ihminen on silloin täysin tietoinen. Astraaliruumis on selkeäpiirteinen ja järjestynyt muistuttaen ihmistä, joka kykenee käyttämään sitä käyttövälineenä, joka on paljon kätevämpi kuin fyysinen.

Astraaliruumiin vastaanottavuus on lisääntynyt, ja se on lopulta kykenevä ottamaan vastaan välittömästi kaikkia tämän tason värähtelyjä, niin hienompia kuin karkeampiakin. Mutta

hyvin pitkälle kehittyneen ihmisen astraaliruumiissa ei tietenkään ole enää jäljellä juuri mitään karkeampiin värähtelyihin vastaavaa ainetta.

Tällainen ihminen on hyvin valveilla ja työskentelee aktiivisemmin ja tarkemmin ja paremmalla ymmärryksellä kuin silloin, kun hänen on oltava sidottuna kiinteään fyysiseen ruumiiseen. Lisäksi hän voi liikkua vapaasti ja suunnattoman nopeasti kuinka kauas tahansa ilman, että nukkuvalla fyysiselle ruumiille aiheutuu pienintäkään häiriötä.

Hän voi vaihtaa ajatuksia inkarnoituneiden tai ilman fyysistä ruumista olevien ystäviensä kanssa, jotka sattuvat olemaan yhtä hereillä astraalitasolla. Hän voi tavata itseään kehittyneempiä ja saada heiltä varoituksia tai ohjeita tai hän voi olla hyödyksi niille, jotka tietävät vähemmän kuin hän itse. Hän voi joutua kosketuksiin erilaisten astraalientiteettien kanssa (Ks. luvut 20 ja 21 *Astraalientiteetit*). Hän voi joutua erilaisten hyvien tai pahojen, vahvistavien tai pelottavien astraalivaikutusten kohteeksi.

Hän voi ystävystyä muualta maailmasta olevien ihmisten kanssa. Hän voi pitää tai kuunnella luentoja. Jos hän on opiskelija, hän voi tavata muita opiskelijoita ja kyetä astraalitason tarjoamien lisäkykyjen ansiosta ratkaisemaan ongelmia, joissa on kohdannut vaikeuksia fyysisessä maailmassa.

Lääkäri voi esimerkiksi tutustua fyysisen ruumiin nukkuessa häntä kiinnostaviin tapauksiin. Hän voi näin hankkia uutta tietoa, joka voi tulla hänen valvetietoisuuteensa intuition välityksellä.

Hyvin kehittyneessä ihmisessä hyvin järjestyneestä ja elinvoimaisesta astraaliruumiista tulee tietoisuuden käyttöväline astraalitasolla samoin kuin fyysinen ruumis on fyysisellä tasolla.

Koska astraalimaailma on intohimon ja emootioiden koti, niin ne, jotka antautuvat tunteille, voivat kokea sen niin voimakkaasti ja totisesti kuin ei onneksi koskaan maan päällä. Fyysisessä ruumiissa suurin osa tunteen tehosta kuluu siirtymiseen fyysiselle tasolle, mutta astraalimaailmassa koko voima on sen käytössä sen omassa maailmassa. Siksi astraalimaailmassa on mahdollista kokea paljon intensiivisemmin kiintymys ja antaumus kuin on mahdollista fyysisessä maailmassa. Samoin astraalimaailmassa on mahdollista sellainen kärsimys, jota ei tavallisessa fyysisessä elämässä voi kuvitella.

Tämän asiantilan etuna on se, että astraalimaailmassa kaikki tuska ja kärsimys on vapaaehtoista ja täysin hallinnassa, joten elämä on siellä paljon helpompaa ihmiselle, joka ymmärtää. On mahdollista hallita fyysistä tuskaa mielen avulla, mutta se on äärimmäisen vaikeaa. Mutta astraalimaailmassa kuka tahansa voi karkottaa suuren tunteen aiheuttaman kärsimyksen hetkessä. Ihmisen tarvitsee vain käyttää tahtoaan, ja intohimo häviää heti. Tämä väite tuntuu hämmästyttävältä, mutta se on kuitenkin totta, koska sellainen on tahdon ja mielen voima aineen yli.

Täyden tietoisuuden saaminen astraaliruumiissa merkitsee jo huomattavaa edistystä. Kun ihminen on myös rakentanut sillan astraali- ja fyysisen tietoisuuden välisen kuilun yli, ei hänelle enää ole yötä eikä päivää, koska hän elää katkeamattomaa elämää. Sellaiselle ihmiselle ei ole myöskään enää kuolemaa sellaisena kuin se tavanomaisesti käsitetään, sillä hän vie katkeamattoman tietoisuutensa myös kuoleman porttien läpi aina astraalitason elämänsä päättymiseen saakka, kuten näemme tuonnempana, kun pääsemme käsittelemään kuolemanjälkeistä elämää.

Astraaliruumiissa matkaaminen ei ole silmänräpäyksellistä, mutta se on niin nopeaa, että ajan ja paikan esteiden voidaan sanoa tulleen käytännöllisesti katsoen voitetuiksi. Sillä vaikka ihminen kulkee avaruuden halki, se tapahtuu niin nopeasti, että jakautumista kahteen ei voi sanoa esiintyvän. Maapallon ympäri voi matkata parissa kolmessa minuutissa.

Kohtalaisen edistyneillä ja sivistyneillä ihmisillä on jo täysin kehittynyt tietoisuus astraalitasolla, ja he ovat täysin kykeneviä käyttämään sitä käyttövälineenä, vaikeivät monissa tapauksissa niin tee, koska eivät ole yrittäneet määrätietoisesti, mikä on alkuun tarpeen, kunnes siitä tulee tottumus.

Vaikeutena tavallisen ihmisen kohdalla ei ole, ettei astraaliruumis osaa toimia, vaan että tuo ruumis on tuhansien vuosien ajan tottunut lähtemään liikkeelle vain ulkoapäin fyysisen ruumiin kautta vastaanotettujen vaikutelmien voimasta niin, että ihmiset eivät tajua, että astraaliruumis voi toimia omalla tasollaan ja omasta puolestaan ja että tahto voi vaikuttaa siihen suoraan. Ihmiset "eivät ole hereillä" astraalisesti, koska he ovat tottuneet odottamaan tuttuja fyysisiä värähtelyjä käynnistämään heidän astraalitoimintansa. Heidän voidaan sanoa olevan hereillä astraalitasolla, muttei tason suhteen, ja siksi he ovat tietoisia ympäristöstään hyvin hämärästi, jos ollenkaan.

Kun ihmisestä tulee jonkun Mestarin oppilas, hänet tavallisesti ravistetaan unitilastaan astraalitasolla täysin hereille häntä tällä tasolla ympäröivälle todellisuudelle ja pannaan oppimaan ja toimimaan siellä niin, että unen tunnit eivät enää ole tyhjää, vaan täynnä aktiivista ja hyödyllistä tekemistä ilman, että väsyneen fyysisen ruumiin terveellistä lepoa häiritään vähimmässäkään määrin.

Luvussa 26 *näkymättömistä auttajista* käsittelemme täydemmin huolellisesti suunniteltua ja organisoitua työtä astraaliruumiissa.

liruumiissa. Tässä voidaan todeta, että jo ennen tätä vaihetta voidaan tehdä paljon hyödyllistä työtä ja tehdäänkin. Kun ihmisellä on nukahtaessaan mielessään määrätty aikomus jonkin työn tekemisestä, hän pyrkii ryhtymään tähän heti fyysisen ruumiin nukahdettua. Mutta kun työ on tehty, on todennäköistä, että hänen omien itsekeskeisten ajatustensa sumu sulkeutuu jälleen hänen ympärilleen, ellei hän ole tottunut lähtemään liikkeelle puhtaalta pöydältä toimiessaan erillään fyysisistä aivoistaan. Joissakin tapauksissa valittu työ voi viedä koko unessa vietetyn ajan niin, että ihminen ponnistelee äärimmilleen astraalisen kehityksensä sallimissa rajoissa.

Jokaisen tulisi päättää tehdä joka yö jotain hyödyllistä, lohduttaa vaikeuksissa olevaa, käyttää tahtoa voiman valamiseen ystävään, joka on heikko tai sairas, rauhoittaa jotakuta, joka on kiihtynyt tai hysteerinen tai jotain muuta samankaltaista.

Ihminen voi ”herätä” neljällä tavalla itsetietoiseen toimintaan astraaliruumiissaan:

1. Tavanomaista evoluutiotietä noudattaen, mikä on varmaa, mutta hidasta.
2. Ihmisen omin toimin, kun on ensin oppinut asiat ja yrittää jatkuvasti ja sitkeästi raivata tietä sisältäpäin läpi sumun ja voittaa vähitellen jähmeys, johon on tottunut. Tätä varten ihmisen tulee päättää ennen nukahtamista, että herättää itsensä jättäessään ruumiinsa ja yrittää nähdä jotain tai tehdä jotain hyödyllistä. Tämä on luonnollisesti vain tapa nopeuttaa luonnollista evoluutioprosessia. On toivottavaa, että ihminen olisi ennen tätä kehittänyt talonpoikaisjärkeä ja moraalisia ominaisuuksia kahdesta syystä: ensiksi hän saattaa väärinkäyttää näin saatuja kykyjä ja toiseksi ettei peläs-

tyisi voimien läheisyydessä, joita ei kykene ymmärtämään eikä hallitsemaan.

3. Sattumalta tai käyttämällä luvatta maagisia seremonioita hän voi raottaa verhoa niin, ettei se enää sulkeudu kokonaan. Esimerkkejä tästä on H. P. Blavatskyn kirjassa *A Bewicked Life* ja Lord Lyttonin kirjassa *Zanoni*.
4. Ystävä voi toimia ulkopuolelta ja käsitellä ihmisen ympärillä olevaa suljettua kuorta ja nostaa vähitellen hänet korkeampiin mahdollisuuksiin. Tätä ei kuitenkaan koskaan tehdä, ellei ystävä ole varma, että näin herätetty ihminen omaa rohkeutta, antaumusta ja muita hyödyllisessä työssä tarvittavia ominaisuuksia.

Mutta näkymättömien auttajien tarve astraalitasolla on niin suuri, ettei ole epäilystäkään siitä, etteikö häntä otettaisi mukaan heti, kun hän tuntuu olevan valmis siihen.

Voidaan lisätä, että kun lapsi on herännyt astraalitasolla, niin astraaliruumiin kehitys on niin nopeaa, että hän on pian tällä tasolla vain hiukan aikuista alemmalla asteella ja on tietenkin paljon edellä viisaintakin ihmistä, joka ei ole vielä herännyt.

Mutta ellei egolla, joka ilmaisee itseään lapsen ruumiin kautta, ole vaadittavaa ominaisuutta päättäväisen, mutta rakastavan rakenteen puolesta, ja jos hän ei ole osoittanut sitä aiemmissa elämissään, niin kukaan okkultisti ei ottaisi hyvin vakavaa vastuuta hänen herättämisestään astraalitasolla. Kun on mahdollista kohottaa lapsia tähän työhön, niin he osoittautuvat usein mitä tehokkaimmiksi työntekijöiksi astraalitasolla ja heittäytyvät tähän työhön omistautuneena koko sydämellään, mikä on hyvin kaunista.

Ihmisen herättäminen astraalitasolla on verrattain helppoa, mutta on käytännössä lähes mahdotonta saattaa hänet uudelleen nukkuvaksi paitsi käyttämällä mesmerististä vaikutusta, mikä on erittäin epäsuositeltavaa.

Uni- ja valve-elämä ovat siis todellisuudessa yksi. Unessa tiedostamme tämän ja meidän muistimme on molemmissa katkeamaton, toisin sanoen astraalimuistiin sisältyy aina fyysinen muisti, vaikka fyysiseen muistiin ei aina sisälly muistoja astraalikokemuksista.

Unissakävely voi ilmiönä syntyä useammalla tavalla.

1. Egon voi olla helpompi toimia suuremmin fyysisen ruumiin suhteen ilman mentaalista ja astraalista käytövälinettä. Tämänkaltaisissa tapauksissa ihminen saattaa kyetä esimerkiksi kirjoittamaan runoja, maalaamaan tauluja jne., mikä ylittäisi hänen tavalliset kykynsä valveilla ollessa.
2. Fyysinen ruumis voi toimia automaattisesti tottumuksen voimasta ihmisen itsensä kontrolloimatta sitä. Tätä tapahtuu, kun palvelijat nousevat keskellä yötä sytyttämään tulta uuniin tai tekemään jotain muita taloustöitä, joihin ovat tottuneet tai kun nukkuva fyysinen ruumis toteuttaa jossain määrin ajatusta, joka on ollut mielessä hallitsevana ennen nukahtamista.
3. Joko ruumiillistunut tai ei-ruumiillistunut ulkopuolinen entiteetti voi ottaa nukkuvan ihmisen ruumiin haltuunsa ja käyttää sitä omiin tarkoituksiinsa. Tämä on todennäköisempää ihmisen kohdalla, joka on mediumistinen, toisin sanoen jonka ruumiit ovat löysemmin yhdessä kuin tavallista, ja siksi helpommin erotettavissa. Normaaliin ihmisen osalta *ei* astraaliruumiin lähteminen pois fyysisen ruumiin yhteydessä avaa tietä valtauk-

selle, koska ego pitää aina kiinteästi yhtä ruumiinsa kanssa ja olisi nopeasti paikalla, jos tällaista yritettäisiin.

4. Täysin vastakkainenkin tilanne tuottaa saman tuloksen. Kun ruumiin periaatteet ovat tiukemmin kiinni toisistaan kuin tavallista, niin lähtiessään käymään jossain kauempaa astraaliruumiissa, ihminen ottaa fyysisen ruumiinsakin mukaan, koska ei ole täysin irrallaan siitä.
5. Unissakävely on todennäköisesti myös yhteydessä johonkin ihmistietoisuuden eri tasojen monimutkaiseen ongelmaan, joka ei kykene normaalioloissa ilmaistamaan itseään.

Unitilaan liittyy kiinteästi myös transsi, joka on keinotekoisesti tai epänormaalisti aiheutettu unitila. Meediat ja herät ihmiset siirtyvät helposti fyysisestä ruumiista astraaliruumiiseen tavallisesti tiedostamatta. Astraaliruumis voi silloin suorittaa tehtäviään kuten matkata kaukaisiin paikkoihin ja kerätä siellä vaikutelmia ympäristön kohteista ja tuoda niitä takaisin fyysiseen ruumiiseen. Meedion tapauksessa astraaliruumis voi kuvailla näitä vaikutelmia transsissa olevan fyysisen ruumiin kautta, mutta kun meedio herää transsista, vaikutelmat eivät säily aivoissa eikä saaduista kokemuksista jää jälkeä fyysiseen muistiin. Toisinaan, joskin harvoin astraaliruumis kykenee jättämään kestävän vaikutelman aivoihin niin, että meedio voi palauttaa mieleensä transsissa saadun tiedon.

Luku 10 Unet

Astraaliruumiin tietoisuus ja toiminta ja niiden muisto aivoissa ovat kaksi eri asiaa. Fyysisten muistojen puuttuminen ei mitenkään vaikuta tietoisuuteen astraalitasolla eikä kykyyn toimia astraaliruumiissa täysin vapaasti ja esteittä. Ei ainoastaan ole mahdollista, vaan vieläpä varsin yleistä, että ihminen toimii vapaasti ja hyödyllisenä astraaliruumiissaan fyysisen ruumiin nukkuessa ja palaa fyysiseen ruumiiseensa vailla pienintäkään muistikuvaa tekemästään astraalityöstä.

Katko astraali- ja fyysisen ruumiin tietoisuuden välillä johtuu joko astraaliruumiin kehittymättömyydestä tai sopivan eetterisillan puuttumisesta astraali- ja fyysisen ruumiin välillä.

Tämä silta muodostuu tiheästä atomisen aineen verkosta, jonka kautta värähtelyiden on kuljettava ja joka saa aikaan hetkellisen verhon kaltaisen tiedottomuuden unen ja valveen välillä.

Ainoa keino, jolla astraalielämän muistot voidaan tuoda fyysisiin aivoihin, on astraaliruumiin riittävä kehitys ja eetterisakrojen herääminen. Niiden eräs tehtävä on tuoda astraalivoimia eetteriin. Lisäksi aivolisäkkeen, joka keskittyy astraalivärähtelyihin, on oltava aktiivisesti toiminnassa.

Joskus herätessä on tunne, että jotain on koettu, josta ei ole jäänyt muistikuvaa. Se osoittaa, että on ollut astraalitietoisuutta, vaikeivät aivot ole riittävän vastaanottavaisia asialle. Joskus astraaliruumiissa oleva ihminen voi onnistua painamaan hetkellisen vaikutelman eetteriseen kaksoispuoleen ja kiinteään ruumiiseen, jolloin tuloksena on elävä muistikuva astraalielämästä. Tämä tapahtuu joskus, kun sattuu jotain, mistä ihminen tuntee, että hänen pitäisi muistaa tämä fyy-

sisellä tasolla. Tällainen muistikuva häviää tavallisesti nopeasti eikä sitä voi palauttaa mieleen. Yritykset palauttaa muistikuva saattavat fyysiset aivot värähtelemään voimakkaasti, mikä tekee onnistumisen vielä vaikeammaksi, koska herkemvät astraalivärähtelyt jäävät alakynteen.

On myös tapahtumia, joista jää niin elävä vaikutelma astraaliruumiiseen, että sen vastavaikutus taltioituu fyysisiin aivoihin.

Joissain tapauksissa ihminen onnistuu painamaan uuden tiedon fyysisiin aivoihinsa kykenemättä välittämään muistikuvaa siitä, miten ja missä hän tiedon sai. Tällaiset hetket ovat tuttuja useimmille ja niitä sattuu, kun tietoisuuteen nousee ratkaisu aiemmin ratkaisua vailla olleeseen ongelmaan tai saa valaistusta aiemmin hämäränä pysyneeseen kysymykseen. Nämä tapaukset osoittavat, että tapahtuu edistystä astraaliruumiin järjestäytymisessä ja toiminnoissa, vaikka fyysiset aivot ovat edelleen vain osittain vastaanottavaiset.

Kun fyysiset aivot vastaavat, unet ovat eläviä, järkeviä ja koherentteja, mitä tapahtuu monilla aika ajoin.

Astraaliruumiissa ollessaan harvat välittävät, muistavatko fyysiset aivot vai eivät ja yhdeksän kymmenestä ei ollenkaan pidä palaamisesta ruumiiseen. Paluu fyysiseen ruumiiseen astraaliruumiista tuntuu rajoittavalta ikään kuin tulisi kiedotuksi paksuun, painavaan vaippaan. Elämänilo on astraalitasolla niin suurta, että siihen verrattuna fyysinen elämä ei tunnu lainkaan elämältä. Monista päivittäinen palaaminen fyysiseen ruumiiseen on kuin päivittäinen työmatka toimistoon. He eivät varsinaisesti inhoa sitä, mutta eivät tekisi niin, ellei olisi pakko.

Pitkälle edistyneen ja kehittyneen ihmisen tapauksessa eeterisilta astraali- ja fyysisen maailman välillä on olemassa, ja astraali- ja fyysisen elämän tietoisuudet ovat yhteydessä kes-

kenään. Näille ihmisille elämä ei enää koostu päiväsajan muistamisesta ja yöajan unohduksesta, vaan siitä tulee vuodesta toiseen jatkuva kokonaisuus tietoisuuden katkeamatta.

Joskus tapahtuu, että ihminen, jolla ei normaalisti ole muistikuvia astraalielämästään, voi tarkoittamattaan joko onnettomuuden tai sairauden seurauksena tai tarkoituksellisesti tiettyjen harjoitusten avulla luoda sillan astraali- ja fyysisen tietoisuuden välisen kuilun ylitse. Sen jälkeen hänen astraalitietoisuutensa on jatkuvaa ja muistikuvat unesta täydellisiä. Mutta ennen kuin näin voi tapahtua, hänen on täytynyt kehittää täysi tietoisuus astraaliruumiissa. Vain verhon poistuminen astraalisen ja fyysisen väliltä voi olla äkillistä, ei astraaliruumiin kehitys.

Unielämä voi muuttua huomattavasti mentaalisen kasvun suorana tuloksena. Mielen fyysisiin aivoihin lähettämän jokaisen impulssin on kuljettava astraaliruumiin kautta ja koska astraaliaine on fyysistä vastaanottavaisempaa ajatusvärähtelyille, siitä seuraa, että astraaliruumiissa aikaansaadut vaikutukset ovat vastaavasti suurempia. Kun ihminen on saavuttanut mentaalisen hallinnan, toisin sanoen oppinut hallitsemaan aivojaan, keskittymään ja ajattelemaan, mitä ja milloin itse haluaa, vastaava muutos tapahtuu hänen astraalielämässään. Jos hän tuo muistikuvia tästä elämästä fyysisiin aivoihin, hänen unistaan tulee eläviä, koossapysyviä, rationaalisia ja jopa opettavia.

Yleisesti ottaen mitä enemmän fyysisiä aivoja harjoitetaan vastaamaan mentaaliruumiin värähtelyihin, sitä helpommaksi tulee valve- ja unitietoisuuden välisen kuilun ylittäminen. Aivoista pitäisi tulla tottelevainen työväline ihmiselle niin, että ne toimisivat hänen tahtonsa mukaisesti.

Unien näkeminen tavallisista tapahtumista ei vaikuta astraalityöskentelyyn, koska tällainen unennäkö tapahtuu fyysisissä aivoissa samalla, kun todellinen ihminen hoitaa muita asioita. Ei oikeastaan ole väliä, mitä fyysiset aivot tekevät, kunhan ne pysyvät poissa ei-toivottavista ajatuksista.

Kun uni on alkanut, ei sen kulkua yleensä voi muuttaa, mutta unielämää voi hallita huomattavassa määrin. On tärkeää, että viimeinen ajatus ennen uneen vaipumista on ylevä ja kohottava, koska se antaa perussävelen, joka määrää suuresti seuraavien unien laadun. Pahat ja epäpuhtaat ajatukset vetävät puoleensa pahoja ja epäpuhtaita vaikutuksia ja olentoja, jotka vaikuttavat mieleen ja astraaliruumiiseen ja pyrkivät herättämään alhaisia ja maallisia haluja.

Toisaalta taas jos ihminen vaipuu uneen ajatukset kiinnittyneinä korkeisiin ja pyhiin asioihin, hän vetää automaattisesti puoleensa toisten samanlaisten ponnistelujen luomia elementtejä ja hänen unensa ovat yleviä ja puhtaita.

Koska tässä kirjassa on tarkoitus käsitellä astraaliruumista ja siihen kiinteästi liittyviä ilmiöitä, ei ole tarpeen pyrkiä käsittelemään tyhjentyvästi jonkin verran laajempaa aihetta unitietoisuudesta. Mutta jotta astraaliruumiin rooli unielämässä tulisi osoitetuksi sille kuuluvan osan mukaisesti, niin on hyödyllistä luonnehtia hyvin lyhyesti unien tuottamisen päätekijöitä. Asian seikkaperäisempää tutustumista varten suositellaan C. W. Leadbeaterin erinomaista oppikirjaa *Unet*, josta seuraavat asiat on otettu.

Unien tuottamisessa vaikuttavat tekijät ovat:

1. *Alemmat fyysiset aivot* ja niiden lapsenomainen puolitietoisuus ja tapa ilmaista ärsykkeet kuvina.
2. *Aivojen eetteriosa*, joiden kautta kulkee jatkuva kuvien virta.

3. *Astraaliruumis*, joka sykkii halujen ja tunteiden villeistä purkauksista.
4. *Ego* (syyruumiissa), joka voi olla lähes missä tietoisuudentilassa tahansa melkein täydellisestä sensitiivisyyden puutteesta kykyjensä täydelliseen hallintaan.

Kun ihminen vaipuu uneen, hän vetäytyy enemmän sisäänpäin itseensä ja jättää eri ruumiinsa tekemään vapaammin, mitä haluavat. Nämä erilliset ruumiit (1) ovat herkempiä ulkoapäin tulevien vaikutelmien suhteen kuin muina aikoina, ja (2) niillä on hyvin alkeellinen oma tietoisuus. Tämän seurauksena unien tuottamiselle on runsaasti syitä samoin kuin muitten ruumiitten sekaville unenaikaisille muistikuville fyysisissä aivoissa.

Sekavat unet voivat siis johtua

- (1) alempien fyysisten aivojen automaattisen toiminnan tuottamista hajanaisista kuvista ja mahdolluuksista,
- (2) aivojen eetterisen osa läpi virtaavasta arkiajattelusta,
- (3) mahdollisesti astraalivaikutusten stimuloimasta maallisten halujen aallosta astraaliruumiissa,
- (4) kehittymättömän egon epätäydellisestä dramatisointiyrityksestä ja
- (5) näiden vaikutusten sekoituksesta.

Kuvaamme lyhyesti näitten erityyppisten unien pääpiirteet:

1. Fyysisten aivojen unet.

Kun ego on unessa, se hellittää aivojen kontrollista siksi aikaa. Fyysisellä ruumiilla on edelleen tietynlaista omaa, hämärää tietoisuutta ja lisäksi on vielä fyysisen ruumiin yksilöllisten solujen yhteenkerääntynyttä tietoisuutta. Fyysisen tietoisuuden ote aivoista on paljon heikompi kuin egon, ja siksi puhtaasti fyysiset muutokset kykenevät vaikuttamaan aivoihin paljon

enemmässä määrin. Tällaisia fyysisiä muutoksia ovat esimerkiksi epäsäännöllisyydet verenkierrossa, ruoansulatuksessa, lämpö ja kylmä jne.

Hämärällä, fyysisellä tietoisuudella on tiettyjä omituisuuksia:

- (1) se on suuressa määrin automaattista,
  - (2) se ei kykene käsittämään ideaa muutoin kuin siinä muodossa, että se itse on toimija,
  - (3) se ei kykene käsittämään abstrakteja ideoita tai muistikuvia sellaisenaan, vaan muuntaa ne heti kuvallisiksi käsitteiksi,
  - (4) kaikista ajatuksellisista suunnista tulee tilassa liikkumista, toisin sanoen ohimenevä ajatus Kiinasta kuljettaa tietoisuuden välittömästi mielikuvituksessa Kiinaan,
  - (5) sillä ei ole arviointikykyä sen eteen tulevien kuvien objektiivisen totuuden suhteen. Se ottaa ne sellaisinaan eikä koskaan ylläty mistään, mitä tapahtuu, olipa se kuinka absurdia tahansa,
  - (6) siihen kohdistuu ideoiden assosioinnin periaate, ja siksi kuvat, joilla ei ole muuta yhteyttä kuin että ne edustavat lähellä tapahtuneita tapahtumia, viskataan yhteen selvittämättömään sotkuun,
  - (7) se on yksiselitteisen sensitiivinen pienimpienkin ulkoisten vaikutusten kuten äänien tai kosketuksen suhteen ja
  - (8) se suurentelee ja vääristää niitä miltei uskomattomasti.
- Fyysiset aivot kykenevät siis luomaan aivan riittävästi sekaannusta ja liioittelua moniin, joskaan ei kaikkiin uni-ilmiöihin.

2. Eetteriaivojen unet

Eetteriaivot ovat ruumiin nukkuessa vielä sensitiivisemmät ulkoa tuleville vaikutuksille kuin tavallisen valvetietoisuuden ai-

kana. Kun mieli on aktiivisesti työssä ja aivoilla on täystyöllisyys, ne ovat käytännöllisesti katsoen ulkopuolelta tulevan jatkuvan ajatuspommituksen ulottumattomissa. Mutta heti, kun aivot jäävät jouten, sekava ja kaoottinen virta alkaa kulkea niiden läpi. Suurimmalla osalla ihmisiä ajatukset, jotka virtaavat heidän aivojensa läpi, eivät ole todellisuudessa lainkaan heidän ajatuksiaan, vaan palasia muitten poisheittämisestä ajatuksista. Siksi eritoten unielämässä aivot nappaavat ja omaksuvat minkä tahansa ohikulkevan ajatuksen, jolla on jotain vastakäikua nukkujan aivoissa. Näin alkaa kokonainen ideoiden jono, joka haihtuu aikanaan, ja hajanainen, tarkoitukseton virta alkaa taas kulkea aivojen läpi.

On huomattavaa, että koska maailman evoluution nykytilanteessa ympärillä leijuu enemmän pahoja kuin hyviä ajatuksia, niin ihminen, joka ei pidä aivojaan hallinnassaan, on avoin kaikentlaisille kiusauksille, jolta mielen ja aivojen hallinta olisi hänet säästänyt.

Vaikka toinen henkilö sulkisi tarkoituksellisesti tien nukkujan eetteriaivoihin näiltä ajatusvirroilta, niin aivot eivät jää täysin passiivisiksi, vaan alkavat hitaasti ja unenomaisesti kehittää kuvia menneiden muistojen varastosta.

3. Astraaliunet

Nämä ovat fyysisten aivojen muistoja astraaliruumiin elämästä ja toiminnasta yksinkertaisesti fyysisen ruumiin unen aikana. Olemme viitanneet näihin jo aiemmin. Melko hyvin kehittyneen ihmisen astraaliruumis voi vaivatta matkata huomattavien etäisyyksien päähän fyysisestä ruumiista ja tuoda mukanaan enemmän tai vähemmän määritettyjä vaikutelmia paikoista, joissa on käynyt tai ihmisistä, joita on tavannut. Astraaliruumis on joka tapauksessa aina intensiivisen altis halua

tai tunnetta sisältäville ajatuksille tai ehdotuksille. Millaisiin haluihin se vastaa helpoimmin, riippuu luonnollisesti henkilön kehityksestä ja astraaliruumiin puhtaudesta.

Astraaliruumis on aina hyvin altis ohikulkeville ajatusvirroille, ja kun mieli ei aktiivisesti kontrolloi sitä, siihen kohdistuu jatkuvaa stimulaatiota ulkopuolelta ja se vastaa niihin auliisti. Unen aikana siihen on vielä helpompi vaikuttaa. Siitä seuraa, että ihminen, joka on esimerkiksi hävittänyt aiemman fyysisen halun alkoholiin niin, että se on suorastaan vastenmielistä valve-elämässä, voi nähdä usein unta juomisesta ja kokee nautintoa unessa. Päiväsaikaan astraaliruumiin halut ovat tahdon kontrollin alaisina, mutta kun astraaliruumis vapautuu unessa, se pääsee karkuun egon hallinnasta, ja vanha tapa vahvistuu todennäköisesti ulkoisen astraalivaikutuksen voimasta. Tällaiset unet ovat todennäköisesti hyvin tuttuja niille, jotka yrittävät saada haluluontoaan tahdon kontrolliin.

Voi myös käydä niin, että ihminen on ollut juoppo aiemmassa elämässään ja hänellä on edelleen astraaliruumiissaan ainetta, jota hänen juoppoutensa aikaansaamat värähtelyt ovat vetäneet pysyvään atomiin. Vaikkei asia olisi puhjennut eloon tässä elämässä, niin kuitenkin unissa egon kontrollin ollessa heikko aine voi vastata ulkoapäin tuleviin juomisvärähtelyihin, ja ihminen näkee unta juomisesta. Kun tämä ymmärretään, ei tällaisista unista tarvitse olla huolissaan. Ne tulee kuitenkin ottaa varoituksena, että on mahdollisuus, että juomishimo herää uudelleen.

Egounet

Niin paljon kuin astraaliruumis muuttuu kehittyessään, niin vielä suurempi on muutos egossa eli todellisessa ihmisessä. Kun astraaliruumis on pelkkä sumurengas, niin ego on miltei

yhtä unessa kuin fyysinen ruumis: Se on sokea omien korkeampien tasojensa vaikutuksille, ja jos jokin sinne kuuluva idea pääsisikin häneen, niin hän ei kykenisi painamaan kokemusta fyysisiin aivoihinsa, koska alemmat ruumiit eivät juuri ole hänen hallinnassaan.

Nukkujien tila vaihtelee täydestä unohduksesta täydelliseen astraalitietoisuuteen. Ja on muistettava, että vaikka korkeammilla tasoilla tapahtuisi tärkeitä kokemuksia, niin ego olisi joka tapauksessa kykenemätön painamaan muistikuvaa niistä aivoihin niin, että joko ei ole lainkaan fyysisiä muistikuvia tai ne ovat sekavia.

Egon tietoisuuden ja kokemusten pääpiirteitä ovat seuraavat riippumatta siitä, muistetaanko niitä fyysisissä aivoissa vai ei:

(1) Egon käsitys ajasta ja paikasta on niin erilainen verrattuna siihen, mitä se käyttää valve-elämässä, ikään kuin sillä ei olisi aikaa ja paikkaa ollenkaan. Tunnetaan monia tapauksia, joissa ego on kokenut monen vuoden kestoiset tapahtumat meidän mittapuumme mukaan muutamassa hetkessä, vaikka tapahtumat ovat olleet hyvin yksityiskohtaisia.

(2) Ego kykenee tai se on tottunut dramatisoimaan silmänräpäyksessä. Näin fyysinen kosketus tai ääni saavuttaa egon suoraan eikä hermoston kautta sekunnin murto-osassa ennen kuin se ehtii fyysisiin aivoihin. Sekunnin murto-osa on riittävä egolle panna kokoon eräänlainen draama tai tapahtumasarja, joka huipentuu fyysisen ruumiin herättävään tapahtumaan. Aivot sekoittavat toisiinsa subjektiivisen unen ja objektiivisen tapahtuman ja kuvittelevat siksi oikeasti eläneensä unen tapahtumat

Tämä egon tapa tuntuu kummalliselta, kun se, mitä henkisyteen tulee, saattaa olla vielä verrattain kehittymätön. Kun

ego kehittyä henkisesti, se kohoaa tämän lapsellisen urheilun yläpuolelle. Jatkuvan tietoisuuden saavuttanut ihminen on täystyöllistetty korkeammilla tasoilla, ettei häneltä liikene energiaa tällaisiin dramatisointeihin, ja siksi tähän luokkaan kuuluvat unet jäävät pois.

(3) Egolla on jonkinasteinen ennaltanäkemiskyky, ja se voi joskus nähdä etukäteen ja painaa fyysisiin aivoihin asioita, jotka tulevat tapahtumaan tai pikemmin tapahtuvat, jollei tehdä mitään niiden estämiseksi. Monia tällaisia ennustuksellisia tai varoittavia unia on rekisteröity. Joissain tapauksissa varoitusta on toteltu ja ryhdytty tarpeellisiin toimiin, jolloin ennaltanähty tulos on joko muuttunut tai siltä on välttytty kokonaan.

4) Ego tuntuu ajattelevan symbolein ollessaan irti ruumiista unen aikana. Idea, johon täällä alhaalla tarvittaisiin monia sanoja, välitetään sille yhdellä symbolisella kuvalla. Jos tällainen symbolinen kuva pysyy mielessä ja se painetaan aivoihin ja muistetaan valvetietoisuudessa, mieli itse kääntää sen sanoiksi. Toisaalta se voi pysyä kääntämättömänä symbolina ja aiheuttaa hämmennystä. Tämänluonteisissa unissa jokaisella näyttää olevan oma symbolijärjestelmä. Siten vesi voi merkitä lähestyviä ongelmia, helmet kyneleitä jne.

Jos ihminen haluaa nähdä hyödyllisiä unia, toisin sanoen kyetä käyttämään valvetietoisuudessaan hyväksi sitä, mitä ego on oppinut unen aikana, niin on muutamia askeleita, jotka voi ottaa tähän tulokseen pääsemiseksi. Ensiksi tulee muodostaa tottumus ajatella vakaasti ja keskitetysti tavallisessa valve-elämässä. Kun ihminen hallitsee ajatuksiaan täydellisesti, hän tietää aina, mitä ajattelee ja miksi. Hän huomaa myös, että näin harjoitetut aivot tottelevat egon kehotuksia ja pysyvät hiljaa, kun ne eivät ole käytössä. Ne ovat taipuvaiset ottamaan vastaan tavanomaisia virtauksia ympäröivästä ajatusten merestä

ja vastaamaan niihin. Ihminen vastaanottaa tällöin todennäköisemmin korkeampien tasojen vaikutuksia, joiden visio on tarkempi ja arvio todempi kuin fyysisellä tasolla.

On tuskin tarpeen sanoa, että tämän lisäksi ihmisen tulee päästä täydellisesti ainakin alempien intohimojensa herraksi.

Ihminen voi sulkea eetteriaivonsa ulkoapäin tulevalta ajatusryntäyksellä hyvin helpolla magiakikalla. Hänen tulee levolle asettautuessaan nähdä mielessään auransa ja tahtoa voimakkaasti sen uloimman kerroksen muodostuvan suojakuoreksi itselleen ulkoisia vaikutuksia vastaan. Tällä on huomattavaa merkitystä halutun lopputuloksen kannalta.

On hyvin tärkeää kiinnittää viimeiset ajatukset ennen nukahtamista korkeisiin ja yleviin asioihin, kuten mainittu jo aiemmin. Niiden, jotka haluavat hallita uniaan, tulee tehdä näin säännöllisesti.

On ehkä hyvä mainita tässä neljä tietoisuudentilaa hindutermein:

Jagrat on tavallinen valvetietoisuus.

Svapna on unennäkö tietoisuus, joka toimii astraaliruumiissa ja kykenee painamaan ne kokemukset aivoihin.

Sushupti on mentaaliruumiissa toimiva tietoisuus, joka ei kykene painamaan kokemuksia aivoihin.

Turiya on transsitila, jolloin tietoisuus toimii buddhisessa käyttövälineessä. Se on silloin niin kaukana aivoista, ettei sitä tavoiteta ulkoisin keinoin.

Näitä termejä käytetään kuitenkin suhteellisesti ja vaihdellen kontekstin mukaan. Eräessä tulkinnassa *jagratista* fyysinen ja astraalitaso on yhdistetty neljän alimman alatason vastatesa fyysistä ja kolmen korkeamman astraalista kuten mainittu sivulla 148.

Lisätietoa löytyy A. Besantin kirjasta *Jooga* ja *Tajunta*, jossa valvetietoisuus määritellään osaksi kokonaistietoisuutta, joka toimii uloimman käyttövälineen välityksellä.

Luku 11 Katkeamaton tietoisuus

Kuten olemme nähneet, jotta ihminen voisi siirtyä tietoisuuden katkeamatta käyttövälineestä toiseen, toisin sanoen fyysisestä astraaliseen tai *päinvastoin*, tulee yhteyksien näiden ruumiiden välillä olla kehittyneet. Useimmat ihmiset eivät ole tietoisia näistä yhteyksistä eikä niitä ole aktiivisesti elävöitetty, jolloin ne ovat samassa tilassa kuin alkukantaiset elimet fyysisessä ruumiissa. Niitä on kehitettävä käyttämällä, ja ne on pantava toimintaan kiinnittämällä huomio niihin ja käyttämällä tahtoa. Tahto vapauttaa ja ohjaa kundalinia, mutta ellei alustavia käyttövälineiden puhdistustoimia ole suoritettu kunnolla, kundalini voi elävöittämisen sijaan olla tuhoavaa energiaa. Siksi kaikki okkultismin opettajat pitävät kiinni puhdistautumisen välttämättömyydestä ennen todellisia joogaharjoituksia.

Kun ihminen on valmis tulemaan autetuksi yhteyksien elävöittämisessä, niin tällainen apu tulee hänelle asiaankuuluvasti niiden taholta, jotka etsivät aina tilaisuuksia auttaa tosissaan olevaa ja epäitsekästä pyrkijää. Sitten eräänä päivänä ihminen huomaa liukuvansa fyysisestä ruumiistaan tietoisuuden katkeamatta ja huomaa olevansa vapaa. Harjoituksen avulla siirtymisestä käyttövälineestä toiseen tulee tuttua ja helppoa. Yhteyksien kehittäminen luo sillan fyysisen ja astraalitietoisuuden välisen kuilun yli niin, että tietoisuus on täydellisen katkeamaton.

Oppilaan ei ole ainoastaan opittava näkemään oikein astraalitasolla, vaan myös kääntämään tarkasti astraalisesta fyysisiin aivoihinsa muistikuvansa siitä, mitä on nähnyt. Tämän helpottamiseksi häntä harjoitetaan tuomaan tietoisuutensa katkeamatta fyysiseltä tasolta astraaliselle ja mentaalille ja

päinvastoin, kunnes hän sen osaa. On aina mahdollista, että osa hänen muistikuvistaan katoaa tai vääristyy tyhjiä hetkien aikana, jotka erottavat eri tasojen tietoisuudet toisistaan. Kun kyky tuoda tietoisuutta toiselta tasolta on täysin hallinnassa, oppilas voi käyttää hyödykseen kaikkia astraalikykyä myös ollessaan täysin valveilla tavallisessa elämässä eikä pelkästään poissa ruumiistaan unessa tai transsissa.

Jotta fyysinen tietoisuus sisältäisi astraalitietoisuuden, aivolisäkkeen on oltava kehittynyt ja atomien neljännen spirillisarjan täydellinen.

Metodin lisäksi, jossa tietoisuus siirtyy alatasolta toiselle *saman tason* alatasolle, kuten *astraaliselta* atomiselta tasolta *mentaalisen* alimmalle alatasolle, on myös olemassa toinen linja, jota voisi kutsua atomiseksi oikotieksi.

Jos kuvittelemme astraalisen, mentaalisen jne. atomisen alatasoin olevan vaakasuorassa vierekkäin pitkin tankoa, niin toiset alatasot voi kuvitella riippuvan tangosta silmukoina ikään kuin langanpätkää olisi kiedottu tangon ympärille. Atomiselta alatasolta toiselle siirtyminen voisi tapahtua oikotietä pitkin alas ja taas ylös pitkin tankoa riippuvien silmukoiden läpi, jotka symboloivat alempia alatasoja.

Meidän normaali ajatteluprosessimme kulkee läpi kaikkien alatasojen, mutta neroneimaukset kulkevat vain atomisten alatasojen läpi.

On olemassa kolmaskin tapa, jolla meidän tasomme ovat yhteydessä kosmisiin tasoihin, mutta se on liian syvälle menevää käsiteltäväksi tässä, kun tarkoitus on puhua vain astraalitasosta ja sen ilmiöistä.

Katkeamaton tietoisuus pelkästään fyysisen ja astraalitasoin välillä ei tietenkään ole riittävä palauttamaan muistoja men-

neistä elämistä. Tätä varten tarvitaan vielä korkeampaa kehitystä, mihin ei ole tarpeen mennä tässä.

Ihminen, joka näin hallitsee täysin astraaliruumiinsa, voi luonnollisesti jättää fyysisen ruumiinsa, milloin haluaa eikä pelkästään unessa ja käydä kaukaisissa paikoissa jne.

Meediat ja herkät henkilöt projisoivat astraaliruumiinsa tiedottomasti vaipuessaan transsiin, mutta palattuaan transsista heillä ei tavallisesti ole aivoissaan muistikuvaa kokemuksista. Treenatut oppilaat kykenevät projisoimaan astraaliruumiinsa tietoisesti ja matkaamaan pitkän etäisyyden päähän fyysisestä ruumiista ja tuomaan mukanaan yksityiskohtaisen muistikuvan kaikista saamistaan vaikutelmista.

Sensitiiviset tai sattumalta epänormaalissa hermostollisessa tilassa olevat voivat nähdä tällä tavoin projisoidun astraaliruumiin. On monia tapauksia kuolevien astraalivisiiteistä lähellä kuolinhetkeä, jonka lähestyminen on siinä määrin höllentänyt periaatteita, että tällaisen ilmiön saa aikaan sellainenkin, joka ei muulloin olisi siihen kyennyt. (Ks. myös sivu 50 samanlaisen ilmiön synnystä *ajatusmuotona*). Myös monet sairaudet vapauttavat astraaliruumiin, ja astraalimatkat ovat mahdollisia fyysisen ruumiin toimimattomuuden ansiosta.

Jos ihminen osaa, hän voi tihentää astraaliruumistaan vetämällä siihen fyysisen aineen hiukkasia ympäröivästä ilmakehästä ja ”materialisoitua” fyysisesti näkyväksi. Tämä on monien ”ilmestysten” selitys, joissa fyysisesti poissaoleva on ilmestynyt näkyväksi tavalliselle fyysiselle näkökyvyllä.

Luku 12 Kuolema ja haluelementaali

Kuolemassa tietoisuus vetäytyy kiinteästä ruumiista eetteriseen kaksoispuoleen lyhyeksi ajaksi, tavallisesti muutamaksi tunniksi ja siirtyy sitten astraaliruumiiseen.

Kuolemassa on siten kysymys verhojen riisumisesta. Ihmisen kuolematon osa, ego ravistaa yltään ulkoiset kuorensa yhden toisensa jälkeen: ensin fyysinen, sitten eetterinen ja sen jälkeen vielä astraalinenkin, kuten tulemme näkemään.

Lähes kaikissa tapauksissa siirtyminen näyttää olevan täysin kivuton myös pitkän tuskallisen sairauden jälkeen. Levollinen ilme vainaja kasvoilla tukee tätä olettamusta samoin kuin niiden todistus, joilta asiaa on tiedusteltu välittömästi kuoleman jälkeen.

Kuoleman hetkellä ihminen näkee koko menneen elämänsä kulkevan editseen yksityiskohtaisesti, vaikka kuolema olisi äkillinenkin. Hän näkee hetkessä syiden koko ketjun, joka on ollut toiminnassa hänen elämänsä aikana. Hän näkee ja ymmärtää itsensä sellaisena kuin hän todella on ilman imartelua tai itsepetosta. Hän lukee elämänsä sivustakatselijana katsellen alas areenalle, jonka on jättämässä.

Tietoisuudentila on *välittömästi* kuoleman jälkeen tavallisesti unelias ja rauhaisa. On myös tiedottomuuden aika, joka voi kestää vain hetken, joskin usein useampia minutteja tai tunteja ja jopa päiviä.

Astraalisen kaksoispuolen ja fyysisen ruumiin välinen vetovoima on sellainen, että astraalinen kaksoispuoli säilyttää totumuksen voimasta totutun muotonsa. Siksi ihmisen fyysinen ulkomuoto säilyy kuolemassa lähes muuttumattomana. Sanon lähes, koska astraaliaine on helposti muovattavissa ajatuksel-

la, joten ihminen, joka ajatellessaan itseään kuoleman jälkeen nuorempana omaksuu hiukan nuoremman ulkoisen olemuksen.

Useimmissa tapauksissa tapahtuu hyvin pian kuoleman jälkeen merkittävä muutos astraaliruumiin rakenteessa haluelementaalien toiminnan ansiosta.

Astraaliruumiin aine koostuu suureksi osaksi elementaalista elonaineesta. Tämä aine on elävää, muttei älyllistä. Tämän ajan se on irrotettuna astraalisen ydinaineen yleisestä massasta. Se etsii sokeasti, vaistonvaraisesti ja järjettömästi omien päämääriensä toteuttamista ja osoittaa suurta kekseliäisyyttä halujensa tyydyttämisessä ja evoluutionsa jatkamisessa.

Evoluutio merkitsee sille laskeutumista aineeseen, pääsemistä mineraalimonadiksi. Siksi sen tarkoitus elämässä on päästä niin lähelle fyysistä tasoa ja kokea niin paljon karkeita värähtelyjä kuin mahdollista. Se ei tiedä eikä voi tietää mitään ihmisestä, jonka astraaliruumiissa se on tämän ajan elänyt.

Se haluaa säilyttää erillisen elämänsä ja siitä tuntuu, että se voi tehdä niin vain yhteydessä ihmiseen. Se on tietoinen ihmisen alemmasta mielestä ja tajuaa, että mitä enemmän mentaalialinetta se voi kiinnittää itseensä, sitä pitempi on sen astraalielämä.

Fyysisen ruumiin kuollessa se tietää, että sen erillinen elämä on rajallinen ja että astraalikuolema seuraa enemmän tai vähemmän nopeasti sen jälkeen. Saadaksean ihmisen astraaliruumiin säilymään niin pitkään kuin mahdollista, elementaali järjestää uudelleen aineensa renkaiksi karkeimmat uloimpina. Haluelementaalien kannalta tämä on fiksumaa, koska karkein aine pysyy koossa kauimmin ja kestää hankausta parhaiten.

Uudelleenjärjestynyttä astraaliruumista kutsutaan *yatanaksi*, kärsimysruumiiksi. Hyvin pahan ihmisen kyseessä ollen, jolloin astraaliruumis on pääosin karkeinta ainetta, sitä kutsutaan *dhruvamiksi* eli vahvaksi ruumiiksi.

Uudelleen järjestynyt astraaliruumis asettuu vastaparinsa, fyysisen ruumiin pinnalle, ei sitä ympäröivän ovaalin pinnalle.

Tämän vaikutuksesta normaalisti vapaa ja täydellinen astraaliaineen kierto estyy. Lisäksi ihminen kykenee vastaamaan vain niihin värähtelyihin, joita hänen astraaliruumiinsa uloin kerros vastaanottaa. Ihminen on siis ikään kuin suljettu astraaliaineesta tehtyyn laatikkoon, josta käsin on mahdollista nähdä ja kuulla vain alimman ja karkeimman tason asioita.

Vaikka hän elääkin korkeiden vaikutteiden ja kauniiden ajatusmuotojen keskellä, ihminen ei juuri tiedosta niitä, koska ne hiukkaset hänen astraaliruumiissaan, jotka kykenisivät vastaamaan tällaisiin värähtelyihin, on suljettu hänen ulottumattoimiinsa.

Siitä seuraa, että hän kykenee näkemään muiden ihmisten astraaliruumiissa vain kaikkein karkeimman aineen. Hän ei ole selvillä omista rajoituksistaan asian suhteen, joten hän olettaa, että muut ihmiset, joita hän näkee, ovat kaikin tavoin epätyytyttäviä hänen havaitsemiensa ominaisuuksien osalta.

Koska ihminen ei näe muuta kuin alinta ja karkeinta, näyttävät muut hänestä hirviömäisiltä paheiden ruumiillistumilta. Ei ole ihme, että hän otaksuu astraalimaailman olevan helvetti.

Haluelementaaliin uudelleenjärjestelyt astraaliruumiissa eivät mitenkään vaikuta soikion sisällä olevan henkilön tunnistamiseen, vaikka tapahtumassa ovat luonnolliset muutokset kokonaisuudessa tekevät ajan mittaan muodosta hiukan läpi-kuultavamman ja henkisemmän ulkomuodoltaan. Syyt tähän selviävät kohta.

Ajan myötä uloin rengas hajoaa. Ihminen kykenee nyt vastaamaan astraalitasosta seuraavaksi korkeamman tason värähtelyihin ja nousee näin ”seuraavalla alatasolle” ja siitä jälleen seuraavalle. Aika, jonka hän kullakin tasolla viettää, riippuu kunkin tason aineen määrästä ja toiminnasta hänen astraaliruumiissaan.

Kun puhumme ihmisen ”kohoamisesta” alatasolta toiselle, hänen ei tarvitse liikkua tilassa. Hän vain siirtää tietoisuutensa tasolta toiselle. Uudelleenjärjestyneessä astraaliruumiissa ihmisen tietoisuus keskittyy seuraavaksi sisempään ulomman sijaan. Ihminen lakkaa vähitellen vastaamasta yhdentyyppisen aineen värähtelyihin ja vastaa sen sijaan korkeampiin. Yhdentilainen maisema ja sen asukkaat vain häipyvät pois hänen näkyvistään, ja toisenlainen maailma avautuu.

Koska kuori hajoaa vähitellen, ihminen huomaa fyysisten esineiden vastineiden tulevan himmeämmiksi, kun taas ajatusmuodot tulevat elävämmiksi. Jos hän tapaa tämän prosessin aikana toista ihmistä useamman kerran, hän kuvittelee toisen edistyvän, koska hän itse kykenee arvostamaan korkeampia värähtelyitä toisen luonteessa. Astraaliruumiin uudelleenjärjestyminen vaikuttaa tosiasiallisesti ihmisen näkemykseen ystävistään astraalielämän kaikissa vaiheissa.

Koska elementaali pelkää omalla puolitietoisella tavallaan, se pyrkii siirtämään pelkonsa ihmiseen, jotta ihminen ei kampeaisi sitä ulos systeemistään. Tämä on eräs syy siihen, miksi on hyvä olla tietoinen näistä asioista ennen kuolemaa.

Jos uudelleenjärjestyminen eli kuoren muodostuminen on jo tapahtunut, joku, joka haluaa auttaa ihmistä, voi murtaa kuoren ja päästää hänet toimimaan koko astraalitasolla sen sijaan, että olisi tuomittu vain yhteen.

Luku 13 Kuolemanjälkeisen elämän periaatteet

Ei voi kyllin korostaa, ettei ihmisessä näy tapahtuvan mitään suuria muutoksia kuolemassa. Päinvastoin hän pysyy täsmälleen samanlaisena kuin hän oli eläessään, paitsi että hänellä ei ole fyysistä ruumista. Hänen älynsä on sama, samoin luonteensa, samat hyveet ja paheet. Fyysisen ruumiin menettäminen ei tee hänestä yhtään enempää erilaista kuin päällystakin riisuminen. Lisäksi olosuhteet, joista hän itsensä löytää, ovat ne, jotka hänen ajatuksensa ja halunsa ovat hänelle luoneet. Ei ole mitään ulkopuolista palkkiota tai rangaistusta, vain sen toteutunut tulos, mitä hän on itselleen luonut ajatuksillaan fyysisessä maailmassa eläessään.

Edetessämme astraalielämän kuvaamisessa kuoleman jälkeä huomaamme, että se vastaa huomattavan tarkasti katoista käsitystä kiirastulesta ja kreikkalaisten tuonpuoleisesta hadeksesta. Runollinen ajatus kuolemasta kaiken tasaajana on tietämättömyyden synnyttämä mahdottomuus, sillä useimmissa tapauksissa fyysisen ruumiin menetys ei tee mitään eroa henkilön luonteeseen tai älyyn. Siksi kuolleissa on älykkyydeltään yhtä monenlaisia ihmisiä kuin elävissäkin.

Ensimmäinen ja tärkein seikka on ymmärtää, että kuoleman jälkeen ei seuraa jokin uusi, outo elämä, vaan nykyisen fyysisen elämän jatko jossain määrin muuttuneissa olosuhteissa.

Tämä pitää paikkansa siinä määrin, että kun ihminen saapuu ensin astraalitasolle fyysisen kuolemansa jälkeen, hän ei mitenkään aina tiedä, että on kuollut. Ja silloinkin, kun hän tajuaa, mitä hänelle on tapahtunut, hän ei aina ensi alkuun ymmärrä, kuinka astraalimaailma eroaa fyysisestä.

Joissain tapauksissa ihmiset pitävät sitä, että ovat edelleen tietoisia, ehdottomana todisteena siitä, että eivät ole kuolleet. Näin on huolimatta uskosta sielun kuolemattomuuteen, jolla niin paljon kerskutaan.

Jos ihminen ei ole koskaan aiemmin kuullut astraalitason elämästä, hän on todennäköisesti jossain määrin sekaisin täysin odottamattomista oloista, joista itsensä löytää. Lopulta hän hyväksyy ne välttämättöminä, kun ei muuta voi, vaikkei ymmärräkään.

Uusia maailmoita katsellessaan hän ei ensi silmäyksellä näe paljoakaan eroa, ja hän olettaakin katsovansa samaa maailmaa kuin ennen. Kuten olemme nähneet, fyysisen aineen asteita vastaa samanasteinen astraaliaine. Jos kuvittelemme, että jokin iskisi fyysisen maailman pois ilman muita muutoksia, niin meillä olisi siitä täydellinen astraalikopio. Siksi ihminen näkee astraalitasolla edelleen tiheimmästä astraaliaineesta muodostetut seinät, huonekalut, ihmiset jne., joihin hän oli tottunut. Mutta jos hän tutkii niitä lähemmin, hän huomaa, että kaikki hiukkaset ovat nopeassa liikkeessä näkyvästi eikä näkymättömästi kuten fyysisellä tasolla. Mutta vain harvat katsovat tarkkaan. Usein ihminen ei kuoltuaan ensialkuun huomaa minkään muuttuneen kohdallaan. Siksi monien varsinkin lännessä on vaikea uskoa, että he ovat kuolleet, koska he edelleen näkevät, kuulevat, tuntevat ja ajattelevat. Tapahtuneen tajuminen alkaa todennäköisesti vähitellen sarastaa, kun ihminen huomaa, että vaikka hän näkee ystäviään, hän ei aina voi olla heihin yhteydessä. Joskus hän puhuu heille, mutta he eivät näy kuulevan. Hän yrittää koskettaa heitä ja huomaa, ettei voi vaikuttaa heihin. Silloinkin hän toisinaan onnistuu vakuuttamaan itselleen näkevänsä unta, sillä kun ystä-

vät ovat unessa, he tiedostavat hänet, ja hän voi puhua heidän kanssaan kuin ennen vanhaan.

Asteittain ihminen alkaa tajuta nykyisen ja fyysisessä maailmassa elämänsä elämän erot. Esimerkiksi hän huomaa, ettei kipua ja väsymystä enää ole. Hän huomaa myös, että astraalimaailmassa halut ja ajatukset saavat ilmauksensa näkyvässä muodossa, joskin ne koostuvat tason hienoimmasta aineesta. Kun elämä menee eteenpäin, tämä tulee silmiinpistävämmäksi.

Lisäksi ihminen ei astraalitasolla voi tavallisesti nähdä ystäviensä fyysisiä ruumiita, mutta hän voi nähdä heidän astraaliruumiinsa ja tietää siis heidän tunteensa ja emootionsa. Hän ei välttämättä voi seurata yksityiskohtaisesti heidän fyysisen elämänsä tapahtumia, mutta hän tiedostaa heti heidän tunteensa kuten rakkauden, vihan, mustasukkaisuuden tai kauteuden, koska ne ilmenevät hänen ystäviensä astraaliruumiissa.

Siten vaikka elävät usein olettavat "menettäneensä" vaimon, kuolleilla ei koskaan ole vaikutelmaa, että he ovat menettäneet elävät.

Tosiasiassa kuolemansa jälkeen astraaliruumiissa elävään vaikuttavat hänen ystäviensä tunteet helpommin ja syvemmin kuin fyysisessä maailmassa, kun fyysinen ruumis ei ole nyt turruttamassa havaintoja.

Astraalitasolla oleva ihminen ei tavallisesti näe esineen astraalista vastapuolta kokonaan, vaan sen osan, joka kuuluu tietylle alatasolle, jolla hän parhaillaan on.

Ihminen ei lisäksi myöskään aina tunnista fyysisen ruumiin astraalista vastapuolta nähdessään. Hän tarvitsee melkoisesti kokemusta ennen kuin hän voi tunnistaa esineet selvästi. Yritykset tähän suuntaan ovat usein epävarmoja ja epämääräisiä.

Tästä on esimerkkejä kummitustaloissa, joissa tapahtuu kivien heittämistä tai epämääräisiä, kömpelöitä fyysisen aineen liikkeitä.

Usein tapahtuu, että kun ihminen ei tajua, että hän on vapaa työnteosta elantonsa ansaitsemiseksi, syömisestä, nukkumisesta jne., hän jatkaa kuolemansa jälkeen mielikuvituksessaan kehittämiensä aterioiden valmistamista ja nauttimista tai rakentaa itselleen jopa kokonaisen talon, missä asua. Eräässä kirjatussa tapauksessa mies rakensi itselleen talon kivi kiveltä luoden jokaisen kiven erikseen omilla ajatuksillaan. Hän olisi luonnollisesti voinut luoda samalla vaivalla koko talon yhdellä kertaa. Lopulta hänet saatiin havaitsemaan, että kivet eivät painaneet mitään ja että olosuhteet olivat erilaiset kuin fyysisellä tasolla. Näin hänet johdateltiin tekemään lisätutkimuksia.

Samoin vasta astraalitasolle saapunut voi edelleen kulkea ovista tai ikkunoista tullessaan huoneeseen ja lähtiessään sieltä, kun hän ei tajua, että hän voi yhtä helposti kulkea seinän läpi. Samasta syystä hän voi kävellä maassa, vaikka voisi yhtä hyvin leijua ilman halki.

Ihminen, joka on jo maaelämänsä aikana tutustunut luke-malla tai muuten astraalielämän yleisiin olosuhteisiin, on tuummalla maaperällä kuoleman jälkeen eikä hänen pitäisi kokea olevansa tietämätön siitä, mitä tehdä.

Kokemus on osoittanut, että okkulttisten opetusten älyllisenkin arvostaminen, se, että olisi vain kuullut astraalielämän olosuhteista ja pitänyt niitä mahdollisina olettamuksina eikä noudattanut niitä sen pitemmälle, on tämän aiheen osalta eduksi ihmiselle kuoleman jälkeen. Muitten, jotka eivät ole yhtä onnekkaita, mitä tulee astraalimaailmasta tietämiseen, olisi viisainta katsoa ympärilleen, yrittää nähdä, millaista elämä on

siellä, ja kuinka he voisivat parhaiten käyttää sitä. Lisäksi olisi hyvä, jos he pyytäisivät neuvoa joltain kokeneelta ystävältä.

Edellä kuvatut elämän olosuhteet muodostavat kamalokan, kirjaimellisesti kaman eli halun maailman, teologian oppijärjestelmän limboksen. Yleisesti ottaen kamaloka on alue, jota asuttavat älylliset ja puoliälylliset entiteetit. Siellä asustaa momentyyppisiä ja -muotoisia eläviä, jotka eroavat toisistaan yhtä paljon kuin ruohonkorsi tiikeristä ja tiikeri ihmisestä. Siellä siis on monenlaisia muitakin entiteettejä kuin kuolleita ihmisiä (ks. luvut 19-21). Kamaloka sisältyy sisäkkäisesti fyysiseen maailmaan, ja fyysinen maailma sisältää sen, mutta koska aineen tila on erilainen näissä kahdessa maailmassa, ne ovat olemassa rinnakkain ilman, että kummankaan maailman asukit tietävät toisistaan. Kahden maailman asukkaat voivat olla tietoisia toistensa läsnäolosta vain epänormaaleissa olosuhteissa.

Kamalokaa ei siis ole jaettu erilliseksi paikaksi, vaan sinne kuuluvien entiteettien tietoisuus erottaa sen muusta astraali-maailmasta. Nämä entiteetit ovat ihmisiä, jotka ovat karistaneet yltään fyysisen ja eetteriruumiin, mutta jotka eivät vielä ole päässeet eroon kamasta, toisin sanoen himo- ja tunneluonnostaan. Tätä tilaa kutsutaan myös pretalokaksi. Preta on olento, joka on menettänyt fyysisen ruumiinsa, mutta joka on edelleen kietoutuneena eläimellisen luontonsa pukuun. Kamaloka-tila on astraalitason jokaisella alatasolla.

Monet kuolleet tuntevat olonsa ensin varsin epämukavaksi, ja eräät ovat suoranaisten kauhun vallassa. Kun he kohtaavat ajatusmuotoja, joita he ja heidän kaltaisensa ovat tehneet vuosisatoja ajatuksillaan paholaisesta, vihaisesta ja julmasta jumalasta ja ikuisesta rangaistuksesta, he vaipuvat usein sääliittävään pelkotilaan ja voivat viettää pitkiä aikoja kärsien anka-

rasti mentaalisesti ennen kuin he vapautuvat hölmöjen ja täysin väärin käsitysten kohtalokkaasta vaikutuksesta.

Rehellisyyden nimessä on mainittava, että vain protestanttisessa yhteisössä tämä kauhea paha esiintyy vakavimmillaan. Roomalaiskatolinen kirkko tulee kiirastuliopillaan lähemmäs astraalitason todellista käsitettä, ja sen hartaat jäsenet tajuavat joka tapauksessa, että tila, jossa he ovat kuoleman jälkeen, on tilapäinen ja että heidän tehtävänsä on yrittää niin nopeasti kuin mahdollista kohoamaan ylemmäs henkisillä pyrkimyksillä. He hyväksyvät osakseen mahdollisesti tulevan kärsimyksen välttämättömänä keinona kuluttaa loppuun luonteen epätodellisuudet ennen kuin he voivat siirtyä korkeampiin ja kirkkaampiin sfääreihin.

Tästä näemme, että vaikka uskontojen olisi tullut opettaa ihmisille, mitä odottaa ja kuinka elää astraalitasolla, niin useimmissa tapauksissa näin ei ole tehty. Siksi tarvitaan melkoisesti selitystä koskien uutta maailmaa, josta he löytävät itsensä. Mutta kuoleman jälkeen samoin kuin ennen sitä on muutamia, jotka alkavat älyllisesti arvostaa evoluutiota tosiasiana ja alkavat ymmärtää jotain tilanteestaan ja siitä, kuinka hyötyä siitä parhaiten. Tänä päivänä on paljon "eläviä" ja "kuolleita", jotka etsivät auttaakseen kuolleita, jotka ovat kuolleet tietämättöminä kuolemanjälkeisen elämän tositilanteesta (ks. luku 28 *Näkymättömät auttajat*). Valitettavasti niin astraalisella kuin fyysiselläkin tasolla tietämättömät ovat harvoin valmiita käyttämään hyväkseen viisaiden neuvoa tai esimerkkiä.

Ihmiselle, joka jo ennen fyysistä kuolemaansa on tutustunut astraalitason elämän todellisiin oloihin, eräs suurimmista mielihyvää tuottavista piirteistä on tämän elämän levollisuus ja täydellinen vapaus välttämättömyyksistä, jotka kuormittavat fyysistä elämää kuten syöminen ja juominen. Astraalitasolla ih-

minen on todella vapaa tekemään, mitä hän haluaa ja käyttämään aikansa kuten tahtoo.

Kuten on jo todettu, kuollut vetäytyy fyysisesti jatkuvasti itseensä. Elämän koko sykli muistuttaa ellipsiä, josta vain alin osa ulottuu fyysiselle tasolle. Syklin ensimmäisen jakson aikana ego työntää itseään eteenpäin aineessa. Käyrän keskikohta on keskellä fyysistä elämää, kun ego on laajentunut ulospäin ja kääntyy alkamaan pitkän vetäytymisprosessin.

Siten jokaista fyysistä inkarnaatiota voidaan pitää ylemmältä mentaalitasolta kotoisin olevan egon työntymisenä ulospäin kohti alempia tasoja. Ego päästää sielun ulos sijoitukseensa ja odottaa sijoituksen tuovan mukanaan lisää kokemusta, joka kehittyy sen uusiksi ominaisuuksiksi.

Astraalitasolla vietetty jakso kuolemanjälkeistä elämää kuuluu siksi vetäytymiseen kohti egoa. Fyysisen elämän jälkimmäisellä puoliskolla ihmisen ajatusten ja kiinnostuksen tulisi suuntautua yhä vähemmän puhtaasti fyysisiin asioihin. Samoin astraalielämänsä aikana hänen tulisi kiinnittää yhä vähemmän huomiota alempaan astraaliaineeseen, josta fyysisten esineiden vastapuolet on tehty ja kiinnostua korkeammasta aineesta, josta halu- ja ajatusmuodot on tehty. Hän ei niinkään ole vaihtanut sijaintiaan, joskin tämäkin on osittain totta (Ks. luku 14), vaan hän on siirtänyt kiinnostuksen keskustaan. Siksi hänen taakseen jättämän fyysisen maailman vastapuoli häipyä vähitellen hänen näkyvistään ja elämästä tulee enemmän ajatusmaailman elämää. Hänen halunsa ja emootionsa ovat vielä olemassa, ja kun astraaliaine on niin valmis noudattamaan haluja ja ajatuksia, niin häntä ympäröivät muodot ovat suuressa määrin hänen omien tunteittensa ilmauksia. Niiden luonne määrää, tunteeko hän olonsa onnelliseksi vai epämurkavaksi.

Vaikka ei olekaan tarkoitus käsitellä tässä kirjassa sitä osaa kuolemanjälkeisestä elämästä, joka vietetään ”taivasmaailmassa”, toisin sanoen mentaalitasolla, niin jotta ymmärtäisi, mitä astraaliruumiille tapahtuu astraalitasolla, ei saa unohtaa, että astraalielämä on suuressa määrin välitila elämän ja kuoleman syklissä, valmistautumista elämään mentaalitasolla.

Kuten olemme nähneet, astraaliruumis vapautuu pian fyysisen kuoleman jälkeen. Tietoisuuden kannalta kama-manas pääsee vapaaksi. Tästä se osa alempaa manasta, joka ei ole liiksi sotkeutunut kamaan, vapautuu asteittain ja ottaa mukaansa kokemuksistaan sen, mikä sopii yhdistettäväksi ylemmälle mentaaliruumiiseen.

Sillä välin se osa alempaa manasta, joka on vielä sotkeutuneena kamaan, sekoittaa astraaliruumiin tietoisuutta jonkin verran katkonaisilla muistikuvilla juuri päättyneen elämän tapahtumista. Jos emootiot ja intohimot ovat voimakkaita ja mentaalinen elementti heikko, niin astraaliruumis voimistuu ja kestää suhteellisen pitkään astraalitasolla. Se on myös huomattavan tietoinen johtuen mukana olevasta mentaaliaineesta. Mutta jos juuri päättyneelle maaelämälle oli luonteenomaista mentaalisuus ja puhtaus pikemmin kuin intohimo, niin astraaliruumiin energia on heikkoa. Se on vain heikko kopio ihmisestä ja hajoaa ja häviää verrattain nopeasti.

Luku 14 Kuolemanjälkeisen elämän erityispiirteitä

Kun tarkastellaan ihmisen astraalielämää, on otettava huomioon kaksi tärkeää tekijää:

- (1) hänen kullakin alatasolla viettämänsä *ajan* pituus ja
- (2) hänen *tietoisuutensa* määrä tällä tasolla.

Ajan pituus määräytyy kunkin alatason aineen määrän mukaan, jota hän on rakentanut astraaliruumiiseensa fyysisen elämän aikana. Hänen on välttämätöntä viipyä tällä alatasolla, kunnes vastaava ainetta ei enää ole hänen astraaliruumiisinaan.

Kuten olemme nähneet, ihmisen intohimot, halut ja emootiot ja epäsuorasti hänen ajatuksensa ja fyysiset tapansa, ruoka, juoma, puhtaus, kohtuullisuus jne. määräävät, millaisen astraaliruumiin hän rakentaa itselleen. Karkean ja epäpuhtaan elämän tuloksena on karkea ja epäpuhdas astraaliruumis. Se tekee ihmisen vastaanottavaiseksi vain alemmille astraalivärähtelyille niin, että hän huomaa kuoleman jälkeen olevansa sidottu astraalitasoon astraaliruumiin pitkän ja hitaan hajoamisprosessin ajaksi.

Toisaalta puhtaan ja jalostetun elämän luoma puhdistettu astraaliruumis estää ihmistä olemasta vastaanottavainen alemmille ja karkeille värähtelyille astraalimaailmassa ja tekee hänestä vastaanottavaisen vain korkeammille vaikutuksille. Tästä seuraa, että hänellä on vähemmän ongelmia kuolemanjälkeisessä elämässään, ja hänen evoluutionsa menee nopeasti ja helposti eteenpäin.

Tietoisuuden määrä riippuu siitä, kuinka paljon hän on elävöittänyt ja käyttänyt tietyn alatasen ainetta fyysisessä elämässään.

Jos maaelämän aikana oli annettu periksi eläimelliselle luonnolle ja se oli saanut hallita, jos älyllistä ja henkistä puolta ei ollut huomioitu tai sitä oli kahlittu, niin astraali- eli haluruumis kestää pitkään kuoleman jälkeen.

Jos taas halua oli suitsittu ja pidetty aisoissa maaelämän aikana, jos sitä oli puhdistettu ja harjoitettu olemaan kuuliainen korkeammalle luonnolle, niin astraaliruumista energisoivaa ainetta ei ole paljon ja se hajoaa nopeasti.

Keskivertoihminen ei kuitenkaan ole läheskään vapaa alemmista haluista ennen kuolemaansa. Siksi seurauksena on pitkä jakso enemmän tai vähemmän tietoista elämää astraalitasoin eri alatasoilla, jotta hänen synnyttämiensä voimien sallittaisiin kulua loppuun ja päästää korkeampi ego vapaaksi.

Yleisperiaatteena on, että kun astraaliruumis on kuluttanut loppuun yhden tason aineen, suuri osa karkeammista hiukkasista putoaa pois, ja se löytää itsensä lähistöllä olevasta korkeammasta olemassaolosta. Sen painovoima vähenee koko ajan, joten se kohoaa jatkuvasti kevyempään ilmanalaan pysähtyen vain kohdissa, joissa vallitsee täydellinen senhetkinen tasapaino.

Kukin astraalimaailman alataso kehittää astraaliruumiin herkkyyttä sen hiukkasille astraaliruumiissa. Täydellinen näkökyky astraalitasolla tarkoittaa, että ihminen on kehittänyt kaikkien astraaliruumiin hiukkasten herkkyyttä niin, että kaikki alatasot ovat näkyviä samanaikaisesti.

Hyvää ja puhdasta elämää viettänyt ihminen, jonka voimakkaimmat tunteet ja pyrkimykset ovat olleet epäitsekkeitä ja henkisiä, ei tunne kiinnostusta astraalitasoa kohtaan eikä

omasta puolestaan löydä paljoa, mitä pitelee häntä siellä tai herättää hänet siellä edes suhteellisen lyhyen oleskelujakson aikana. Kun hänen maalliset intohimonsa olivat hallinnassa fyysisen elämän aikana ja tahdonvoima oli suunnattu korkeampiin kanaviin, ei alempien halujen energiaa ole paljon kulutettavaksi astraalitasolla. Siksi hänen oleskelunsa on hyvin lyhyt eikä paljon muuta kuin puolitajuista unta, kunnes hän vaihtuu uneen, jonka aikana hänen korkeammat periaatteensa loppujen lopuksi vapautuvat astraaliruumiista ja astuvat autuaalliseen elämään taivasmaailmassa.

Teknisemmin ilmaistuna manas on fyysisen elämän aikana puhdistanut kaman, jonka kanssa se on punoutunut yhteen niin, että kuoleman jälkeen kamassa on jäljellä vain rippeet, jotka vetäytyvän egon on helppo karistaa pois. Tällainen ihminen ei juuri ole tietoinen astraalitasolla.

On mahdollista, että aikaisempien inkarnaatioiden seurauksena ihmisen astraaliruumiissa on huomattava määrä karkeampaa astraaliainetta. Sitä voi olla vielä huomattavastikin jäljellä, vaikka ihminen olisi kasvatettu ja elänyt siten, ettei hän ole elävöittänyt sitä ja paljon siitä on pudonnut pois ja korvautunut hienommilla aineilla. Sen seurauksena ihmisen on pysyttävä astraalitasoon alemmalla tasolla jonkin aikaa, kunnes karkeampi aine putoaa pois. Mutta koska sitä ei ole elävöitetty, ihminen ei ole tietoinen ja käytännöllisesti katsoen nukkuu oleskelunsa ajan.

Aineen alatasojen välillä on olemassa kriittinen piste. Jään lämpötila voidaan nostaa pisteeseen, jossa vähäisinkin lämmön lisäys saa jään muuttumaan vedeksi. Samoin vesi voidaan lämmittää pisteeseen, jossa se muuttuu höyryksi. Samoin jokaisen astraalisen alatasoon aine voidaan saattaa hienoudeltaan pisteeseen, jossa lisäjalostaminen muuttaa sen

seuraavan alatasen aineeksi. Jos ihminen on tehnyt näin astraaliruumiinsa kaikkien alatasojen aineen osalta niin, että se on puhdistunut mahdollisimman pitkälle, niin ensi kosketus hajoittaa sen ja päästää sen alkuperäiseen tilaan, jolloin ihminen on vapaa siirtymään seuraavalle alatasolle. Hänen kulkunsa astraalitason läpi on huomaamattoman nopea, ja hän välähtää tason kautta silmänräpäyksessä taivasmaailman korkeampaan tilaan.

Jokaisen on kuljettava kuoleman jälkeen astraalitason kaikkien alatasojen kautta matkallaan taivasmaailmaan, mutta edellä esitetyistä seikoista riippuu, onko hän lainkaan tietoinen niistä.

Näistä syistä se, kuinka tietoinen ihminen on astraalitasosta ja kuinka kauan hän siellä viettää, vaihtelee suuresti. Jotkut kulkevat sen läpi muutamassa tunnissa tai muutamassa päivässä, toiset ovat siellä vuosia, jopa vuosisatoja.

Tavalliselle ihmisellä 20-30 vuotta astraalitasolla on keski-verta aika. Poikkeuksellinen tapaus on kuningatar Elisabeth, joka rakasti maataan niin kiihkeästi, että on siirtynyt vasta äskettäin taivasmaailmaan käytettyään ajan yrittäessään vaikuttaa seuraajiinsa vaihtelevalla menestyksellä ajatuksillaan siitä, mitä Englannille pitäisi tehdä.

Toinen esimerkki on kuningatar Victoria, joka kulki hyvin nopeasti astraalitason läpi taivasmaailmaan. Syynä hänen nopeaan kulkuunsa olivat hänelle lähetetyt miljoonat rakastavat ja kiitolliset ajatusmuodot ja hänen luontainen hyvyytensä.

Kysymys maaelämien välisestä ajasta on mutkikas. Tässä on mahdollista kosketella vain astraalista osuutta. Lisätietoa löytyy C. W. Leadbeaterin kirjasta *The Inner Life*, Vol. II, s. 458-74.

On otettava huomioon kolme päätekijää:

- (1) Yksilöitymisluokka, johon ego kuuluu
- (2) Yksilöitymistapa
- (3) Viimeisen maaelämän pituus ja luonne

Yleisesti ottaen ihmisellä, joka kuolee nuorena, on lyhyempi väli kuin vanhaksi eläneellä, mutta nuorella on todennäköisesti suhteellisesti pitempi astraalielämä, koska suurin osa voimakkaista emootiosta, jotka työstetään pois astraalielämässä, syntyvät fyysisen elämän alkupuoliskolla.

On muistettava, että astraalimaailmassa eivät päde meidän ajanmittaamismetodimme. Jopa fyysisessä elämässä huoli tai kipu saa tunnit tuntumaan ikuisuudelta, ja astraalitasolla tämä piirre kasvaa moninkertaisesti.

Astraalitasolla ihminen voi mitata aikaa vain tuntemuksillaan. Paikkansapitämätön käsitys ikuisesta kirouksesta on tämän tosiasian vääristymä.

Olemme siis nähneet, että sekä kullakin astraalitason alatasolla vietetty (1) aika ja (2) koettu tietoisuus riippuvat suuressa määrin siitä, millaista elämää ihminen on elänyt fyysisessä maailmassa. Toinen tärkeä tekijä on ihmisen mielen asennoituminen kuoleman jälkeen.

Tahdolla voi ohjata astraalielämää aivan kuten fyysistä elämäkin. Ihminen, jolla on vähän tahdonvoimaa ja joka ei ole aloitteellinen, on astraalimaailmassa aivan kuten fyysisessäkin suuressa määrin itselleen tekemänsä ympäristön luomus. Päätäväinen ihminen voi aina käyttää hyväkseen olosuhteita omaksi parhaakseen ja elää omaa elämäänsä niistä huolimatta.

Ihminen ei siis vapaudu pahoista taipumuksista astraalimaailmassa, ellei hän tee työtä asian vuoksi. Ellei hän määrä-

tietoisesti ponnistele, hän tulee kärsimään kyvyttömyydestään tyydyttää himoja, joita voi tyydyttää vain fyysisen ruumiin kautta. Ajan mittaan halut tyhjenevät ja kuolevat siitä yksinkertaisesta syystä, että niitä on mahdoton tyydyttää.

Prosessia voi kuitenkin jouduttaa huomattavasti heti, kun ihminen tajuaa, että on tarpeen päästä irti pahoista haluista, jotka pitävät häntä vankinaan ja ryhtyy vaadittaviin ponnistuksiin. Todellisesta asiaintilasta tietämätön ihminen vatvoo yleensä halujaan ja pidentää niiden elämää ja roikkuu epätoivoisesti kiinni karkean aineen hiukkasissa niin pitkään kuin voi, koska siitä saatu tunne on lähimpänä fyysistä elämää, mitä hän edelleen kaipaa. Oikea tapa on tietysti kuolettaa maalliset halut ja vetäytyä sisäänpäin itseensä niin nopeasti kuin mahdollista.

Jopa aivan älyllinen tieto astraalielämän olosuhteista ja teosofisista totuuksista yleensä voi olla mittaamattoman arvokasta ihmiselle kuolemanjälkeisessä elämässä.

On äärimmäisen tärkeää, että ihminen tunnistaa nopeasti fyysisen kuoleman jälkeen, että hän on vetäytymässä kohti egoaan ja että hänen tulee sen tähden päästää irti fyysisen ajatuksista ja kiinnittää huomionsa henkisiin asioihin, joiden parissa hän toimii, kun hän aikanaan siirtyy astraalitasolta mentaaliseen taivasmaailmaan.

Näin asennoituen hän helpottaa suuresti astraaliruumiin luonnollista hajoamista eikä pidättele itseään tarpeettomasti ja hyödyttömästi astraalitasoon alemmilla tasoilla.

Valitettavasti monet kieltäytyvät kääntämästä ajatuksiaan ylöspäin, vaan roikkuvat sen sijaan epätoivoisesti maallisissa asioissa. Ajan myötä he vähitellen menettävät kosketuksensa alempiin maailmoihin evoluution normaalin kulun mukaisesti. Mutta taistelemalla jokaista askelta vastaan he aiheuttavat it-

selleen paljon tarpeetonta kärsimystä ja hidastavat vakavasti etenemistään.

Tietämättömyydestä johtuu, että fyysinen ruumis tulee auttaneeksi ihmistä tässä luonnollisen asioiden kulun vastustamisessa, koska ruumis on eräänlainen kiintopiste fyysisellä tasolla. Paras lääke tähän on polttohautaus, joka tuhoaa linkin fyysiseen maailmaan.

Muutama tyyppiesimerkki kuolemanjälkeisestä astraalielämästä kuvaa parhaiten sen luonnetta ja toimintatapaa.

Tavallinen, väritön ihminen, joka ei ole hyvä eikä erityisen paha, ei luonnollisestikaan muutu kuolemassa, vaan pysyy värittömänä. Siksi hän ei kärsi, muttei iloitsekaan. Elämä voi hänestä tuntua hiukan tylsältä, koska hän ei fyysisessä elämässä kehittänyt mitään tiettyjä kiinnostuksenkohteita, joten ei hänellä ole niitä astraalielämässäkään.

Jos hän ei fyysisen elämän aikana ollut kiinnostunut muusta kuin juoruista, urheilusta, bisneksestä tai pukeutumisesta, aika tuntuu hänestä luonnollisesti pitkältä, kun näitä ei enää ole.

Paljon huonommin ovat asiat ihmisen kohdalla, jolla on voimakkaita alemman tyyppin haluja kuten juomarilla tai aistinautiskelijalla. Nämä himot ja halut ovat hänessä edelleen, sillä kuten muistamme, aistimuskeskukset eivät sijaitse fyysisessä ruumiissa, vaan kamassa. (Ks. s. 76.) Ne ovat entistä voimakkaampia, koska ne saavat täyden ilmauksensa astraaliaineessa eikä raskaitten fyysisten hiukkasten liike vaimenna niitä.

Tällainen henkilö on alimmassa ja rajoitetuimmassa astraalielämässä, joka on edelleen riittävän lähellä fyysistä, jotta hän voi olla sensitiivinen tietyille hajuille, vaikka niiden aiheuttama kutkutus riittää ainoastaan kiihdyttämään hänen haluaan ja ajamaan hänet hulluuden partaalle.

Mutta kun hänellä ei enää ole fyysistä ruumista, joka yksin tekee mahdolliseksi himon tyydyttämisen, hänen ei ole mahdollista tyydyttää hirveää janoaan. Tästä ovat saaneet alkunsa useiden uskontojen traditiot, jotka kertovat kiirastulen liekeistä. Ne eivät ole kaukana totuudesta kiduttavia oloja kuvaavina symboleina. Tällainen tila voi kestää melko kauan, koska se väistyy vasta kulutettuaan itsensä loppuun.

Koko prosessin toimintamalli ja automaattinen oikeudenmukaisuus on selvä. Ihminen on itse luonut olosuhteensa omalla toiminnallaan ja määrittänyt tarkasti niiden voiman ja keston. Lisäksi se on ainoa keino, jolla hän voi päästä irti paheistaan. Sillä jos hän inkarnoituisi välittömästi, hän aloittaisi seuraavan elämänsä täsmälleen siitä, mihin päätti edellisen, toisin sanoen olemalla intohimojensa ja halujensa orja. Hänen mahdollisuutensa päästä koskaan itsensä herraksi olisivat paljon vähäisemmät. Mutta kun hänen halunsa kuluvat nyt loppuun, hänen on mahdollista aloittaa seuraava inkarnaationsa ilman niiden taakkaa. Ja kun hänen egonsa on oppinut vaikean läksyn, se tekee kaikkensa estääkseen alempia käyttövälineitään tekemästä samanlaista virhettä uudestaan.

Vannoutunut juomari onnistuu toisinaan vetämään ylleen eetteriaineverhon ja materialisoimaan itsensä osittain. Silloin hän voi vetää itseensä alkoholinhajua, mutta hän ei haista sitä samassa mielessä kuin me. Siksi hän mielellään pakottaa muita juopumaan niin, että hän voi päästä osittain heidän fyysiseen ruumiiseensa ja kokea vielä suoraan maut ja muut aistimukset, joita hän kaipaa.

Vallatuksi tulemista voi vastusta ja estää tahdonvoimaa käyttämällä. Kun se tapahtuu, niin uhri on alun alkaen ollut halukas antautumaan valtaajan vaikutukselle. Siksi ensimmäinen

askel on kääntää alisteisuus päinvastaiseksi. Tulee suunnata mieli päättäväisesti vallatuksi tulemista vastaan ymmärtäen, että ihmisen tahto on voimakkaampi kuin mitkään pahat vaikutukset.

Tällainen valtaaminen on ilman muuta luonnotonta ja vahingollista kummallekin osapuolelle.

Runsaan tupakoinnin vaikutukset astraaliruumiiseen ovat huomattavat kuoleman jälkeen. Myrkky täyttää astraaliruumiin niin, että se jäykistyy sen vaikutuksesta eikä kykene toimimaan tai liikkumaan vapaasti. Silloin ihminen on kuin halvaantunut. Hän voi puhua, muttei liikkua, ja hän on miltei täysin korkeampien vaikutusten ulottumattomissa. Kun astraaliruumiin myrkyttynyt osa kuluu pois, ihminen vapautuu tästä epämiellyttävästä tilasta.

Astraaliruumiin hiukkaset vaihtuvat aivan kuten fyysisenkin, mutta se ei käytä ravintoa tai sulata sitä. Poisputoavat astraalihuukkaset korvautuvat uusilla ympäröivästä ilmakehästä. *Puh-taasti fyysistä* nälän- ja janontunnetta ei enää esiinny, mutta ahmatin *halu* tyydyttää makunautintoa ja juomarin *halu* kokea tunteita, joita alkoholin nauttiminen synnytti, ovat astraalisina edelleen olemassa. Ja kuten jo todettu, ne voivat aiheuttaa suurta kärsimystä, kun fyysistä ruumista, jonka kautta ne tyydytettiin, ei enää ole.

Monet myytit ja perinnetarinat kertovat näistä tiloista. Yksi on tarina Tantaluksesta, joka kärsi janosta ja oli tuomittu katselemaan, kuinka vesi, jota hän oli juuri koskettamassa huulillaan, vetäytyi pois. Toinen kunnianhimoa kuvaava kertoo Sisyfuksesta, joka oli tuomittu vierittämään painavaa kiveä kohti vuorenhuippua vain nähdäkseen, kuinka se lähti aina uudestaan vierimään alas. Kivi edustaa kunnianhimoisia suunnitelmia, joita tällainen ihminen laatii vain todetakseen, ettei hänel-

lä ole enää fyysistä ruumista, jonka avulla toteuttaa ne. Aikanaan hän kuluttaa loppuun itsekkään kunnianhimonsa ja tajuaa, ettei hänen tarvitse vierittää kiveään ja antaa sen jäädä vuoren juurelle.

Eräs toinen tarina kertoo Tityuksesta, joka oli sidottu kiveen ja jonka maksaa korppikotkat nokkivat. Maksa kasvoi uudelleen aina sitä mukaa kuin siitä syötiin. Tämä symboloi ihmistä, jota piinaavat tunnontuskat maanpäällä tehdyistä synneistä.

Pahinta, mitä tavallinen ihminen voi itselleen hankkia kuoleman jälkeen, on hyödytön ja sanomattoman kuluttava ole-massaolo, josta puuttuvat kaikki rationaaliset kiinnostuksen-kohteet. Se on vastine omien halujen tyydyttämisessä, joutavanpäiväisyyksissä ja juoruiluissa tuhlatulle elämälle täällä maan päällä.

Asiat, joita hän haluaa, eivät enää ole mahdollisia, sillä ast-raalimaailmassa ei ole bisneksiä hoidettavaksi. Vaikka hänelle on tarjolla niin paljon seuraa kuin hän haluaa, niin seurustelu on hänelle jotain erilaista, koska se, mihin se täällä maailmasamme usein perustuu, ei ole enää mahdollista.

Ihminen siis valmistaa itselleen sekä taivaansa että kiiras-tulensa eivätkä ne ole paikkoja, vaan tietoisuudentiloja. Ei ole mitään helvettiä, se on vain teologista mielikuvitusta. Eikä kii-rastuli enempää kuin taivaskaan ole ikuisia, sillä mikään ää-rellinen ei voi koskaan tuottaa mitään ääretöntä.

Pahimmantyyppisten ihmisten olosuhteita kuoleman jälkeen voi ehkä parhaiten kuvata sanalla ”helvetti”, mutta se *ei* ole ikuista. Esimerkkinä tästä on se, mitä joskus tapahtuu, kun uhri jahtaa murhaajaansa eikä tämä pääse siitä eroon. Uhri ilmenee alitajuisena ja tämä lisää mekaanisen jahtaamisen kau-heutta.

Luku 15 Kuolemanjälkeisen elämän erikoistapauksia

Selvänäköisen ja tavallisen ihmisen tietoisuuksien välillä ei käytännöllisesti katsoen ole mitään eroa kuoleman jälkeen, paitsi että selvänäköiselle astraaliaine on ehkä tutumpaa ja hän tuntee siksi olevansa enemmän kotonaan uudessa ympäristössään. Selvänäköisyys tarkoittaa, että on fyysisen ruumiinsa osalta jonkin verran herkempi kuin useimmat ihmiset. Kun fyysinen ruumis on nyt pudonnut pois, ei erilaisuuttakaan tässä suhteessa enää ole.

Äkillisen kuoleman esimerkiksi onnettomuudessa ei välttämättä tarvitse vaikuttaa astraalielämään millään tavoin huonontavasti. Kuitenkin luonnollisempi kuolema on parempi useimmille ihmisille, koska ikääntyneiden ja pitkäaikaisen sairauden kuluttamien hitaaseen hiipumiseen liittyy lähes aina astraalihiukkasten irrottumista ja hajoamista. Niinpä kun ihminen palaa tietoiseksi astraalitasolla, hän huomaa, että ainakin jonkin verran hänen päätyöstään siellä on jo tehty.

Luku 16 Astraalitaso

Tämä luku rajoittuu astraalitason eli -maailman luonteeseen, ilmaisuuden ja ominaisuuksien kuvaamiseen siinä määrin kuin aiheen monimuotoisuus sallii. Seuraava luku omistetaan astraali-maailmassa elävien entiteettien luettelemiseen ja kuvaamiseen.

Ymmärtäväinen lukija tunnistaa, kuinka vaikeaa on kuvata astraalimaailmaa kunnollisesti fyysisen maailman kielellä. Tehdävää on verrattu siihen, kun tutkimusmatkailijalta pyydetään täydellistä kuvausta tuntemattomasta trooppisesta metsästä, jonka läpi hän on kulkenut. Kaksi tekijää mutkistavat vielä lisää astraalimaailman kuvaamisen vaikeuksia:

- (1) vaikeus kääntää oikein astraalitasolta fyysiselle tasolle muistikuvat siitä, mitä on nähty;
- (2) fyysisen tason kielen riittämättömyys ilmaistaessa sitä, mitä on kerrottava.

Yksi astraalimaailman silmiinpistävimmistä piirteistä on, että se on täynnä jatkuvasti muuttuvia muotoja. Siellä ei ole ainoastaan elementaalista elonaineesta koostuvia ja ajatuksen elävöittämiä ajatusmuotoja, vaan myös valtavia elementaalisen elonaineen massoja, joista tulee jatkuvasti esiin muotoja ja joihin ne jälleen katoavat. Elementaalista elonainetta on sadoissa eri muodoissa jokaisella alatasolla, ikään kuin ilma olisi näkyvää ja jatkuvassa aaltoliikkeessä, jossa värit vaihtuvat kuin helmiäisessä. Ajatusvirrat kulkevat tässä astraaliaineessa jatkuvasti. Voimakkaat ajatukset pysyvät voimissaan entiteetteinä pitkän aikaa, heikot pukeutuvat elementaalisen elonaineeseen ja häipyvät pois. Olemme jo nähneet, että astraaliainetta on olemassa seitsemää eri vahvuutta, jotka vastaavat

seitsemään fyysisen aineen astetta, kiinteää, nestettä, kaasua jne. Jokainen näistä seitsemästä aineen asteesta on pohjana yhdelle astraalitason seitsemästä tasosta, alaosastosta tai alatasosta, kuten niitä vaihdellen kutsutaan.

On tullut tavaksi puhua näistä seitsemästä tasosta järjestyneenä toistensa päälle tiivein pohjalla ja ohuin päällimmäisenä. Niitä kuvataan useissa piirroksissa juuri näin. Tälle esitystavalle on totuuspohjaa, mutta tämä esitystapa ei ole koko totuus.

Jokaisen alatasen aine pitää sisällään sen alapuolisen tason aineen. Siitä seuraa, että maanpinnalla kaikki seitsemän alatasoa ovat olemassa samassa tilassa. On kuitenkin myös niin, että korkeammat astraaliset alatasot ulottuvat kauemmas fyysisestä maapallosta kuin alemmat.

Astraalisten alatasojen välisiä suhteita kuvaa hyvin eräs fyysisessä maailmassa esiintyvä analogia. Nesteet tunkeutuvat kiinteisiin aineisiin huomattavissa määrin, kuten maaperästä löytyy vettä, kaasut tunkeutuvat nesteisiin (vesi sisältää tavallisesti huomattavia määriä ilmaa) ja niin edelleen. On kuitenkin myös totta, että maapallon nesteitten valtaosa on merissä ja joissa kiinteän maaperän päällä. Samaten suurin osa kaasumaisesta aineesta lepää vedenpinnalla ja ulottuu kauemmas avaruuteen kuin kiinteä tai kaasumainen aine.

Samoin on astraaliaineen laita. Kiintein muodostelma astraaliainetta on fyysisen rajojen sisäpuolella. Tässä yhteydessä tulee huomata, että astraaliaine tottelee samoja yleisiä lakeja kuin fyysinen aine ja painuu painovoiman vaikutuksesta kohti maan keskusta.

Seitsemäs eli alin astraalinen alataso tunkeutuu jonkin matkaa maan sisään niin, että siinä elävät entiteetit voivat olla maankuoren sisällä.

Kuudes alataso on osittain yhtenevä maanpinnan kanssa.

Kolmas alataso, jota spiritualistit kutsuvat ”kesämaaksi”, ulottuu useita kilometrejä ilmakehään.

Astraalimaailman ulkoraja ulottuu lähes kuun kiertoradan keskietäisyydelle niin, että maan ja kuun astraalimaailmat tavallisesti koskettavat toisiaan kuun ollessa alimmillaan, mutta ei sen ollessa etäisimmillään. (Huom. Kuun ja maan etäisyys on 384 400 km.) Siitä nimi, jonka kreikkalaiset antoivat astraalitasolle - alakuumaailmaa.

Seitsemän alaosastoa ryhmittyvät luonnollisesti kolmeen ryhmään:

- (a) seitsemäs eli alin,
- (b) kuudes, viides ja neljäs ja
- (c) kolmas, toinen ja ensimmäinen.

Kahden samaan ryhmään kuuluvan välistä eroa voi verrata kahden kiinteän aineen väliseen eroon esimerkiksi teräksen ja hiekan. Ryhmien välistä eroa voi verrata kiinteän ja nestemäisen väliseen eroon.

Alatason 7 taustana on fyysinen maailma, vaikka näkymä, joka siellä on näkyvässä, on vääristynyt ja osittainen, koska kaikki, mikä on valoa, hyvää ja kaunista on siellä näkymätöntä. Kirjuri ani kuvasi sitä neljä tuhatta vuotta sitten egyptiläisessä papyruksessa näin: ”Minkälainen on paikka, johon olen tullut? Siellä ei ole vettä eikä ilmaa. Se on syvä ja läpitukenematon, musta kuin mustin yö. Ja ihmiset vaeltelevat avuttomina sinne tänne. Ei siellä voi elää sydämen hiljaisuudessa.”

Tuolle tasolle joutuneelle onnettomalle ihmiselle ”maa on todellakin täynnä pimeyttä ja julmuutta,” mutta se on pimeyttä, joka säteilee hänen sisältään ja saa aikaan, että hänen ole-massaolonsa tapahtuu pahuuden ja kauhun ikuisessa yössä -

todellinen helveti, vaikkakin kuten muutkin helvetit täysin ihmisen omaa luomusta.

Useimmat tällä osastolla tutkimuksia tekevät pitävät tehtävää hyvin epämiellyttävänä, sillä siellä tuntuu vallitsevan tiiviyn ja karkean aineellisuuden tuntu, joka on äärimmäisen epämiellyttävää vapautuneelle astraaliruumiille ikään kuin raivaisi tietään jossain mustassa, tahmeassa nesteessä. Siellä kohdattavat asujaimet ja vaikutukset ovat nekin tavallisesti hyvin epämiellyttäviä.

Tavallisella kunnan ihmisellä on luultavasti hyvin vähän mitään, mikä pitäisi häntä seitsemännellä alatasolla. Ainoat normaalisti tietoisuudeltaan hereillä olevat tällä alatasolla ovat ne, joiden halut ovat karkeita ja raakoja - juopot, aistinautiskelijat, väkivaltaiset rikolliset ja senkaltaiset.

Alatasojen kuusi, viisi ja neljä taustana on fyysinen taso, joka on meille tuttu. Elämä tasolla numero kuusi on kuin tavanomaista fyysistä elämää miinus fyysinen ruumis ja sen tarpeet. Tasot numero viisi ja neljä ovat vähemmän aineellisia ja enemmän poisvetäytyneitä alemmasta maailmasta ja sen intresseistä.

Tiivein astraaliaine on aivan kuten fyysisenkin aivan liian tiivistä astraalielämän tavanomaisille muodoille. Mutta astraali-maailmassa on aivan omia muita muotoja, joista asiaa pinta-puolisesti tuntevat eivät tiedä.

Viidennellä ja neljännellä alatasolla tulevat puhtaasti maalliset yhteydet vähemmän tärkeiksi ja siellä olevat ovat taipuvaisia yhä enemmän muovaamaan ympäristöään pysyvämpien ajatustensa mukaiseksi.

Vaikka alatasot kolme, kaksi ja yksi ovat samassa tilassa, saa sen vaikutelman, että ne ovat kauempana fyysisestä maailmasta ja vastaavasti vähemmän aineellisia. Näillä tasoilla

entiteetit kadottavat näköyhteytensä maahan ja sen asioihin. He ovat yleensä vaipuneet syvästi omiin ajatuksiinsa ja luovat suuressa määrin oman ympäristönsä. Se on kuitenkin riittävän objektiivinen, jotta toiset entiteetit voivat vielä havaita sen.

He ovat siten vain vähän hereillä tason realiteettien suhteen ja elävät sen sijaan omissa mielikuvituskaupungeissaan, jotka ovat osittain heidän omien ajatustensa luomia ja osittain perittyjä heidän edeltäjiltään heidän itsensä tekemin lisäyksiin.

Täältä löytyy intiaanien onnelliset metsästysmaat, viikinkien Valhalla, huurien täyttämä muslimien paratiisi, kristittyjen kultaisten pääryporttien Jerusalem ja materialistisen uudistajan taivas täynnä kouluja ja opistoja. Täällä on myös spiritualistien ”kesämaa”, jossa on taloja, kouluja, kaupunkeja jne., jotka ovat riittävän todellisia tilanteen huomioon ottaen, vaikka ne tarkemmin katsottuna näyttävät muistuttavan säällittävän vähän sellaisia, jollaisia niiden tekijät olettavat niiden olevan. Monet näistä luomuksista ovat todellisen kauniita, joskin niiden kauneus on tilapäistä. Kävijä, joka ei paremmasta tiedä, voi kulljesskella tyytyväisenä niiden tarjoaman kauniin näkymän keskellä. Se on kuitenkin paljon parempaa kuin mikään fyysisessä maailmassa. Tai hän voi tietysti rakentaa mieluummin maiseman, joka sopii paremmin hänen omaan makuunsa.

Toinen alataso on erityisesti itsekkäiden tai ei-henkisten uskonnollisen ihmisen asuinsija. Täällä hän kantaa kultaista kruunuaan ja palvoo oman maansa ja aikansa tietyn jumaluuden aineellista kuvaa.

Ensimmäinen alataso on omistettu erityisesti niille, jotka maaelämänsä aikana omistautuivat materialistisille, mutta älyllisille pyrkimyksille, ei hyödyttäkseen kanssaihmissiään, vaan motiivinaan joko itsekäs kunnianhimo tai yksinkertaisesti älyllisen harjoituksen vuoksi. Sellaiset henkilöt voivat pysyä tällä

alatasolla monia vuosia työstäen onnellisina älyllisiä ongelmiaan, mutta saamatta aikaan mitään hyvää kenellekään ja edistyksen vain vähän matkallaan kohti taivasmaailmaa.

Tällä atomisella alatasolla ihmiset eivät rakenna itselleen kuvitteellisia käsitteitä kuten alemmilla tasoilla. Ajattelijat ja tiedemiehet käyttävät usein tutkimustarkoituksiinsa melkein kaikkia koko astraalitasoin voimia, sillä he kykenevät laskeutumaan melkein fyysiselle tasolle asti tietyissä rajoissa. He voivat ottaa haltuunsa fyysisen kirjan astraalisen vastapuolen sisällön ja saada siitä tietoa, jota haluavat. He koskettavat helposti kirjan tekijän mieltä, painavat omia ideoitaan siihen ja saavat puolestaan niitä. Joskus he viivyttävät suurestikin lähtöään taivasmaailmaan innokkuudellaan, jolla he seuraavat tutkimuslinjaansa ja tekevät kokeitaan astraalitasolla.

Vaikka puhummekin astraaliaineesta kiinteänä, niin se ei ole sitä *todellisesti*, vaan ainoastaan suhteellisesti. Yksi syy, miksi keskiajan alkemistit antoivat astraaliaineen symboliksi veden, oli sen virtaavuus ja läpikäymiskyky. Tiiveimmän astraaliaineen hiukkaset ovat kokoonsa nähden suhteellisesti kauempana toisistaan kuin edes kaasuhiukkaset. Siksi kahden tiheimmästä aineesta koostuvan astraaliruumiin on helpompi kulkea toistensa lävitse kuin kevyimmän kaasun ilmassa.

Astraalitasolla ihmiset kulkevat jatkuvasti toistensa ja kiinteiden astraaliesineiden lävitse. Mitään yhteentörmäystä sellaisena kuin me sen käsitämme, ei voi tapahtua eikä toistensa läpikäyminen vaikuta tavallisesti mitenkään kahteen astraaliruumiiseen. Mutta jos tilanne kestää jonkin aikaa, kun kaksi istuu rinnakkain kirkossa tai teatterissa, niin vaikutus voi olla huomattava.

Jos ihminen *ajattelee* vuoren olevan este, hän ei voi kulkea sen läpi. Yksi osa niin kutsuttua ”maatestiä” onkin oppia, että se ei ole este.

Räjähdys astraalitasolla voi olla tilapäisesti yhtä tuhoisa kuin ruutiräjähdys fyysisellä tasolla, mutta astraalipalaset järjestyvät nopeasti jälleen yhteen. Astraalitasolla ei siis voi olla onnettomuuksia meidän tuntemamme sanan merkityksessä, koska astraaliruumis on nestemäinen eikä voi vahingoittua tai tuhoutua kuten fyysinen.

Puhtaasti astraalista esinettä voidaan haluttaessa liikuttaa astraalikäden liikkeellä, mutta ei fyysisen esineen astraalista kaksoispuolta. Astraalisen kaksoispuolen liikkuttamiseksi on tarpeen materialisoida käsi ja siirtää fyysistä esinettä, jolloin astraalinen kaksoispuoli seuraa luonnollisesti mukana. Astraalinen kaksoispuoli on siellä, missä fyysinen esine on, aivan kuten ruusuntuoksu täyttää huoneen, koska huoneessa on ruusu. Fyysistä esinettä ei voi liikuttaa astraalista kaksoispuolta siirtämällä yhtään enempää kuin ruusua liikuttamalla sen tuoksuja.

Astraalitasolla ei koskaan kosketeta minkään pintaa niin, että se tuntuisi kovalta tai pehmeältä, karkealta tai sileältä, kuumalta tai kylmältä. Mutta kun tulee kosketuksiin toinen toisensa kanssa sisäkkäin olevien substanssien kanssa, voi olla tietoinen erilaisesta värähtelyasteesta, joka voi luonnollisesti olla miellyttävä tai epämiellyttävä, piristävä tai painostava.

Siten jos seisoo maassa, niin osa astraaliruumiista tunkeutuu maan sisään jalkojen alla, mutta astraaliruumis ei tiedosta asiaa tuntemalla kovuutta tai mitään eroa liikkeen voimassa.

Astraalitasolla ei ole tunnetta kuilun yli hyppäämisestä, vaan sen yli vain leijuu.

Vaikka kaikkien tasojen valo tulee auringosta, niin sen aikaansaama vaikutus astraalitasolla eroaa täysin fyysisestä tasosta. Valoisuus tulee astraalitasolla jakautuneesti eikä selvästi jostain tietystä suunnasta. Astraaliaine itsessään on valoa säteilevää, mutta astraaliruumis ei ole kuin maalattu pallo, vaan pikemminkin elävän tulen pallo. Astraalimaailmassa ei ole koskaan pimeää. Auringon editse kulkeva pilvi ei tee astraalitasolla mitään eroa eikä tietenkään myöskään maan varjo, jota kutsumme yöksi. Koska astraaliruumiit ovat läpinäkyviä, ei varjoja ole.

Ilmakehän olosuhteet tai säätila ei käytännössä vaikuta työskentelyyn astraali- ja mentaalitasoilla. Mutta oleminen suuressa kaupungissa vaikuttaa ajatusmuotojen suuren massan vuoksi.

Astraalitasolla on paljon virtauksia, jotka vievät helposti mukanaan henkilön, jolta puuttuu tahtoa, ja jopa sen, jolla on tahtoa, mutta joka ei osaa sitä käyttää.

Astraalimaailmassa ei nukuta.

Unohtaminen on mahdollista astraalitasolla aivan kuten fyysiselläkin. Se on ehkä helpompaa astraalitasolla kuin fyysisellä, koska astraalimaailmassa tapahtuu niin paljon ja siellä on paljon väkeä.

Se, että tuntee jonkun astraalimaailmassa, ei välttämättä tarkoita, että tuntee hänet myös fyysisessä maailmassa.

Astraalimaailmaa on usein kutsuttu illuusion maailmaksi, ei siksi, että se olisi vähemmän todellinen kuin fyysinen maailma, vaan koska vaikutelmat, joita harjaantumaton näkijä sieltä tuo, ovat äärimmäisen epäluotettavia. Tähän on syynä kaksi astraalimaailman huomattavaa piirrettä: (1) monilla sen asukkaista on ihmeellinen kyky muuttaa muotoaan äärimmäisen nopeasti ja myös lumota ne, joiden kanssa ryhtyvät kilpasille,

ja (2) astraalinäkö on on hyvin erilainen ja paljon laajempi kuin fyysinen näkökyky.

Niinpä astraalinäöllä esineen voi nähdä ikään kuin kaikilta puolilta yhtä aikaa. Kiinteän esineen sisäpuolen jokainen hiukkanen on yhtä avoimesti näkyvillä kuin ulkopuolinen eikä perspektiivi vääristä.

Jos katsoo kelloa astraalisesti, niin voi nähdä kellotaulun ja kaikki rattaat erillään eikä mikään ole toisen päällä. Suljettua kirjaa katsellessa voi nähdä jokaisen sivun, ei edeltävien läpi, vaan suoraan ikään kuin olisi vain yksi sivu, mitä katsoa.

On helppo nähdä, kuinka tällaisten olosuhteitten vallitessa tutuimpiakin esineitä voi ensin olla vaikea tunnistaa. Kokemattomalla vierailijalla saattaa olla huomattavia vaikeuksia ymmärtää, mitä hän oikeasti näkee ja miten kääntää näkemänsä tavalliselle kielelle, joka on aivan liian riittämätöntä tähän. Hetken miettiminen kuitenkin osoittaa, että astraalinäkö on paljon lähempänä todellista havaintoa kuin fyysinen näkökyky, jota perspektiivi vääristää.

Näiden virhelähteiden lisäksi asiaa mutkistaa vielä se, että astraalinäkö tunnistaa aineen muotoja, jotka ovat näkymättömissä tavallisissa oloissa, vaikka ovatkin puhtaasti fysikaalisia. Tällaisia ovat esimerkiksi hiukkaset, joista ilmakehä koostuu, kaikesta elävästä lähtevät emanaatiot ja eetteriaineen neljä astetta.

Lisäksi astraalinäkö pitää sisällään aivan erilaisten värien näkemisen, jotka ovat tavallisesti näkyvän spektrin tuolla puolen kuten tieteen tuntemat infrapuna- ja ultraviolettisäteet.

Jos otamme konkreettisen esimerkin, niin astraalinäöllä nähty kivi ei ole pelkkää liikkumatonta kivimassaa. Astraalinäöllä näkyy

- (1) fyysinen aine kokonaan eikä vain hyvin pieni osa siitä,
- (2) fyysisten hiukkasten värähtelyt,
- (3) eriasteisesta astraaliaineesta koostuva astraalinen kaksoispuoli ja sen aineiden jatkuva liike,
- (4) astraalisen kaksoispuolen läpi kiertävä ja siitä säteilevä universaalinen elämä (prana),
- (5) astraalisen kaksoispuolen aura ja
- (6) kaksoispuolen täyttävä elementaalinen elonaine aktiivisena, mutta vaihtelevana. Kasvin, eläimen tai ihmisen kyseessä ollen monimutkaisuus luonnollisesti lisääntyy.

Usein sattuva virhe astraalitasolla on näkijän näkemien numeroiden kääntyminen toisinpäin niin, että hän helposti sanoo, että 139 onkin 931 jne. Mestarin treenauksessa olevalle okkultismin oppilaalle tällainen virhe on mahdoton paitsi kovassa kiireessä tai huolimattomuuden seurauksena, koska oppilaan on käytävä läpi pitkä ja monipuolinen oppikurssi tällaisten asioiden näkemiseksi oikein. Harjaantunut näkijä saavuttaa ajan myötä sellaisen varmuuden ja luottamuksen astraalitasoin ilmiöiden käsittelemisessä, joka ei ole edes mahdollista fyysisessä elämässä.

On virhe puhua astraalitasosta halveksivasti ja ajatella, ettei se ansaitse huomiota. Oppilaalle on tietenkin katastrofaalista lyödä laimin korkeampi kehityksensä ja tyytyä saavutuksiinsa astraalitietoisuudessa. Joissakin tapauksissa on todellakin mahdollista kehittää korkeampia mentaalisia kykyjä ensin ja hypätä toistaiseksi astraalitasoin yli. Mutta tämä ei ole Viisauden Mestareiden tavanomainen menetelmä oppilaittensa suhteen. Useimmille edistyminen pomppien ja loikkien ei toimi käytännössä. Siksi on tarpeen edetä hitaasti askel askeleelta.

Hiljaisuuden äänessä puhutaan kolmesta salista. Ensimmäinen, tietämättömyyden sali on fyysinen taso. Toinen, oppimisen sali on astraalitaso. Sillä on sellainen nimi, koska astraalitsakrojen avautuminen paljastaa niin paljon enemmän kuin on näkyvissä fyysisellä tasolla, että ihminen tuntee olevansa paljon lähempänä asioiden todellisuutta. Se on kuitenkin edelleen vain koeoppilaan paikka. Viisauden salissa mentaalitasolla saadaan vielä todellisempaa ja tarkempaa tietoa.

Tärkeä osa astraalitason maisemaa on se, mitä usein erheellisesti kutsutaan astraalivalon aikakirjoiksi. Nämä aikakirjat ovat todellisuudessa ja pysyvästi painettu paljon korkeamman tason aineeseen ja ne vain heijastuvat astraalitasolle enemmän tai vähemmän katkonaisesti. Nämä aikakirjat ovat todellisuudessa eräänlainen jumalaisen muiston materialisaatio - elävä valokuva kaikesta, mikä milloinkaan on tapahtunut. Se, jonka näkökyky ei yllä tämän yläpuolelle, saa vain ajoittaisia ja katkonaisia kuvia menneisyydestä yhtäjaksoisen kerronnan sijaan. Mutta joka tapauksessa kaikenlaisten menneiden tapahtumien kuvia ilmestyy astraalimaailmaan ja ne muodostavat tärkeän osan siellä tutkimustyötä tekevän ympäristöstä.

Yhteydenpitoa astraalitasolla rajoittaa entiteetin tietämys aivan kuten fyysisessä maailmassakin. Joka osaa käyttää mieliruumista, voi kommunikoida ajatuksiaan siellä oleville ihmisenteeteille nopeammin ja helpommin kuin maan päällä mentaalisten vaikutelmien välityksellä. Mutta tavalliset astraalitason asukkaat eivät yleensä kykene käyttämään tätä kykyä. Heitä näkyvät rajoittavan samankaltaiset rajoitukset kuin maan päälläkin, joskaan ei niin tiukasti. Tämän seurauksena, kuten aiemmin mainittiin, he kerääntyvät siellä niin kuin täälläkin ryhmiin yhteisten mieltymysten, uskon ja kielen perusteella.

Luku 17 Astraali-ilmioistä

On syytä olettaa, ettei kestä kauaa ennen kuin yhden tai useamman ylifyysisen voiman sovellus tulee maailmassa yleisesti tunnetuksi. Yleinen kokemus spiritistisissä *istunnoissa* on käytännöllisesti katsoen vastustamattoman voiman käyttö esimerkiksi valtaviin painojen liikuttamisessa silmänräpäyksessä. Tähän tulokseen voidaan päästä useammalla tavalla, joista neljään viitataan tässä:

(1) Maanpinnalla kulkee suuria *eetterivirtauksia* navalta toiselle niin suurina volyymeinä, että tämä voima on yhtä vastustamaton kuin vuorovesi. On menetelmiä, joilla tätä tyrmäävää voimaa voidaan käyttää turvallisesti hyväksi, joskin taitamattomat yritykset sen hallitsemiseksi aiheuttavat suuren vaaran.

(2) On olemassa *eetteriaineen paine*, joka vastaa jossain mielessä ilmakehän painetta, mutta on valtavan paljon suurempi. Käytännöllinen okkultismi opettaa, kuinka tietty eetterikohde voidaan eristää muusta niin, että eetteripaineen valtaisa voima pääsee vaikuttamaan.

(3) On olemassa suuri varasto *potentiaalista energiaa*, josta tuli uinuvaa aineessa involuution tapahtuessa hienommasta karkeampaan. Aineen olosuhteita muuttamalla jotain tästä voidaan vapauttaa ja käyttää hyödyksi hiukan samoin kuin lämmön muodossa oleva latentti energia voidaan vapauttaa muuttamalla näkyvän aineen olosuhteita.

(4) Monia tuloksia voidaan saada *resonanssivärähtelyn* avulla. Soittamalla sen aineluokan säveltä, johon halutaan vaikuttaa, voidaan saada esiin lukemattomia resonanssivärähtelyitä. Kun näin tehdään fyysisellä tasolla esimerkiksi soittamalla sävel harpulla ja saamalla toiset harput resonoimaan sa-

malla sävelellä, ei kehity mitään lisäenergiaa. Mutta astraali-tason aine on vähemmän jähmeää niin, että kun resonanssi-värähtely saa siellä aktiviteettia aikaan, astraaliaine lisää oman voimansa alkuperäiseen impulssiin, joka voi näin moninker-taistua. Alkuperäisen impulssin toistamisella edelleen väräh-telyt voivat tehostua niin, että tulos ylittää kaikki mittasuhteet alkusyyhyyn verrattuna. Kaikki mahdollisuudet ymmärtävän suuren adeptin käsissä tällä voimalla saavutettavissa olevat tulokset ovat lähes rajattomia. Universumin rakentuminenkin tapahtui lausutun sanan aikaansaamien värähtelyjen tulokse-na. Mantrat ja loitsut, jotka eivät saa aikaan tulosta elemen-taaleja hallitsemalla, vaan tiettyjä ääniä toistamalla, toimivat nekin resonanssivärähtelyn tuloksena.

Ilmiö, jossa jotain *hajotetaan*, saadaan sekin aikaan ääret-tömän nopeilla värähtelyillä, jotka kumoavat esineen molekyy-lien koheesion. Hiukan erityyppinen korkeampi värähtely erot-taa nämä molekyylit atomeiksi. Näin eetteritilaan saatettu keho voi liikkua paikasta toiseen hyvin nopeasti, ja sillä hetkellä, kun näin aikaansaatu voima vedetään pois, eetteripaine pakottaa kehon palautumaan entiseen tilaansa.

On tarpeen selittää, kuinka esineen muoto säilyy, kun se hajotetaan ja materialisoidaan uudestaan. Kun esimerkiksi met-tallista avainta kuumennetaan lämmön avulla höyrystyvään ti-laan, metalli jähmettyy, kun lämpö lakkaa, mutta tuloksena ei ole avain, vaan kasa metallia. Syynä on, että elementaalinen elonaine, jossa on tieto avaimen muodosta, hajaantuu sen ti-lassa tapahtuvan muutoksen johdosta. Ei niin, että lämpö vai-kuttaisi elementaaliseen elonaineeseen, vaan kun sen tilapäi-nen ruumis kiinteänä esineenä hävitetään, elementaalinen elonaine valuu takaisin tämän aineen suureen säiliöön. Tässä tapahtuu aivan samoin kuin ihmisen korkeampien periaatteiden

kohdalla. Vaikka kuuma tai kylmä eivät vaikuta niihin, niin ne pakotetaan ulos fyysisestä ruumiista, kun se tuhoutuu esimerkiksi tuleessa.

Tästä johtuu, että kun avaimen metalli jäähtyy taas kiinteään tilaan, "maaelementaalin" elonaine ei ole enää sama, jota se sisälsi aiemmin, ja siksi ei ole olemassa syytä, miksi muodon pitäisi palautua avaimenmuotoiseksi.

Mutta siirtääkseen avaimen paikasta toiseen ihminen, joka avaimen hajotti, pitää tarkasti elementaalisen elonaineen entisessä muodossa, kunnes siirto on valmis. Silloin hänen tahdonvoimansa toimii muottina, johon tai pikemminkin jonka ympärille kiinteytyvät hiukkaset ryhmittyvät. Alkuperäinen muoto säilyy, ellei henkilön keskittymiskyky petä.

Liikkuvat esineet eli esineiden tuominen lähes silmänräpäyksessä pitkien etäisyyksien päästä spiritistisissä *istunnoissa* saadaan toisinaan aikaan juuri kuvatulla tavalla. Onhan selvää, että kerran hajotettuna esine voidaan kuljettaa minkä tahansa kiinteän aineen kuten talon seinän tai lukitun rasian seinämän läpi. Kun asia ymmärretään, se on yhtä yksinkertaista kuin veden valuttaminen siivilän läpi tai kaasun nesteen läpi.

Materialisoituminen eli esineen muutos eetteritilasta kiinteäksi voidaan saada aikaan käänteisesti edellä kuvattuun prosessiin verrattuna. Tässäkin tapauksessa tarvitaan kestävä tahdonponnistusta, ettei materialisoitu repsahda takaisin eetteritilaan. Erilaisia materialisoitumisia kuvataan kirjan *Näkymättömät auttajat* luvussa 28.

Kaikenlaiset sähköiset häiriöt vaikeuttavat materialisointia ja hajottamista oletettavasti samasta syystä kuin kirkas valo tekee ne miltei mahdottomaksi. Siinä toimii voimakkaan värähtelyn hajottava vaikutus.

Monistaminen saadaan aikaan muodostamalla täydellinen mentaalinen kuva kopioitavasta ja kokoamalla sitten tämän muotin ympärille astraalista ja fyysistä ainetta. Ilmiö vaatii huomattavaa keskittymiskykyä, koska esineen jokainen hiukkanen siinä sisä- kuin ulkopuolellakin on pidettävä todenmukaisena samanaikaisesti. Henkilö, joka ei kykene ottamaan tarvittavaa ainetta ympäröivästä eetteristä, voi toisinaan lainata sitä alkuperäisen esineen aineesta, jonka paino vähenee vastaavasti.

Kirjeiden ym. Tekstin *tiivistyminen* paperille voidaan saada aikaan useammalla tavalla. Adepti voi asettaa paperiarkin eteensä, muodostaa mentaalisen kuvan kirjoituksesta, jonka hän haluaa ilmestyvän paperille ja ottaa eetteristä ainetta, josta toteuttaa kuvan mukaisen asian. Tai hän voi yhtä vaivattomasti tuottaa saman tekstin kirjeen vastaanottajan edessä olevalle paperille, olivatpa he kuinka kaukana tahansa toisistaan.

Kolmas menetelmä on nopeampi ja siksi useammin käytetty. Siinä adepti painaa koko kirjeen substanssin oppilaansa mieleen ja jättää hänet hoitamaan mekaanisen työn. Oppilas voi sitten kuvitella nähneensä kirjeen Mestarinsa kädessä ja toteuttaa sitten kirjoittamisen kuten edellä on kuvattu. Jos hänellä on vaikeuksia ottaa materiaalia eetteristä ja saada teksti tiivistymään paperille samanaikaisesti, hän voi pitää mustetta tai värillistä pulveria käsillä, jolla hän voi saada kirjoituksen näkyviin helpommin.

Kenen tahansa käsialaa on helppo matkia tällä tavoin eikä tavanomaisin keinoin ole mahdollista paljastaa näin aikaansaatuja väärennöksiä. Mestarin oppilaalla on hallussaan testi, jota hän voi käyttää, mutta muut joutuvat turvautumaan pelkästään kirjeen sisällön ja hengen arviointiin, koska käsialasta ei ole todisteeksi tässä.

Vasta tässä työssä aloittanut oppilas kykenee todennäköisesti tuottamaan vain muutamia sanoja kerrallaan, mutta kokeempi voi visualisoida kokonaisen sivun tai jopa koko kirjeen kerralla. Tällä tavoin voidaan joskus saada aikaan spiritistisissä *istunnoissa* melko pitkiäkin kirjeitä muutamassa sekunnissa.

Maalauksia voidaan saada tiivistymään samoin, paitsi että on tarpeen visualisoida koko näkymä kerralla. Ja jos tarvitaan monia värejä, ne on tuotettava, pidettävä erillään ja sijoitettava kuvaan oikein. Tässä on selvästi sijaa taiteellisuudelle, ja ne, joilla on kokemusta taiteilijoina, ovat tässä parempia kuin muut.

Tiivistämällä tuotetaan joskus tekstiä myös *rihvelitaulukirjoituksena*, vaikka silloin materialisoidaan useimmin pieni henkilöisiä pitelemään kynää.

Levitaatio on ilmiö, jossa ihmiskeho leijuu ilmassa. ”Henkikädet” saavat usein sitä aikaan *istunnoissa* kannattelemalla meedion kehoa. Se voidaan saada aikaan myös ilman ja veden elementaalien avustuksella. Idässä käytetään aina ja meillä joskus erästä toista menetelmää. Okkulttisessa tieteessä tunnetaan painovoiman neutralointi tai jopa kääntäminen vastakkaiseksi. Painovoimahan on luonteeltaan magneettista, ja sen avulla levitaatio onnistuu helposti. Tätä menetelmää käytettiin muinaisessa Intiassa ja Atlantiksella pitämään ilmassa ilmalaivoja. Eikä ole mahdotonta, että samanlaista menetelmää on käytetty pyramidien ja Stonehengen rakentamisessa.

Levitaatiota tapahtuu joille askeeteille Intiassa, ja jotkut suurimmista kristillisistä pyhimyksistä ovat syvässä meditaatiossa tulleet kohotetuiksi maasta, esimerkiksi Pyhä Teresa ja Cuperinon pyhä Joosef.

Koska valo koostuu eetterivärähtelyistä, niin on selvää, että jokainen, joka osaa panna käyntiin näitä värähtelyitä, voi tuot-

taa joko lievästi fosforinhohtoisia tai häikäisevän sähköisiä ”henkivaloja” tai tanssivia valopalloja, joiksi tietyytyypiset tuli-elementaalit niin helposti muuttavat itsensä.

Tulen käsittelyä vahingoittumatta voidaan esittää peittämällä käsi ohuella eetteriaineen kerroksella niin, että siitä tulee tulenkestävä. Tämä voidaan tehdä myös muilla tavoin.

Tulen aikaansaaminen kuuluu myös astraalitasolle samoin kuin sen vastatoimet. Tämä voidaan tehdä ainakin kolmella tavalla:

- (1) panna liikkeeseen ja pitää yllä riittävän voimakasta värähtelyä, josta seuraa palaminen,
- (2) tuottaa neliulotteisesti pieni hehkuva kekäle ja puhalttaa siihen, kunnes se syttyy liekkeihin ja
- (3) tuottaa kemikaaliyhdisteitä, joista seuraa palaminen.

Metallien muuntuminen voidaan saada aikaan supistamalla metallinpala atomiseen tilaan ja järjestämällä atomit uudelleen toiseen muotoon.

Reperkussio, jota käsitellään luvussa *Näkymättömät auttajat*, tapahtuu myös resonanssivärähtelyiden johdosta.

Luku 18 Neljäs ulottuvuus

Monet astraalimaailmaa kuvaavat piirteet ovat huomattavan tarkasti samankaltaisia neljännen ulottuvuuden maailman kanssa sellaisena kuin matemaatikot ja geometria sen käsittävät. Tämä yhteensopivuus on niin täsmällinen, että tunnetaan tapauksia, joissa neljännen ulottuvuuden geometrian tutkiminen puhtaasti älyllisenä tutkimuksena on avannut opiskelijan astraalinäön.

Kaksi klassista teosta aiheesta ovat C. H. Hintonin *Scientific Romances*, osat I ja II: *A New Era of Thought: The Fourth Dimension*. C. W. Leadbeater suositteli näitä teoksia parhaana tuntemanaan menetelmänä käsityksen saamiseksi astraalitasolla vallitsevista olosuhteista. C. H. Hintonin esitys neljännestä ulottuvuudesta on ainoa teos, jossa millään tavoin selitetään meidän täällä alhaalla havaitsemia astraalinäkymiä.

Muita myöhäisempiä teoksia on useita: Claude Bragdonin *The Beautiful Necessity A Primer of Higher Space: Fourth Dimensional Vistas* jne ja P. D. Ouspenskyn *Tertium Organum* (äärimmäisen valaiseva teos) ja varmasti monia muita.

Tässä muutamia neljännen ulottuvuuden peruspiirteitä niitä varten, jotka eivät ole tutustuneet aiheeseen.

Pisteellä, jolla on "asema, muttei voimakkuutta", ei ole ulottuvuuksia. Viivalla, joka muodostuu pisteen liikkeestä, on yksi ulottuvuus, pituus. Pinnalla, joka muodostuu viivan liikkeestä suorassa kulmassa itseään kohti, on kaksi ulottuvuutta, pituus ja leveys. Kappaleella, joka syntyy pinnan liikkeestä suorassa kulmassa itseään vastaan, on kolme ulottuvuutta, pituus, leveys ja paksuus.

Tesserakti on hypoteettinen esine, joka syntyy kappaleen liikkuaessa uuteen suuntaan suorassa kulmassa itseensä, siis suorassa kulmassa kolmeen ulottuvuuteensa piteuteen, leveyteen, paksuuteen ja johonkin muuhun ulottuvuuteen, jota on mahdotonta kuvata kolmiulotteisessa maailmassamme.

Monet tesseraktin ominaisuudet voidaan tiivistää seuraavaan taulukkoon:

Tesseraktin ominaisuudet	Pisteet	Viivat	Pinnat	Tilavuudet
Piste	1			
Viiva	2	1		
Nelitähoinen pinta	4	4	1	
Kuutio	8	12	6	1
Tesserakti	16	32	24	8

C. W. Leadbeater, joka oli tuttu hahmo astraalitasolla, toteaa C. H. Hintonin kuvaaman tesseraktin olevan tosiasian. Teoksessaan *Some Occult Experiences* J. Van Manen yrittää esittää neliulotteista maapalloa graafisesti.

Meille kolmiulotteisessa maailmassa eläville astraali-ilmiöt näyttävät varsin samanlaisilta kuin ne, jotka saataisiin aikaan kolmiulotteisella esineellä kuvitteellisessa kaksiulotteisessa maailmassa, jonka asukkaat olisivat tietoisia vain kahdesta ulottuvuudesta. Näin ollen:

1. Esineet saataisiin ilmestymään ja katoamaan kaksiulotteisesta maailmasta tahdon avulla nostamalla ne kolmanteen ulottuvuuteen.

2. Esineen, jota ympäröi yhtenäinen viiva, voisi nostaa ulos suljetusta tilasta kolmannen ulottuvuuden kautta.
3. Taivuttamalla kaksiulotteista maailmaa, kuten paperiarkkia kaksi toisistaan kaukana olevaa pistettä voitaisiin saattaa yhteen tai jopa päällekkäin, mikä hävittäisi kaksiulotteisen etäisyyskäsitteen.
4. Vasenkätinen esine voitaisiin muuttaa oikeakätiseksi kolmannen ulottuvuuden kautta.
5. Jos katsoisi ylhäältä kolmannesta ulottuvuudesta alempana olevaa kaksiulotteista esinettä, sen jokaisen pisteen näkisi samalla kertaa ilman perspektiivin vääristymää. Tämä vaikuttaisi rajalliseen kaksiulottuvuuteen tottuneista "ihmeeltä" ja täysin käsittämättömältä.

On omituista, kuinka meille esitetään jatkuvasti samanlaisia temppuja, kuten spiritualistit hyvin tietävät:

- 1) olennot ja esineet ilmestyvät ja katoavat;
- 2) esineitä "tuodaan" pitkien matkojen päästä;
- 3) esineitä otetaan ulos suljetuista laatikoista;
- 4) tila näyttää käytännöllisesti katsoen häviävän olemattomiin;
- 5) esine voidaan kääntää peilikuvakseen, toisin sanoen oikeakätinen kääntää vasenkätiseksi;
- 6) esineen, esim. kuution kaikki osat voidaan nähdä samanaikaisesti ilman, että perspektiivi vääristyy. Samoin suljetun kirjan sisältö voidaan nähdä kerralla.

Selitys tsakroista kumpuavalle voimalle on mitä ilmeisemmin se, että se tulee neljänneltä ulottuvuudelta.

Pinnalle kaadettu neste pyrkii asettumaan kahteen ulottuvuuteen kolmannen jäädessä hyvin ohueksi. Samoin kaasu pyrkii levittäytymään kolmeen ulottuvuuteen, jolloin se jää ohuemmalle ja pienemmäksi neljännessä ulottuvuudessa, toisin sanoen kaasun tiheys voi olla sen suhteellisen paksuuden mitta neljännessä ulottuvuudessa.

On selvää, että tämän ei tarvitse päättyä neljään ulottuvuuteen, sillä tiedämme, että avaruudessa saattaa olla lukematon määrä ulottuvuuksia. Joka tapauksessa näyttää varmalta, että astraalimaailma on neliulotteinen, mentaalimaailma viisiulotteinen ja buddhinen maailma kuusiulotteinen.

Tulisi olla selvää, että jos on olemassa esim. seitsemän ulottuvuutta, niin niitä on seitsemän aina ja kaikkialla, toisin sanoen ei voi olla kolmi- tai neliulotteista olentoa. Eroa on vain asianomaisen olennon rajoitetuissa havaitsemiskyvyissä, ei havaitsemisen kohteissa. Ouspensky on kirjoittanut tästä paljon teoksessaan Tertium Organum.

On kuitenkin niin, että ihminen voi kehittää astraalitietoisuutta eikä siitä huolimatta kykene havaitsemaan neljännessä ulottuvuudessa. Tosiasiassa on niin, että keskivertoihminen ei havaitse neljättä ulottuvuutta lainkaan astuessaan astraalitasolle. Hän tajuaa vain tietynlaista epäselvyyttä. Useimmat kulkevat astraalielämien kautta keksimättä neljännessä ulottuvuuden todellisuutta heitä ympäröivässä aineessa.

Sellaiset olennot kuin luonnonhenget, jotka kuuluvat astraalitasolle, on luontainen kyky nähdä kohteitten neliulotteisuus, mutta nekään eivät näe kohteita täydellisinä, koska ne havaitsevat vain astraaliaineen niissä eivätkä fyysistä ainetta, aivan kuten me näemme vain fyysisen emmekä astraalista.

Kohteen kulkeminen toisen kohteen läpi ei ole neljännen ulottuvuuden kysymys, vaan se voidaan saada aikaan purkamalla – puhtaasti kolmiulotteisella menetelmällä.

Aika ei todellisuudessa ole lainkaan neljättä ulottuvuutta: vaikka ongelman tarkasteleminen ajan näkökulmasta ei ole merkityksellistä, niin se auttaa asian ymmärtämisessä. Jos kartio viedään paperiarkin läpi, niin se näyttäisi paperiarkilla asuvasta kokoaan muuttavalta ympyrältä. Olento ei tietenkään kykenisi havaitsemaan ympyrän eri asteita yhden ja saman kartion eri osiksi. Samoin kiinteän esineen kasvu buddhiselta tasolta katsottuna vastaa kartion näkemistä kokonaisuutena. Se valaisee hiukan omaa menneisyyden, nykyisyyden ja tulevaisuuden harhaamme ja ennaltanäkemiskykyä.

Transsendentaalista ajan näkemystä on käsitelty erittäin hyvin C. H. Hintonin kertomuksessa Stella, joka sisältyy teoksen Scientific Romances toiseen osaan. Myös Salaisen opin osassa I on kiinnostavia viittauksia tähän.

On kiinnostava ja merkityksellinen huomio, että geometria sellaisena kuin me tunnemme sen nyt, on vain katkelma, eksooteerista valmistelua esoteeriselle todellisuudelle. Kun todellinen tilan ymmärrys on kadonnut, on ensimmäinen askel kohti tietoa neljännen ulottuvuuden tunnustaminen.

Voimme ajatella monadin evoluutionsa alussa kykenevän liikkumaan ja näkemään äärettömissä ulottuvuuksissa, joista vähenee yksi jokaisella askeleella alaspäin, kunnes fyysisessä aivotietoisuudessa on jäljellä vain kolme. Näin ollen involuuti-ossa aineeseen meiltä katkeaa yhteys kaikkeen muuhun paitsi pienenpieneen osaan maailmoista, jotka ympäröivät meitä ja senkin, mikä on jäljellä, näemme epätäydellisesti.

Neliaistisella näöllä voimme huomata, että planeetat, jotka meidän kolmiulotteisuudessamme ovat erillään, ovatkin yhtey-

dessä toisiinsa neliulotteisuudessa. Nämä taivaankappaleet ovatkin itseasiassa yhden suurenmoisen kukan terälehtien kärkiä. Tästä tulee hindukäsitys aurinkokunnastamme lootuksena.

Korkeamman ulottuvuuden kautta on myös olemassa suora yhteys auringon sydämen ja maan keskuksen kanssa niin, että elementit ilmaantuvat maapallolle kulkematta sen läpi, mitä kutsumme pinnaksi.

Neljännän ulottuvuuden tutkimus näyttää johtavan suoraan mystisismiin. Niinpä C. H. Hinton käyttää toistuvasti ilmausta ”heittää pois itse” tarkoittaen sillä, että kiinteän kappaleen tarkastelemiseksi neliulotteisesti on tarpeen katsoa sitä kaikista pisteistä samanaikaisesti eikä yhdestä pisteestä, toisin sanoen täytyy siirtyä ”itsen” tai erityisen, erillisen pisteen tuolle puolen ja korvata se yleisellä tarkastelupisteellä ilman itseä.

Muistutan myös Paavalin kuuluisasta toteamuksesta (Ef 3:17-18); ... kun te uskotte, ja rakkaus on elämänne perustus ja kasvupohja, silloin te kykenette yhdessä kaikkien pyhien kanssa käsittämään kaiken leveyden, pituuden, korkeuden ja syvyyden.

Luku 19 Inhimilliset astraalientiteetit

Kaikkien astraaliolentojen lajien luetteleminen ja kuvaaminen olisi yhtä suuri tehtävä kuin kaikenlaisten fyysisten olentojen kuvaaminen. Voimme tässä vain yrittää listata pääluokat ja kuvata jokaista niistä lyhyesti.

ASTRAALIENTITEETIT

Inhimilliset	Inhimilliset	Ei-inhimilliset	Keinotekoiset
Fyysisesti elävät	Fyysisesti kuolleet		
1. Tavallinen ihminen	1. Tavallinen ihminen	1. Elementaalinen elonaine	1. Tiedostamatta muodostetut elementaalit
2. Selvänäköinen	2. Varjo	2. Eläinten astraaliruumiit	2. Tietoisesti muodostetut elementaalit
3. Adepti tai hänen oppilaansa	3. Kuori	3. Luonnonhenget	3. Keinotekoiset ihmiset
4. Musta maagikko tai hänen oppilaansa	4. Elinvoimaistettu kuori	4. Deevat	
	5. Itsemurhaaja ja äkillisesti kuollut		
	6. Vampyyri ja ihmissusi		
	7. Musta maagikko tai hänen oppilaansa		
	8. Jälleensyntymistä odottava oppilas		
	9. Nirmanakaya		

Jotta luokitus olisi täydellinen, on mainittava, että edellä esitetyn lisäksi hyvin korkeita adepteja aurinkokunnan muilta planeetoilta ja jopa korkea-arvoisempia vierailijoita vielä kauempaa esiintyy satunnaisesti, mutta joskin on mahdollista, mutta epätodennäköistä, että tällaiset olennot ilmentyisivät koskaan niin alhaisella tasolla kuin astraalinen. Jos he niin haluaisivat, he loisivat itselleen tilapäisen ruumiin tämän planeetan astraaliaineesta.

Toiseksi tällä planeetalla on käynnissä kaksi muuta suurta evoluutiota, mutta näyttää siltä, että niiden tai ihmisen pitäisi olla tietoisia toisistaan. Jos tulisimme kontaktiin niiden kanssa, se tapahtuisi todennäköisesti fyysisesti, sillä niiden yhteys meidän astraalitasoomme on hyvin heikko. Ainoa mahdollisuus niiden ilmestymiseen riippuu äärimmäisen epätodennäköisestä vahingosta seremoniallisessa magiassa, jonka vain kaikkein edistyneimmät maagikot osaavat. Näin on kuitenkin käynyt ainakin kerran.

IHMISET (a) fyysisesti elävät

1. *Tavallinen ihminen* - Tämä luokka koostuu henkilöistä, joiden fyysinen ruumis on unessa, ja jotka leijuvat astraalitasolla eriasteisesti tietoisina, kuten on kuvattu luvussa yhdeksän *Unielämä*.

2. *Selvänäköinen* - Psykkisesti kehittynyt ihminen on tavallisesti täysin tietoinen ollessaan poissa fyysisestä ruumiistaan, mutta kunnollisen ohjauksen puuttuessa hän tulee helposti johdetuksi harhaan näkemänsä johdosta. Hän kykenee usein ravaamaan kaikkien astraalisten alatasojen läpi, mutta tuntee toisinaan erityistä viehtymystä jotain alatasoa kohtaan eikä juuri liiku sen vaikutuspiirin ulkopuolella. Hänen muistikuvansa

näkemästään voivat luonnollisesti vaihdella täysin selvästä äärimmäiseen vääristyneeseen tai täyteen unohdukseen. Koska hän ei oletettavasti ole minkään Mestarin ohjauksen alaisuudessa, hän esiintyy aina astraaliruumiissaan, koska hän ei tiedä, kuinka toimia mentaalisisessä käyttövälineessään.

3. *Adepti ja hänen oppilaansa* - Tämä luokka käyttää astraaliruumiinsa asemesta yleensä mieliruumistaan, joka on pantu kokoon mentaalitason neljän alemman tason aineesta. Tämän käyttövälineen etuja on, että se sallii välittömän siirtymisen mentaaliseltsä astraaliselle ja takaisin ja oman tasonsa suuremman voiman ja tarkemman aistin käyttämisen milloin vain.

Koska mieliruumis ei ole näkyvä astraalinäölle, siinä työskentelevä oppilas kerää ympärilleen tilapäisen astraaliaineen verhon, kun hän haluaa olla näkyvä astraalientiteeteille. Vaikka tällainen käyttöväline on tarkka kopio siitä, miltä ihminen näyttää, siinä ei ole hänen oman astraaliruumiinsa ainetta, vaan vastaa sitä samoin kuin materialisaatio fyysistä ruumista.

Kehityksensä varhaisemmissa vaiheissa oppilas saattaa näkyä toimivan astraaliruumiissaan kuin kuka tahansa, mutta pätevä opettajan alaisuudessa työskentelevä oppilas on aina täysin tietoinen ja voi toimia kaikilla alatasoilla millä tahansa käyttövälineellä.

4. *Musta maagikko ja hänen oppilaansa* - Tämä luokka vastaa jossain määrin adeptia ja hänen oppilaitaan, paitsi että kehitys on tapahtunut pahuuden, ei hyvän vuoksi, ja saatuja kykyjä käytetään itsekkäisiin eikä altruistisiin tarkoituksiin. Tämän luokan alemmissa riveissä ovat ne, jotka harjoittavat obeah- ja voodoorittejä sekä eri heimojen poppamiehet. Älyllisesti korkeammalla ja siksi moittittavampia ovat tiibetiläiset mustat maagikot.

IHMISET (b) fyysisesti kuolleet

1. *Tavallinen ihminen kuoleman jälkeen* - Tämä luonnollisesti hyvin laaja luokka koostuu kaikenasteisista henkilöistä eri tietoisuudentiloissa, kuten kuvattiin luvuissa 12-14 *Kuoleman jälkeinen elämä*.

2. *Varjo* - Luvussa 23 näemme, että kun henkilön astraali-elämä on päättynyt, hän kuolee astraalitasolla ja jättää taakseen hajoavan astraaliruumiin aivan kuten hän tekee hajovalle fyysiselle ruumiille fyysisessä kuolemassa.

Useimmissa tapauksissa korkeampi ego ei kykene vetämään pois alemmista prinssiipeistä koko manas- (mentaalista) prinssiippiä ja sen seurauksena jonkin verran hänen alempaa mentaalista ainettaan pysyy kiinni astraaliruumiissa. Hänen jälkeensä jättämä mentaaliaine koostuu jokaisen alatason karkeammasta aineesta, jonka astraaliruumis on onnistunut vääntämään irti mentaaliruumiista.

Tämä varjona tunnettu astraaliruumis on entiteetti, joka ei ole lainkaan mikään todellinen yksilö, mutta sillä on kuitenkin persoonallinen ulkonäkö, sillä on muisti ja joitakin omia tottumuksia. Sitä voi hyvin helposti erehtyä pitämään ihmisenä itsenään, kuten usein tapahtuu *istunnoissa*. Se ei ole tietoinen toisena henkilönä esiintymisestään, sillä mitä sen älyyn tulee, se olettaa aivan varmasti olevansa tuo yksilö. Todellisuudessa se on pelkkä ihmisen alimpien ominaisuuksien sieluton kimppu.

Varjon elämän pituus vaihtelee sen mukaan, kuinka paljon sillä on alempaa mentaaliainetta, joka elävöittää sitä. Mutta kun se jatkuvasti vähenee, sillä on yhä vähemmän älyä, vaikka se voikin olla eläinten tavoin ovela ja karriäärinsä loppupuolellakin kykenevä kommunikoimaan lainaamalla tilapäisesti median ymmärrystä. Perusluontonsa puolesta se on erittäin altis

kaikille huonoille vaikutuksille, ja kun se on täysin erossa korkeammasta egosta, sen rakenne ei kykene vastaamaan hyvään. Siksi se palvelee mielellään alemman tyyppin mustia maagikkoja niiden erilaisten vähäisten tarkoituspäin toteuttamisessa. Sen mentaaliaine hajoaa vähitellen ja palaa oman tonsa yleiseen aineeseen.

3. *Kuori* - Kuori on ihmisen astraaliruumis hajoamisvaiheen edetessä, kun jokainen mielen hiukkanen on sen jättänyt. Sillä ei tästä johtuen ole minkäänlaista tietoisuutta tai ymmärrystä ja se ajelehtii passiivisena astraalivirtauksissa. Se voi tästä huolimatta saada kootuksi itsensä elääkseen muutaman hetken aavemaisen riehakkaasti päästessään kosketuksiin meedion auran kanssa. Tällöin se muistuttaa yhä tarkalleen entistä persoonallisuuttaan ulkonäöltään ja voi jopa tuottaa joitakin tuttuja ilmauksia tai kirjoitusta.

Sen ominaisuuksiin kuuluu vastata sokeasti yleensä alemman tyyppin värähtelyihin, joita siinä esiintyi viime vaiheessa sen ollessa varjo.

4. *Elävöitetty kuori* - Tämä entiteetti ei tarkasti ottaen ole inhimillinen. Se luokitellaan kuitenkin tähän, koska sen ulkoinen olemus, passiivinen, vailla mieltä oleva kuori oli kerran seurausta ihmisyydestä. Sen elämä, äly, halu ja tahto ovat sitä elävöittävästä keinotekoisesta elementaalista. Elementaali itse on ihmisen pahojen ajatusten luomus.

Elävöitetty kuori on aina pahantahtoinen. Se on todellinen kiusaaja, jonka huonoa vaikutusta rajoittaa vain sen voiman määrä. Sitä käytetään kuten varjoa usein obeah- ja voodoo-magiassa. Jotkut kirjoittajat pitävät sitä "alkeellisena".

5. *Itsemurhaaja ja äkillisesti kuollut* - Näitä on jo kuvattu luvussa 11 *Kuolemanjälkeinen elämä*. Voidaan huomata, että tätä luokkaa voidaan kutsua pieniksi vampyyreiksi kuten var-

joja ja elävöitettyjä kuoriakin, koska kun niillä on tilaisuus pidentää olemassaoloaan vetämällä elinvoimaa ihmisistä, joihin ne ovat kyenneet vaikuttamaan.

6. *Vampyyri ja ihmissusi* - Nämä kaksi luokkaa ovat nykyisin hyvin harvinaisia. Esimerkkejä löytyy satunnaisesti.

Ihmisen on mahdollista elää niin alhaista, itsekästä ja raakaa elämää, että koko hänen alempi mielensä muuttuu hänen haluikseen ja eroaa lopulta korkeammasta egosta. Tämä on mahdollista vain, kun epäitsekkyyden tai henkisyiden viimeinenkin piirre on toimimaton eikä mitään tätä auttavaa piirrettä ole enää jäljellä.

Tällaiselle entiteetille tulee pian kuoleman jälkeen mahdottomaksi jäädä astraalimaailmaan ja sen ”oma paikka”, mystinen kahdeksas piiri vetää sitä täydessä tietoisuudessa vastustamattomasti puoleensa. Siellä se hitaasti hajoaa sellaisten kokemusten jälkeen, jotka on parempi jättää kuvailematta. Jos hän sitä vastoin on menehtynyt itsemurhan tai äkillisen kuoleman seurauksena, hän voi joissakin tapauksissa, etenkin, jos osaa mustaa magiaa, pelastua tällaiselta kohtalolta elämällä vampyyrina.

Koska hänellä ei ole pääsyä kahdeksanteen piiriin ennen kuin ruumis on kuollut, hän pitää sitä kataleptisessä transsissa siirtämällä siihen verta, jonka on ottanut ihmisestä puoliksi materialisoituneena astraaliruumiina. Näin hän siirtää lopullista kohtaloaan murhaajana. Tehokkain lääke tällaisessa tapauksessa on ruumiin polttohautaus, kuten ”taikauskaisesti” oletetaan. Tällöin entiteetillä ei ole tukikohtaa.

Kun hauta avataan, ruumis vaikuttaa tavallisesti terveeltä ja tuoreelta eikä arkku ole täynnä verta. Polttohautaus tekee tällaisen vampyrismin mahdottomaksi.

Ihmissusi voi ensiksi ilmentyä vain ihmisen fyysisen elämän aikana ja siihen tarvitaan jonkin verran magian taitoja, jotka riittävät ainakin projisoimaan astraaliruumiin.

Kun täydellisen julma ja raaka ihminen tekee näin, astraaliruumiin voivat tietyissä olosuhteissa vallata toiset astraalienteetit ja materialisoida sen ei ihmisen, vaan jonkin villieläimen, tavallisesti suden muodossa. Tässä tilassa se kierteleo ympäri maata tappaen muita eläimiä ja jopa ihmisiä ja tyydyttäen näin verenhimonsa lisäksi sitä rivaavien pahojen henkien verenhimoa.

Tässä tapauksessa kuten niin usein tavanomaisessa materialisaatioissa astraalimuotoon synnytetty haava kopioituu fyysiseen ruumiiseen reperkussioilmiönä. Mutta fyysisen ruumiin kuoleman jälkeen astraaliruumin, joka ilmestyy samassa muodossa, on vähemmän haavoittuvainen.

Se on silloin myös vähemmän vaarallinen, koska se ei kykene ilmentymään täydellisesti, ellei se löydä sopivaa meediota. Sellaisissa ilmennyksissä on todennäköisesti mukana paljon ainetta eetterisestä kaksoispuolesta ja ehkä myös jonkin verran fyysisen ruumiin nestemäisiä ja kaasumaisia ainesosia kuten joissakin materialisaatioissakin. Molemmissa tapauksissa nestemäinen ruumis näyttää kykenevän siirtymään paljon kauemmas fyysisestä kuin mikä muuten olisi mahdollista eetteriainetta sisältävälle käyttövälineelle ainakin sen perusteella, mitä siitä tiedetään.

Sekä vampyyrien että ihmissusien ilmennykset ovat tavallisesti rajoittuneet niiden fyysisten ruumiiden välittömään ympäristöön.

7. Musta maagikko ja hänen oppilaansa - Tämä luokka vastaa oppilasta, joka on odottamassa inkarnaatiota, mutta tässä tapauksessa ihminen muuttaa evoluution luonnollista proses-

sia pysyttäytymällä astraalielämässä useimmiten kammottavin maagisin taidoin.

Ei pidetä suotavana luetella tai kuvailla tämän luokan eri alaosastoja, koska okkultismin opiskelija ei halua muuta kuin välttää niitä. Kaikki nämä entiteetit, jotka haluavat pidentää elämäänsä astraalitasolla yli luonnollisten rajojen, tekevät sen muitten kustannuksella ja imien heistä voimaa muodossa tai toisessa.

8. *Jälleensyntymistä odottava oppilas* - Tämäkin on harvinaisen luokka nykyisin. Oppilas, joka on päättänyt ”luopua deevakhanistaan”, toisin sanoen olla siirtymättä taivasmaailmaan, vaan jatkaa työtään fyysisellä tasolla, voi toisinaan hyvin korkean auktoriteetin luvalla tehdä niin. Mestari järjestää hänelle sopivan inkarnaation. Luvan saatuaankin oppilaan on pysyteltävä tiukasti astraalitasolla, kun asiaa järjestetään, koska jos hän koskettaa hetkellisestikään mentaalitasoa, vastustamaton virtaus saattaa vetää hänet normaaliin evoluutioon ja taivasmaailmaan.

Satunnaisesti, joskin harvoin oppilas voidaan sijoittaa suoraan aikuiseen ruumiiseen, jonka aiempi omistaja ei enää sitä tarvitse. Mutta vain harvoin on tarjolla sopivia ruumiita.

Tällä välin oppilas on tietenkin täysin tietoinen astraalitasolla ja kykenee jatkamaan Mestarin hänelle osoittamaa työtä jopa tehokkaammin kuin fyysisen ruumiin häiritessä.

9. *Nirmanakaya* - On todella hyvin harvinaista, että niin korkea olento kuin nirmanakaya ilmestyy astraalitasolla. Nirmanakaya on sellainen, joka ansaittuaan aikakausia kestävä levon sanomattomassa autuudessa, on kuitenkin valinnut jäämisen maan piiriin tämän maailman ja nirvanan välille synnyttääkseen henkisen voiman virtoja, joita voidaan käyttää evoluution auttamiseksi. Jos hän haluaisi ilmentyä astraalitasolla, hän to-

dennäköisesti tekisi itselleen tilapäisen astraaliruumiin tason astraaliaineesta. Tämä on mahdollista, koska nirmanakaya säilyttää syyruumiinsa ja pysyvät atominsa, jotka ovat olleet hänen läpi koko evoluution niin, että hän voi milloin tahansa niin halutessaan materialisoida ne mentaali-, astraali- tai fyysiseksi ruumiiksi.

Luku 20 Ei-inhimilliset astraalientiteetit

1. *Elementaalinen elonaine* - Sanaa "elementaali" ovat eri kirjoittajat käyttäneet tarkoittamaan monia erilaisia entiteettejä. Tässä sitä käytetään tarkoittamaan olemassaolon tietyissä vaiheissa monadista elonainetta, mikä puolestaan voidaan määrittellä hengen tai jumalaisen voiman vuodatukseksi aineeseen.

On äärimmäisen tärkeää, että lukija ymmärtää, että tämän elementaalisen elonaineen evoluutio tapahtuu alaspäisellä kaarella, kuten sitä usein kutsutaan, toisin sanoen se on edistymässä *kohti, ei pois päin* täydellistä sekoittumista aineeseen, mikä on nähtävissä mineraalikunnassa. Sen edistyminen merkitsee siten *laskeutumista* aineeseen korkeammille tasoille *nousemisen* asemesta.

Ennen kuin tämä "vuodattuminen" tulee yksilöitymisvaiheeseen, jossa se antaa sielun ihmiselle, se on jo käynyt läpi ja antanut sielun kuudelle varhaisemmalle evoluutiovaiheelle nimittäin ensimmäiselle elementaalikunnalle (ylemmällä mentaalitasolla), toiselle elementaalikunnalle (alemmalla mentaalitasolla), kolmannelle elementaalikunnalle (astraalitasolla), mineraali-, kasvi- ja eläinkunnalle. Sitä kutsutaan joskus eläin-, kasvi- tai mineraalimonadiksi, vaikka se on selvästi harhaanjohtavaa, koska heti, kun se tulee johonkin näistä, se ei enää ole *yksi* monadi, vaan *monta*.

Käsitlemme tässä luonnollisesti vain astraalista elementaalista elonainetta. Tämä koostuu jumalaisesta vuodattautumisesta, joka on jo verhonnut itsensä aineeseen mentaalitason atomisella tasolla ja sukeltaa sitten alas astraaliaineeseen keräten ympärilleen *atomista* astraaliainetta. Sellainen yhdistelmä on astraalitason elementaalinen elonaine, joka

kuuluu kolmanteen elementaalikuntaan välittömästi mineraalikuntaa edeltäen. Sen 2401 astraalitasolla tapahtuvan erilaistumisen kuluessa se vetää itseensä monia erilaisia yhdistelmiä eri alatasojen aineesta. Nämä ovat kuitenkin tilapäisiä ja se pysyy itse olennaisilta osin yhtenä luomakuntana.

Tiukasti ottaen ei ryhmässä, josta puhumme, ole mitään sellaista kuin elementaali. Löydämme sieltä suuren määrän elementaalista elonainetta, joka on ihmeen sensitiivistä nopeasti katoavalle ihmisajattelulle ja vastaa käsittämättömän tarkasti sekunnin murto-osassa ihmisen tahdon tai halun täysin tiedostamattoman käytön siinä aikaansaamille värähtelyille.

Samalla hetkellä, jolloin se ajatuksen tai tahdon vaikutuksesta muovautuu eläväksi voimaksi, siitä tulee elementaali ja se kuuluu "keinotekoisien" luokkaan, johon siirrymme seuraavassa luvussa. Nytkin sen olemassaolo on tavallisesti häilyvää, sillä heti, kun sen impulssi on tullut käytetyksi, se vaipuu takaisin elementaalisen elonaineen erilaistumattomaan massaan, josta se tuli.

Astraalimaailmassa vierailevaan tekee välittömästi vaikutuksen elementaalisen elonaineen loputtoman vuoroveden aikaansaamat muodot, jotka pyörivät hänen ympärillään usein uhkaavina, mutta päättäväisen tahdonponnistuksen edessä vetäytyvinä. Hän ihmettelee suunnattomia entiteettiarmeijoita, jotka kohoavat tästä merestä erilliseen olemassaoloon ihmisen hyvien tai pahojen ajatusten ja tunteitten kutsumina.

Laajasti ottaen elementaalinen elonaine voidaan luokitella sen aineen mukaan, jossa se asustaa, kuten kiinteäksi, nesteeksi, kaasuksi jne. Nämä ovat keskiajan alkemistien "elementaaleja". Heidän näkemyksensä mukaan, mikä oli aivan oikein, "elementaali" eli asiaankuuluvaa elementaalista elonai-

netta sisältyi jokaisen fyysisen substanssin jokaiseen "elementtiin" eli *ainesosaan*.

Jokainen näistä seitsemästä elementaalisen elonaineen pääluokasta voidaan jakaa seitsemään alaosaan, mikä tekee yhteensä 49.

Tämän lisäksi ja erillään näistä *horisontaalisista* alaosaista on olemassa myös seitsemän täysin toisistaan erottuvaa tyyppiä elementaalista elonainetta. Niiden välisillä eroavaisuuksilla ei ole mitään tekemistä aineellisuusasteen kanssa, vaan pikemminkin luonteen ja sukulaisuuden kanssa. Tämä luokitus tunnetaan "pystysuorana" luokituksena, jolla on tekemistä seitsemän "säteen" kanssa.

Jokaisessa sädetypissä on seitsemän alatyyppeä, yhteensä 49. Elementaalisen elonaineen lajien kokonaismäärä on siten 49 x 49 eli 2401.

Kohtisuora jaottelu on paljon pysyvämpi ja perustavaa laatua oleva kuin horisontaalinen, sillä hitaan evoluutionsa aikana elementaalinen elonaine kulkee vuorotellen horisontaalisten luokkien kautta, mutta pysyy omassa alaosaistossaan pystysuorassa luokituksessa koko matkan ajan.

Kun elementaalinen elonaine on muutaman hetken täysin ilman minkään ulkopuolisen vaikutusta, mitä ei juuri koskaan tapahdu, niin sillä ei ole omaa määrättyä muotoa. Sen sijaan se singahtelee pienestäkin häiriöstä levottomien, jatkuvasti muuttuvien muotojen villiksi sekamelskaksi, jotka muodostuvat, ryntäilevät sinne tänne ja katoavat nopeasti kuin kuplat kiehuvan veden pinnalla.

Nämä häilyvät, jonkinlaisten elävien ihmis- tai muiden olentojen muodot eivät ole ilmaus erillisten entiteettien olemassaolosta elonaineessa kuin muuttuvaisten ja monimuotoisten aaltojen syntyminen muutamassa hetkessä aiemmin tyynen jär-

ven pintaan äkillisen tuulenvireen aikaansaamana. Ne tuntuvat olevan pelkkiä heijastuksia astraalivalon suuresta varastosta, mutta kuitenkin ne tavallisesti muistuttavat näöltään sitä ajatusvirtaa, joka ne on synnyttänyt, joskin lähes aina jotenkin kauhistuttavan tai epämiellyttävän vääristyneinä.

Kun elementaalinen elonaine sysätään puoleksi tietoisille, tahattomille ajatuksille sopiviin muotoihin, joiden ihmisten enemmistö sallii virrata vapaasti aivojensa lävitse, ymmärrys, joka valitsee muodot, ei ole peräisin ajattelijan mielestä. Ei se voi myöskään olla peräisin elementaalisesta elonaineesta, sillä se kuuluu luomakuntaan, joka on kauempana yksilöitymisestä kuin mineraalikunta vailla minkäänlaista herännyttä mentaalista kykyä.

Elonaine on kuitenkin hämmästyttävä sopeutumiskykyinen, joka tulee usein hyvin lähelle älykkyyttä. Tästä ominaisuudesta johtuu epäilemättä se, että elementaaleista puhuttiin varhaisemmissa kirjoissa ”puoliälykkäistä astraalivalo-olentoista”.

Varsinaisten elementaalikuntien kohdalla ei voi puhua sellaisista käsitteistä kuin hyvä ja paha. Mutta kaikki niiden alaosastot ovat taipuvaisia ominaisuuksiin, jotka tekevät niistä ihmiselle vihamielisiä. Niinpä astraalitasolla noviisi kokee, että siellä suuret joukot muotoaan muuttavia spektrejä etenevät uhkaavina häntä kohti, mutta vetäytyvät tai hajoavat vahinkoa aiheuttamatta, kun ne kohtaa pelkäämättä. Kuten keskiaikaiset kirjoittajat ovat todenneet, tämä taipumus elementaaleissa on täysin ihmisen omaa syytä ja hänen muita eläviä olentoja kohtaan tuntemansa välinpitämättömyyden ja sympatian puutteen seurausta. Menneinä ”kulta-aikoina” ei näin ollut eikä tule näin olemaan tulevaisuudessa, kun sekä elementaalinen elonaine että eläinkunta ovat jälleen myötämielisiä ja auttavaisia ihmistä kohtaan ihmisen asenteenmuutoksen johdosta.

On aivan selvää, että elementaalikunta kokonaisuutena on paljolti sitä, miksi ihmiskunnan kollektiivinen ajattelu sen tekee.

Elementaalisen elonaineen käsittelyssä harjaantunut voi hyödyntää monella tavalla aineen voimia. Valtaosassa maagisia seremonioita ollaan lähes täysin riippuvaisia elementaalisen elonaineen manipuloinnista joko suoranaisesti maagikon toimesta tai jonkin tarkoitusta varten kutsun tietyn astraalienteetin toimesta.

Elementaalisen elonaineen avulla saadaan aikaan lähes kaikki fyysiset ilmiöt *istuntohuoneessa*, ja se toimii myös kummitustaloissa tapahtuneissa useimmissa kivienheittely- ja kellonsoittotapauksissa. Nämä ovat jonkin maahansidotun ihmisenteetin kömpelöitä yrityksiä herättää huomiota tai kolmanteen elementaalikuntaan kuuluvien vähäisten luonnonhenkien ilkkurisia kujeita. Mutta "elementaalia" ei tule koskaan pitää ensisijaisena liikkumisessa. Se on vain piilevä voima, joka tarvitsee jotain ulkoista panemaan sen liikkeelle.

2. *Eläinten astraaliruumiit* - Tämä luokka on jälleen hyvin suuri, mutta sen asema ei ole mitenkään tärkeä astraalitasolla, koska siihen kuuluvat viettävät siellä vain lyhyen aikaa. Suurin osa eläimistä ei ole vielä yksilöitynyt, ja kun joku niistä kuolee, sen kautta ilmentynyt monadinen elonaine virtaa takaisin ryhmäsieluun, josta se lähti tuoden mukanaan maaelämän aikaiset saavutukset ja kokemukset. Se ei kuitenkaan voi tehdä näin välittömästi, vaan eläimen astraaliruumis järjestäytyy uudelleen kuten ihmisenkin, ja eläimellä on todellista astraalitasoon olemassaoloa. Se ei ole kovin pitkä ja se vaihtelee eläimen kehittämän älykkyyden mukaan. Useimmissa tapauksissa se on vain uneliaan tietoinen, mutta vaikuttaa täysin onnelliselta.

Niillä suhteellisen harvoilla kotieläimillä, jotka ovat jo saavuttaneet yksilöllisyyden, ja jotka siksi eivät enää jälleensynny eläimenä tähän maailmaan, on pidempi ja vilkkaampi astraalielämä kuin niiden vähemmänkehittyneillä tovereilla.

Tällä tavoin yksilöitynyt eläin pysyttelee tavallisesti lähellä maanpäällistä kotiaan ja läheisessä kosketuksessa erityiseen ystäväänsä ja suojelijaansa. Tätä seuraa vielä onnellisempi kausi, jota on kutsuttu torkkuvaksi tietoisuudeksi, joka kestää siihen asti, kun se saa ihmismuodon joskus tulevaisuudessa. Koko tämän ajan eläin on tilassa, joka vastaa ihmisen taivasmaailmaa, vaikkakin hiukan alemmalla tasolla.

Eräs tämän luokan kiinnostavia alaosastoja on ihmisapinoiden astraaliruumiit, jotka mainitaan *Salaisessa opissa I*. Ne ovat jo yksilöityneet ja valmiita ihmisinkarnaatioon seuraavalla kierroksella tai jotkut ehkä jo aikaisemminkin.

"Sivistysmaissa" nämä eläinten astraaliruumiit lisäävät suuresti yleistä vihamielisyyden tunnetta astraalitasoa kohtaan, sillä eläinten järjestelmällisen teurastamisen johdosta teurastamoissa ja "urheiluna" astraalitasolle tulee miljoonia eläimiä täynnä kauhua, pelkoa ja arkuutta ihmistä kohtaan. Eläinkoikeiden johdosta nämä tunteet ovat lisääntyneet viime vuosina.

3. *Kaikenlaiset luonnonhenget* - Tämä luokka on niin laaja ja niin vaihteleva, että on mahdollista tässä antaa vain joitakin ideoita kaikille niille yhteisistä piirteistä.

Luonnonhenget kuuluvat aivan eri evoluutioon kuin me. Ne eivät ole olleet eivätkä tule koskaan olemaan meidänkaltaisemme ihmiskunnan jäseniä. Niiden ainoa yhteys meihin on, että jaamme tilapäisesti saman planeetan. Ne vastaavat korkeamman evoluution eläimiä. Ne jaetaan seitsemään luokkaan ja asustavat elementaalisen elonaineen täyttämässä seitsemässä aineen tilassa. Siten on olemassa maan, veden, ilman,

tulen (eli eetterin) luonnonhenkiä, tiettyjä, älyllisiä astraali-olentoja, jotka asuvat ja toimivat noissa elementeissä.

Yleensä vain ilman luonnonhenget asustavat astraalimaailmassa, mutta niiden runsaslukuisuuden johdosta niitä on siellä kaikkialla.

Keskiaikaisessa kirjallisuudessa maanhenkiä kutsuttiin usein kääpiöiksi, vedenhenkiä undiineiksi, ilmanhenkiä sylfiideiksi ja eetterinhenkiä salamantereiksi. Kansankielessä niitä on kutsuttu vaihdellen keijuksi, haltioiksi, tontuiksi, peikoiksi, satyyreiksi, fauneiksi, pikkuväeksi jne.

Niiden muodot ovat moninaisia ja vaihtelevia, mutta useimmat muistuttavat ihmistä ulkonäöltään kooltaan pienempinä. Kuten kaikki astraalientiteetit ne kykenevät vaihtamaan ulkonäköään kuten haluavat, joskin niillä on epäilemättä suosikki-muotonsa, jota käyttävät, kun ei ole erityistä syytä valita jotain muuta. Ne ovat tavallisesti näkymättömiä, mutta niillä on kyky tehdä itsestään näkyviä materialisoitumalla, kun haluavat tulla nähdyiksi.

Jokaisen luokan johdossa on suuri olento, joka on johtava ja ohjaava äly koko siinä luonnon osastossa, jonka muodostavat ja elävöittävät hänen kontrollissaan olevat entiteetti-luokat. Hindut tuntevat ne nimillä

- (1) *Indra*, akashan eli eetterin herra,
- (2) *Agni*, tulen herra,
- (3) *Pavana*, ilman herra,
- (4) *Varuna*, veden herra ja
- (5) *Kshiti*, maan herra.

Luonnonhenkien laaja valtakunta on pääosin astraalitasolla, kuten todettu, mutta suuria osia siitä pysyttelee fyysisen tason eetteritasoilla.

Niiden keskuudessa on suuri määrä alaosastoja tai rotuja ja yksilöt vaihtelevat älyltään ja rakenteeltaan kuten ihmiset. Useimmat niistä karttavat ihmistä. Ihmisen tavat ja haju ovat vastenmielisiä niille, ja ihmisen levottomien ja säätelemättömiin halujen liikkeellepanemat jatkuva astraalivirtausten syöksy häiritsee ja inhottaa niitä. Ne voivat kuitenkin satunnaisesti ystävystyä ihmisolentojen kanssa ja jopa auttaa heitä.

Auttavainen asenne on kuitenkin harvinaista. Useimmissa tapauksissa ne esiintyvät joko välinpitämättöminä tai epäsuosiollisina tai iloitsevat ihmisen huijaamisesta tai johtamisesta harhaan. Tällaisia tapauksia voi nähdä yksinäisillä vuoristoalueilla tai *istuntohuoneissa*.

Tempuissa niitä auttaa niiden ihmeellinen kyky hurmata niin, että niiden uhrit näkevät ja kuulevat sen, mitä nämä keijut painavat vaikutelmina ihmisen mieleen kuten mesmerismissä. Luonnonhenget eivät kuitenkaan voi hallita ihmistahtoa, paitsi erittäin heikkotahtoisten ihmisten tai niiden kyseessä ollen, jotka ovat antaneet kauhun kangistaa tahtonsa. Ne voivat pettää vain aisteja, ja niiden tiedetään hurmanneen huomattavan määrän ihmisiä samalla kertaa. Jotkut intialaisten silmäkääntäjien upeimmista tempuista suoritetaan kutsumalla avuksi luonnonhenkiä kollektiivisen hallusinaation aikaansaamiseksi.

Niille ei juuri tunnu olevan vastuuntuntoa ja tahto on vähemmän kehittynyt kuin keskivertoihmisellä. Niitä voi siksi helposti hallita mesmerismin avulla ja saada toimimaan maagikon tahdon mukaan. Niitä voidaan käyttää hyödyksi moniin tarkoituksiin, ja ne suorittavat tehtävänsä uskollisesti ja varmasti kykyjensä sallimissa rajoissa.

Tietyillä vuoristoalueilla ne ovat myös vastuussa yksinäisen matkaajan ylle heitetystä harhanäystä, jonka perusteella hän esimerkiksi näkee taloja ja ihmisiä siellä, missä tietää, ettei

niitä ole. Tällaiset harhat eivät ole vain hetkellisiä, vaan voivat kestää huomattavan pitkiä aikoja, jolloin ihminen käy läpi pitkän sarjan kuvitteellisia, mutta vaikuttavia seikkailuita ja huomaa sitten yhtäkkiä hienon ympäristön kadonneen ja seisovansa yksinäisessä laaksossa tai tuulenpieksämällä tasangolla.

Halutessaan vaalia tuttavuutta ja ystävyyttä luonnonhenkien kanssa ihmisen tulee olla vapaa niiden inhoamista fyysisistä hajuista kuten lihan, alkoholin, tupakan ja yleisestä epäsiisteydestä, samoin kuin himosta, kiukusta, kateudesta, saituudesta ja masentumisesta, toisin sanoen hänen tulee olla fyysisesti ja astraalisesti puhdas ja pyyteetön. Tasaisesti palavat korkeat ja puhtaat tunteet ilman purkauksia luovat ilmapiirin, jossa luonnonhenget mielellään kylpevät. Lähes kaikki luonnonhenget pitävät myös musiikista. Ne voivat jopa tulla sisään taloon nauttiakseen siitä, kylpeäkseen ääniaalloissa ja sykkien ja kei-nuen niiden tahdissa.

Luonnonhenkien syytä ovat myös monet ilmiöt spiritistisissä *istunnoissa*. Ne vastaavat usein koko *istunnosta*. Ne kykenevät vastaamaan kysymyksiin, toimittamaan tekaistuja viestejä rapinoiden ja koputusten avulla, näyttelemään ”henkivaloja”, tuomaan esineitä pitkän etäisyyden päästä, lukemaan läsnäolevien ajatuksia, tuottamaan kirjoitusta tai piirroksia ja jopa materialisoitumista. Ne voivat tietenkin käyttää myös hurmauskykyään muiden tempujen tueksi.

Niillä ei ole vähäisimmässäkään määrin tarkoitus vahingoittaa tai petkuttaa, vaan ne nauttivat naiivisti onnistuessaan oman osansa suorittamisessa ja paistattelevat niille osoitettussa pelonsekaisessa palvonnassa ja kiintymyksessä, jota niille osoitetaan ”rakkaina henkinä” ja ”enkeliuuttajina”. He ja-

kavat spiritististen istuntojen osallistujien ilon ja tuntevat tekevänsä hyvän työn lohduttaessaan näin onnettomia.

Ne naamioituvat toisinaan myös ihmisten tekemiin ajatusmuotoihin ja pitävät hyvänä vitsinä kasvattaa sarvet, heilauttaa kaksihaaraista häntää ja puhalttaa sieraimistaan tulta ryntäillessään ympäriinsä. Satunnaisesti helposti vaikutuksille altis lapsi saattaa pelästyä tällaista nähdessään, mutta luonnonhenkien puolesta on reiluuden nimissä muistettava, että ne eivät itse voi tuntea pelkoa, joten ne eivät ymmärrä asian vakavuutta ja ajattelevat kenties, että lapsi jäljittelee kauhua osana leikkiä

Millään luonnonhengellä ei ole pysyvää jälleensyntyvää yksilöllisyyttä. Niiden evoluutiossa näkyy olevan tarpeen kehittää suhteessa enemmän älykkyyttä ennen kuin yksilöityminen voi tapahtua.

Elinaika vaihtelee eri luokissa ollen joissain melko lyhyt ja toisissa pitempi kuin ihmisikä. Niiden olemassaolo kokonaisuudessaan vaikuttaa olevan yksinkertaista, iloista ja vastuutonta sellaista kuin joukko onnellisia lapsia viettäisi suotuisissa fyysisissä oloissa.

Luonnonhengillä ei ole sukupuolta, sairauksia eikä olemassaolon taistelua. He kykenevät kiintymään ja voivat muodostaa läheisiä ja kestäviä ystävyyssuhteita. Kateus ja vihastuminen ovat mahdollisia, mutta ne haihtuvat nopeasti luonnon toiminoista tunnettavan valtavan ilon johdosta, mikä on niiden silmiinpistävin piirre.

Niiden ruumiista puuttuu sisäinen rakenne, joten niitä ei voi repiä kappaleiksi tai vahingoittaa eikä kylmyys tai kuumuus vaikuta niihin. Ne tuntuvat olevan täysin vapaita pelosta.

Vaikka ne ovat keppostelevia ja ilkkurisia, ne ovat harvoin pahantahtoisia, ellei niitä provosoida. Ne eivät luota ihmiseen

ja suhtautuvat epäluuloisesti vastatulleisiin astraalitasolla niin, että tulija kohtaa niitä yleensä epämiellyttävän tai pelottavan muotoisina. Jos ihminen kuitenkin on säikähtämättä niitä, ne hyväksyvät hänet välttämättömänä pahana ja jättävät hänet rauhaan. Jotkut voivat jopa tulla ystävällisiksi.

Eräs luonnonhenkien suurimmista iloista on leikkiä lasten kanssa ja huvittaa sadoilla eri tavoilla astraalitasolla lapsia, joita me kutsumme ”kuolleiksi”.

Joitakin vähemmän lapsellisia ja arvokkaampia luonnonhenkiä on kunnioitettu metsänjumalina tai paikallisina kyläjumalina. Ne arvostavat niille osoitettua imartelua ja ovat epäilemättä halukkaita tekemään pieniä palveluksia vastalahjaksi.

Adepti tietää, kuinka käyttää luonnonhenkien palveluksia ja uskoo usein niille joitain töitä, mutta tavallinen maagikko voi tehdä niin vain kutsumalla niitä avuksi eli vetämällä niiden huomio puoleensa ja sopimalla niiden kanssa hinnasta tai manaamalla eli käskemällä ne tottelemaan. Molemmat menetelmät ovat äärimmäisen epätoivottavia. Manaaminen on liksäksi varsin vaarallista, koska sen käyttäjä herättää vihamielisyttä, joka voi osoittautua vaaralliseksi hänelle. Mestarin opipilaan ei sallita milloinkaan yrittää mitään tällaista.

Luonnonhenkien korkein tyyppi ovat sylfidit eli ilmanhenget, joilla on astraaliruumis alimpana käyttövälineenään. Ne ovat älykkyydeltään keskivertoihmisen tasolla. Niiden normaali menetelmä saavuttaa yksilöllisyys on pitää yhtä ja rakastaa yhtä tasoa niitä ylempänä olevia astraalienkeleitä.

Luonnonhenki, joka haluaa kokea ihmiselämää, voi ottaa valtaansa fyysisessä maailmassa elävän ihmisen.

On ollut aikoja, jolloin tietyt luonnonhenkien luokat ovat fyysisesti materialisoituneet ja ryhtyneet epätoivottaviin suhteisiin miesten ja naisten kanssa. Ehkäpä tästä ovat syntyneet tarinat

fauneista ja satyyreista, vaikka niillä joskus viitataan erilliseen ei-inhimilliseen evoluutioon.

Saattaa olla hyvä ohimennen huomauttaa, että vaikka luonnonhenkien valtakunta on radikaalisti erilainen kuin ihmisten - ei sukupuolta, pelkoa tai olemassaolon taistelua - niin kehityksen tulos on kaikissa suhteissa ihmiskunnassa saavutettua vastaava.

4. *Deevat* - Olentoja, joita hindut kutsuvat deevoiksi, kutsutaan muualla enkeleiksi, Jumalan pojiksi jne. Ne kuuluvat eri evoluutioon kuin ihmiskunta. Tässä evoluutiossa niiden voidaan katsoa muodostavan järjestyksessä seuraavan ihmiskunnan yläpuolella olevan luomakunnan.

Niistä ei tule koskaan ihmisiä, koska useimmat niistä ovat jo sivuuttaneet tämän vaiheen, mutta niiden joukossa on niitä, jotka ovat olleet ihmisiä menneisyydessä.

Deevojen ruumiit ovat joustavampia kuin ihmisen, koska niiden auran rakenne on löyhempää. Ne kykenevät laajentumaan ja supistumaan enemmän ja niissä on tietynlaista liekehtivyyttä, joka on erilaista kuin tavallisella ihmisellä. Deevan auran sisällä oleva muoto on lähes aina ihmisen muoto, mutta vähemmän tarkkapiirteinen kuin ihmisellä. Deeva elää enemmän koko aurassaan ja sen reunoilla kuin ihminen. Deevat ilmentyvät yleensä jättikokoisina ihmisinä. Niiden kieli on värikieltä, joka ei ehkä ole niin tarkkaa kuin meidän, mutta sillä voi eräällä tavalla ilmaista enemmän. Deevat eivät yleensä ole kaukana ja ovat halukkaita selittämään ja antamaan esimerkkejä monista asioista ihmisille, jotka arvostavat niitä.

Vaikka deevat ovat sidotut maapallolle, niin ne kehittyvät seitsemässä ketjussa, jolloin meidän seitsemän ketjuamme ovat niille yksi maailma. Vain harvat ihmiskunnasta ovat yltäneet tasolle, jossa voi liittyä deevaevoluutioon. Useimmat dee-

vaevoluutioon siirtyneet ovat peräisin aurinkokuntamme muista ihmiskunnista, joista jotkut ovat meitä korkeammalla, jotkut alempana.

Deevaevoluution päämäärä on kohottaa niiden ylin luokka paljon korkeammalle tasolle kuin ihmiskunnan on tarkoitus päästä samassa ajassa.

Kolme suurinta deevaosastoa ovat

(1) kamadeevat, joiden alin ruumis on astraalinen,

(2) rupadeevat, joiden alin ruumis on alempi mentaaliruumis

(3) arupadeevat, joiden alin ruumis on korkeampi mentaali-eli syyruumis.

Rupadeevojen ja arupadeevojen ilmestyminen astraalitasolla on yhtä harvinaista kuin astraalientiteetin fyysisellä tasolla.

Näiden luokkien yläpuolella on neljä suurta osastoa ja deevakunnan yläpuolella ja tuolla puolen ovat planeeettahenkien suuret joukot.

Pitäydymme tässä pääasiassa kamadeevoissa. Keskierto niiden joukossa on paljon korkeammalla tasolla kuin keskierto meidän keskuudessamme, sillä kaikki selkeästi paha on jo kauan sitten poistunut niistä. Niitä on kovin montaa eri lajia, ja todella henkinen ihminen voi hyvinkin olla korkeammalla tasolla kuin jotkut deevoista.

Tietyillä maagisilla loitsuilla voi vetää niiden huomiota puoleensa, mutta ainoa ihmistahto, joka voi niitä kontrolloida, on tietty korkea adeptiluokka.

Yleensä ne eivät juuri ole tietoisia meidän fyysisestä maailmastamme, vaikka satunnaisesti jokin niistä voi antaa apuaan vähän samoin kuin ihminen auttaa pulassa olevaa eläintä. Ne ymmärtävät kuitenkin hyvin, että nykyisessä kehitysvaiheessa

ihmisten asioihin puuttuminen tekee enemmän haittaa kuin hyvää.

On hyvä mainita tässä, että on olemassa neljä *deeparajaa*, vaikka ne eivät kuulukaan mihinkään meidän käsittelemäämme luokkaan.

Nämä neljä ovat käyneet läpi evoluution, joka on varmasti jotain aivan muuta kuin ihmiskunnan evoluutio.

Niistä puhutaan maan hallitsijoina, neljän ilmansuunnan enkeleinä tai chatur maharajoina. Ne eivät hallitse deejoja, vaan neljää "elementtiä", maata, vettä, ilmaa ja tulta niissä asustavien luonnonhenkien ja elonaineiden kanssa. Seuraavasta taulukosta löytyy lisätietoa niistä:

Nimi	Ilmansuunta	Elementaalit	Väri
Dhritarashtra	Itä	Gandharvat	Valkoinen
Virudhaka	Etelä	Kumbhandat	Sininen
Virupaksha	Länsi	Nagat	Punainen
Vaishravana	Pohjoinen	Yakshat	Kulta

Salainen oppi mainitsee niistä "siivekkäinä palloina ja tulisina pyörinä", ja Raamatussa Hesekiel yrittää kuvata niitä hyvin samoilla sanoilla. Kaikkien uskontojen symboliikasta löytyy viittauksia niihin, ja niitä on aina pidetty suuressa kunniasa ihmislajin suojelijoina.

Ne ovat ihmisen karman toimeenpanijoita hänen maaelämänsä aikana ja näyttelevät siksi erittäin tärkeää osaa ihmisen kohtalossa. Kosmoksen suuret karman jumaluudet, lipikat punnitsee jokaisen henkilön teot, kun hänen prinssiippiensä lopullinen erottuminen tapahtuu astraalielämän lopussa ja antaa eetterisen kaksoispuolen muotin, joka sopii täsmälleen hänen karmaansa ihmisen seuraavassa syntymässä. Mutta deevara-

jat, jotka hallitsevat elementtejä, joista eetterinen kaksoispuoli on pantava kokoon, järjestävät elementtien suhteet niin, että lipikan tarkoitus tulee täyttymään.

Ne tasapainottavat koko ihmisen elämän ajan muutoksia, joita ihminen tekee vapaalla tahdollaan omiin ja ympäristönsä olosuhteisiin niin, että karma toimii ja toteutuu tarkasti. *Salaisen opin* ensimmäisessä osassa on tarkka selvitys näistä olennoista. Ne kykenevät ottamaan ihmismuodon niin halutessaan, ja on tapauksia, joissa ne ovat näin tehneet.

Kaikki korkeammat luonnonhenget ja keinotekoisien elementaalien joukot ovat toimeenpanijoina niiden valtavassa työssä, mutta ne pitävät itse kaikkia lankoja käsissään ja heidän on vastuu. Ne ilmestyvät harvoin astraalitasolla, mutta kun ne sen tekevät, ne ovat todellakin mykistävä näky sen eihinimillisten asukkaiden joukossa.

Deevarajoja on oltava seitsemän, mutta vihittyjen piirin ulkopuolella ei kolmesta korkeammasta tiedetä paljoa ja puhutaan vielä vähemmän.

Luku 21 Keinotekoiset astraalientiteetit

Keinotekoiset entiteetit muodostavat suurimman luokan ja ovat tärkeimpiä ihmiselle. Se koostuu valtavasta järjestymättömästä massasta puoliälyllisiä entiteettejä, jotka eroavat toisistaan yhtä paljon kuin ihmisten ajatukset. Niitä on käytännössä mahdoton luokitella ja järjestellä yksityiskohtaisesti. Koska ne ovat ihmisen omia luomuksia, karmaattiset siteet liittävät ne häneen ja niiden toiminta vaikuttaa ihmiseen suoraan ja jatkuvasti.

1. Tiedostamatta muodostetut elementaalit - Näiden halu- ja ajatusmuotojen synnyttämistä on jo kuvattu luvussa seitsemän. Ihmisen halu ja ajatus tarttuu muovautuvaan elementaaliseen elonaineeseen ja muovaa siitä hetkessä tarkoituksenmukaisen elävän olennon muodon. Muoto elää omaa elämänsä eikä ole luojansa kontrollin alainen. Sen elämän pituus on verrannollinen ajatuksen intensiteettiin, joka sen loi. Se voi elää muutamasta minuutista useisiin päiviin. Tarkempaa tietoa varten pyydän palaamaan lukuun seitsemän.

2. Tietoisesti muodostetut elementaalit - On selvää, että niiden, jotka tietävät tarkkaan, mitä ovat tekemässä tarkoituksellisesti muodostamat elementaalit ovat valtavan paljon voimallisempia kuin tiedostamatta muodostetut. Sekä valkoisen että pimeän koulukunnan okkultistit käyttävät jatkuvasti keinotekoisia elementaaleja työssään eikä ole montakakaan asiaa, mitkä ovat näiden olentojen kykyjen ulottumattomissa, kun ne on tieteellisesti valmisteltu ja niitä ohjataan tiedolla ja taidolla. Se, joka osaa, voi pitää yhteyttä elementaaliinsa ja ohjata sitä niin, että se voi toimia kuin sillä olisi käytössään isäntänsä täysi älykkyys.

Ei ole tarpeen toistaa tässä kuvauksia tämän luokan elementaaleista, joka on jo tehty luvussa seitsemän.

3. *Keinotekoiset ihmiset* - Tämä on hyvin kummallinen luokka, johon kuuluu vain muutamia yksilöitä, joiden merkitys on kuitenkin suhteeton niiden lukumäärään verrattuna. Tämä johtuu niiden läheisestä suhteesta spiritualistiseen liikkeeseen.

Niiden syntyperän selittämiseksi on mentävä takaisin muinaiseen Atlantikseen. Niiden vihkimyksen edellytyksenä olevan okkultismin opiskelua varten perustettujen looshien joukossa, jotka suuren Lain adeptit perustivat, on yksi, joka noudattaa edelleen samaa vanhan maailman rituaalia ja opettaa samaa atlanttilaista kieltä pyhänä ja salaisena kielenä kuin Atlantiksen päivinä.

Tämä looshin opettajat eivät ole adeptitasoa eikä looshi ole suoraan Himalajan veljeskunnan osa, vaikka joitakin Himalajan adepteja on ollut yhteydessä siihen edellisissä inkarnaatioissaan.

Epätoivoisena vallitsevasta materialismista Euroopassa ja Amerikassa 1800-luvun puolivälissä tämän looshin johtajat päättivät ryhtyä taisteluun asiaa vastaan uusien menetelmin ja tarjota tilaisuuksia, joissa järvevä ihminen saattoi saada todisteen elämästä erillään fyysisestä ruumiista.

Näin alkuun pantu liike kasvoi nykyaikaisen spiritualismin laajaksi kirjoksi, jolla on miljoonia seuraajia. Mitä ikinä tämän seurauksena tapahtuikaan, niin ei ole epäilystäkään siitä, etteikö suuri määrä ihmisiä saanut uskon jonkinasteiseen tulevaan elämään spiritualismin keinoin. Tämä on hieno saavutus, vaikka joidenkin mielestä sen hinta on ollut liian suuri.

Käytetty menetelmä oli, että valittiin joku tavallinen ihminen kuoleman jälkeen, herätettiin hänet täydellisesti tietoiseksi astraalitasolla, opetettiin hänelle jonkin verran astraalitasoon voi-

mien ja mahdollisuuksien käyttöä ja pantiin hänet sitten vastaamaan spiritualistisesta piiristä. Hän auttoi sitten muita kuolleita ”kehittymään” samalla tavoin, ja he vaikuttivat sitten spiritistisiin *istuntoihin* osallistuviin ”kehittäen” heitä meedioiksi. Liikkeen johtajat ilmestyivät epäilemättä satunnaisesti itse astraalimuodossa näissä piireissä, mutta useimmissa tapauksissa he vain johtivat ja ohjasivat kuten näkivät tarpeelliseksi. Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö liike kasvanut niin paljon, että se ei enää ollut heidän hallinnassaan. He ovat vain epäsuorasti vastuussa myöhemmästä kehityksestä.

Spiritualististen piirien johtoon asetettujen ”kontrolloitujen” astraalielämän voimistuminen viivästytti heidän luonnollista kehitystään. Vaikka ajateltiin heidän saavan täyden kompensaa­tion menetyksestään hyvän karman tuloksena, kun johtivat toisia totuuteen, niin huomattiin pian, että oli mahdotonta käyttää ”henkiopasta” hyödyksi aiheuttamatta hänelle vakavaa ja pysyvää vauriota.

Joissakin tapauksissa tällaisia ”oppaita” vedettiin pois ja korvattiin toisilla. Joidenkin kohdalla sellaisen muutoksen tekemistä kuitenkin pidettiin epäsuotuisana ja ruvettiin käyttämään tiettyä keinoa, jonka tuloksena syntyi kummallinen luokka olen­toja, joita kutsumme ”keinotekoisiksi ihmisiksi”.

Alkuperäisen ”oppaan” korkeampien prinssiipien sallittiin jatkaa pitkään viivästynyttä evoluutiotaan taivasmaailmassa, mutta varjo, jonka he jättivät jälkeensä, otettiin haltuun, pidettiin voimissaan ja toimittiin sen kanssa niin, että se voi edel­leen ilmestyä spiritualistisessa piirissä kuten ennenkin.

Ensin näin näyttivät tehneen looshin jäsenet, mutta ajan myötä päätettiin, että vainaja, joka oli nimitetty seuraajaksi poissiirtyneelle ”henkioppaalle”, tekisi tämän, mutta ottaisi hal­tuunsa ”henkioppaan” jättämän varjon tai kuoren ja käyttäisi

hänen ulkonäköään. Tätä kutsutaan "keinotekoiseksi ihmiseksi".

Joissakin tapauksissa parikin muutosta oli mahdollista tehdä ilman, että heräsi epäilyksiä, mutta toisaalta spiritualismin tutkivat panivat merkille, että pitemmän ajan kuluttua "hengen" tavat ja olemus muuttui äkkiä erilaiseksi.

Kukaan Himalajan veljeskunnan jäsenistä ei ole koskaan osallistunut tällaisen keinotekoisien entiteettien muodostamiseen, mutta he eivät voineet puuttua kenenkään toimiin, joka ajatteli itsellään olevan oikeus ryhtyä tähän.

Paitsi asiaan sisältyvää huijausta heikkona kohtana on myös, että jotkut toiset alkuperäisen looshin ulkopuoliset voivat ruveta käyttämään tätä suunnitelmaa. Ei ole olemassa mitään, millä estää mustia maagikkoja järjestämästä käyttöön henkiä, joiden kanssa pitää yhteyttä. Itse asiassa näin tiedetään tapahtuneenkin.

Luku 22 Spiritualismi

Termiä "spiritualismi" käytetään nykyisin tarkoittamaan yhteydenpitoa meedion välityksellä hyvin monien erilaisten astraali-maailman lajien kanssa.

Spiritualistisen liikkeen alkuperää ja historiaa on jo kuvattu luvussa 21. Eetterimekanismia, joka tekee spiritualistiset ilmiöt mahdollisiksi, on kuvattu kirjassa *Eetterinen kaksoispuoli*, mihin pyydän lukijaa tutustumaan.

Meille jää nyt arvioitavaksi tällaisen yhteydenpitomekanismin arvo, mikäli sellaista on, ja niiden lähteiden luonne, joista yhteydellä saatavat tiedot ovat peräisin.

Teosofisen Seuran varhaisina aikoina H. P. Blavatsky kirjoitti huomattavan karsastaen spiritualismista ja painotti koko asian epävarmuutta ja todellisiksi henkilöiksi tekeytyjien suurta mahdollisuutta. Nämä näkemykset ovat epäilemättä suuresti värittäneet ja määränneet vähemmän myönteistä asennetta, jonka Teosofisen Seuran jäsenet ovat omaksuneet spiritualismiin kokonaisuudessaan.

Piispa Leadbeater vakuuttaa toisaalta, että hänen henkilökohtainen kokemuksensa on myönteisempi. Hän käytti joitakin vuosia spiritualismin tutkimiseen ja uskoo, että hän on itse toistuvasti nähnyt käytännöllisesti katsoen kaikki ilmiöt, joista voi lukea alan kirjallisuudesta.

Omissa kokemuksissaan hän tuli tulokseen, että selvä enemmistö ilmestyksistä oli aitoja. Viestit eivät ole useinkaan kiinnostavia ja uskonnollinen opetus on tavallisesti "vesittynyttä kristinuskoa". Mutta se on kuitenkin liberaalia ja edistyneempää kuin vinoutunut puhdasoppinen kanta.

Piispa Leadbeater korostaa, että spiritualisteilla ja teoso-
feilla on tärkeä yhteinen pohja, nimittäin

(1) että elämä kuoleman jälkeen on oikea, elävä, läsnäole-
va todellisuus, ja

(2) että ikuinen edistyminen ja korkein onni kuoleman jäl-
keen on varma kaikille, niin hyvälle kuin pahoillekin.

Nämä kaksi asiaa ovat niin valtavan tärkeitä ja merkitsevät
niin suurta eteenpäinmenoa tavanomaisesta puhdasoppisesta
kannasta, että on valitettavaa, että spiritualistit ja teosofit eivät
lyö kättä näissä laajemmissa asioissa ja voi sopia olevansa
tällä erää eri mieltä vähäisimmistä, kunnes maailma koko laa-
juudessaan on käännyt tähän samaan totuuteen. Siinä
työssä on tilaa kummankin puolen etsijöille.

Ne, jotka haluavat ilmiöitä ja ne, jotka eivät voi uskoa mi-
tään, mitä eivät omin silmin näe, kallistuvat luonnollisesti spiri-
tualismin puoleen. Toisaalta ne, jotka haluavat enemmän filo-
sofiaa kuin mitä spiritualismi tavallisesti tarjoaa, kääntyvät
luonnollisesti teosofian puoleen. Molemmat liikkeet palvelevat
täten erityyppisiä liberaaleja ja mieleltään avoimia. Sitä odo-
teltaessa sopusointu ja sopiminen näiden kahden liikkeen
välillä olisi toivottavaa kyseessä olevien suurten päämäärien
vuoksi.

Spiritualismi kunniaksi on sanottava, että se on saavuttanut
tarkoituksensa ja käännyt suuret määrät ihmisiä, jotka
eivät uskoneet mihinkään, uskomaan vakaasti siihen, että on
olemassa jonkinlaista tulevaa elämää. Kuten totesimme edel-
lisessä luvussa, tämä on huomattava saavutus, joskin joiden-
kin mielestä hinta sen saavuttamisesta on ollut liian korkea.

Spiritualismissa on vaaransa emotionaalisille, hermoherkille
ja vaikutuksille alttiille, eikä ole hyvä jatkaa tutkimuksia liian

pitkälle, mikä on varmaan käynyt jo selväksi lukijalle. Mutta ei ole helpompaa keinoa osoittaa epäuskoiselle mitään fyysisen tason ulkopuolelta kuin muutama koe, ja tämän saavuttaminen on ehkä riskin arvoista.

Piispa Leadbeater on rohkeasti esittänyt kantanaan, että huolimatta väärennöksistä ja huijauksista, joita epäilemättä on toisinaan sattunut, spiritualismissa on suuri totuus, jonka löytää jokainen, joka on halukas omistamaan tarpeellista aikaa ja kärsivällisyyttä tutkiakseen. Aiheesta on tietysti myös kirjoitettu laajasti.

Lisäksi hyvää työtä, samankaltaista kuin näkymättömät auttajat (luku 28) tekevät, on toisinaan tehty meedion tai jonkun *istuntoon* osallistuvan välityksellä. Vaikka spiritualismi on usein pidätellyt sieluja, jotka olisivat muuten saavuttaneet nopean vapautumisen, niin se on kuitenkin myös valmistanut pääsyn vapauteen toisille ja avannut tien eteenpäinmenoon. On tapauksia, joissa edesmennyt on kyennyt ilmestymään sukulaisilleen ja ystävilleen ilman meedion apua ja selittämään heille toiveensa. Mutta sellaiset tapaukset ovat harvinaisia, ja useimmiten maahansidotut sielut voivat saada helpotusta ahdistukseensa vain meedion tai tietoisten ”näkymättömien auttajien” palvelusten avulla.

On siten väärin katsoa vain spiritualismin synkkää puolta. Ei saa unohtaa, että se on myös tehnyt valtavasti hyvää tällaisella työllä antamalla kuolleille tilaisuuden järjestää asiansa äkillisen ja odottamattoman lähdön jälkeen.

Lukijan ei pidä hämmästyä, että spiritualistien joukossa on niitä, jotka eivät tiedä mitään jälleensyntymästä, vaikka on kyllä spiritualistisia koulukuntia, joissa sitä opetetaan. Olemme jo nähneet, että kun ihminen kuolee, hän turvautuu tavallisesti niiden seuraan, jotka hän on tuntenut maan päällä. Hän liikkuu

tarkalleen samanlaisten ihmisten seurassa kuin fyysisessä elämässä. Siksi ihminen ei tunnusta jälleensyntymää yhtään sen todennäköisemmin kuoltuaan kuin sitä ennen. Useimmat ihmiset sulkevat itsensä kaikilta uusilta ideoilta ennakkoluuloillaan. He vievät nämä ennakkoluulot mukanaan astraalitasolle eivätkä ole sen taipuvaisempia talonpoikaisjärjelle siellä kuin fyysisessä maailmassa.

Tietenkin mieleltään todella avoin ihminen voi oppia melkoisesti astraalitasolla. Hän voi erityisesti tutustua koko teosofiiseen opetukseen, ja monet kuolleet tekevät niin. Siten usein sattuu, että osia tästä opetuksesta löytyy henkiviesteistä.

Täytyy pitää mielessä, että on korkeampaa spiritualismia, josta suuri yleisö ei tiedä mitään, ja jonka tuloksia ei koskaan julkaista. Kaikkien parhaat spiritualistiset piirit ovat tiukasti yksityisiä, joissa on vain pieni määrä osallistujia. Näissä piireissä samat henkilöt kokoontuvat yhä uudestaan eikä ulkopuolisia oteta mukaan, jottei magnetismi muuttuisi. Tällaiset olosuhteet ovat lähes täydelliset ja niissä saadaan varsin yllättäviä tuloksia. Usein niin kutsutut kuolleet ovat yhtä paljon osa perhe-elämää kuin elävät. Tällaisten *istuntojen* salainen puoli on suurenmoinen; niitä ympäröivät ajatusmuodot ovat hyviä ja suunniteltu kohottamaan sen alueen mentaalista ja henkistä tasoa.

Julkisissa *istunnoissa* ilmestyvät alemma luokan vainajat magnetismin sekalaisuuden vuoksi.

Yksi vakavimmista syistä spiritualismin yleisen harjoittamisen vastaisiin näkemyksiin on, että tavallisen ihmisen suunta kuoleman jälkeen on jatkuvasti ylöspäin alemmista osista kohti korkeampaa. Kuten olemme monesti todenneet, ego vetää itseään jatkuvasti pois päin alemmista maailmoista. Siksi evoluutiolle ei voi olla hyväksi, että alempi puoli herätetään uudelleen luonnollisesta ja toivottavasta tiedottomuudesta, johon se

on siirtynyt ja vedetään takaisin kosketukseen maan kanssa viestimään meedion välityksellä.

Siksi on julmaa ystävällisyyttä vetää takaisin maan piiriin sellaista, jonka alempi manas kaipaa vielä kama-tyydytystä, koska se viivyyttää hänen evoluutiotaan ja keskeyttää järjestelmällisen edistymisen. Kamalokassa vietetty aika pitenee näin, astraaliruumista ravitaan ja sen otetta egosta pidetään yllä. Näin tehdään haittaa sielun vapaudella, ”maan piirin linnunliima pitelee edelleen ikuista joutsenta”.

Erytyisesti itsemurhan ja äkillisen kuolema kyseessä ollen on erittäin epätoivottavaa herättää uudelleen trishnaa eli halua aistivaan elämään. Tähän liittyvä erityinen vaara käy selväksi, kun muistetaan, että koska ego on vetäytymässä itseensä, se kykenee yhä vähemmän vaikuttamaan tai ohjaamaan tietoisuutensa alempia osia, jotka kuitenkin ovat kykenevät tuottamaan karmaa siihen asti, kunnes ero niitä on täydellinen. Näissä olosuhteissa se todennäköisesti liittyy enemmän pahaa kuin hyvää omalle tililleen.

Lisäksi ihmiset, jotka ovat viettäneet huonoa elämää ja ovat täynnä kaipausta jättämäänsä maaelämään ja eläimellisiin iloihin, joita ne eivät voi enää suoranaisesti maistaa, ovat taipuvaisia kerääntymään meedioitten tai psyykkisesti herkkien ympärille yrityksissään käyttää heitä hyväkseen omien halujensa tyydyttämisessä. Nämä ovat vaarallisimpia voimia, joita ajattele mattomat ja uteliaat kohtaavat tietämättömyydessään.

Epätoivoinen astraalientiteetti voi ottaa valtaansa sensitiivisen istuntoon osallistujan ja riivata häntä tai jopa seurata häntä kotiin asti ja ottaa valtaansa hänen vaimonsa tai tyttärensä. Tällaisia tapauksia on ollut, ja on melkein mahdotonta päästä irti tällaisesta riivaajaentiteetistä.

Olemme jo nähneet, kuinka maan päällä olevien ystävien intohimoinen suru ja halut vetävät nekin poissiirtyneitä entiteettejä uudestaan alas maan piiriin aiheuttaen usein kärsimystä vainajalle ja puuttumista hänen evoluutionsa normaaliin kulkuun.

Voimme nyt siirtyä entiteetteihin, jollaiset voivat kommunikoida meedion välityksellä ja luokitella ne seuraavasti:

Kuolleet ihmiset astraalitasolla
 Kuolleet ihmiset deevakhanissa
 Varjot
 Kuoret
 Elävöitettyt kuoret
 Luonnonhenget
 Meedion ego
 Adeptit
 Nirmanakayat

Koska useimpia näistä on jo kuvattu luvussa 14 *Astraali-entiteetit*, ei ole tarpeen lisätä paljoa tässä.

Teoriassa jokainen astraalitasolla oleva poissiirtynyt voi kommunikoida meedion välityksellä, mutta se on paljon helpompaa alemmilla tasoilta käsin ja vaikeutuu, kun entiteetti kohoaa korkeammille alatasoille. Näin ollen tilanteen ollessa kaikille sama, voimme odottaa, että valtaosa yhteydenpidosta spiritistisissä istunnoissa on peräisin alemmilla tasoilta ja siksi suhteellisen kehittymättömiltä entiteeteiltä.

Lukija muistane, että itsemurhan tehneet ja äkillisen kuoleman kohdanneet mukaan lukien teloitetut rikolliset, jotka on erotettu fyysisestä elämästä sen ollessa täydessä vauhdissa, tuntevat erityisen todennäköisesti vetoa meediota kohtaan toiveenaan tyydyttää trishnaansa eli elämänhaluaan. Siitä seuraa, että meedio on syynä heidän uusiin *skandhoihinsa*, uu-

teen ruumiiseen, jonka taipumukset ja intohimot ovat paljon pahemmat kuin siinä ruumiissa, jonka he ovat menettäneet. Tämä tuottaa uusia pahoja asioita egolle ja on syynä hänen jälleensyntymäänsä paljon huonompaan olemassaoloon kuin aiemmin.

Yhteydenpito deevakhanissa eli taivasmaailmassa olevan entiteetin kanssa vaatii hiukan lisäselitystä. Kun psyykkisesti sensitiivinen tai meedio on puhdas ja ylevä luonne, hänen egonsa voi vapauduttuaan kohota deevakhantasolle ja olla siellä yhteydessä deevakhanissa olevan entiteetin kanssa. Vaikuttaa usein siltä, että entiteetti deevakhanista on tullut meedion luokse, mutta totuus on päinvastainen; meedion ego on kohonnut deevakhanissa olevan entiteetin tasolle.

Deevakhanissa olevien entiteettien tietoisuuden erikoislaatuudesta tilasta johtuen (johon emme voi mennä tarkemmin tässä) näin saadut viestit eivät ole täysin luotettavia. Parhaimmillaankin meedio tai psyykkisesti sensitiivinen voi tietää, nähdä tai tuntea vain sen, mitä tietty entiteetti deevakhanissa tietää, näkee ja tuntee. Niinpä yleistäen voi sanoa, että virhemahdollisuus on olemassa, koska jokainen entiteetti deevakhanissa elää omassa taivasmaailman osastossaan.

Tämän virhelähteen lisäksi on todennäköistä, että meedion oma persoonallisuus ja olemassaolevat ideat hallitsevat kommunikaation muotoa, kun taas deevakhanissa olevan entiteetin tieto ja tuntemukset muodostavat viestin substanssin.

Varjo saattaa usein ilmestyä ja välittää tietoa spiritistisissä istunnoissa. Sitä pidetään usein entiteettinä itsenään, koska sen ulkonäkö muisti ja omat omituiset tavat poissiirtyneen entiteetin, vaikka se ei itse ole tietoinen tekeytymisestään toiseksi. Todellisuudessa se on ”sieluton kimppu entiteetin alimpia ominaisuuksia”.

Kuori muistuttaa myös tarkalleen poissiirtynyttä entiteettiä, vaikkei se ole muuta kuin entiteetin astraaliruumis, jossa ei ole jäljellä hiukkastakaan mielestä. Päästyään meedion auran ulottuville se voi jähmettyä muutamaksi hetkeksi todellisen entiteetin irvikuvaksi. Tällaiset ”kummitukset” ovat vailla tietoisuutta ja hyviä impulsseja. Ne ovat hajoamaan päin ja voivat siksi tehdä työtä vain pahuuden puolesta joko pitkittämässä elinvoimaisuuttaan vampyyreina spiritistisissä istunnoissa tai saastuttamassa meediota ja osallistujia vähemmän toivottavilla astraaliyhteyksillä.

Elävöitetty kuori voi myös kommunikoida meedion välityksellä. Kuten olemme nähneet, se koostuu keinotekoisien elementaalien eläväksi tekemästä kuolleesta astraaliruumiista ja on aina pahantahtoinen. Se muodostaa suuren vaaran lähteen spiritistisissä istunnoissa.

Itsemurhan tehneet, varjot ja elävöitetty kuoret imevät vähäisempinä vampyyreina elinvoimaa ihmisistä, joihin pääsevät vaikuttamaan. Siksi meedio ja istunnon osallistajat ovat usein uupuneita fyysisen istunnon jälkeen. Okkultismin opiskelijalle on opetettu, kuinka suojautua niiden yritysiltä, mutta ilman tätä tietoa on sen, joka antautuu heidän matkaansa, vaikea välttää joutumasta altistumaan niille enemmän tai vähemmän.

Varjojen ja kuorien käyttö spiritistisissä istunnoissa leimaa tyypillisesti niin monia spirituaalisen kommunikaation älyllisellä steriilyydellä. Niiden älyllisyys tuottaa vain kopioita. Originaalisuus puuttuu niistä eikä niissä ole merkkiäkään uudesta ja itsenäisestä ajattelusta.

Luonnonhenget. Osa, jota nämä olennot näyttelevät spiritistisissä istunnoissa, on jo selitetty edellä.

Monet spiritistisen istuntohuoneen ilmiöistä ovat rationaalisesti laskettavissa enemmänkin ei-inhimillisten voimien tem-

puiksi kuin ”henkien” toimiksi, jotka ruumiissa ollessaan eivät olisi olleet kykeneviä moiseen.

Meedion ego. Jos meedio on puhdas ja vilpitön ja pyrkii kohti valoa, niin tällainen ylöspäin suuntautuva pyrkiminen kohtaa alaspäin kurottuvan korkeamman luonnon, valon, joka virtaa alas korkeammalta ja valaisee alemman tietoisuuden. Silloin alempi mieli on hetkellisesti yhdistyneenä vanhempaan- sa korkeampaan mieleen ja välittää niin paljon korkeamman mielen tietoa kuin kykenee pitämään sisällään. Siten jotkut meedion kautta tulevista viesteistä ovat peräisin meedion omalta korkeammalta egolta.

Minkä tyyppin entiteettejä spiritistinen istunto vetää puoleensa, riippuu paljon meedion tyyppistä. Alemman tyyppin meediat vetävät puoleensa väistämättä epätoivottavia vierailijoita, joiden vähenevä elinvoima saa vahvistusta istunnosta. Eikä tässä kaikki, jos istunnossa on läsnä vastaavasti vähemmän kehittynyt mies tai nainen, kummitus voi tuntea vetoa tätä henkilöä kohtaan ja saattaa kiinnittyä häneen pannen liikkeelle virtauksia elävän ihmisen astraaliruumiin ja kuolleen henkilön kuolevan astraaliruumiin välillä valitettavin seurauksin.

Adepti tai Mestari kommunikoi usein oppilaittensa kanssa käyttämättä muita yhteydenpitomenetelmiä. Jos meedio on Mestarin oppilas, on mahdollista, että viesti Mestarilta ”tulee läpi” ja sitä pidetään virheellisesti tavanomaisemman ”hengen” viestinä.

Nirmanakaya on täydellinen ihminen, joka on heittänyt pois fyysisen ruumiinsa, mutta pitänyt alemmat prinssiippinsä jääden kosketuksiin maan kanssa ihmiskunnan evoluution auttamiseksi. Nämä suuret olennot voivat kommunikoida hyvin puh- taan ja luonteeltaan ylevän meedion välityksellä. Tätä tapah- tuu harvoin.

Ilman kokemusta meediona ihmisen on vaikea uskoa, kuinka monet tavalliset ihmiset astraalitasolla palavat halusta esiintyä maailmanopettajina. Heidän tarkoituksensa ovat tavallisesti rehelliset ja he todella ajattelevat, että heillä on annettavanaan opetusta, jolla ihmiskunta pelastuu. He ovat tajunneet pelkästään maailmallisten asioiden arvottomuuden ja tuntevat aivan oikein, että jos he kykenisivät tekemään ihmiskuntaan vaikutuksen heidän omilla ideoillaan, maailmasta tulisi välittömästi aivan erilainen paikka.

Imarreltuaan meedion uskomaan, että kyseessä oleva kommunikoija on jonkin hienon ja transsendenttisen opetuksen ainoa kanava ja saatuaan jotain erityistä suuruudentunnetta itselleen istuntoon osallistuvat kuvittelevat kommunikoivan entiteetin olevan vähintään arkkienkeli tai että kyseessä on vielä suurempi jumaluuden manifestaatio. Valitettavasti tällaiselta entiteetiltä unohtuu usein, että hänen ollessaan elossa fyysisessä maailmassa muut ihmiset olivat samalla tavoin yhteydessä meedioiden välityksellä eikä hän silloin kiinnittänyt vähäisintäkään huomiota näihin. Hän ei käsittänyt, että muutkin ovat edelleen uppoutuneina maallisiin asioihin eivätkä kiinnittä huomiota häneen eivätkä hänen viestinsä tee heihin vaikutusta.

Joskus tällaiset entiteetit ottavat hienoja nimiä kuten George Washington, Julius Caesar tai arkkienkeli Mikael. Niiden kyseenalaisena motiivina on tuolloin , että heidän antamansa opetukset tulisivat helpommin hyväksytyiksi kuin jos ne antaisi vain Matti Virtanen tai Tuomo Nieminen.

Toisinaan tällaiset entiteetit tekeytyvät Mestareiksi, kun näkevät istuntoon osallistuvien mielisissä kunnioitusta Mestareita kohtaan. Tämäkin tapahtuu, jotta heidän esittämänsä ajatukset tulisivat helpommin hyväksytyiksi.

On myös niitä, jotka yrittävät vahingoittaa Mestarin työtä ottamalla hänen muotonsa ja vaikuttamalla hänen oppilaisiinsa. Vaikka ne kykenevät tuottamaan lähes täydellisen Mestarin ulkomuodon, niiden on mahdotonta matkia Mestarin syyruumista, ja siksi kausaalinäön omaavaa ei tällainen onnistu huijamaan.

Joissakin harvoissa tapauksissa on spiritualistisen liikkeen aloittaneiden okkultistien looshissa annettu heille meedion välityksellä arvokasta opetusta syvällisesti kiinnostavista aiheista. Mutta tämä on rajoittunut tiukasti yksityisiin perheistuntoihin eikä sitä tapahdu julkisissa esityksissä, joista maksetaan.

Hiljaisuuden ääni neuvoo viisaasti: ”Älä etsi guruasi noista mayan piireistä.” Mitään opetusta itse itsensä opettajaksi nimitäneeltä astraalitasolta ei tule hyväksyä sokeasti. Kaikkiin näin saatuihin neuvoihin ja viesteihin tulee suhtautua kuten samanlaisiin neuvoihin fyysisellä tasolla. Tulee katsoa, mikä on opetuksen arvo, kun sitä on tutkinut omantuntonsa ja älynsä valossa.

Ihmisestä ei tule vähemmin erehtyä, kun hän on kuollut kuin mitä hän oli ollessaan fyysisesti elossa. Ihminen voi viettää monia vuosia astraalitasolla eikä silti tiedä enempää kuin jättäessään fyysisen maailman. Näin ollen meidän ei tule pitää tärkeämpänä astraalimaailmasta tai mistä tahansa korkeammalta tasolta tuleviin viesteihin kuin fyysisellä tasolla tehtyihin ehdotuksiin.

Ilmestyvä ”henki” on usein juuri se, mitä sanookin olevansa, mutta asianlaita on usein myös aivan toisin. Tavallisella spiritistiseen istuntoon osallistuvalla ei ole keinoja erottaa todellista väärästä, koska astraalitasoon resursseja voidaan käyttää johdamaan siinä määrin harhaan fyysisellä tasolla olevia, että vakuuttavimpaankaan näytöön ei ole luottamista. Ei ole hetkeä-

kään tarkoitus väittää, etteivätkö aidot entiteetit ole antanee istunnoissa tärkeitä viestejä, mutta nyt vaan on niin, että tavallisen osallistujan on mahdotonta olla aivan varma, ettei ole tullut huijatuksi useammalla kuin yhdellä tavalla.

Edellä esitetystä käy selväksi, kuinka moninaisia voivat olla ne lähteet, joista viestejä astraalitasolta saadaan. Kuten H. P. Blavatsky on todennut: ”Ilmiöiden syyt ovat hyvin vaihtelevia, ja on oltava adepti ja katsottava tarkkaan ja tutkittava, mitä siitä huokuu voidaksemme selittää jokaisessa tapauksessa, mitä todella on sen takana.”

Päätämme toteamuksemme voimme sanoa, että se, mitä keskivertoihminen voi tehdä astraalitasolla, hän voi tehdä fyysisessä elämässäänkin. Viestejä ruumiissa olevilta ja ruumiinsa jättäneiltä voi saada yhtä helposti kirjoituksella, transsissa tai käyttämällä astraaliruumiin kehitettyjä ja harjoitettuja kykyjä. On turvallisempaa kehittää itsessään oman sielunsa kykyjä sen sijaan, että heittäytyisi tietämättömänä vaarallisiin kokeiluihin. Näin tietoa voi turvallisesti kartuttaa ja evoluutio nopeutuu. Ihmisen on opittava, että kuolemalla ei ole valtaa hänen ylitseen. Ruumiin vankilan avain on ihmisen omissa käsissä ja hän voi oppia käyttämään sitä, jos tahtoo.

Sekä spiritualismin puolesta että vastaan esitetyn todistelun huolellisen punnitsemisen jälkeen näyttäisi siltä, että jos sitä käytetään huolella ja varovaisesti, se voi olla oikeutettua puhtaasti materialismin hajottamisessa. Kun tämä tarkoitus on saavutettu, sen käyttö vaikuttaa tuovan mukanaan sen verran vaaroja eläville ja kuolleille, ettei sitä yleisesti voi suositella. Mutta poikkeustapauksissa sitä voidaan harjoittaa turvallisesti ja hyödyksi.

Luku 23 Astraalikuolema

Olemme nyt päässeet astraaliruumiin elämäntarinan loppuun eikä ole enää paljoa sanottavaa sen kuolemasta ja hajoamisesta.

Egon keskeytymätön vetäytyminen saa aikaan, kuten olemme nähneet, astraaliruumiin hiukkasten toiminnan vähittäisen lakkaamisen. Tähän kuluva aika vaihtelee hyvin laajoissa rajoissa. Prosessi tapahtuu useimmissa tapauksissa kerroksittain tiiviyssasteen mukaan karkeimman ollessa uloimpana.

Näin astraaliruumis kuluu hitaasti pois ja hajoaa, kun tietoisuus vetäytyy vähitellen siitä egon puoliksi tietoisten ponnistusten tuloksena. Näin ihminen pääsee asteittain irti kaikesta, mikä pidättelee häntä siirtymästä taivasmaailmaan.

Astraalitasolla kamalokassa ollessaan mieli on puhdistanut intohimot, tunteet ja halut, sulautunut niiden puhtaaseen osaan ja imenyt itseensä kaiken, mikä sopii korkeammalle egolle. Jäljellä oleva osa kamasta on vain jäännös, josta ego, kuolematon kolminaisuus, atma-buddhi-manas, kuten sitä usein kutsutaan, voi helposti päästä vapaaksi. Hitaasti kolmio eli ego vetää itseensä juuri päättyneen maaelämän muistot, rakkaudet, toiveet, pyrkimykset jne. ja valmistautuu siirtymään kamalokasta autuaalliseen tilaan deevakhanissa, ”jumalten asuinsijoille”, ”taivasmaailmassa”.

Me emme voi seurata ihmisen tarinaa enää, kun hän on astunut taivasmaailmaan, koska se on tämän esityksen otsikon ulkopuolella, mutta toivon mukaan voimme käsitellä sitä tämän kirjasarjan kolmannessa osassa.

Tällä erää voimme ehkä kuitenkin todeta lyhyesti, että deevakhanissa vietetty aika on elämäkokemusten sulauttamista,

tasapainon saavuttamista ennen kuin ryhdytään laskeutumaan uuteen inkarnaatioon. Se on maaelämän yötä seuraava päivä ilmennyksen objektiivista jaksoa seuraava subjektiivinen osuus.

Kun ihminen siirtyy kamalokasta deevakhaniin, hän ei voi viedä mukanaan minkäänlaisia pahoja ajatuksia. Deevakhanin tasolla ei voi olla astraaliainetta eikä deevakhanin aine kykene vastaamaan pahojen himojen ja halujen karkeisiin värähtelyihin. Se, mitä ihminen voi viedä mukanaan karistaessaan lopullisesti astraaliruumiinsa jäänteet itsestään, ovat piilevät idut tai taipumukset, jotka ravittuina tai löytäessään purkautumistien ilmenevät pahoina haluina ja himoina astraalimaailmassa. Mutta hän ei vie niitä mukanaan, vaan en odottavat piilevinä hänen astraalisessa pysyvässä atomissaan. Kamaloka-elämän päätteeksi kultainen verkko vetäytyy astraaliruumiista jättäen sen hajoamaan ja kietoutuu astraalisen pysyvän atomin ympärille, joka sitten vetäytyy syruumiiseen.

Viimeinen kamppailu haluelementaalin kanssa tapahtuu astraalielämän lopussa, sillä ego yrittää silloin vetää takaisin itseensä kaiken inkarnaatioon sijoittamansa aloittaessaan juuri päättämänsä elämän. Kun hän yrittää tätä, hänen itse luomansa ja ruokkimansa haluelementaali yrittää panna päättäväisesti vastaan.

Tavallisen ihmisen kohdalla osa hänen mentaaliaineestaan on niin pahasti sotkeutunut astraaliaineen kanssa, että sitä on mahdoton kokonaan vapauttaa. Kamppailun tuloksena osa mentaaliaineesta ja jopa kausaaliaineesta (korkeammasta mentaaliaineesta) jää astraaliruumiiseen senkin jälkeen, kun ego on irrottautunut siitä kokonaan. Jos taas ihminen on elämänsä aikana täysin voittanut alemmat halunsa ja onnistunut absoluuttisesti vapauttamaan alemman mielensä haluista, niin

käytännössä ei ole mitään kamppailua. Silloin ego kykenee ottamaan mukaansa paitsi tämän tietyn inkarnaation ”investoinnit”, myös ”korot”, toisin sanoen hankkimansa kokemukset, kyvyt jne. On myös ääritapauksia, joissa ego menettää sijoittamansa ”pääoman” ja ”korot”. Tämä tunnetaan nimellä ”kadotetut sielut” eli elementaarit.

Miten ego sijoittaa osan itseään inkarnaatioon ja sitten pyrkii ottamaan sen mukaansa uudelleen, selitetään tarkemmin tämän kirjasarjan kolmannessa ja neljännessä osassa, jotka käsittelevät mentaali- ja syyruumista.

Astraaliruumiin ja astraalitason jättäminen on toinen kuolema. Silloin ihminen jättää jälkeensä astraaliruumiin, joka puolestaan hajoaa ja jonka ainekset palaavat astraalimaailmaan kuten fyysisen ruumiin ainekset fyysiseen maailmaan.

Mitä tälle kuolleelle astraaliruumiille voi tapahtua, sitä on käsitelty luvussa 19 *Astraalientiteetit* otsikkojen Varjot, Kuoret ja Elävöitetty kuoret alla.

Luku 24 Jälleensyntymä

Kun syyt, jotka toivat egon devachaniin, on kulutettu loppuun, ja kootut kokemukset ovat täysin sulautuneet egoon, se alkaa jälleen janoa tuntemiskykyisen aineellista elämää. Tämä jano voi tyydyttyä vain fyysisellä tasolla. Hindut kutsuvat janoa nimellä *trishna*.

Sitä voidaan ensiksikin pitää haluna itseilmaisuun ja toiseksi haluna vastaanottaa vaikutelmia itsensä ulkopuolelta, jotka yksin saavat sen tuntemaan olevansa elossa. Sillä näin on evoluution laki.

Trishna näkyy ilmenevän kaman välityksellä, mikä on ensisijainen syy jälleensyntymään niin kosmoksen kuin yksilönkin kohdalla.

Devachanin lepojaksen aikana ego on ollut vapaa tuskasta ja surusta, mutta paha, jota hän teki edellisessä elämässään, ei ole kuollut, vaan on liikkumattomuuden tilassa toistaiseksi. Aiempien huonojen taipumusten siemenet alkavat itää heti, kun uusi persoonallisuus alkaa muodostua uutta inkarnaatiota varten. Egon on otettava kantaakseen menneisyyden taakka. Buddhalaiset kutsuvat menneen elämän sadon ituja tai siemeniä nimellä *skandha*.

Kama odottaa skandhojen kanssa devachanin kynnyksellä sitä, että ego astuu jälleen ulos ottaakseen uuden inkarnaation. Skandhat ovat muodostuneet aineellisista ominaisuuksista, aistimuksista, abstrakteista ideoista, mielen taipumuksista ja mentaalisisistä kyvyistä ym.

Prosessi käynnistyy, kun ego suuntaa huomionsa ensin mentaaliseen yksikköön, joka aktivoituu välittömästi ja sit-

ten astraaliseen pysyvään atomiin, johon se kiinnittää tahtonsa.

Kuten olemme nähneet, taipumukset ovat toistaiseksi liikkumattomuuden tilassa, ja ego viskaa ne nyt ulospäin palatesaan jälleensyntymään. Ne vetävät ympärilleen ensin mentaalitason ainetta ja myös toisen elementaalikunnan ainetta. Nämä vastaavat tarkalleen egon viimeisen taivaselämänsä lopussa saavuttamaa mentaalista kehitystä. Tässä suhteessa hän aloittaa tarkalleen siitä, mihin jäi.

Seuraavaksi hän vetää ympärilleen astraalimaailman ainetta ja kolmannen elementaalikunnan ainetta. Näin hän saa ainekset, joista rakentuu hänen uusi astraaliruumiinsa ja jossa näin näkyvät jälleen hänen mieltymyksensä, emootionsa ja intohimonsa, jotka hän on tuonut mukanaan aiemmista elämistä.

Jälleensyntymään laskeutuvan egon astraaliaine koostuu automaattisesti eikä ego ole tietoinen siitä.

Lisäksi tämä astraaliaine on tarkka kopio astraaliruumiista, joka hänellä oli viimeisen astraalielämän päättyessä. Ihminen siis jatkaa elämäänsä jokaisessa maailmassa tarkalleen siitä, mihin jäi viime kerralla.

Edellä esitetystä voi tunnistaa karman lain toiminnan, johon ei ole tarpeen mennä tässä teoksessa. Jokainen inkarnaatio on väistämättä automaattisesti ja oikeudenmukaisesti yhteydessä edeltäviin elämiin niin, että sarjasta muodostuu jatkuva, katkeamaton ketju.

Tällä tavoin ihmisen ympärille vetäytyvä astraaliaine ei ole vielä muotoutunut lopulliseksi astraaliruumiiksi. Se omaksuu alkuun soikion muodon, joka on tarkin ilmaus syyruumiista sellaisena kuin me voimme sen kuvitella. Heti, kun vauvan fyysinen ruumis on muodostunut, fyysinen aine vetää voimalisesti puoleensa astraaliainetta, joka oli tätä ennen jakautunut

tasaisesti soikion eri osiin. Nyt suuri osa siitä keskittyy fyysisen ruumiin reunoille.

Kun fyysinen ruumis kasvaa, astraaliaine seuraa 99 %:sti jokaista muutos siinä keskittyneenä fyysisen ruumiin reunoille. Vain noin 1 % siitä täyttää soikiota ja muodostaa auran, kuten olemme nähneet edellisessä luvussa.

Joskus aineen kertyminen astraalisen ytimen ympärille tapahtuu nopeasti ja joskus siinä menee pitkään. Kun on valmista, niin ego seisoo itselleen valmistamassaan karmallisessa vaatetuksessa valmiina ottamaan vastaan karman herroilta eetterisen kaksoispuolen, johon uutta fyysistä ruumista aletaan rakentaa kuin muottiin (ks. *Eetterinen kaksoispuoli*).

Ihmisen ominaisuudet eivät siten ensi alkuun ole toiminnassa. Ne ovat yksinkertaisesti ominaisuuksien ituja, jotka ovat varmistaneet itselleen ilmenemistilan uusien ruumiitten aineessa. Kehittyvätkö ne tässä elämässä samoiksi taipumuksiksi kuin edellisessä, riippuu paljolti rohkaisusta tai muusta, jota lapsi saa ympäristöltään ensi vuosinaan. Niistä jokainen, hyvä tai huono on stimuloitavissa aktiiviseksi rohkaisulla tai näännytettävissä rohkaisun puutteella. Stimulointi tekee ominaisuudesta voimakkaamman tekijän tämänkertaisessa elämässä kuin edeltävässä. Näännyttäminen saa sen pysymään hedelmöittymättömänä ituna, joka tässä elämässä kuihtuu ja kuolee pois eikä näyttäydy seuraavassa inkarnaatiossa lainkaan.

Lapsella ei siten voi sanoa olevan määrättyä mieliruumista tai määrättyä astraaliruumista vielä, mutta hänessä on ainetta, mistä nämä voivat rakentua.

Siten oletetaan esimerkiksi, että ihminen oli alkoholisti edellisessä elämässään. Kāma lokassa hän on polttanut loppuun juomishalunsa ja vapautunut siitä. Mutta vaikka halu itse on

kuollut, niin sama luonteenheikkous, joka teki mahdolliseksi koukkuun jäämisen, on jäljellä. Seuraavassa elämässä hänen astraaliruumiinsa sisältää ainetta, joka tekee mahdolliseksi antaa ilmauksen samalle halulle, mutta hän ei mitenkään ole sidottu käyttämään ainetta samoin kuin ennen. Tarkkojen ja osaavien vanhempien käsissä hänet on mahdollista harjoittaa pitämään tällaisia haluja huonona, ja hän pääsee niiden heraksi ja tukahduttaa niiden ilmenemisen. Astraaliaine jää tällöin elävöittämättä ja kuihtuu pois käytön puutteesta. Palautetaan mieliin, että astraaliruumiin aine kuluu pois hitaasti, mutta varmasti aivan kuten fyysisenkin, ja kun kuihtunut aine poistuu, uutta hienompaa tulee tilalle. Näin paheet vähitellen voitetaan, eikä niillä ole mahdollisuutta tulevaisuudessa, koska itsehallinnon hyve on pantu alkuun.

Ihmiselämän ensimmäisinä vuosina egon ei juuri ole mahdollista hallita käyttövälineitään, ja hän nojaa vanhempiensa apuun niiden saamisessa parempaan otteeseen ja sopivaan kuntoon.

Muotoutumattomien käyttövälineiden muovailtavuus on valtava. Niin paljon kuin onkaan mahdollista saada aikaan varhaisina ikävuosina fyysisen ruumiin osalta esimerkiksi lasten harjoittamisessa akrobatiasa, niin paljon enemmän voidaan tehdä astraalisen ja mentaalisen käyttövälineen osalta. Jokainen kohdattu värähtely saa niissä aikaan väristyksiä, ja ne ovat avoimen vastaanottavaisia kaikille hyvälle ja huonoille vaikutuksille ympäristössään. Vaikka ne varhaisnuoruudessa ovat herkästi vastaanottavia ja muovautuvia, niin ne asettuvat pian, jäykistyvät ja omaksuvat tottumuksia, joita on hyvin vaikea saada muutetuksi, kun ne kerran ovat iskostuneet. Lapsen tulevaisuus on vanhempien käsissä paljon suuremmassa määrin kuin rakastavimmatkaan vanhemmat tajuavat.

Vain selvänäköinen tietää, kuinka valtavan suuressa määrin ja helposti lapsen luonne voi kohentua, jos vanhemmat olisivat luonteeltaan parempia.

Lapsen varhainen ympäristö on niin tärkeä, että siinä elämässä, jossa saavutetaan adeptius, täytyy lapsuuden ympäristön olla ehdottoman täydellinen.

Alemman luokan monadeilla on usein hyvin voimakkaat astraaliruumiit. Kun he syntyvät uudelleen hyvin lyhyen väliajan jälkeen, sattuu joskus, että edellisen astraalielämän varjo tai kuori on edelleen olemassa ja tuntee vetoa uuteen persoonallisuuteen. Kun niin tapahtuu, se tuo mukanaan vanhoja tottumuksia ja ajattelutapoja ja joskus jopa varsinaisia muistikuvia entisestä elämästä.

Sellaisen ihmisen tapauksessa, joka on viettänyt niin huonoa elämää, että hänen astraali- ja mentaaliruumiinsa ovat irronneet egosta kuoleman jälkeen, egon täytyy nopeasti muodostaa uudet, koska sillä ei ole ruumista, jossa elää astraali- ja mentaalimaailmassa. Kun uudet astraali- ja mentaaliruumiit ovat muodostuneet, niin niiden yhteys entisiin, jotka eivät vielä ole hajonneet, alkaa tuntua. Silloin entisistä astraali- ja mentaaliruumiista tulee kammottava muoto, joka tunnetaan ”kynnyksenvartijana”.

Ääritapauksessa jälleensyntymässä oleva ihminen, joka on muodostanut voimakkaan yhteyden johonkin eläimeen ilkeän mieltymyksen tai muun syyn takia, voi olla kiinnittyneenä sen eläimen astraaliruumiiseen, jonka ominaisuuksia on vahvistanut. Hän voi olla vangittuna eläimen fyysiseen ruumiiseen. Näin kytkettynä hän ei voi edetä jälleensyntymässään. Hän on tietoisena astraaliruumiissaan, ja hänellä on inhimilliset ominaisuutensa, mutta hän ei voi hillitä karkeaa ruumista, johon on yhteydessä eikä ilmaista itseään sen kautta fyysisellä ta-

solla. Eläinorganismi on tuolloin enemmän vanginvartija kuin käyttöväline. Eläin sielu ei ole poistunut, vaan on paikallaan oman ruumiinsa oikeana haltijana ja määrääjänä.

Tällainen vankeus ei ole jälleensyntymä, vaikka voikin helposti nähdä, että tällaiset tapaukset selittävät ainakin osittain itämaista käsitystä, että ihminen voi tietyissä olosuhteissa jälleensyntyä eläimeen ruumiiseen.

Tapauksissa, joissa ego ei ole degeneroitunut riittävästi tullakseen ehdottomasti vangituksi, mutta astraaliruumis on voimakkaasti eläimellistynyt, se voi siirtyä normaalisti syntymään ihmiseksi, mutta eläimelliset piirteet kopioituvat fyysiseen ruumiiseen, kuten on voitu nähdä ihmisten ulkomuodossa toisiinsa olevan sian tai koiran kasvopiirteitä. Kärsimys, jota tietoinen ihmisentiteetti joutuu kokemaan tien edistykseen tai itseilmaisuuksiin ollessa näin tilapäisesti poikki, on suuri. Se on samankaltaista kuin mitä joutuvat kokemaan egot, jotka syntyvät linkitettyinä ihmisruumiisiin, joiden aivot eivät ole terveet kuten idiotit, mielenvikaiset jne., joskin näissä on kyse muitten paheitten seurauksista.

Luku 25 Tunteiden hallinta

Tämä kirja olisi turhaan kirjoitettu, ellei sen lukija olisi vielä tullut vakuuttuneeksi siitä, että on välttämätöntä

- 1) pitää astraaliruumis hallinnassa,
- 2) harjoittaa se vähitellen täydellisesti todellisen ihmisen, itsen, egon tahdon alaiseksi tietoisuuden käyttövälineeksi ja
- 3) jatkuvasti kehittää ja täydellistää se kykyjä.

Maallinen keskivertoihminen ei asiasta paljoa tiedä ja välittää vielä vähemmän, mutta okkultismin oppilaalle on selvästikin alun alkaen hyvin tärkeää saada hallintaansa kaikki käyttövälineensä – fyysinen, astraalinen ja mentaalinen. Vaikka analyysiä ja opiskelua varten on välttämätöntä erottaa nämä kolme toisistaan ja tutkia niitä erikseen, niin käytännön elämässä niitä kaikkia harjoitetaan samanaikaisesti, ja missä tahansa käyttövälineessä saavutettu kyky auttaa kahden muun harjoittamisessa.

Olemme jo nähneet, kuinka halukkuus puhdistaa fyysistä ruumista ruoan, juoman, hygienian ym. keinoin helpottaa astraaliruumiin hallintaa. Sama periaate pätee vielä suuremmassa määrin mentaaliruumiiseen, sillä loppujen lopuksi vain mielen ja tahdon käyttäminen analysointiin saa aikaan astraaliruumiin tunteiden ja intohimojen täyteen hallintaan saattamisen. Useille temperamentteille on tunnepsykologian huolellinen tutkiminen suureksi avuksi, sillä onhan paljon helpompaa saada hallintaan voima, jonka syntyhistorian ja luonteen ymmärtää hyvin.

Tätä tarkoitusta varten tämän kirjoittaja suosittelee lämpimästi Bhagavan Dasin mestarillista teosta *The Science of the*

Emotions. (K Browning on kirjoittanut tähän erinomaisen tiivistelmä otsikolla *An Epitome of the Science of the Emotions.*) Pääkohdat kuuluvat lyhyesti seuraavasti:

Kaikki ilmennyt olemassaolo voidaan analysoida kuuluvaksi Itseen, ei-Itseen ja näiden kahden suhteeseen. Tämä suhde voidaan jakaa kolmeen:

- 1) käsitys, (Gnyanam):
- 2) halu (Ichcha ja
- 3) toiminta (Kriya).

Tietää, haluta ja yrittää tai toimia – näistä kolmesta koostuu koko tietoinen elämä.

Tuntemuksia tai tunteita on kahta lajia – mielihyvää tuottavia tai tuskallisia. Mielihyvä, joka on pohjimmiltaan lisää haluamisen tunne, saa aikaan vetovoimaa, rakkautta (raga). Tuska, joka on pohjimmiltaan vähentämisen tunne, saa aikaan torjumista, vihaa (dvesha).

Vetovoimasta lähtevät liikkeelle kaikki rakkaudentunteet, torjumisesta kaikki vihantunteet. Kaikki tunteet saavat alkunsa rakkaudesta tai vihasta tai molemmista voimakkuudeltaan eristeisina.

Tietyn tunteen tarkan luonteen määrää myös tunnetta kokevan ja tunteen kohteen välinen suhde. Mitä tulee tiettyyn tunteeseen liittyviin olosuhteisiin, niin tunne voi olla sitä kokevalle

- 1) suurempi,
- 2) samantasoinen tai
- 3) vähäisempi kuin kohde.

Tämän analyysin mukaisesti saamme kuusi erityyppistä tunne-elementtiä, jotka on esitetty seuraavan sivun taulukossa. Neljännessä sarakkeessa esitetään peruselementtien intensiteetin variaatioita vahvin ylhäällä ja heikoin alempana kussakin ryhmässä. Kaikki inhimilliset tunteet koostuvat näistä

kuudesta tunne-elementistä tai useimmiten kahden tai useamman yhdistelmästä. Yllä mainitusta teoksesta löytyy yksityiskohtaisempi esitys näistä peruseräiteistä. Siihen tutustuminen on erittäin suositeltavaa.

Tunteiden koostumus			
Suhde kohteeseen		Tunteen peruselementti	Tunteen aste
Laatu -1-	Määrä -2-		
Rakkaus johonkin	Ylempään	Kunnioitus	Palvonta Jumalointi Kunnioitus Arvonanto Arvostus Ihailu
	Samanarvoiseen	Mieltymys	Mieltymys Toveruus Ystävällisyys Kohteliaisuus
	Alempaan	Hyväntahtoisuus	Myötätunto Hellyys Ystävällisyys Sääli
Viha	Ylempää kohtaan	Pelko	Kammo Kauhustus Pelko Pelokkuus
	Samanarvoista kohtaan	Viha	Vihamielisyys Töykeys Vastenmielisyys Tunteettomuus Välinpitämättömyys
	Alempaa kohtaan	Ylpeys	Halveksunta Ylenkatse Väheksyntä Ylimielisyys

Toinen arvokas tutkimussuunta opiskelijalle, joka tähtää itsetuntemukseen lopullisena päämääränään itsehallinta, on kollektiivinen eli joukkotiedostaminen. Tämän kirjoittajan mielestä paras teos tästä on Marin Conwayn *The Crowd in Peace and War*. Hän esittää hurmaavan näyttävästi ja kuvaavasti seuraavat perusfaktat:

(1) Ihmisten suuri enemmistö kasvaa ja elää elämänsä tiettyissä psykologisissa "joukoissa", toisin sanoen ihmisryhmissä, jotka ajattelevat ja ennen kaikkea tuntevat samoin. Tällaisia joukkoja ovat kodit, ystävät ja tuttavat, koulut ja yliopistot, ammatit, uskonnolliset ryhmittymät, poliittiset puolueet, ajatussuunnat, kansakunnat, rodut jne. Jopa ne, jotka lukevat samoja lehtiä tai kuuluvat samaan klubiin, muodostavat psykologisen "joukon".

(2) Tuollaiset joukot muodostaa ja niitä ruokkii ja hallitsee tunne, ei ajatus. Joukko on pelkkää tunnetta, sillä ei ole älyä. Se tuntee, muttei osaa ajatella. Joukkojen mielipiteet muodostuvat harvoin tai ei juuri koskaan järjen vaikutuksesta, vaan ne saa aikaan helposti tarttuva intohimo, joka pyyhkäisee joukon läpi kuin sähkövirta. Se on lähtöisin usein yhden ainoan ihmisen aivoista. Kun joukko nappaa ajatuksen, menettää yksilö nopeasti kykynsä yksilölliseen ajatteluun ja tunteisiin, ja hänestä tulee yksi joukossa, jonka elämän, mielipiteet, asenteet ja ennakkoluulot tms. ovat myös hänen.

(3) Vain harvalla on rohkeutta tai voimaa murtautua ulos erilaisista joukoista, joihin kuuluu. Suuri enemmistö pysyy koko elämänsä niiden joukkojen vaikutuksessa, jotka ovat imaisseet heidät sisäänsä.

Kirjan tekijä siirtyy sen jälkeen luettelemaan ja kuvaamaan erilaisia joukkohyveitä ja osoittaa, että ne eroavat yksilön hy-

veistä, sillä ne ovat kaiken kaikkiaan alemmalta tasolta ja primitiivisempiä.

Joukko ei kykene johtamaan itseään ja löytää itselleen johtajan. Johtajia on kolmea tyyppiä:

(a) Joukkojen komentaja. Hän hallitsee ja johtaa joukkoa pakottamalla omat ideansa joukkoihin persoonallisuutensa voimalla. Esimerkkejä tämän tyyppin johtajista ovat Napoleon, Disraeli, Julius Caesar, Kaarle Suuri.

(b) Joukkojen tulkitsija. Tämä tyyppi, joka eroaa täysin komentajatyypistä, tuntee luontaisen herkkävaistoisesti, mitä joukot tuntevat tai ovat aikeissa tuntea. Hän ilmaisee selvästi ja tavallisesti graafisella kielellä joukon tunteita, joita se ei itse kykene lausumaan ääneen. Tällaiset johtajat kehittävät vain harvoin itse ongelmanratkaisuja, joita sitten julistaisivat. He pikemminkin odottavat, kunnes joukon tunteet alkavat saada muotoa. Silloin he hyppäävät sekaan ja lausuvat kaunopuheisesti, voimallisesti ja innostavasti ääneen sen, mitä ihmiset tuntevat epämääräisesti ja hämärästi. Tämän tyyppin esimerkkejä on paljon varsinkin politiikassa.

(c) Joukkojen edustaja. Tämän tyyppin johtajat ovat pikemmin kuvaannollisia keulahahmoja kuin yksilöllisiä voimia. Tyypiesimerkkejä ovat perustuslaillinen kuningas, konsuli, suurlähettiläs, tuomari (ainakin Englannissa). Nämä ihmiset ovat puhtaasti kansan, ”julkisen mielipiteen” henkilöitymiä. He puhuvat kansan äänellä, toimivat heidän puolestaan ja edustavat heitä maailman silmissä. Heidän täytyy tukahduttaa tai kätkeä omat yksilölliset mielipiteensä ja näyttää tuntevan samaa, mitä yleisö tuntee, toimia yleisten toiveiden ja tuntemusten mukaisesti.

Yllä oleva on vain hahmotelma edellä mainitussa erinomaisessa teoksessa esitetyistä periaatteista. Lukijaa kehoitetaan

tutkimaan teosta huolellisesti. Se auttaa arvioimaan oikeudenmukaisemmin niitä voimia, jotka heiluttavat ”yleisöä” ja sen lisäksi asettaa oikeaan arvoonsa kunkin omat uskomukset, mielipiteet ja asenteet monia tämän päivän kysymyksiä kohtaan.

On selvästikin äärimmäisen tärkeää, että okkultismin opiskelija toimii tunteissaan ja ajatuksissaan tarkoituksellisesti ja tietoisesti. Kreikkalainen sanonta Gnothi seauton, tunne itsesi, on hyvä neuvo, sillä itsetuntemus on välttämätön kokelaan edistymiseksi. Opiskelijan ei pidä sallia itsensä tulla heitetyksi kollektiiviseen tunteeseen tai ajatusmuotoon, joka muodostaa ilmapiirin, jonka läpi katsotaan kaikkea sen värittämänä ja joka hallitsee ja liikuttaa monia joukkoja, joissa hän liikkuu. Ei ole helppoa pysyä pystyssä voimakkaiden populististen vääristymien edessä, jotka rummuttavat meitä jatkuvasti ajatusmuodoillaan ja ajatusvirralla, joka täyttää ilmapiirin. Mutta okkultismin oppilaan on opittava tämä.

Hänen tulee lisäksi kyetä erottamaan erityyppiset joukkojohtajat ja kieltäytymään joutumasta pakotetuksi tai suostuteluksi hyväksymään ideoita tai toimintalinjoja, ellei itse niin tahdo kaikissa ruumiin ja sielun voimissa.

Psykologisten joukkojen ja niiden johtajien vaikutus on nykypäivän maailmassa todella hyvin suuri, niin kuin se on ehkä ollut kaikkina aikoina. Niiden käyttämät voimat ovat hienovaraista ja kauaskantoisia niin, että sen, joka tähtää opiskelusaan itsehallintaan ja toivoo voivansa elää omaa tunne- ja älyllistä elämäänsä, täytyy olla jatkuvasti varuillaan niiden piilevien vaikutusten varalta.

Tämän kirjoittaja on sitä mieltä, että sellaisten kirjojen kuin *The Science of Emotions* ja *The Crowd in Peace and War* on arvokas valmistava työ astraaliruumiin harjoittamiseen ja ke-

hittämiseen, kunnes siitä tulee hyödyllinen ja tottelevainen palvelija egon itsenäiselle tahdolle.

Toistakin opiskelulinjaa suositellaan, nimittäin alitajuisen mielen tutkimista, jota nykyisin usein kutsutaan ”tiedostamattomaksi”. Aiheen esittelyä voi suositella T. J. Hudsonin kirjaa *The Law of Psychic Phenomena*.

Tätä kirjaa luettaessa on muistettava, että se kirjoitettiin vuonna 1892. Nykypäivän tiedon valossa ei ole tarpeen allekirjoittaa kokonaisuudessaan Hudsonin analyysyjä, luokitusta tai terminologiaa. Tämä kirjoittaja on lisäksi sitä mieltä, että Hudson perustaa liian paljon omiin kantoihinsa venyttäen teorioitaan yli katkeamispisteen. Kirja on kuitenkin edelleen arvokas ensinnäkin rohkaisuna terveeseen tieteelliseen skeptismiin monien psyykkisten ilmiöiden liian helposti tapahtuvaa hyväksymistä ja ontuvia selityksiä vastaan. Toiseksi se saa ymmärtämään ihmisluonnon alitajunnassa piileviä valtavia mahdollisuuksia, joita tarkka ja huolellinen opiskelija voi hyödyntää saattaessaan omaa astraaliluontoaan hallintaan ja puhdistessaan ja rakentaessaan omaa luonnettaan. On luonnollisesti olemassa suuri joukko nykyaikaisempia kirjoja, jotka ovat myös avuksi.

Lyhyesti Hudsonin toteamuksista:

Ihmisen mentaliteetti on jaettavissa kahteen osaan, joista kummallakin on omat kykynsä ja tehtävänsä. Näitä kutsutaan *objektiiviseksi* ja *subjektiiviseksi* mieleksi.

Objektiivinen mieli tiedostaa objektiivisen maailman käyttäen välineenään fyysisten aistien huomioita. Sen korkein funktio on järki.

Subjektiivinen mieli tiedostaa ympäristöään riippumattomana fyysisistä aisteista. Se on tunteiden sija ja muistin varasto. Se suorittaa korkeimpia tehtäviään silloin, kun fyysiset aistit

ovat poissa sivussa esimerkiksi hypnotisoituna tai unissakävelyssä. Hudsonin subjektiiviselle mielelle osoittamista kyvyistä monet kuuluvat selvästi astraaliruumiille, kuten kyky matkata kaukasiin paikkoihin, lukea ajatuksia jne.

Kun objektiivinen mieli ei ole altis ”suggestiolle” vastoin järkeä, positiivista tietoa tai aistien todistusta, niin subjektiivinen mieli taipuu jatkuvasti suggestiolle, tulipa se muilta ihmisiltä tai *ihmisen omasta objektiivisesta mielestä*.

Astraali- ja mentaaliruumiita ja ajatus- ja tunnemuotoja koskevan modernin tiedon avulla tästä voi tunnistaa monia asioita, joita olemme oppineet teosofisilta auktoriteeteilta. Näin voimme paremmin ymmärtää, mitä käytännöllisesti katsoen rajattomia kykyjä on piilevinä omassa psyykessämme ja joita voi alkaa käyttää pätevien okkultistien viitoittamien linjojen mukaan. Meditaatio on yksi esimerkki. Voimme myös kenties ymmärtää elävämmin kuin ennen, kuinka kama eli halu ja manas eli mieli ovat kietoutuneena toisiinsa, ja kuinka ne voi päästää vapaaksi toisistaan niin, että se hyödyttää ja vahvistaa kumpaakin.

Täytyy aina muistaa, että halua voidaan muuttaa ja lopulta hallita ajattelun avulla. Kun mieli oppii harjoittamaan kontrollia, halu muuttuu tahdoksi eivätkä sitä silloin hallitse puoleensavetävät tai luotaantyöntävät ulkoiset kohteet, vaan ihmisen henki, ego, sisäinen hallitsija.

On selvää, että sen, joka haluaa oppia, on opeteltava hallitsemaan ja eliminoimaan vähäisempiä puutteita, kuten emotionaalisia heikkouksia eli paheita. Tässä työssä on tärkeää muistaa, että esimerkiksi sellainen pahe kuin ärtyvyys, josta on tullut tapa, kun sille on annettu toistuvasti periksi, varastoituu astraaliseen pysyvään atomiin eikä suinkaan egoon periytyväinä ominaisuutena. Olipa sinne varastoitunut voima kuinka suuri tahansa, niin on tieteellinen varmuus siitä, että sinnikkyys

tuo ajan mittaan voiton. Egon puolelta on olemassa sen oma tahto ja sen tuolla puolen itsensä Logoksen suunnaton voima, koska edistyminen evoluution keinoin on hänen tahtonsa. Pie-nikin kosketus ykseyden ideaan antaa ihmiselle motiivin luon-teenrakentamistyöhön, mikä on epäilemättä kovaa ja ajoittain vastenmielistä. Olipa kamppailu kuinka ankaraa tahansa, ih-minen voittaa lopulta voiman pahaan, joka on varastoitunut hä-neen menneissä elämissä, koska äärettömyyden voimat ovat hänen puolellaan.

Ihminen, joka pyrkii tappamaan halunsa tasapainottaak-seen karmansa täydellisesti ja saavuttaakseen vapautuksen it-selleen, voi hyvinkin päästä päämääräänsä. Hän ei kuitenkaan voi paeta evoluution lakia, ja se pyyhkäisee hänet eteenpäin evoluution virtaan vastustamattomalla paineellaan ja pakottaa hänet jälleensyntymään. Halun tappaminen ei ole tosi okkul-tistin tie.

Persoonallista rakkautta ei ole tarkoitus tappaa, vaan laa-jentaa sitä, kunnes siitä tulee universaalista. Rakkautta on tarkoitus kohottaa, ei painaa alas. Kun tätä ei ole ymmärretty tai kun tehtävä on havaittu vaikeaksi, se on johtanut joissain tapauksissa rakkauden jähmettymiseen kasvamisen sijaan. Kuitenkin vain ylitsevuotava rakkaus pelastaa maailman, ei rakkaudettomuus. Mahatma on myötätunnon valtameri, ei jää-vuori. Yritys tappaa rakkaus kuuluu vasemman käden polun tapoihin.

Mutta on sen sijaan välttämätöntä tappaa täydellisesti alem-mat ja karkeammat halut. Se, mitä jää jäljelle, on puhdistettava ja muutettava pyrkimykseksi ja päättäväisyydeksi. On voiman haaskausta haluta tai toivoa, sen sijaan okkultisti *tahtoo*. Tahto on halun korkeampi aspekti.

On myös sanottu, että meidän tulisi ottaa hengiltä ”kuumuotomme” eli astraaliruumiimme. Tämä ei tarkoita, että kaikki tunteet ja emootiot hävitetään, vaan että astraaliruumiin tulisi olla täysin hallinnassa, ja meidän tulisi kyetä ottamaan kuumuotomme hengiltä *tahdollamme*. Kun ihminen kehittyy, hän tekee tahdostaan Logoksen tahdon, ja Logos tahtoo evoluutiota.

Ei liene tarpeen sanoa, että tällainen tahdon yhdentäminen eliminoi itsessään sellaiset halut kuin kunnianhimo ja edistymisenhalu muuan muassa. *Hiljaisuuden ääni* varoittaa meitä siitä, että astraalimaailmassa kauneimmankin kukan alla on kerällä halun käärme. Esimerkiksi kiintymyksessä täytyy päästä kaiken kiinnipitämisen tuolle puolen. Mutta on mahdotonta päästä korkean, puhtaan ja epäitsekkään kiintymyksen tuolle puolen, koska se on Logoksen ominaisuus ja on välttämätön edistymiseksi Polulla, joka johtaa Mestareiden luo ja vihkimykseen.

Luku 26 Astraalikykyjen kehittäminen

Psyykkisten kykyjen omaamiseen ei välttämättä liity korkea moraalinen luonne enempää kuin fyysisen voiman omaamiseenkaan, eivätkä psyykkiset kyvyt ole itsessään merkki suuresta kehityksestä minkään muun, esimerkiksi älyn suhteen.

Vaikkei ole totta, että yliluonnollisia kykyjä omaava on välttämättä henkinen, niin on toisaalta totta, että suuresti henkinen omaa yliluonnollisia kykyjä.

Jokainen, joka haluaa nähdä vaivaa, voi kehittää psyykkisiä kykyjä. Ihminen voi oppia selvänäköisyyttä tai mesmerismiä samoin kuin pianonsoittoa, jos hän on halukas käymään läpi siihen liittyvän kovan työn.

Kaikilla ihmisillä on astraaliaistit, mutta ne ovat piilevinä useimmissa, ja jos niitä halutaan käyttää nykyisessä evoluutiovaiheessa, ne on pakotettava toimimaan keinotekoisesti. Joissakin ne aktivoituvat ilman keinotekoisia impulssia, ja monissa ne voidaan keinotekoisesti herättää ja kehittää niitä. Kaikissa tapauksissa astraaliaistien aktiivisuuden ehtona on fyysisten aistien passiivisuus. Mitä täydellisempi on fyysisten aistien passiivisuus, sitä suurempi on mahdollisuus astraaliaistien aktiivisuudelle.

Selvänäköisyyttä esiintyy usein yksinkertaisissa ihmisissä. Tätä kutsutaan usein alemmaksi selvänäköisyydeksi, eikä se missään tapauksessa ole sama asia kuin kehittyneemmän asianmukaisen harjoituksen tuloksena saavuttama kyky. Siihen ei myöskään päästä samalla tavalla.

Psyykkisten kykyjen satunnainen ilmaantuminen vähemmänkehittyneessä henkilössä on eräänlainen massiivinen tunne epämääräisenä koko käyttövälineessä eikä erikoistuneen

aistimen kautta tuleva tarkka ja määrätty havainto. Tämä oli erityisen tyypillistä atlanttilaiselle neljännele rodulle. Se ei toimi astraalitsakrojen, vaan fyysisten aistien astraalikeskusten kautta. Ne eivät ole erityisen astraalisia, vaikka ne ovatkin astraaliaineen kerääntymiä astraaliruumiissa. Ne ovat luonteeltaan astraali- ja fyysisen tason yhdistäviä siltoja eivätkä kehittyneitä astraaliaisteja sanan varsinaisessa merkityksessä. ”Selvänäköisyys” kuuluu tämäntyyppiseen sensitiivisyyteen ja on usein symbolista, kun tieto havainnosta saadaan ihmeellisellä symbolisella tavalla. Siltoina toimivien keskusten stimulointi tsakrojen, astraalielinten kehittymisen sijaan, on suuri virhe. Tällainen alempi psyykkisyys on yhteydessä sympaattiseen hermostoon, kun taas korkeampi psyykkisyys kuuluu aivo-selkäydin-järjestelmään. Sympaattisen hermoston hallinnan herättäminen eloon uudelleen on askel taakse-, ei eteenpäin.

Ajan mittaan alempi psyykkisyys katoaa ja avautuu uudelleen myöhemmässä vaiheessa, jolloin se saatetaan tahdon alaisuuteen.

Hysteriset ja kovin hermostuneet voivat satunnaisesti tulla selvänäköisiksi, mikä on heidän sairautensa oire ja johtuu fyysisen käyttövälineen heikentymisestä siinä määrin, ettei se enää muodosta estettä eetteri- tai astraalinäköille. Juoppohulluus on ääriesimerkki tämäntyyppisestä psyykkisyydestä. Sairaudesta kärsivät kykenevät usein tilapäisesti näkemään tiettyjä iljettäviä elementaaleja ja eetterintiteettejä.

Niiden, jotka eivät vielä ole kehittäneet astraalinäköä, on suositeltavaa arvostaa älyllisesti astraalimaailman todellisuutta ja ymmärtää, että sen ilmiöt ovat kykenevän tarkasteltavissa aivan kuten fyysisen maailmankin.

On olemassa tiettyjä joogamenetelmiä, joilla astraaliaisteja voi kehittää rationaalisesti ja terveellisesti. Mutta niiden yrittäminen, ennen kuin on käyty läpi puhdistautumisen valmistava vaihe, voi olla paitsi hyödytöntä, myös vaarallista. Sekä fyysinen että astraaliruumis on puhdistettava katkaisemalla siteet huonoihin tottumuksiin syömisessä, juomisessa ja kaikenlaisille vihantunteille periksiantamisessa jne.

Yleisesti ottaen ei ole suotavaa pakottaa astraaliruumiin kehittymistä keinotekoisesti, sillä ennen kuin on saatu henkistä vahvuutta, astraalinäkyjen, -äänien ja muiden ilmiöiden kokeminen voi olla häiritsevää ja jopa pelottavaa.

Se, joka seuraa ”muinaista kuninkaallista” polkua, huomaa ennemmin tai myöhemmin menneisyyden karmasta riippuen tiedon astraali-ilmiöistä vähitellen tavoittavan hänet. Hänen tarkkanäköisyytensä herää ja laajemman universumin uudet näköalat avautuvat hänelle joka puolella. Tätä kuvaa sanonta, etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja kaikki tämä teille annetaan.

Astraalikykyjen saaminen tavoitteena itsessään johtaa väistämättä siihen, mitä idässä kutsutaan *laukika*-menetelmäksi kehityksessä: saavutetut kyvyt ovat vain nykyistä persoonallisuutta varten ja kun mitään varmistusta ei ole, on erittäin todennäköistä, että oppilas käyttää niitä väärin. Tähän luokkaan kuuluvat hatha-jooga, pranayama eli hengityksenhallinta, elementaalien manaaminen ja kaikki sellaiset järjestelmät, joissa on mukana fyysisten aistien kuolettamista jollain tavalla aktiivisesti tai passiivisesti. *Aktiivisesti* se tapahtuu huumeilla kuten bhang tai hashis, itsehypnoosilla tai kuten dervissit pyörimällä hulluna uskonnollisen tanssin huumassa, kunnes huimaus ja tajuttomuus seuraavat. *Passiivisilla* tarkoitetaan mesmeroituna olemista niin, että astraaliaistit voivat

tulla pintaan. Muita menetelmiä ovat kristallipalloon tuijottaminen, mikä voi johtaa vain alimman tyyppin selvänäköisyyteen, mantran toistaminen tai amulettien ja seremonioiden käyttäminen.

Ihminen, joka saattaa itsensä transsiin sanoja tai mantroja toistamalla, voi mahdollisesti syntyä seuraavassa elämässä meediona tai ainakin jonkinasteisesti mediumistisena. Mediumistisuutta ei tule pitää minkäänlaisena psyykkisenä kykyä, sillä mitä tulee kykyjen käyttämiseen, niin meedio päin vastoin luovuttaa kehonsa kontrollin toiselle entiteetille. Mediumistisuus ei siten ole kyky, vaan tila.

On olemassa monia tarinoita jostain mystisestä luoksesta tai lääkeaineesta, joka silmiin hierottuna saa ihmisen näkemään keijua jne. Silmien käsittely voi stimuloida eetterinäköä, mutta se ei kykene avaamaan astraalinäköä, vaikka tiettyjen luosten hierominen koko kehoon edesauttaa astraaliruumiin irrottautumista fyysisestä ruumiista täysin tietoisena. Tämä tieto säilyi aina keskiajalle asti, kuten voidaan nähdä joistakin noitavaino-oikeudenkäynneistä.

Lokottara-menetelmä koostuu raja-joogasta eli henkisestä edistyksestä ja on kiistatta paras menetelmä. Vaikka se on hitaampi, niin saavutetut kyvyt kuuluvat pysyvälle yksilöllisyydelle eivätkä enää koskaan katoa. Mestarin opastus puolestaan varmistaa turvallisuuden, kunhan hänen ohjeitaan noudatetaan tunnontarkasti.

Toinen huomattava etu Mestarin ohjauksessa harjoittelemisessa on, että mitä kykyjä oppilas saakin, ne ovat hänen hallinnassaan ja hän voi käyttää niitä milloin tahansa tarvittaessa. Harjaantumattoman kyvyt ilmenevät itsestään usein varsin osittain ja katkonaisesti mennen ja tullen kuten niitä huvittaa.

Tilapäinen menetelmä on kuin opettelisi ratsastamaan tokkuraisella hevosella. Pysyvä menetelmä on oppia ratsastamaan kunnolla niin, että sen jälkeen osaa ratsastaa millaisella hevosella tahansa. Pysyvä menetelmä merkitsee todellista evoluutiota, toisessa ei, sillä saadut kyvyt saattavat kadota ruumiin kuollessa.

Laajempi näkökyky astraalitasolla ei ole pelkkä siunaus, koska se paljastaa maailman murheen ja kurjuuden, pahuuden ja ahneuden. Mieleen tulevat Schillerin sanat: ”Miksi olet heittänyt minut sokeiden kaupunkiin julistamaan sanomaasi avoimin aistein? Ota takaisin tämä murheellinen selvänäköisyys. Ota pois silmistäni tämä julma valo! Anna minulle takaisin sokeuteni - aistieni onnellinen pimeys. Ota takaisin kaamea lahjasi!”

Oikein ja järkevästi käytettynä selvänäkökyky voi olla siunaus ja apu, väärinkäytettynä este ja kirous. Siihen liittyvät pääasialliset vaarat syntyvät ylpeydestä, tietämättömyydestä ja epäpuhtaudesta. On hölmöä selvänäköisen puolelta kuvitella, että hän on ainoa, jolle tällainen lahja on suotu ja erityisesti valittu enkelien johdatuksella perustamaan uusi uskonjärjestelmä jne. Aina on olemassa runsaasti kilpailuhenkisiä ja ilkkurisia astraalientiteettejä valmiina ruokkimaan tällaisia houereita ja täyttämään *roolin*, joka heille siinä osoitetaan.

Selvänäköiselle on hyötyä siitä, jos hän tietää jotain asian historiasta ja ymmärtää jotain korkeampien tasojen olosuhteista ja mikäli mahdollista, omaa jonkin verran tietoa tieteistä.

Epäpuhdasta elämää tai epäpuhtain motiivein toimiva vetää väistämättä puoleensa pahimmanlaatuisia elementaaleja näkymättömästä maailmasta. Ajatuksiltaan ja elämältään puhdas varjeltuu sitä vastoin toisten tasojen epätoivottavien entiteettien vaikutuksilta.

Monissa tapauksissa ihminen voi saada astraalitietoisuuden välähdyksiä eetterinäkökyvyn heräämättä. Tämä kehittymisen epäsäännöllisyys on pääasiallinen syy virheiden todennäköisyyteen selvänäköä koskevilla asioilla ainakin varhaisemmissa vaiheissa.

Normaalissa asioiden kulussa ihmiset heräävät astraalitason realiteetteihin hyvin hitaasti aivan kuten vauva fyysisen tason todellisuuteen. Ne, jotka tarkoituksellisesti ja niin ollen ennen aikojaan astuvat Polulle, kehittävät tällaista tietoa epänormaalilla tavalla ja erehtyvät siksi helposti.

Jollei valmennuksessa olevia oppilaita avusta ja ohjaa pätevät opettajat, joille astraalitaso on tuttu, seurauksena voi olla vaaroja ja loukkaantumisia. Siksi uudelle tulokkaalle näytetään kaikenlaisia kauhistuttavia näkyjä jne., jotta hän ymmärtäisi ne ja tottuisi niihin. Ellei näin tehtäisi, hän saisi ehkä shokin, mikä estäisi häntä olemasta hyödyllinen työssä ja saattaisi olla vaarallista hänen fyysiselle ruumiilleen.

Ensimmäinen tutustuminen astraalimaailmaan voi tapahtua monella tavoin. Jotkut ihmiset ovat vain kerran elämässään niin sensitiivisiä, että kokevat astraalienteetin läsnäolon tai jonkin muun astraali-ilmiön. Toiset kuulevat ja näkevät yhä useammin asioita, joille muut ovat kuuroja ja sokeita. Toiset taas alkavat muistaa unikokemuksiaan.

Kun ihminen alkaa tulla sensitiiviseksi astraalivaikutusten suhteen, hän voi satunnaisesti huomata selittämättömän kauhun täyttävän itsensä. Tämä syntyy osittain elementaalimaailman luontaisesta vihamielisyydestä ihmistä kohtaan johtuen ihmisen monista astraalista kohtaan vahingoittavista toiminoista fyysisellä tasolla, ja osittain monista epäystävällisistä keinotekoisista elementaaleista, joita syntyy ihmismielessä.

Jotkut tulevat välillisesti tietoisiksi ihmisauran kirikkaista väreistä, toiset näkevät kasvoja, maisemia tai värillisiä pilviä leijumassa silmiensä edessä pimeässä ennen uneen vaipumista. Ehkä kaikkein yleisin kokemus on, että alkaa muistaa entistä selvemmin toisten tasojen kokemuksia unen aikana.

Joskus henkilö näkee kerran elämässään ystävänsä lähdön tämän kuolemanhetkellä. Tämä voi johtua kahdesta syystä, joissa kummassakin liikkeellepanevana voimana on kuolevan voimakas toive. Se voi tehdä mahdolliseksi kuolevalle materialisoida itsensä hetkellisesti, jolloin selvänäköisyyttä ei tarvita. Todennäköisemmin siinä on toimittu mesmerismin keinoin ja vaimennettu hetkellisesti vastaanottajan fyysiset aistit ja stimuloitu hänen korkeampaa sensitiivisyyttään.

Fyysinen aine ei luonnollisesti enää rajoita sitä, jonka astraalinäkö on kehittynyt. Hän näkee kaikkien fyysisten kohteiden lävitse, fyysisesti läpinäkymätön on hänelle kuin läpinäkyvää lasia. Konsertissa hän näkee sinfoniat väreinä. Luenolla hän näkee puhujan ajatukset väreinä ja muotoina ja ymmärtää häntä tämän johdosta paremmin kuin ilman astraalinäköä. Vähäinenkin tarkastelu paljastaa, että monet saavat puhujalta enemmän kuin pelkät sanat välittävät. Monet löytävät muististaan enemmän kuin mitä puhuja sanoi. Tällaiset kokemukset osoittavat, että astraaliruumis on kehittymässä ja tulossa sensitiivisemmäksi vastaten puhujan luomiin ajatusmuotoihin.

Jotkut paikat tarjoavat suurempaa helpotusta okkulttiseen työhön kuin toiset. Kalifornian ilma on hyvin kuivaa ja siinä on paljon sähköä, mikä on eduksi selvänäköisyyden kehittymiselle. Jotkut selvänäkijät tarvitsevat +27° asteen lämpötilan työskennelläkseen parhaiten, toiset eivät voi toimia kuin viileämmässä lämpötilassa.

Koska harjaantunut selvänäköinen voi nähdä ihmisen astraaliruumiin, siitä seuraa, että astraalitasolla ei kukaan voi piiloutua tai käyttää valepukua. Jokainen ennakkoluuloton näkijä näkee hänet sellaisena kuin hän on. On tarpeen sanoa ennakkoluuloton, koska ihminen näkee toisen omien käyttövälineitensä kautta, mikä muistuttaa hiukan maiseman katsomista värillisten silmälasien läpi. Ennen kuin ihminen on oppinut ottamaan huomioon tämän vaikutuksen, hän pitää helposti näkyvimpinä toisessa niitä ominaisuuksia, joihin hän itse helpoimmin vastaa. Tarvitaan harjoitusta, jotta osaa vapautua oman persoonallisen näkemyksen aikaansaamasta vääristymästä niin, että voi nähdä selvästi ja tarkasti.

Monet selvänäköiset, jotka saavat satunnaisesti välähdyksiä astraalimaailmasta ja useimmat spiritualistisissa istunnoissa kommunikoivat entiteetit eivät onnistu kertomaan monista tässä kirjassa kuvatuista monimutkaisista tilanteista astraalitasolla. Syynä on se, että he näkevät asiat sellaisina kuin ne todella ovat astraalitasolla vasta pitkän kokemuksen jälkeen. Nekin, jotka näkevät täydellisesti, ovat usein liian hämmentyneitä ja häikäistyneitä ymmärtääkseen tai muistaakseen, ja tuskin kukaan voi kääntää muistikuviaan selvästi ymmärrettävälle fyysiselle kielelle. Monet harjaantumattomat selvänäköijät eivät koskaan tutki tieteellisesti näkemäänsä. He vain saavat vaikutelman, joka voi olla oikein, mutta voi olla vääräkin tai jopa kokonaan harhaanjohtava.

Astraalimaailman leikkisät asukkaat tekevät myös monenlaisia temppuja, joiden suhteen harjaantumaton on yleensä puolustuskyvytön, kuten olemme nähneet.

Jatkuvasti meedion välityksellä toimivan astraalientiteetin hienommat astraaliaistit voivat tulla niin karkeiksi, että hän ei enää aisti astraaliaineen hienompia asteita.

Vain fyysiseltä tasolta oleva harjaantunut kävijä, joka on tietoinen kummallakin tasolla, voi luottaa näkevänsä sekä astraali- että fyysisen tason selvästi ja samanaikaisesti.

Todenmukainen, harjaantunut ja ehdottoman luotettava selvänäköisyys vaatii kykyjä, jotka kuuluvat astraalitasoa korkeammille tasoille. Paikkansapitävän ennaltanäkemisen kyky kuuluu sekin korkeammalle tasolle. Välähdyksiä tai heijastuksia siitä on näkyvissä usein astraalinäöllekin erityisesti mieleltään yksinkertaisissa ihmisissä, jotka elävät sopivissa oloissa. Tunnettu esimerkki tällaisesta selvänäköisyydestä on Skotlannin ylämaalaisten keskuudessa esiintyvä selvänäköisyys.

On olemassa astraalisesti sokeita kuten fyysisestikin niin, että monet astraali-ilmiöt eivät näy tavallisella astraalinäöllä. Alkuun astraalinäön käytössä voi tapahtua paljon virheitä samoin kuin lapsi tekee virheitä, kun hän alkaa käyttää fyysisiä aistejaan. Mutta ajan mittaan tulee mahdolliseksi nähdä ja kuulla astraalitasolla yhtä hyvin kuin fyysisellä.

Toinen selvänäköisyyden kehittämismenetelmä, jota neuvotaan kaikissa uskonnoissakin ja mikä ei voi vahingoittaa, on meditaatio, jonka avulla voi joskus kehittyä hyvin puhtaantyyppinen selvänäköisyys. Tarkka kuvaus meditaatioon kuuluvista prosesseista on piispa C. W. Leadbeaterin kirjassa *Kuoleman toisella puolen* ja luonnollisesti myös monissa muissa kirjoissa.

Meditaation keinoin voidaan kehittää hyvin korkea-asteista sensitiivisyyttä ja samalla täydellistä tasapainoa, mielen- ja ruumiin terveyttä.

Päätäväinen meditaatio rakentaa korkeammantyyppistä ainetta ruumiisiin. Voidaan tuntea suuria tunteita, jotka ovat peräisin buddhiselta tasolta, toisin sanoen välittömästi korkeamman mentaalitason yläpuolella olevalta tasolta. Ne heijastuvat

astraaliruumiiseen. Tasapainon vuoksi on kehitettävä myös mentaali- ja syyruumista. Ihminen ei voi harpata astraalitietoisuudesta buddhiseen kehittämättä välissä olevia käyttövälineitä. Pelkällä tunteella emme voi koskaan saavuttaa täydellistä tasapainoa tai vakautta. Suuret tunteet, jotka ovat heilauttaneet meitä oikeaan suuntaan, voivat helposti vääntyä ja heilauttaa meitä vähemmän toivottavaan suuntaan. Emootiot tarjoavat motiivin, mutta ohjaus tulee viisaudesta ja vakaudesta.

Astraalisen buddhisen tason välillä on läheinen yhteys, onhan astraaliruumis eräällä tavoin buddhisen heijastuma.

Kristillinen messu tarjoaa esimerkin astraali- ja buddhisen tason läheisestä yhteydestä. Hostian pyhittämisen hetkellä ulospäin säteilevä voima on vahvinta buddhisessa maailmassa ja korkeammassa mentaalimaailmassa. Lisäksi sen toiminta on huomattavissa ensimmäisellä, toisella ja kolmannella astraalisella alatasolla, vaikka tässä voi olla kyse myös mentaalista heijastuksesta tai resonanssivärähtelyn vaikutuksesta. Kaukana kirkostakin olevat ihmiset voivat tuntea vaikutuksen, kun suuri henkisen rauhan ja voiman aalto pyyhkii yli seudun, vaikka monet eivät osaa yhdistää sitä juuri pidettyyn messuun.

Toinenkin vaikutus syntyy riippuen jokaisen messun viettoon osallistuvan tietoisien tunteen intensiteetistä. Kohotetusta hostiasta suuntautuu nuolimainen säde ja asettuu jokaisen astraaliruumiiseen hehkumaan. Astraaliruumiin kautta myös buddhinen käyttöväline tuntee vaikutuksen. Näin buddhinen ja astraalinen käyttöväline vaikuttavat ja reagoivat toisiinsa. Samanlainen vaikutus syntyy, kun vietetään sakramentin siunausta siunatun hostian ollessa mukana.

Luku 27 Selvänäköisyys ajassa ja paikassa

On olemassa neljä menetelmää, joita käyttämällä on mahdollista tehdä huomioita pitkän etäisyyden päässä tapahtuvasta.

1. *Astraalivirtaukset.* Tämä menetelmä muistuttaa jossain määrin rautatangon magnetisointia ja se muodostuu astraali-atomilinjojen polarisoimisesta tahdon avulla tarkkailijasta siihen paikkaan, jota hän haluaa huomioida. Kaikki atomit järjestetään tarkasti keskenään samanasuuntaisiksi akseleiltaan, jolloin ne muodostavat ikään kuin putken, jolla tarkkailija voi katsella. Linja häiriintyy tai jopa rikkoontuu helposti, jos riittävän voimakas astraalivirtaus risteää sitä. Näin ei kuitenkaan tapahdu usein.

Linja muodostuu joko lähettämällä energiaa hiukkasesta toiseen tai käyttämällä voimaa korkeammalta tasolta, joka vaikuttaa koko riviin samanaikaisesti. Tämä vaatii korkeampaa kehitystasoa, koska siihen sisältyy tietoa ja kykyä käyttää huomattavasti korkeamman tason voimaa. Ihminen, joka osaa muodostaa tällaisen linjan, ei tarvitse sitä, koska hän näkee paljon paremmin ja helpommin korkeampia kykyjä käyttämällä.

Tällainen virtaus tai putki voi muodostua myös aivan tiedostamatta ja tahattomasti, ja se on usein tulosta voimakkaasta ajatuksesta tai tunteesta joko tarkkailijan tai kohteen puolelta. Jos kaksi ihmistä tuntee voimakasta kiintymystä toisiinsa, niin heidän välillään on lähes yhtäjaksoisesti käynnissä keskinäinen ajatusvirta. Jokin äkillinen tarve tai ääritilanne jommankumman puolelta voi vahvistaa virtaa tilapäisesti polarisoidulla, mitä tarvitaan astraaliteleskoopin luomiseksi.

Näin saatu näkymä on hyvin samanlainen kuin teleskoopilla. Ihmiset näkyvät yleensä hyvin pieninä, mutta selkeinä. Toi-

sinaan, muttei aina, on mahdollista sekä nähdä että kuulla tällä menetelmällä.

Tällä menetelmällä on rajoituksensa, sillä astraaliteleskooppi näyttää näkymän vain yhdestä suunnasta ja näkökenttä on rajattu. Astraalinäkö on tässä menetelmässä rajoittunut aivan samoin kuin fyysinen näkökenttä olisi samoissa olosuhteissa.

Tämäntyyppistä selvänäköä helpottaa suuresti fyysisen esineen käyttäminen lähtöpisteenä, tahdonvoiman fokuksena. Kristallipallo on yleisin ja tehokkain tällaisena fokuksena. Sen elementaalisen elonaineen erikoislaatuisesta järjestymisestä johtuen sillä on myös ominaisuuksia, jotka stimuloivat psyykkisiä kykyjä. Muitakin esineitä käytetään samaan tarkoitukseen kuten kuppia, peiliä, musteläikkää, veripisaraa, vesikulhoa, lampea, vettä lasikulhossa ja melkein mitä tahansa kiiltävää pintaa. Myös aivan musta toimii kuten lautaselle levitetty hiilipöly.

Jotkut voivat määrätä, tahdollaan, mitä haluavat nähdä, toisin sanoen he osaavat kohdentaa teleskooppinsa, mutta suurin osa muodostaa vain putken ja näkee sillä, mitä toisessa päässä sattuu olemaan tekeillä.

Jotkut selvänäkijät kykenevät käyttämään tällaista putkimenetelmää vain mesmerismin vaikutuksen alaisena. Näitä on kahta tyyppiä:

- (1) ne, jotka kykenevät itse tekemään putken ja
- (2) ne, jotka katsovat mesmerioijan tekemän putken läpi.

Toisinaan, joskin harvoin on mahdollista käyttää myös suurentamista, mutta niissä tapauksissa on mahdollista, että aivan uusi kyky on alkanut sarastaa.

2. *Ajatusmuodon projisointi.* Tässä menetelmässä tehdään itsestä mentaalinen kuva, jonka ympärille vedetään astraaliainetta. Tällainen yhteys kuvaan pidetään yllä tahdonvoimalla, sen avulla on mahdollista saada vaikutelmia. Se muodostaa ikään kuin näkijän tietoisuuden etuvartiopisteen. Vaikutelmat välittyvät ajattelijalle resonanssivärähtelyillä. Täydellisimmillään näkijä näkee yhtä hyvin kuin hän itse seisoi samassa paikassa ajatusmuotonsa kanssa. Tässä menetelmässä on mahdollista myös muuttaa näkökulmaa. Tähän menetelmään liittyy harvemmin selväkuuloisuutta kuin edelliseen. Sillä hetkellä, kun ajatuksen intensiteetti laskee, koko näky katoaa ja sen saamiseksi uudelleen on tarpeen rakentaa uusi, tuore ajatusmuoto. Tämäntyyppinen selvänäköisyys on harvinaisempaa sen vaatiman mentaalisen hallinnan ja hienompien voimien vuoksi. Lyhyitä etäisyyksiä lukuunottamatta sen käyttö on vaivalloista.

3. *Astraaliruumiissa matkaaminen.* Se voi tapahtua joko unessa tai valveilla. Tätä menetelmää on jo selostettu edellisissä luvuissa.

4. *Mentaaliruumiissa matkaaminen.* Tässä tapauksessa astraaliruumis jätetään fyysisen ruumiin luo, ja jos halutaan näyttäytyä astraaliruumiissa astraalitasolla, niin muodostetaan tilapäinen astraaliruumis mayavirupa.

On myös mahdollista saada tietoa etäisyyksien päässä tapahtuvasta kutsumalla tai manaamalla astraalientiteetti, kuten luonnonhenki ja saada tai käskeä se suorittamaan tutkimuksia. Tämä ei tietenkään ole selvänäköä, vaan magiaa.

Henkilön löytymiseksi astraalitasolta on tarpeen olla suhteessa hänen kanssaan. Yleensä hyvin pieni vihje riittää, kuten valokuva, hänen kirjoittamansa kirje, hänelle kuulunut esine

jne. Operoija soittaa sitten ihmisen säveltä ja jos hän on astraalitasolla, vastaus tulee välittömästi.

Ihmisen sävel astraalitasolla on eräänlainen yleissävel, joka lähtee hänen tavallisen astraaliruumiinsa kaikista eri värähtelyistä. Myös jokaisen mentaaliruumiilla on tällainen sävel, samoin kuin kaikilla muilla ruumiilla. Kaikki sävelet yhdessä muodostavat ihmisen mystisen soinnun, kuten sitä usein kutsutaan.

Harjaantunut näkijä soinnuttaa omat käyttövälineensä hetkeksi tuon ihmisen kanssa samaan säveleeseen ja lähettää sitten tahdonvoimallaan äänen liikkeelle. Missä tahansa kolmesta maailmasta etsitty onkaan, hänestä lähtee välitön vastaus. Se näkyy heti näkijälle ja hän kykenee muodostamaan magneettisen yhteyslinjan henkilön kanssa.

Eräs toinen muoto selvänäköisyyttä tekee mahdolliseksi tarkastella tapahtumia, jotka ovat tapahtuneet menneisyydessä. Tätä kykyä on montaa eri astetta alkaen harjaantuneesta näkijästä, joka voi tutkia akashisia aikakirjoja itse tahtonsa mukaan sellaiseen, joka saa vain satunnaisia välähdyksiä. Tavallinen psykometriikko tarvitsee jonkin fyysisesti menneeseen tapahtumaan liittyvän esineen tai hän voi käyttää kristallia tai jotain muuta esinettä fokuoituakseen.

Akashiset aikakirjat tarkoittavat jumalaista muistia, joka mainittiin lyhyesti aiemmin. Astraalitasolla nähnyt aikakirjat ovat vain heijastuksen heijastuksia paljon korkeammalta tasolta ja ne ovat äärimmäisen epätäydellisiä, katkonaisia ja usein suuresti vääristyneitä. Niitä on verrattu tuulen sekoittamiin heijastuksiin vedenpinnalla. Mentaalitasolla aikakirjat ovat täydellisiä ja paikkansapitäviä ja niistä on mahdollista lukea asioista tarkasti, mutta tämä vaatii luonnollisesti mentaalitason kykyjä.

Luku 28 Näkymättömät auttajat

Edeltävien sivujen lukija on tähän mennessä havainnut, että se, joka ymmärtää jotain astraalitasosta ja sen mahdollisuuksista, voi selittää yksinkertaisesti ja rationaalisesti näkymättömien toimijoiden puuttumisen ihmisten asioihin. Sitä tapahtuu silloin tällöin, ja sitä on luonnollisesti vaikea selittää materialistisesta näkökulmasta käsin.

Idässä on aina tunnustettu ”näkymättömien auttajien” olemassaolo. Euroopassakin meillä on ollut vanhoja kreikkalaisia tarinoita jumalten puuttumisesta ihmisten asioihin, ja roomalaisen legendan mukaan Castor ja Pollux johtivat nuorta tasavaltaa Regillus-järven taistelussa. Keskiajalla oli monia tarinoita pyhimyksistä, jotka ilmestyivät kriittisellä hetkellä ja käänivät sotaonnen kristittyjen joukkojen hyväksi, kuten pyhä Jaakko, joka johti espanjalaisia joukkoja. On myös tarinoita suojelusenkeleistä, jotka joskus pelastivat matkailijan vakavalta vaaralta tai jopa kuolemalta.

Ihminen voi saada apua useammanlaisilta astraalitason asukkailta. Apua voi tulla luonnonhengiltä, deevoilta, fyysisesti kuolleilta, sellaisilta, jotka ovat vielä fyysisesti elossa, mutta kykenevät toimimaan vapaasti astraalitasolla.

Tapaukset, joissa luonnonhenget ovat auttaneet ihmistä, ovat harvinaisia. Ne (ks. Luku 20) enimmäkseen karttavat ihmistä, koska eivät pidä hänen hajustaan, touhustaan ja levottomuudestaan. Paitsi muutamia korkeamman tason luonnonhenkiä, ne eivät yleensä myöskään välitä ja ovat ajattelemattomia vähän kuin onnelliset lapset leikkiessään eivätkä vakavia ja vastuullisia entiteettejä. Yleensä niihin ei voi luottaa va-

kaina yhteistyökumppaneina auttamistyössä, vaikka jotkut niistä tulevat lähelle ihmistä ja ovat avuksi.

Adeptin tai Mestarin työ tapahtuu pääasiassa mentaalitason arupa-tasoilla, jossa hän voi vaikuttaa ihmisten todelliseen yksilöllisyyteen eikä vain persoonallisuuteen, jonka yläpuolelle ei astraali- tai fyysisellä tasolla päästä. On siksi harvinaista, että Mestari pitää tarpeellisena tai toivottavana työskennellä niin alhaalla kuin astraalitasolla.

Sama pätee siihen luokkaan kuuluviin deevoihin, jotka työskentelevät pikemminkin mentaali- kuin astraali- tai fyysisellä tasolla ja joista jotkut toisinaan vastaavat ihmisen kaipaukseen tai vetoomuksiin. Tämä tapahtuu useammin inkarnaatioiden välisellä ajalla kuin fyysisessä olemassaolossa.

Joskus apua tulee niiltä, jotka ovat äskettäin fyysisesti kuolleet ja jotka pysyttelevät vielä läheisessä yhteydessä maan asioihin. On kuitenkin helposti ymmärrettävää, että tällainen apu on määrältään hyvin rajoittunut tietynluonteisiin asioihin. Mitä epäitsekkäämpi ja auttavaisempi henkilö on, sitä epätodennäköisemmin hänet voi löytää kuoleman jälkeen oleskelemasta täysin tietoisena astraalitason alemmilla tasoilla, josta käsin voidaan helpommin olla kosketuksessa maan päälle.

Lisäksi jotta kuollut kykenisi vaikuttamaan vielä fyysisesti eläviin, heidän täytyy olla epätavallisen sensitiivisiä, tai auttajalla täytyy olla jonkin verran tietoa ja taitoa. Nämä ehdot eivät usein täyty.

Tästä seuraa, että nykyisellään auttaminen astraalitasolla ja alemmilla mentaalitasoilla on pääasiassa Mestareiden oppilaiden ja muitten käsissä jotka ovat riittävän kehittyneitä toimimaan tietoisesti näillä kahdella tasolla.

Kaikkia tämä työ astraalitasolla on kaikessa monimuotoisuudessaan suunnattu yhteen suureen päämäärään, evoluu-

tion viemiseen eteenpäin. Satunnaisesti se on yhteydessä alempien luomakuntien, elementaali-, kasvi- ja eläinkunnan kehitykseen, jota on mahdollista nopeuttaa tietyin ehdoin. Tosiasiassa edistyminen alemmissa luomakunnissa tapahtuu joissain tapauksissa vain yhteydessä ihmiseen tai sen kautta. Esimerkiksi eläin voi yksilöityä vain tietyistä eläinlajeista, jotka ihminen on kesyttänyt.

Suurin ja tärkein osa työstä on tavalla tai toisella yhteydessä ihmiskuntaan, pääasiassa ihmisen henkiseen kehitykseen, vaikka puhtaasti fyysistä apua annetaan hyvin harvoin.

Tämä aiheen klassikossa, piispa C. W. Leadbeaterin *Näkymättömissä auttajissa* on annettu esimerkkejä tyypillisistä väliintuloista fyysisellä tasolla. Joskus näkymätön auttaja, jolla on laajempi näköala, voi havaita vaaran uhkaavan jotakuta ja painamaa ajatuksen tämän henkilön mieleen tai jonkun hänen ystävänsä, joka voi mennä avuksi. Haaksirikkoja on joskus estynyt tällä tavoin. Joskus auttaja voi materialisoida itsensä tai joku kokeneempi auttaja voi materialisoida hänet johdattamaan hänet pois vaarasta esimerkiksi lapsen ulos palavasta rakennuksesta, pelastamaan putoamasta rotkoon, ohjaamaan kotiin eksyneet lapset jne. Esimerkkinä on kerrottu auttajasta, joka löysi kalliokielekkeeltä pudonneen pojan, jonka valtimo oli revennyt, materialisoitui sitoakseen pojan muutoin kohtalokkaaksi koituvan verenvuodon tyrehtyttämiseksi. Samaan aikaan toinen auttaja pakotti pojan äidin mieleen ideaa vaarasta ja johdatti hänet näin tapahtumapaikalle.

Voi kysyä, kuinka astraalientiteetti tulee tietoiseksi fyysisestä itkusta tai onnettomuudesta. Vastaus on, että kaikki itku, jossa on mukana voimakasta tunnetta tai emootioita, tuottaa aina vaikutuksen astraalitasolla ja välittää aivan saman ajatuksen kuin fyysisellä tasolla. Onnettomuudessa kivun tai säikäh-

dyksen aiheuttama tunteenpurkaus leimahtaa kuin suuri valo eikä jää huomaamatta lähellä olevalta astraalientiteetiltä.

Jotta voisi saada aikaan tarvittavan astraaliruumiin materialisoitumisen, jotta voi suorittaa puhtaasti fyysisiä toimia, tieto tähän tarvittavasta menetelmästä on olennainen.

Materialisoitumisessa on kolme selkeää variaatiota:

(1) kosketeltava, muttei fyysiselle näölle näkyvä. Tämä on yleisin tyyppi spiritistisissä istunnoissa. Sitä käytetään pienten esineiden liikuttelussa ja ”suoran äänen” tuottamiseen. Siinä käytetään sellaista aineen järjestystä, joka ei heijasta eikä estä valoa, mutta jota voidaan tietyissä olosuhteissa käyttää äänen tuottamiseen. Eräs tämän luokan muunnos on sellainen, joka vaikuttaa ultraviolettisäteisiin niin, että se mahdollistaa ”henki-valokuvien” ottamisen.

(2) näkyvä, muttei kosketeltava.

(3) täydellinen materialisaatio, joka on sekä kosketeltava että näkyvä. Monille spiritualisteille kaikki kolme tyyppiä ovat tuttuja.

Spiritistisissä istunnoissa täysi materialisoituminen saadaan tavallisesti aikaan käyttämällä ainetta meedion ja myös osallistujien eetteri- ja fyysisen ruumiin aineesta. Sellaisissa tapauksissa on selvää, että näin muodostuu hyvin tiivis yhteys meedion ja materialisoituneen ruumiin välillä. Tarkastelemme tämän merkitystä tuonnempana.

Kun kyseessä on harjaantunut auttaja, joka näkee tarpeelliseksi tuottaa tilapäisen materialisoitumisen, niin toinen menetelmä on käytössä. Mestarin oppilaan ei koskaan sallita aiheuttaa sellaista räsitusta kenenkään toisen ruumista kohtaan joka syntyy siitä, että otetaan ainetta toisen ruumiista materialisoitumiseksi eikä se ole tarpeenkaan. Paljon vaarattomampi

menetelmä on tiivistää ympärillä olevasta etteristä tai jopa fyysisestä ilmasta tarvittava määrä ainetta. Tämä ei tuota vaikeuksia okkulttisen kemian opiskelijalle, vaikka onkin spiritistisissä istunnoissa esiintyvän keskivertoentiteetin kykyjen ulottumattomissa.

Kun meillä tällaisissa tapauksissa on tarkka kopio fyysisestä ruumiista, se on luotu mentaalaisella ponnistuksella ja fyysiselle ruumiille täysin vieraasta aineesta. Tästä johtuen reperi-kussiona tunnettu ilmiö ei ole mahdollinen niin kuin silloin, kun aine materialisoituu muotoon otettuna meedion ruumiista.

Reperi-kussio tapahtuu, kun materialisoituu muotoon aikaansaatu vamma kopioituu tarkasti meedion ruumiissa. Tai kuten usein tapahtuu spiritistisissä istunnoissa, kun hierotaan esimerkiksi liitua materialisoituu käteen ja liitu näkyy meedion kädessä, kun materialisoitunut käsi on hävinnyt.

Auttajan eetteristä tai ilmasta materialisoimaan muotoon aikaansaatu vamma ei vaikuta auttajan fyysiseen ruumiiseen reperi-kussiona enempää kuin ihmistä esittävän marmoriveistoksen vahingoittuminen vaikuttaa siihen, jota patsas esittää.

Mutta jos astraalitasolla epäviisaasti ajatellaan, että fyysistä kohdannut vaara esimerkiksi putoava esine, voisi vahingoittaa astraaliruumista, niin fyysisen ruumiin vahingoittuminen reperi-kussion välityksellä on mahdollinen.

Reperi-kussio on aiheena mutkikas ja vaikea eikä sitä vielä ymmärretä täysin. Sen täydelliseksi ymmärtämiseksi on todennäköisesti välttämätöntä ymmärtää resonanssivärähtelyjen lakia useammalla kuin yhdellä tasolla.

Ei kuitenkaan ole epäilystäkään tahdon hämmästyttävästä voimasta kaikkien tasojen aineeseen kohdistettuna. Jos vain voima on tarpeeksi vahva, niin sen suoralla kohdistamisella

voidaan saada aikaan mitä tuloksia *tahansa* ilman, että tahtoa käyttävä ihminen tietää tai edes ajattelee sitä, *miten* se toimii. Tahdon kehittämisellä ei ole rajoja.

Tämä voima toimii materialisaatiossa, vaikka normaalisti se on taito, joka pitää oppia kuten mikä muu taito tahansa. Keski-vertoihminen astraalitasolla ei kykene materialisoimaan itseään ilman, että on oppinut etukäteen, kuinka se tehdään, yhtään paremmin kuin keski-vertoihminen tällä tasolla osaa soittaa viulua, ellei ole opetellut sitä etukäteen.

On kuitenkin poikkeustapauksia, joissa kiihkeä sympatia ja päättäväisyys tekevät ihmiselle mahdolliseksi tuottaa tilapäinen materialisaatio, vaikkei hän tietoisesti sitä osaisikaan.

On hyvä panna merkille, että silloin harvoin, kun astraali-auttaja fyysisesti puuttunut tilanteeseen, sen on tehnyt mahdolliseksi karmallinen side auttajan ja autettavan välillä. Tällä tavoin entiset palvelukset saavat tunnustuksen ja yhdessä elämässä osoitettu ystävällisyys maksetaan takaisin tulevassa jopa näin epätavallisin menetelmin.

Tai joskus on sallittu suurissa katastrofeissa, joissa menehtyy paljon ihmisiä, yhden tai parin henkilön pelastua ”ihmeellisesti”, koska sattuu olemaan niin, että ei ole heidän ”karmaansa” kuolla juuri silloin. Heillä ei ole jumalaisen lain edessä velkaa, joka voisi tulla maksetuksi juuri tällä tavoin.

Jopa Mestarilta voi tulla fyysistä apua ihmisille satunnaisesti.

Piispa Leadbeater kertoo tapauksesta, joka sattui hänelle itselleen. Kävellessään tiellä hän kuuli yhtäkkiä fyysisesti 11 000 km päässä olevan intialaisen opettajansa äänen huutavan: ”Hyppää taaksepäin”. Hän loikkaasi taaksepäin juuri ennen kuin painava savupiippu murskautui katukäytävälle metrin päähän hänen eteensä.

Eräs toinen huomattava tapaus on, kun eräs rouva oli suuressa fyysisessä vaarassa vaarallisella kadulla, kun yhtäkkiä hänet heitettiin pois ihmisjoukosta ja laskettiin vahingoittumattomana läheiselle tyhjälle sivukadulle. Hänen kehonsa on pitänyt nostaa välissä olevien talojen yli ja laskea seuraavalle kadulle. Hänen ympärilleen oli heitetty mahdollisesti eetteriainesta tehty verho niin, että hän oli näkymätön, kun häntä siirrettiin ilman halki.

Lukujen *Kuolemanjälkeinen elämä* perusteella on selvää, että näkymättömille auttajille on paljon työsarkaa vastikään kuolleiden keskuudessa. Useimmat näistä olennoista ovat täysin tietämättömiä, mitä tulee kuolemanjälkeiseen elämään, ja monet ainakin länsimaalaisista ovat myös kauhuissaan odotettavissa olevan "helvetin" ja "ikuisen kadotuksen" suhteen. On paljon tehtävää ihmisten valistamisessa heidän todellisesta tilastaan ja siitä, mikä on astraalimaailma, josta he nyt ovat löytäneet itsensä.

Näkymättömän auttajan päätyö on tyyntyttää ja lohduttaa juuri kuolleita ja päästää heidät, mikäli mahdollista, kauheasta, mutta tarpeettomasta pelosta, joka niin usein valtaa heidät ja aiheuttaa kärsimyksen lisäksi vielä viivästystä heidän etenemisessään kohti korkeampia sfäärejä, sekä saada heidät ymmärtämään edessään olevaa tulevaisuutta.

On kerrottu, että tätä työtä hoitivat varhaisempina aikoina yksinomaan korkean tason ei-inhimilliset entiteetit, mutta jo jonkin aikaa ovat sellaiset ihmiset, jotka kykenevät toimimaan tietoisina astraalitasolla saaneet etuoikeuden olla avuksi tässä rakkaudentyössä.

Tapauksissa, joissa haluelementti on jo järjestänyt uudeleen astraaliruumiin, astraaliauttaja voi purkaa tämän järjeste-

lyn ja palauttaa astraaliruumiin sen entiseen tilaan niin, että vainaja voi nähdä koko astraalitason eikä vain yhtä alatasoa.

Pitempään astraalitasolla olleet voivat saada apua selityksistä ja neuvoista koskien heidän kulkuaan eri vaiheiden läpi. Näin heitä varoitetaan vaarasta ja viivytyksestä, joka aiheutuu yrityksestä kommunikoida elävien kanssa meedion välityksellä. Joissakin harvoissa tapauksissa spiritualistien piiriin vedetty entiteetti on voitu ohjata korkeampaan ja terveempään elämään.

Tällaisen opetuksen muistoa ei tietenkään voi viedä seuraavaan inkarnaatioon, mutta todellisena sisäisenä tietona se säilyy aina ja sen hyväksymiseen välittömästi on valmius, kun kuulee siitä uudessa elämässä.

Jotkut äskettäin kuolleet näkevät itsensä astraalitasolla sellaisina kuin he todellisesti ovat ja ovat siksi täynnä katumusta. Tässä auttaja voi auttaa selittämällä, että mennyt on mennyttä, ja että ainoa katumus, jolla on mitään arvoa, on päätös tehdä tulevaisuudessa paremmin. Jokaisen ihmisen on hyväksyttävä itsensä sellaisena kuin on ja työskenneltävä vakaasti kehittyäkseen ja elääkseen todempaa elämää tulevaisuudessa.

Toisia vaivaa heidän halunsa korjata jokin aiheuttamansa vahinko ollessaan maan päällä, keventää omaatuntoaan paljastamalla jokin häpeällinen salaisuus, jota he ovat mustasukkaisesti vaalineet, kertoa muille joidenkin tärkeiden papereiden tai rahan kätköpaikka jne. Joissakin tapauksissa auttajan on mahdollista puuttua asiaan fyysisellä tasolla jollain tavoin ja tyydyttää kuolleen toive. Mutta useimmissa tapauksissa hän ei voi muuta kuin selittää, että nyt on myöhäistä korjata mitään ja siksi hyödytöntä kantaa murhetta asiasta ja yrittää näin saada ihminen hylkäämään maanpäälliset ajatuksensa, jotka pitävät

häntä kiinni maaelämässä ja tekemään uudesta elämästään niin hyvä kuin mahdollista.

Valtavasti hyvää työtä tehdään myös panemalla hyviä ajatuksia niiden mieleen, jotka ovat valmiita ottamaan ne vastaan.

Ne, jotka eivät ymmärrä asiaa käytännössä, eivät usko, kuinka täydellisen helppoa olisi auttajalle hallita keskivertoitamisen mieltä ja saada hänet ajattelemaan aivan niin kuin auttaja haluaa herättämättä vähäisintäkään epäilystä ulkopuolisesta vaikutuksesta ihmisen mieleen. Näin toimiminen ei ole lainkaan hyväksyttävää. Ei voi tehdä muuta kuin heittää hyvä ajatus henkilön mieleen tuhansien sen läpi jatkuvasti kulkevien joukkoon ja toivoa, että henkilö ottaa siitä kiinni, tekee siitä omansa ja toimii sen mukaan.

Näin voidaan antaa hyvin monenlaista apua. Surevia ja sairaita lohdutetaan, erimielisyyksien ja eturistiriitojen erottamien välillä yritetään sovittelua ja tosissaan olevia totuudenetsijöitä ohjataan kohti totuutta. On usein mahdollista panna jonkin henkisen tai metafysisen ongelman ratkaisu sellaisen mieleen, joka ajattelee asiaa kiihkeästi. Luennoitsijoita autetaan ehdotuksin tai kuvauksin joko hienomman aineen muodossa tai vaikuttamalla hänen aivoihinsa.

Säännöllisesti näkymättömänä auttajana toimiva saa nopeasti vakituksia ”potilaita”, joiden luona käy joka yö kuten lääkäri maan päällä kierroksella potilaittensa luona. Jokaisesta työntekijästä tulee tavallisesti pienen ryhmän keskus, auttajapiiriin johtaja, joka kykenee aina löytämään autettavia ryhmänsä jäsenille. Astraalimaailmassa työskentelevien määrälle ei ole ylärajaa ja kuka tahansa, mies, nainen tai lapsi voi olla mukana.

Oppilas voi usein olla toimijana asiassa, joka on käytännöllisesti katsoen rukouksiin vastaamista. Vaikka on totta, että

jokainen tosissaan esitetty henkinen toive, kuten rukouksessa ilmaistu on voima, joka automaattisesti tuo tiettyjä tuloksia, niin on myös totta, että tällainen henkinen ponnistus tarjoaa tilaisuuden hyvän voimien vaikutukselle. Halukkaasta auttajasta voidaan silloin tehdä kanava, jonka kautta energiaa vuodataan. Tämä pätee vielä suuremmassa määrin meditaatioon.

Joissakin tapauksissa auttajaa pidetään pyhimyksenä, jota pyytäjät on rukoillut. Monet tarinat kertovat tästä.

Niitä oppilaita, jotka soveltuvat työhön, käytetään myös tekemään ehdotuksia tosista ja kauniista ajatuksista kirjailijoille, runoilijoille, taiteilijoille ja muusikoille.

Joskus harvemmin on mahdollista varoittaa ihmisiä heidän moraalisesta kehitystään uhkaavasta vaarasta heidän seuraamansa toimintalinjan vaikutuksesta, raivata huonoja vaikutuksia henkilöstä tai paikasta tai suorittaa vastatoimia mustien maagikkojen masinoiteja vastaan.

Näkymättömille auttajille on niin paljon työtä astraalitasolla, että on oppilaan velvollisuus pelkästä myötätunnosta tehdä itsestään kaikin käytettävissään olevin keinoin sopiva avustamaan tässä työssä. Näkymättömien auttajien työ ei tulisi hoidetuksi, ellei olisi oppilaita, jotka ovat juuri siinä vaiheessa, jossa tämä työ on parasta, mitä he voivat tehdä. Niin pian kuin he selvittävät tämän vaiheen ja voivat tehdä korkeampaa työtä, sitä varmasti osoitetaan heille tehtäväksi.

Tulee pitää mielessä, että kun auttajalle annetaan kykyjä ja valmennusta, niin se tapahtuu tietyissä rajoissa. Hänen ei koskaan tule käyttää niitä itsekkäästi, ei esitellä niitä uteliaisuuden tyydyttämiseksi, ei käyttää urkkiakseen muitten asioita, eikä koskaan osallistua spiritististen istuntojen kokeisiin, toisin sanoen hänen ei tule koskaan tehdä mitään todistaakseen jotain ilmiötä fyysisellä tasolla. Hän voi ottaa toimittaakseen viestin

kuolleelle, muttei koskaan muuten kuin Mestarinsa nimenomaisesta määräyksestä tuoda vastausta kuolleelta eläville. Näkymättömien auttajien piiri ei siis ole etsivätoimisto eikä astraalinen tietotoimisto, vaan tarkoitettu tekemään yksinkertaisesti ja hiljaisesti sille osoitettu tai muuten sen tielle tuleva työ.

Kun okkultismin opiskelija edistyy, hän oppii yksilöiden avustamisen lisäksi toiminaan yhteiskuntaluokkien, kansakuntien ja rotujen kanssa. Kun hän saa vaadittavat kyvyt ja tiedon, hän alkaa käsitellä akashan ja astraalivalon kaltaisia suurempia voimia, ja hänelle näytetään, kuinka käyttää hyväksi suotuisia syklisiä vaikutuksia. Hänet saatetaan yhteen nirmanakayojen kanssa ja hänestä tulee heidän siunauksensa levittäjä, joka oppii, kuinka jaella voimia, jotka ovat äärimmäisen itsensä uhraamisen tulosta.

Auttajaksi pyrkivän edellytyksissä ei ole mitään mystistä. Niitä on jo satunnaisesti kuvattu, mutta saattaa olla hyvä listata niitä täydemmin ja johdonmukaisemmin.

1. Yhteen asiaan keskittyminen. Auttajan on tehtävä muiden auttamisesta ensimmäinen ja korkein velvollisuutensa. Mestarin hänelle osoittaman työn tulee olla hänen suurin kiinnostuksensa elämässään.

Lisäksi tarvitaan älyllistä erottamiskykyä näkemään ero hyödyllisen ja hyödyttömän työn välillä ja myös erilaisen hyödyllisen työn välillä. Energian tehokas käyttö on ykköslaki okkultismissa ja jokaisen oppilaan on omistauduttava korkeimmalle työlle, mihin kykenee. On myös olennaista, että opiskelija tekee fyysisellä tasolla kaikkensa edistääkseen samoja päämääriä auttaa kanssaihmissään.

2. Itsehillintä. Tämä käsittää täydellisen luonteen hallinnan, sillä minkään, mitä näkee tai kuulee, ei tule antaa aiheuttaa todellista ärtymystä, sillä sen seuraukset ovat astraalitasolla pal-

jon vakavammat kuin fyysisellä tasolla. Jos kyvyiltään täysin hereillä oleva henkilö astraalitasolla tuntisi suuttumusta toista henkilöä kohtaa tällä tasolla, hän aiheuttaisi tälle vakavia ja kenties pysyviä vammoja. Jokainen ärtyvyyden, innostuksen tai kärsimättömyyden ilmeneminen astraalimaailmassa tekee välittömästi auttajasta pelottavan ja saa ne, joita hän halusi auttaa, pakenemaan kauhuissaan.

Eräässä kirjatussa tapauksessa näkymätön auttaja sai itsensä sellaiseen innostuksen tilaan, että hänen astraaliruumiinsa kasvoi kooltaan ja värähteli väkivaltaisesti leiskahdellen vahvoissa väreissä. Äskettäin kuollut, jota auttaja tahtoi auttaa, kauhistui nähdessään valtavan liekehtivän ja leimahtelevan kehän lähestyvän itseään ja piti sitä teologiassa esitettyä paholaisena omassa persoonassaan. Hän pakeni kauhuissaan niin kutsutun auttajansa seurattessa perässä, mikä vain lisäsi hänen pelkoaan.

Lisäksi hermojen hallinta on olennaista, ettei mikään fantastinen tai kauhistuttava näky saa oppilaan rohkeutta pettämään. Kuten aiemmin todettu hermojen hallinta ja sopivuus työhön varmistetaan nykyisin niin kuin vanhoina päivinä maan, veden, ilman ja tulen kokeen selvittämisellä.

Oppilaan on ymmärrettävä, että astraaliruumiissa kovinakaan kivi ei ole hänen vapautensa esteenä, että hän voi vahingoittumatta hypätä korkeimmaltakin kallionkielekkeeltä ja sukeltaa luottavaisena raivoavan tulivuoren kraatteriin ja mitaamattoman valtameren syvyyksiin. Oppilaan on ymmärrettävä nämä asiat riittävän hyvin voidakseen toimia vaistonvaraisesti ja luottavaisesti.

Lisäksi tarvitaan mielen ja halujen hallintaa. Mielen siksi, että ilman keskittymiskykyä olisi mahdotonta työskennellä hyvin kaikkien astraalitasoon häiritsevistä virtausten keskellä. Halujen

siksi, että astraalimaailmassa haluaminen tarkoittaa luomista. Ja elleivät halut ole hyvin hallinnassa, opiskelija saa huomata olevansa kasvokkain omien sellaisten luomustensa kanssa, joita hänen sietäisi hävetä.

3. *Tyyneys*. Tämä tarkoittaa, ettei murehdi eikä masennu. Kun suuri osa työstä on levottomien tynnyttelemistä ja surevien piristämistä, on selvää, että auttaja ei voi tehdä tällaista työtä, jos hänen oma auransa värähtelee jatkuvasti touhottamisesta ja huolesta tai on harmaana masennuksesta. Mikään ei ole kohtalokkaampaa okkulttiselle edistykselle tai käyttökelpoisuudelle kuin huolen kantaminen joutavista. Optimistinen näkemys kaiken suhteen on aina lähimpänä jumalaista näkemystä ja siten totuutta, koska vain hyvä ja kaunis voi olla pysyvää, kun taas paha on perusluonteeltaan tilapäistä. Häiriintymätön tyyneys johtaa seesteisyyteen, joka on täynnä iloa ja tekee masentumisen mahdottomaksi.

Kuten edellä on todettu, masentuminen on erittäin tarttuvaa ja sen, joka tähtää näkymättömäksi auttajaksi, on eliminoitava se kerta kaikkiaan. Auttajalle on ominaista absoluuttinen tyyneys kaikissa olosuhteissa ja säteilevä ilo muiden auttamisesta.

4. *Tieto*. Mitä enemmän ihmisellä on tietoa mistä tahansa ja kaikesta, sitä hyödyllisempi hän on. Hänen tulee valmistaa itseään opiskelemalla huolellisesti kaikkea, mitä on kirjoitettu astraalitasosta ja astraalityöstä okkulttisessa kirjallisuudessa, sillä hän ei voi odottaa toisten, joilla on jo kädet täynnä työtä, laajentavan työnsä käsittämään myös sellaisten asioiden selittämisen hänelle, jotka hän olisi voinut oppia itse fyysisessä maailmassa, jos olisi vaivautunut lukemaan.

Ei kai ole minkään alan tietoa, mitä ei voida käyttää okkultistin työssä.

5. *Rakkaus*. Tämä viimeinen ja suurin edellytys on myös eniten vääriymmärretty. Se ei ole selkärangatonta sentimentalismia tulvillaan epämääräisiä yleistyksiä, joka pelkää asettua oikeuden puolelle siinä pelossa, että tietämättömät pitävät sitä "epäveljellisensä". Se, mitä tarvitaan, on rakkautta, joka on kyllin vahva toiminaan siitä puhumatta; palvelunhalua, joka etsii tilaisuuksia toteuttaa itseään, vaikka haluaakin tehdä sen nimettömänä; tunnetta, joka kumpuaa sen sydäimestä, joka on tajunnut Logoksen suurenmoisen työn ja joka sen nähtyään tietää, ettei kolmessa maailmassa ole muuta tietä kuin samaistuminen sen työn kanssa niin hyvin kuin mahdollista, tulla vaikka kuinka vaatimattomalla tavalla ja kuinka etäällä tahansa Jumalan rakkauden pienenpieneksi kanavaksi, joka käy yli ihmisen ymmärryksen kuin Jumalan rauha.

Muistutetaan mieliin, että kaksi astraalitasolla astraalisesti kommunikoiavaa tarvitsevat yhteisen kielen. Siksi mitä enemmän kieliä astraalitasoon auttaja osaa, sen hyödyllisempi hän on.

Vakioedellytykset näkymättömäksi auttajaksi eivät ole mahdollisia. Päin vastoin ne ovat jokaisen saavutettavissa, vaikka se voi viedä aikaa. Jokainen tuntee jonkun, joka suree tai on vaikeuksissa. Ei ole väliä, onko hän elävien vai kuolleiden joukossa. Nukkumaan käydessä tehdään päätös tehdä kaikki voitava unessa ja astraaliruumissa tämän henkilön auttamiseksi. Sillä, tunkeutuuko muisto tästä valvetietoisuuteen, ei ole merkitystä. Voidaan pitää varmana, että jotain on tapahtunut ja että jonain päivänä ennemmin tai myöhemmin saadaan todiste onnistumisesta.

Sille, joka on täysin hereillä astraalitasolla, viimeisellä ajatuksella ennen nukahtamista ei ole niin suurta merkitystä, koska hänellä on kyky kääntyä ajatuksesta toiseen astraalitasolla.

Hänen tapauksessaan hänen ajattelunsa yleinen trendi on tärkeä tekijä, sillä hänen mielensä liikkuu päivin ja öin totutulla tavalla.

Luku 29 Loppupäätelmät

Vaikka nykyisellään suhteellisen harvoilla on suoraa, henkilökohtaista tietoa astraalimaailmasta, sen elämästä ja ilmiöistä, niin on kuitenkin monia syitä uskoa, että tämä pieni ryhmä, joka tietää näistä asioista oman kokemuksensa perusteella, on nopeasti kasvamassa ja lukumäärä lisääntyy suuresti lähitulevaisuudessa.

Psykkisyydestä on tulossa yleisempiä lasten keskuudessa. Kun se vähitellen hyväksytään ja sitä lakataan pitämästä epäterveenä tai ”tabuna”, niin se lisääntyy ja voimistuu. Niinpä viime aikoina on julkaistu suosituksi tulleita kirjoja, joissa käsitellään luonnonhenkiä, jotka tunnetaan paremmin keijuina. Onpa esitetty valokuviaakin näistä siroista olennoista ja niiden työstä luonnon taloudessa. Mieleltään avoimen tutkijan ei ole vaikea löytää nuoria ja vanhoja ihmisiä, jotka näkevät jatkuvasti keijuja työssään ja leikkimässä samoin kuin monia muita astraalimaailman entiteettejä ja ilmiöitä.

Spiritualismin aalto on tehnyt astraalimaailmasta ja monista sen ilmiöistä objektiivisesti todellisia ja tuttuja miljoonille ympäri maapalloa.

Psykologian alalla modernit analyysimenetelmät lupaavat osaavansa paljastaa ihmisen psyykkisen mekanismin tai ainakin sen alemman osan todellisen luonteen tullen samalla vahvistaneeksi joitakin muinaisten itämaisten kirjojen ja teosofien ja okkultistien opetuksista. Esimerkiksi erään tunnetun psykologian ja psykoanalyysin alan kirjojen tekijä kertoi äskettäin tämän kirjoittajalle, että hänen näkemyksensä mukaan ”kompleksi” on sama asia kuin buddhalaisen järjestelmän ”skandhara”. Toinen maailmankuulu psykologi kertoi kirjoittajan ystä-

välle, että hänen psykologiset, ei psyykkiset tutkimuksensa ovat johtaneet hänet pitämään jälleensyntymää tosiasiana.

Nämä ovat joitakin osoituksia siitä, että puhdasoppisen länsimaisen tieteen menetelmät ovat johtamassa samanlaisiin tuloksiin kuin mikä on ollut iät ajat yleistä tietoa joissakin osissa itää ja jotka pieni joukkoa yksilöitä on löytänyt 1850-luvulla. Nämä henkilöt ovat itämaisten opetusten ohjaamina kehittäneet itsessään tarvittavia kykyjä astraali- ja sitä korkeampiinkin maailmoitten suoraa tarkkailua ja tutkimista varten.

Vaikuttaa latteudelta todeta, että se, että maailma hyväksyy yleensä astraalitason ja sen ilmiöitten olemassaolon, mikä ei ole enää estettävissä, johtaa väistämättä ihmisen käsityksen laajenemiseen ja syvenemiseen itsestään ja hänen omasta kohtalostaan. Samalla se merkitsee vallankumousta ihmisen asenteessa ulkoista maailmaa kohtaan mukaan lukien muut näkyvät ja näkymättömät luomakunnat. Kun ihminen suostuu hyväksymään astraalimaailman todellisuuden, se pakottaa hänet orientoitumaan uudestaan ja muodostamaan itselleen uudet arvot niitä tekijöitä koskien, jotka vaikuttavat hänen elämänsä ja määräävät hänen toiminnastaan.

Ennemmin tai myöhemmin, mutta väistämättä laaja käsitys ihmissielun ja -hengen elämässä siitä, että fyysiset asiat näyttelevät vain hyvin pientä osaa, muuttaa näkökulmaa ja johtaa ihmiset järjestelmään elämänsä aivan uudelleen. Ihminen on olennaisin osin henkinen olento, joka kehittää piileviä kykyjään eri fyysisten, astraalisten ja muiden käyttövälineiden avulla, jotta hän ottaa aika ajoin käyttöönsä.

Oman tosiluontonsa ja sen tajuaminen, että ihminen kehittyy jatkuvasti elämästä toiseen maan päällä ja väliaikoina muissa maailmoissa ja tulee yhä henkisemmäksi, johtaa loogisesti ja väistämättä ihmisen näkemään, että jos ja kun hän tekee va-

lintansa, hän voi lakata tuhlaamasta elämään ja ajelehtimasta evoluutiovirran leveissä virtauksissa ja tarttua sen sijaan elämänmatkansa ruoriin. Asioiden ”tiedostamisen” ja hänen omien mahdollisuuksiensa kasvaessa hän siirtyy tästä pisteestä seuraavaan vaiheeseen. Siinä hän lähestyy ”muinaista ja kaitaa” Polkua, jolla hän kohtaa niitä, jotka tovereistaan edellä ovat saavuttaneet maksimaalisen puhtaasti *inhimillisessä* kehityksessä. He odottavat innokkaasti, mutta rajattoman kärsivällisinä nuorempien veljiensä pääsyä maailmallisen elämän lastenkamarista korkeampaan elämään heidän kanssaan. Näin he voivat heidän opastuksellaan ja heidän myötätuntonsa ja voimansa avulla kohota niihin henkisyyden huumaviin korkeuksiin, jonka he ovat saavuttaneet ja tulla vuorostaan ihmiskunnan pelastajiksi ja auttajiksi nopeuttaen näin mahtavan evoluutiosuunnitelman pääsyä päämääräänsä.